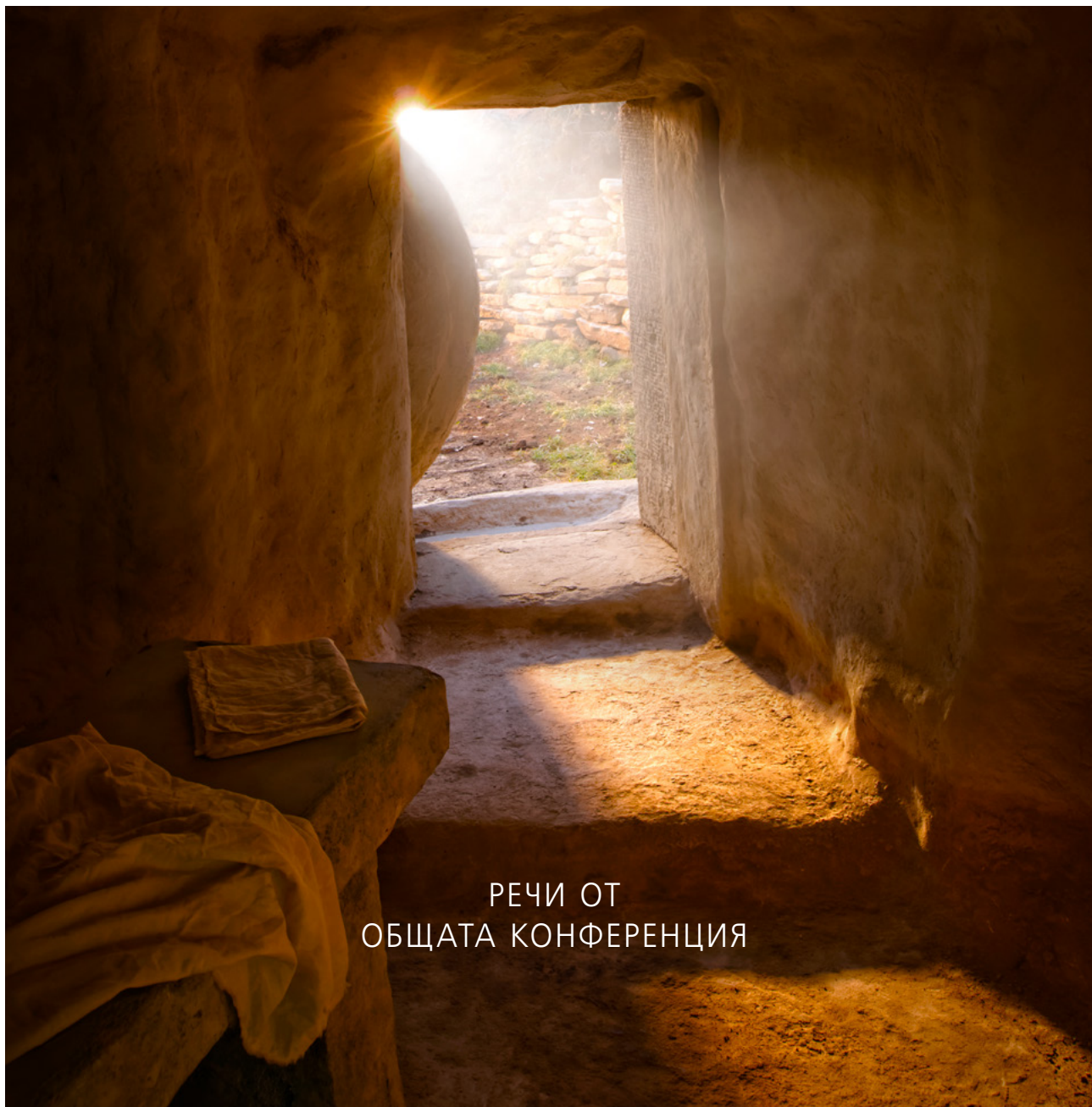

Лиахона

Нещо, което ни насочва по пътя към Исус Христос

РЕЧИ ОТ ОБЩАТА КОНФЕРЕНЦИЯ

Президент Нелсън кани светиите да увеличават вярата си в Исус Христос

Подкрепени са нови висши ръководители седемдесетници и ново президентство на Неделното училище за деца

Обявени са 20 нови храма в 11 държави

Снимки от Монголия и Нигерия (вложка)

„Скъпи мои братя и сестри, силата на Църквата е в усилията и все по-увеличаващите се свидетелства на нейните членове. Свидетелствата най-добре се култивират у дома. През изминалата година *мнозина* от вас значително увеличихте изучаването на Евангелието в домовете ви. Благодаря ви, а и вашите деца ще ви благодарят“ – президент Ръсел М. Нелсън, „Приветствено послание“.

Съботна сутрешна сесия

- 6 Приветствено послание
Президент Ръсел М. Нелсън
- 8 Бог сред нас
Старейшина Дитер Ф. Ухтдорф
- 12 Съществени разговори
Джой Д. Джоунс
- 16 Да преподаваме като Спасителя
Джан Е. Нюман
- 19 Сърца, обвързани в едно
Старейшина Гари Е. Стивънсън
- 24 Място в гостилницата
Старейшина Герит У. Гонг
- 28 Обичам да виждам храма
Президент Хенри Б. Айринг

Съботна следобедна сесия

- 32 Вотът на подкрепа за висшите ръководители, областните седемдесетници и висшите служители
Президент Далин Х. Оукс
- 34 Доклад на отдела за финансови ревизии на Църквата, 2020 г.
Джаред Б. Ларсън
- 35 Не както светът дава
Старейшина Джефри Р. Холанд
- 38 Горките те
Старейшина Хорхе Т. Бесера
- 41 Влудяващи несправедливости
Старейшина Дейл Г. Ренлънд
- 45 Личното пътуване на едно Божие чедо
Старейшина Нийл Л. Андерсън
- 50 Ще бъдете свободни
Старейшина Тиери К. Мутомбо
- 53 Надежда в Христос
Президент М. Ръсел Балард

Сесия на свещеничеството

- 56 Епископите – пастири на Господното стадо
Старейшина Куентин Л. Кук
- 61 Можете да събирате Израил!
Ахмад С. Корбит
- 64 Това е нашето време!
Старейшина С. Гифърд Нийлсън
- 68 Да благославяме в Неговото име
Президент Хенри Б. Айринг
- 75 Какво е направил нашият Спасител за нас?
Президент Далин Х. Оукс

- 78 Това, което научаваме и никога няма да забравим
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна сутрешна сесия

- 82 Исус Христос – Изцелителят на нашите души
Старейшина Юлисис Соарес
- 85 „Гробът няма победа“
Рейна И. Абурто
- 88 Скръбта ни ще се обърне на радост
Старейшина С. Марк Палмър
- 90 Впускане към прицелната точка
Старейшина Едуард Дубе
- 92 Не забравяйте обратния път към дома
Старейшина Жозе А. Тейксеира
- 94 Бог обича чедата Си
Старейшина Таниела Б. Уаколо
- 97 Те не могат да надделеят; ние не можем да паднем
Старейшина Чи Хонг (Сам) Уонг
- 99 Нашият личен Спасител
Старейшина Майкъл Джон У. Те
- 101 Христос възкръсна и чрез вяра в Него ще премества планини
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна следобедна сесия

- 105 Да защитаваме нашата божествено вдъхновена конституция
Президент Далин Х. Оукс
- 109 „Ето, Аз съм Бог на чудеса“
Старейшина Роналд А. Расбанд
- 112 Светлината се придържа към светлина
Старейшина Тимъти Дж. Дайкс
- 116 Защо да вървим по заветната пътека?
Старейшина Д. Тод Кристоферсън
- 120 Евангелската светлина, носеща истина и любов
Старейшина Алан Р. Уокър
- 123 „Принципите на Моето Евангелие“
Старейшина Дейвид А. Беднар
- 127 COVID-19 и храмовете
Президент Ръсел М. Нелсън
- 72 Висши ръководители и висши служители на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни
- 128 Статистически отчет, 2020 г.
- 129 Нови призования
- 135 Новини от Църквата
- 143 Следвайте Ме, елате с Мен – да се учим от посланията от общата конференция

САЩ

191-вата годишна обща конференция

Съботна сутрешна сесия, 3 април 2021 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс

Откриваща молитва: старейшина Робърт К. Гай

Закриваща молитва: старейшина Джеймс

Б. Мартино

Музика от Хора на Табернакъла при Храмовия площад*, диригенти Мак Уилбърг и Райън Мърфи, различни органисти: „Зора зорори“ *Химни*, № 1; „Arise, O God, and Shine“, *Нутнс*, по. 265, ар. Уилбърг; „Избери правилно“, *Химни*, № 150, ар. Уилбърг; „Високо на върха“, *Химни*, № 4; „Учи ме да ходя в светлина“, *Химни*, № 189, ар. Уилбърг; „Духът Божий“, *Химни*, № 2, ар. Уилбърг.

Съботна следобедна сесия, 3 април 2021 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг

Откриваща молитва: старейшина Карл Б. Кук

Закриваща молитва: Марк А. Пейс

Музика от Хора на Табернакъла при Храмовия площад, диригенти Мак Уилбърг и Райън Мърфи, различни органисти: „О, Йехова, поведи ни“, *Химни*, № 57, ар. Уилбърг; „Когато слушам със сърцето“, Дефорда, ар. Уилбърг; „Хайде, Божии чеда“, *Химни*, № 42; „Дикувай-те, Господ е Цар!“, *Химни*, № 51, ар. Мърфи.

Сесия на свещеничеството, 3 април 2021 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс

Откриваща молитва: епископ А. Тод Бъдж

Закриваща молитва: старейшина Легран Р. Къртис-мл.

Музика от различни хорове, с различни диригенти и органисти: „In Hymns of Praise“, *Нутнс*, по. 75, ар. Крисчънсен; „Бог ни възлюби“, *Химни*, № 114, ар. Мақдавиг; „Чуйте, народи!“, *Химни*, № 169; „Спасителю на Израил“, *Химни*, № 5, ар. Уилбърг.

Неделна сутрешна сесия, 4 април 2021 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс

Откриваща молитва: старейшина Терънс М. Винсън

Закриваща молитва: старейшина Арнулфо Валенсуела

Музика от различни хорове, с различни диригенти и органисти: „Господи, хвалим Твоето име“, *Химни*, № 49; „Спасителю на Израил“, *Химни*, № 5; „Да видя храма искам“, *Сборник детски песни*, с. 99, ар. Забриски; „Чедо на

Бога съм“, *Химни*, № 186, ар. Дефорда; „Той възкръсна!“, *Химни*, № 122, ар. Уилбърг.

Неделна следобедна сесия, 4 април 2021 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг

Откриваща молитва: старейшина Ранди Д. Фънк
Закриваща молитва: Шарън Юбанк

Музика от Хора на Табернакъла при Храмовия площад, диригенти Мак Уилбърг и Райън Мърфи, различни органисти: „Днес Спасителят възкръсна“, *Химни*, № 123, ар. Уилбърг; „Той изпрати Своя Син“, *Сборник детски песни*, с. 20, ар. Хофхайнс; „Основа на нашата вяра“, *Химни*, № 55; „Да работим с жар“, *Химни*, № 153, ар. Елиът.

* Музиката за всяка сесия е предварително записана.

Речите от конференцията са на разположение

За достъп до речи от общата конференция в Интернет на много езици посетете conference.ChurchofJesusChrist.org и изберете език.

Речите са на разположение и чрез мобилното приложение Gospel Library. Обикновено в рамките на шест седмици след общата конференция видео и аудио записи на английски

са на разположение в центровете за разпространение. Информация за общата конференция във формати, достъпни за членове с увреждания, е на разположение на disability.ChurchofJesusChrist.org.

На корицата

На предната корица: снимка на гробницата в градината (филмова възстановка) от Мат Райер

Гръб: Снимка: Лесли Нилсън

Снимки от конференцията

Снимките в Солт Лейк Сити са направени от Коуди Бел, Мейсън Кобърли, Джон Лойд, Лесли Нилсън и Дейв Уорд. Допълнителни снимки от Дейвид Агуайо, Джане Бингъм, Чинедум Чимези, Уестън Колтън, Нийл Крисп, Дениъл Дорнълс, Мария Еспиноза, Катерина Грачова, Робин Джоунс, Нийл Кабилинг, Джулиън Клем, Ашли Ларсън, Барбара Лейти, Мунхбайар Магвандорж, Даниел Мартинез, Лорд Мбамбу, Мелани Миза, Саяка Окубо, Роза Кармина Алварез Педраза, Кристи Пауъл, Алис Прия, Валиоса Ракотоманана, Хелън Роуз, Нико Серей, Аманда Стийд, Камила Тау, Нтебаленг Туала и Кауи Уихонги.

Уругвай

МАЙ 2021 Г., ГОДИНА 28, БРОЙ 3

ЛИАХОНА 17468 112

Официално списание на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

Първото президентство: Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, Хенри Б. Айринг

Кворумът на дванадесетте апостоли:

М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг, Юлисис Соарес

Редактор: Ранди Д. Фънк

Светници: Беки Крейвън, Шарън Юбанк, Кристина Б. Франко, Уолтър Ф. Гонзалес, Лари С. Кейчър, Ян И. Нюман, Адриан Очоа, Майкъл Т. Рингууд, Върн П. Станфил

Изпълнителен директор: Ричард И. Хийтън

Директор църковни списания: Арън Джонсън

Бизнес управител: Гарф Кенън

Административен редактор: Адам С. Олсън

Помощник-административен редактор: Райън Кар, Матю Д. Флитън, Минди Селу

Асистент печат: Камила Кастрийон

Набор и редакция: Гарет Х. Гарф, Чакол Уордли Herbert, Майкъл Р. Морис, Ричард М. Ромни, Маргарет Уилес

Директор оформление: Тад Р. Питърсън

Дизайн: Фей П. Андръс, Джошуа Денис, Дейвид Грийн, Колийн Хинкли, Ерик П. Джонсен, Съюзън Лофгрин, Скот М. Мууи, Алени Репер

Координатор интелектуална собственост:

Колет Небъкър Он

Директор производство: Амън Харис

Производство: Айра Глен Адер, Андреа Бърд, Джули Бърдет, Хосе Чавез, Брайън У. Диджи, Мариса М. Смит

Предпечат: Джошуа Денис, Амън Харис

Директор печат: Стивън Т. Люис

Директор разпространение: Нелсън Гонзалес

Адрес за кореспонденция: *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава „компас“ или „нещо, което напътства“) се публикува на албански, арменски, бислама, български, камбоджански, себуано, китайски, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски, нидерландски, английски, естонски, фиджийски, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, испански, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски, малташки, маршалезе, монголски, норвежки, полски, португалски, румънски, руски, самоански, словенски, испански, суахили, шведски, тагалог, таитянски, тайски, тонгански, украински, урду и вьетнамски. (Честотата варира според езика.)

© 2021 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Отпечатано в Съединените американски щати.

Информация за авторските права: Освен ако не е обозначено друго, материалите от *Лиахона* могат да бъдат копирани за лична нетърговска употреба (включително за призовавания в Църквата). Това право може да бъде отменено по всяко време. Нагледните материали не могат да бъдат копирани, ако това изрично е забранено в бележката до произведението. Въпросите относно авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA; имейл: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

За читатели в Съединените щати и Канада: May 2021 Vol. 28 No. 3. *LIAHONA* (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published six times a year by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store. ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Бразилия

Указател на говорителите

Абурто, Рейна И., 85
Айринг, Хенри Б., 28, 68
Андерсън, Нийл Л., 45
Балард, М. Ръсел, 53
Беднар, Дейвид А., 123
Бесера, Хорхе Т., 38
Гонг, Герит У., 24
Дайкс, Тимъти Дж., 112
Джоунс, Джой Д., 12
Дубе, Едуард, 90
Корбит, Ахмад С., 61
Кристоферсън, Д. Тод, 116
Кук, Куентин Л., 56
Ларсън, Джаред Б., 34
Мутомбо, Тиери К., 50
Нелсън, Ръсел М., 6, 78, 101, 127
Нийлсън, С. Гифърд, 64
Нюман, Джан Е., 16
Оукс, Далин Х., 32, 75, 105
Палмър, С. Марк, 88
Расбанд, Роналд А., 109
Ренлънд, Дейл Г., 41
Соарес, Юлисис, 82
Стивънсън, Гари Е., 19
Тейксейра, Жозе А., 92
Те, Майкъл Джон У., 99
Уаколо, Таниела Б., 94
Уокър, Алън Р., 120
Уонг, Чи Хонг (Сам), 97
Ухтдорф, Дитер Ф., 8
Холанд, Джефри Р., 35

Указател на темите

аборт, 45
благословии, 53, 127
Бог Отец, 8, 41, 94
Божествено естество, 92
Великден, 35, 101
Възкресение, 75, 85, 88, 109
Възстановяване, 120
вяра, 12, 41, 61, 78, 88, 90, 101, 109, 112
Господен ден, 123
деца, 12, 45, 56
Джозеф Смит, 50
добрият самарянин, 24
доброта, 19
дом, 78
достойнство, 6, 28
Евангелие, 6, 12, 50, 97, 120, 123
Единение, 41, 75, 82, 85, 94, 99
единство, 19, 78
епископи, 56
завети, 38, 116, 120, 127
закони, 105
земен живот, 45
злоупотреба, насилие, 35
избори, 64, 116
изучаване на Писанията, 101
истина, 50, 120, 123
Исус Христос, 8, 16, 19, 24, 35, 41, 50, 53, 61, 68, 75, 82, 85, 88, 90, 92, 94, 97, 99, 101, 109, 112
конституция на САЩ, 105
лично достойнство, 64
майчинство, 45
мир, 35
мисионерска работа, 61, 120
младежи, 56, 61
надежда, 8, 53, 85, 97
несгоди, 8, 19, 41, 50, 75, 78, 82, 88, 90
несемейни възрастни, 24, 53
обич, 8, 19, 45, 64, 68, 75, 78, 94, 120

обреди, 28, 101, 116
обръщане във вярата, 16, 50, 88
откровение, 78
план на спасение, 8, 45, 61, 75
подчинение, 53, 116
покаяние, 6, 8, 75, 82
правителство, 105
преподаване, 12, 16
призовавания в Църквата, 32
принадлежност, 24, 53
принципи, 123
приобщаване, 24
пороци, 94
пълнолетни младежи, 56
радост, 88
раздор, 35
разнообразие, 24
самота, 53
Светият Дух, 112, 116
светлината Христова, 112
свещенически благословии, 64, 68
свещеничество, 68
свобода, 105
свобода на избор, 105
семейство, 16, 28, 45, 94
сила, 101
служба, 64, 68, 92
служение, 38, 56
смърт, 85
стандарты, 123
кворуми на свещеничеството, 61, 116
състрадание, 19, 38, 41
тормоз, 19
търпение, 53
укоряване, 94
управление на финансите, 34
устояване, 90
молитва, 92
ученичество, 24
учения на Църквата, 123
храмова работа, 28, 127
храмове, 28, 120, 127
членове на Църквата, 38
чудеса, 109

Резюме на 191-вата годишна обща конференция

Основната тема на общата конференция, която се проведе в събота и неделя на Великден, бе Спасителят Исус Христос, укрепването на членовете и световното естество на Църквата.

- **Страница 6:** Във въстъпителните си бележки президент Ръсел М. Нелсън каза: „Събираме се като голямо световно семейство, желаещи да се покланяме на нашия Господ и Спасител Исус Христос“. Той отбеляза, че „силата на Църквата е в усилията и все по-увеличаващите се свидетелства на нейните членове“. През цялата конференция бяха очевидни усилията на църковните ръководители да укрепват отделните членове.
- **Страница 78:** По време на сесията на свещеничеството президент Нелсън учи как можем да превърнем домовете си в свети места, в „център за изучаване на Евангелието и живот според неговите принципи“, дори и след приключването на пандемията.
- **Страница 101:** В посланието си в неделя сутрин президент Нелсън ясно каза, че това е световна Църква с Евангелие, предназначено за всички хора: „Тази сутрин чухме ръководители на Църквата, които са от всеки населен континент на земята. Благословиите на Евангелието наистина са за *всяка* раса, език и народ. Църквата на Исус Христос е *световна* Църква. Исус Христос ни ръководи“.
- **Страница 127:** Освен това, усилието да се укрепват членовете бе видно при обявяването на 20 нови храма. „Желаем домът Господен да бъде все по-близо до нашите членове“ – каза президент Нелсън в заключителните си бележки. Това е най-големият брой обявени храмове от 1998 г. насам, когато президент Гордън Б. Хинкли обяви 32 храма, започвайки една нова епоха на увеличаване на броя на храмовете по света.
- **Страница 139:** За повече примери как Църквата се стреми да укрепва всички Божии чеда вижте резюмето на множеството хуманитарни проекти, приключени през 2020 г.

Япония

От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос
на светиите от последните дни

Приветствено послание

Добре дошли на общата конференция, по време на която ще имате привилегията да чуете гласа на Господ.

Скъпи мои братя и сестри, и приятели по целия свят, лично ви приветствам на тази обща конференция. Събираме се като голямо световно семейство, имащо желание да се покланя на нашия Господ и Спасител Исус Христос. Благодаря ви, че сте с нас.

Тази година бе наистина забележителна. Не се и съмнявам, че всички ние научихме неща, които не сме знаели досега. Някои от уроците, които знаех *преди*, се запашиха в сърцето ми по нови и поучителни начини.

Например аз *знам* със сигурност, че Господ ръководи делата на Своята Църква. Той казва: „Аз ще (ви) покажа, че съм способен да върша собственото Си дело“¹.

Често със съветниците ми наблюдавахме със сълзи на очи Неговата намеса при изключително трудни обстоятелства, след като бяхме дали най-доброто от себе си и не можехме да направим повече. Наистина сме силно удивени.

Също така, сега разбирам по-добре какво има предвид Той, когато казва: „Аз ще ускоря Моето дело във времето му“². Безброй пъти

се радвах, когато Той направляваше и осъществяваше ускоряването на Своето дело – дори и по време на световна пандемия.

Скъпи мои братя и сестри, силата на Църквата е в усилията и непрекъснатото нарастващите свидетелства на нейните членове. Свидетелствата най-добре се култивират у дома.

През изминалата година *мнозина* от вас значително увеличихте изучаването на Евангелието в домовете си. Благодаря ви, а и вашите деца ще ви благодарят.

Продължава огромният проект по реновирането на храма Солт Лейк. От офиса си имам идеална гледка към работата, която се извършва на храмовия площад.

Докато гледах как работниците изваждат стари корени на дървета,

канализационни тръби, кабели и протекъл фонтан, си мислех за необходимостта всеки един от нас да премахне с помощта на Спасителя старите „отпадъци“ от живота си.

Евангелието на Исус Христос наистина е Евангелие на покаяние³. Благодарение на Единението на Спасителя, Неговото Евангелие ни кани да продължаваме да се променяме, израстваме и ставаме по-чисти. То е Евангелие на надежда, изцеление и напредък. Следователно Евангелието е послание на *радостта*! Нашите духове се

радват при всяка стъпка напред, която правим.

Част от събирането на Израил – и то много важна част – е задължението ни като народ да бъдем *достойни* и да имаме *желанието* да помагаме в подготовката на света за Второто пришествие на Господ.

Докато слушаме посланията, които са били внимателно подготвени от нашите ръководители под напътствието на Светия Дух, ви каня да се молите да откриете „отпадъците“, които трябва да премахнете от живота си, за да станете по-достойни.

Обичам ви, скъпи мои братя и сестри, и свидетелствам, че нашият Небесен Отец и Неговият възлюбен Син познават и обичат всеки един от вас. Те имат готовност да ви помагат във всяка ваша стъпка напред. Добре дошли на общата конференция, по време на която ще имате привилегията да чуете гласа на Господ. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. 2 Нефи 27:21.
2. Учение и завети 88:73.
3. Вж. Учение и завети 13:1.

От старейшина Дитер Ф. Ухтдорф
От Кворума на дванадесетте апостоли

Бог сред нас

Бог е сред нас – лично участва в живота ни и активно води Своите чеда.

През вековете Бог говори чрез слугите Си, пророците¹. Тази сутрин имахме привилегията да чуем как Божият пророк се обърна към целия свят. Обичаме ви, президент Нелсън, и насърчавам всички хора навсякъде да изучават вашите слова и да ги следват.

До навършването ми на 12-годишна възраст, нашето семейство два пъти беше принуждавано да напуска дома си и да започва отначало сред хаоса, страха и несигурността, причинени от войната и политическото разделение. Беше тревожно време за мен, но трябва да е било ужасяващо за милите ми родители.

Майка ми и баща ми почти не споделяха този товар с нас, четирите деца. Те понасяха стреса и страданията по най-добрия възможен за тях начин. Страхът трябва да е бил подтискащ, поглъщаш времето им и попарващ надеждите им.

Това време на безнадеждност след Втората световна война остави своя отпечатък върху света. Остави отпечатък и върху мен.

Тогава, в уединението на най-самотните ми часове, често се чудех: „Има ли някаква надежда, останала в света?“

Ангели сред нас

Докато размишлявах върху този въпрос, се замислих за нашите млади мисионери американци, които служеха сред нас през онези години. Те бяха напуснали безопасността на своите домове на другия край на света и бяха пътували до Германия – земята на техните скорошни врагове – за да предложат божествена надежда на нашия народ. Те не бяха дошли да обвиняват, да изнасят лекции или да ни засрамват. Те доброволно отдаваха от младите си години без да мислят за земни облаги, имайки единственото желание да помагат на другите да намерят радостта и мира, които те самите бяха изпитали.

За мен, тези млади мъже и жени бяха съвършени. Сигурен съм, че са имали недостатъци, но не и за мен. Винаги ще мисля за тях като за изключителни хора – ангели на светлина и слава, служители на състрадание, доброта и истина.

Докато светът тънеше в неверие в доброто, горчивина, омраза и страх, примерът и ученията на тези млади хора ме изпълваха с надежда. Евангелското послание, което предлагаха, превъзхождаше политиката, историята, недоволството, несправедливостите и личните проблеми. То даде божествени отговори на

важните въпроси, които имахме през тези трудни времена.

Посланието беше, че Бог живее и се грижи за нас, дори в това време на смут, объркване и хаос. Че Той действително се е явил в наши дни, за да възстанови истината и светлината – Своето Евангелие и Църква. Че Той отново говори на пророци; че Бог е сред нас – лично участва в живота ни и активно води Своите чеда.

Удивително е какво можем да научим, когато погледнем по-отблизо плана на спасение и възвисяване на нашия Небесен Отец, плана на щастие за Неговите чеда. Когато се чувстваме незначителни, отхвърлени и забравени, научаваме как можем да сме сигурни, че Бог не ни е забравил – всъщност Той предлага на всички Свои чеда нещо невъобразимо: да станат „наследници на Бога и сънаследници с Христос“².

Какво означава това?

Означава, че ще живеем вечно, ще получим пълнота от радост³ и ще имаме потенциала да „наследим(м) престоли, царства, княжества и сили“⁴.

Толкова е смиряващо да знаем, че това величествено и възвисено бъдеще е възможно – не поради това кои сме ние, а поради това Кой е Бог.

Знаейки това, как бихме могли да недоволстваме или да останем огорчени? Как бихме могли да стоим с наведена глава, когато Царят на царете ни кани да поемем нагоре към невероятното бъдеще на божествено щастие?⁵

Спасение сред нас

Поради съвършената любов на Бог към нас и вечната жертва на Исус Христос, нашите грехове, както големи, така и малки, могат

Панама

да бъдат заличени и повече да не бъдат помнени⁶. Можем да застанем пред Него чисти, достойни и осветени.

Сърцето ми прелива от благодарност към моя Небесен Отец. Осъзнавам, че Той не е обречъл Своите чеда да се препъват през земния живот без надежда за светло и вечно бъдеще. Той е осигурил указания, които показват пътя обратно към Него. И в центъра на всичко това е *Неговият Възлюбен Син, Исус Христос*⁷, и Неговата жертва за нас.

Безпределното Единение на Спасителя изцяло променя начина, по който може да възприемаме своите прегрешения и несъвършенства. Вместо да мислим постоянно за тях и да се чувстваме неспасяеми или отчаяни, можем да се учим от тях и да имаме надежда⁸. Пречистващият дар на покаянието ни позволява да изоставим греховете си и да се превърнем в нови създания⁹.

Благодарение на Исус Христос, няма нужда нашите провали да ни определят. Те могат да ни пречистват.

Като музикант, който репетира гами, можем да гледаме на нашите грешки, недостатъци и грехове като

Бразилия

на възможности както за по-голямо самоосъзнаване и по-дълбока и по-искрена обич към другите, така и за пречистване чрез покаяние.

Ако се покаяваме, грешките не ни правят недостойни. Те са част от нашето развитие.

Всички ние сме като малки деца в сравнение със славните и величествени същества, в които сме създадени да се превърнем. Няма човек, който да преминава от пълзене към ходене и после към тичане без чести спъвания, падания и натъртвания. По този начин се учим.

Ако сериозно продължаваме да се упражняваме, винаги се стремим да спазваме заповедите Божии и полагаме усилия да се покаяваме, да устояваме и да прилагаме наученото, ред по ред, ще получаваме светлина в душите си¹⁰. И макар в момента да не можем да осъзнаем пълния си потенциал, „знаем, че когато (Спасителят се яви)“, ще открием Неговия образ в себе си и „ще Го видим, Какъвто е“¹¹.

Какво славно обещание!

Да, светът е във време на смут. И да, ние имаме слабости. Но няма нужда да провесваме глава в отчаяние, защото можем да се доверим на Бог, можем да се доверим на Неговия Син, Исус Христос, и можем да приемем дара на Духа да ни води по тази пътека към живот, изпълнен с радост и божествено щастие¹².

Исус сред нас

Често пъти съм се чудил какво би преподавал и правил Исус, ако беше сред нас днес.

След Възкресението, Исус Христос изпълнява обещанието си да посети Своите „други овце“¹³.

Книгата на Мормон: още едно свидетелство за Исус Христос описва това явяване пред жителите на американския континент. Имаме този безценен летопис като осезаемо свидетелство за делото на Спасителя.

Хората от Книгата на Мормон живеят на другия край на света – техните истории, култури и политически

Япония

климат са много по-различни от тези на хората, на които Исус е проповядвал по време на земното Си служение. И въпреки това Той ги учи на много от същите неща, които е проповядвал в Светите земи.

Защо Той прави това?

Спасителят винаги проповядва вечни истини. Те се отнасят за хората от всички възрасти и във всякакви обстоятелства.

Неговото послание е било и все още е послание за надежда и принадлежност – свидетелство, че Бог, нашият Небесен Отец, не е изоставил Своите чеда.

Че Бог е сред нас!

Преди двеста години Спасителят отново се завръща на земята. Заедно с Бог Отец, Той се явява на 14-годишния Джозеф Смит и слага началото на Възстановяването на Евангелието и Църквата на Исус Христос. От този ден нататък небесата се разтварят и небесни пратеници слизат от обитания на безсмъртна слава. Светлина и познание се изливат от селестиалния престол.

Господ Исус Христос говори отново на човечеството.

Какво казва Той?

За наша благословия, много от Неговите слова са записани в Учение и завети – достъпни за всеки по света, който желае да ги прочете и изучава. Колко безценни са тези слова за нас днес!

И не трябва да сме учудени, когато открием, че Спасителят отново проповядва ключовото послание на Своето Евангелие: „Възлюби Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си мощ, разум и сила; и в името на Исус Христос, ти ще Му служиш“¹⁴. Той ни вдъхновява да търсим Бог¹⁵ и да живеем според ученията, които е открил на Своите слуги, пророците¹⁶.

Той ни учи да се обичаме един друг¹⁷ и да бъдем изпълнени „с милосърдие към всички човече“¹⁸.

Той ни кани да бъдем Неговите ръце, да обикаляме да правим благодеяния¹⁹. „Да не обичаме с думи... но с дело и в действителност“²⁰.

Той ни призовава да се вслушваме в Неговото велико повеление: да обичаме, да споделяме, да каним всички в Неговото Евангелие и Неговата Църква²¹.

Той ни заповядва да изграждаме свети храмове и да служим в тях²².

Той ни учи да бъдем Негови ученици – че нашите сърца не трябва да копнеят за лична власт, богатство, одобрение или позиция. Учи ни да „остави(м) настрана нещата от този свят и да търси(м) нещата от един по-добър“²³.

Той ни насърчава да търсим радост, просветление, мир, истина, щастие²⁴ и обещанието за безсмъртие и вечен живот²⁵.

Нека отидем още по-далеч.

Представете си, че Исус е дошъл днес във вашия район, във вашия клон или във вашия дом. Как бихте се почувствали?

Той би погледнал вътре в сърцата ви. Външният вид би загубил значението си. Той би ви познал такива, каквито сте. Той би познал желанията на сърцата ви.

Той би издигнал кротките и смирените.

Би изцелил болните.

Тези, които се съмняват, Той би изпълнил с вяра и смелост да вярват.

Той би ни учил да отваряме сърцата си за Бог и да помагаме на другите.

Той би разпознал и уважил честността, смирението, почтеността, верността, състраданието и милосърдието.

Един поглед в очите Му и никога повече не бихме били същите. Бихме се променили завинаги. Променени от дълбокото заключение, че Бог действително е сред нас.

Какво да направим?²⁶

С умиление гледам назад към младия мъж, който бях в годините, докато растях. Ако можех да се върна назад във времето, бих го утешил и бих му казал да остане на правия път и да продължава да търси. И бих му казал да покани Исус Христос в живота си, защото Бог е сред нас!

На вас, мои скъпи братя и сестри, мои скъпи приятели, и на всички, които търсят отговори, истина и щастие, аз давам същото напътствие: Продължавайте да търсите с вяра и търпение²⁷.

Искайте и ще получите. Хлопайте и ще ви се отвори²⁸. Уповавайте се на Господ²⁹.

Във всекидневния ни живот, наша първостепенна задача и благословена възможност е да откриваме Бог.

Когато преодоляваме гордостта и се доближаваме до Неговия престол със съкрушено сърце и разкаян дух³⁰, Той ще се доближава до нас³¹.

Като се стремим да следваме Исус Христос и да вървим по пътеката на ученичеството, ред по ред, ще дойде денят, когато ще изпитаем този невероятен дар да получим пълна радост.

Мои възлюбени приятели, вашият Небесен Отец ви обича със съвършена любов. Той е доказал Своята любов по безброй начини, но най-вече като е дал Своя Единороден Син в жертва и дар за Своите чеда, за да превърне завръщането при нашите Небесни родители в реалност.

Свидетелствам, че нашият Небесен Отец живее, че Исус Христос води Своята Църква, че президент Ръсел М. Нелсън е Негов пророк.

Изразявам своята обич и ви давам моята благословия по време на тези радостни великденски празници. Отворете сърцата си за нашия

Спасител и Изкупител, независимо от вашите обстоятелства, изпитания, страдания или грешки; вие можете да знаете, че Той живее, че ви обича и че благодарение на Него никога няма да бъдете сами.

Бог е сред нас.

За това давам свидетелство в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Амос 3:7.
2. Римляните 8:17, вж. също Учение и завети 84:38.
3. Вж. 3 Нефи 28:10.
4. Учение и завети 132:19.
5. Вж. Алма 28:12, Мормон 7:7.
6. Думите в Учение и завети 58:42 са едни от най-вдъхновяващите и насърчителни думи в Писанията: „Този, който се е покалял за греховете си, същият е опростен и аз, Господ, повече не ги помня“. Каква радост ми носи знанието, че ако продължавам да се покаявам, в един бъдещ ден, когато падна на колене пред моя Спасител и Изкупител, Той ще ме повдигне и прегърне. Моите грехове не само ще бъдат опростени, те дори няма повече да бъдат помнени.
7. Вж. Лука 9:35, Джозеф Смит – История 1:17.
8. Вж. Алма 36:17–20.
9. Вж. 2 Коринтяните 5:17.
10. Вж. Учение и завети 50:24.

11. 1 Йоан 3:2
12. Вж. Мормон 7:7.
13. Йоан 10:16.
14. Учение и завети 59:5.
15. Вж. Учение и завети 88:62–63.
16. Вж. Учение и завети 14:7, 41:5.
17. Вж. Учение и завети 12:8, 59:6.
18. Учение и Завети 121:45. Прощест на грижа за другите предоставя на богати и бедни начин да пречистят характера си и води и едните, и другите към възвисяване (вж. Учение и завети 104:15–18).
19. Вж. Учение и завети 81:5.
20. 1 Йоан 3:18.
21. Кое прави човек подготвен да проповядва Евангелието? Спасителят отговаря: „Всеки, който простре сърпа си и зажъне, същият е призван от Бога“ (Учение и завети 11:4). В крайна сметка, нашето желание е това, което ни прави подходящи за делото на провъзгласяване на словото Божие (вж. Учение и завети 4:3).
22. Вж. Учение и завети 124:39.
23. Учение и завети 25:10.
24. Вж. Мосия 16:11.
25. Вж. Учение и завети 82:9.
26. Това е въпросът, който множеството задава на Исус на брега на Галилейското езеро. Той е сред първите въпроси, които да си зададем, когато обмисляме да станем ученици на Исус Христос. (Вж. Йоан 6:28.)
27. Вж. Алма 41:4–5, 10–11.
28. Вж. Учение и завети 88:63.
29. Вж. Причти 3:5.
30. Вж. 3 Нефи 9:20, Учение и завети 20:37.
31. Вж. Учение и завети 88:63.

Тонга

От Джой Д. Джоунс
Наскоро освободена обща президентка
на Неделното училище за деца

Съществени разговори

Не може да чакаме разговорите ни с децата да се случват случайно. Случайните разговори не са принцип на Евангелието на Исус Христос.

Някога чудили ли сте се защо Неделното училище за деца носи това име? (Бел. прев.: Сред значенията на английската дума „праймъри“, с която се обозначава Неделното училище за деца, са „първоначален“ и „първостепенен по важност“.) Макар името да е свързано с духовното възпитание, което децата получават в най-ранната си възраст, за мен то е и напомняне за една въздействаща истина. За нашия Небесен Отец децата *никога* не

са имали второстепенно значение – те *винаги* са били най-важни¹.

Той ни има доверие, че ще ги ценим, уважаваме и защитаваме като Божии чеда. Това означава никога да не ги нараняваме физически, словесно или емоционално по какъвто и да било начин, независимо от създаването се напрежение. Вместо това ние трябва да *ценим* децата и да правим всичко по силите си, за да се противопоставяме на злините на насилието. Грижата за тях е от

най-важно значение за нас, както е и за Него².

Едни млади родители седели край кухненската си маса, обсъждайки деня си. От коридора се чул глух звук. Майката попитала: „Какво беше това?“

След което чули четиригодишния си син да плаче тихичко в стаята си. Те се затичали натам. Той лежал на пода до леглото си. Майката го вдигнала и го попитала какво се е случило.

Той отвърнал: „Паднах от леглото“.

Тя попитала: „И как се случи това?“

Той се зачудил и казал: „Не знам. Май не бях достатъчно навътре“.

Именно за това „достатъчно навътре“ бих искала да поговоря тази сутрин. За нас е привилегия и отговорност да помагаме на децата да бъдат „достатъчно навътре“ в Евангелието на Исус Христос. И никога не е твърде рано за това.

В живота на децата има един специален и неповторим период, когато са защитени от влиянието на Сатана. Това е време, когато те са невинни и безгрешни³. Това е свещено време и за родители, и за деца. Трябва да учим децата на думи и на дела, преди и след като са „достигнал(и) годините на отговорност пред Бога“⁴.

Президент Хенри Б. Айринг учи: „Най-голямата ни възможност е с младите. Най-доброто време за учене е отрано, докато децата са още имунизирани срещу изкушенията на врага и дълго преди да им е станало трудно да чуват словата на истината поради своите лични борби“⁵. Подобно учение ще им помага да си дават сметка за своята божествена идентичност, цел и щедрите благословии, които ги очакват, като

Аржентина

Англия

склучват свещени завети и приемат обреди по заветната пътека.

Не може да чакаме разговорите ни с децата да се случват случайно. Случайните разговори *не са* принцип на Евангелието на Исус Христос. Да ставаме подобни на нашия Спасител не се случва случайно. Влагането на умисъл в това да обичаме, учим и свидетелстваме може да помага на децата от ранна възраст да чувстват влиянието на Светия Дух. Светият Дух е съществен за свидетелството на нашите деца и за обръщането им към Исус Христос; ние желаем те да „си спомнят винаги за Него, за да може да имат Неговия Дух да бъде с тях“⁶.

Замислете се колко важни са семейните разговори относно Евангелието на Исус Христос, *съществените* разговори, които могат да канят Духа. Когато провеждаме

подобен вид разговори с нашите деца, ние им помагаме да полагат основа, „която е сигурна основа, основа, върху която ако хората градят, не могат да паднат“⁷. Когато укрепваме едно дете, ние укрепваме семейството.

Тези важни разговори могат да помагат на децата да:

- Разбират учението за покаянието.
- Имат вяра в Христос, Сина на живия Бог.
- Изберат кръщението и дара на Светия Дух, когато станат на осем години⁸.
- Се молят и да „ходят праведно пред Господа“⁹.

Спасителят насърчава: „Аз ти давам заповед *свободно* да обучаваш децата си на тези неща“¹⁰. И на какво иска Той да ги обучаваме свободно?

1. Падението на Адам
2. Единението на Исус Христос
3. Важността на това да бъдем родени отново¹¹

Старейшина Д. Тод Кристоферсън казва: „Със сигурност противникът е доволен, когато родителите не учат и възпитават децата си да имат вяра в Христос, да се обръщат във вярата и духовно да се родят отново“¹².

За разлика от това, Спасителят желае да помагаме на децата си да „(се) уповава(т) на онзи Дух, който води към вършене на добро“¹³. За да правим това, можем да помагаме на децата да разпознават кога Духът е с тях и кои са действията, които Го карат да си тръгне. Така те се учат да се покаяват и да се връщат към светлината чрез Единението на Исус Христос. Това насърчава духовната устойчивост.

За нас може да е удоволствие да помагаме на децата си да градят духовна устойчивост на всяка възраст. Не е нужно това да е сложно или да отнема много време. Простичките, любящи разговори може да помагат на децата да знаят не само *в какво* вярват, но и най-важното – *защо* вярват в него. Любящите разговори, случващи се непринудено и редовно, могат да водят до по-добро разбиране и отговори. Нека не позволяваме електронните устройства да ни пречат да учим и изслушваме децата си, да ги гледаме в очите.

Допълнителни възможности за важни разговори може да се случват чрез пресъздаване на ситуации. Членовете на семейството може да пресъздават как биват изкушавани или притискани да направят лош избор. Подобни упражнения могат да укрепват децата да бъдат

подготвени за трудни ситуации. Например можем да пресъздадем ситуацията и след това да я обсъдим, като попитаме децата какво биха направили:

- Ако са изкушавани да нарушат Словото на мъдростта.
- Ако попаднат на порнографски материали.
- Ако са изкушавани да лъжат, крадат или мамят.
- Ако чуят нещо от приятел или учител в училище, което е противно на вярванията или ценностите им.

Като пресъздават и след това обсъждат ситуации, вместо да се озоват неподготвени във вражески настроена група връстници, децата могат да се въоръжат с „щита на вярата, с който ще (могат) да угас(ят) *всичките* огнени стрели на нечестивите“¹⁴.

Един близък мой приятел научил този важен урок като 18-годишен. Той се присъединил към американските военни сили по време на конфликта между Съединените щати и Виетнам. Бил изпратен на начална

военна подготовка за пехотинец. Споделя, че тренировките били изтощителни. Описва инструктора си като жесток и нечовечен.

Един ден отрядът му, в пълно бойно снаряжение, отишъл на поход в непоносима жегата. Инструкторът изведнъж дал нареждане да легнат на земята и да не мърдат. Той следял да няма *ни най-малко* движение. Всяко помръдване щяло да доведе до сериозни последствия по-късно. Отрядът се мъчил повече от два часа на жегата, с нарастващ гняв и омраза към своя ръководител.

Много месеци по-късно, нашият приятел трябвало да преведе своя отряд през джунглата на Виетнам. Всичко било реално, не било обучение. Високо над тях започнали да ваят куршуми от заобикалящите ги дървета. Целият отряд веднага залегнал на земята.

Какво търсел врагът? Движение. И най-малкото движение щяло да доведе до престрелка. Моят приятел разказа, че докато лежал потен и неподвижен на земята в джунглата, очаквайки здрача в продължение на дълги часове, той се сетил за обучението си. Спомнил си дълбоката

неприязн към инструктора си. В този момент изпитал дълбока благодарност – за това, на което го бил научил и как го бил подготвил за тази критична ситуация. Инструкторът мъдро бил въоръжил приятеля ни и отряда му със способността да знаят как да постъпят в момент на бушуващо сражение. Всъщност той е спасил живота на нашия приятел.

Как ние можем да правим същото в духовен аспект за децата си? Много преди да стъпят на житейското бойно поле, как можем в по-пълна степен да се стремим да ги учим, укрепваме и подготвяме¹⁵? Как можем да ги каним да бъдат „достатъчно навътре“? Не бихме ли предпочели да ги караме да се „потят“ в безопасната среда на дома, отколкото да *кървят на бойното поле на живота*?

Спомняйки си миналото, имало е моменти, когато аз и съпругът ми сме се чувствали като този инструктор в стремежа си да помагаме на нашите деца да живеят според Евангелието на Исус Христос. Пророкът Яков изразява същите тези чувства, когато казва: „Желая благосъстоянието на душите ви. Да, моята загриженост за вас е голяма; и вие самите знаете, че тя винаги е била такава“¹⁶.

Докато децата се учат и развиват, вярванията им ще бъдат изпитвани. Но като се въоръжават както трябва, те могат да израстват във вяра, смелост и увереност, дори насред усилено противопоставяне.

Алма ни учи: „Подготвя(йте) съзнанието на децата си“¹⁷. Ние подготвяме подрастващото поколение да бъдат бъдещите защитници на вярата, да осъзнават, че „(са) свободни да постъпва(т) сами за себе си – да избер(ат) пътя на вечната смърт или пътя на вечния живот“¹⁸. Децата

Гватемала

Чили

заслужават да са наясно със следната велика истина: да грешиш относно вечността е най-голямата грешка.

Нека нашите простишки и в същото време важни разговори с децата ни да им помагат да „се радва(т) на *словата* на вечния живот“ сега, за да могат да се радват на „веч(ния) живот в идния свят, тъкмо на безсмъртна слава“¹⁹.

Като възпитаваме и подготвяме децата си, ние даваме път на тяхната свобода на избор, обичаме ги с цялото си сърце, учим ги на заповедите на Бог и на дара Му за покаяние, и никога, *никога* не се отказваме от тях. В крайна сметка, не постъпва ли Господ така и с всеки от нас?

Нека „бърза(ме) напред с увереност в Христа“ със знанието, че можем да имаме „свършена светла надежда“²⁰ чрез нашия любящ Спасител.

Свидетелствам, че винаги Той е решението. В свещеното име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. 3 Нефи 17:23–24.
2. Вж. Майкъл П. Грасли, „Behold Your Little Ones“, *Ensign*, ноем. 1992 г., с. 93: „За мен думата *виждете* е важна. Тя изразява нещо повече от това човек просто да гледа или вижда. Когато Господ казва на нефитите: „*Виждете* малките си деца“, вярвам, че Той иска от тях да обръщат внимание на децата си, да се съсредоточават върху тях, да гледат отвъд настоящето и да виждат

Германия

вечните им възможности“.

Вж. също Ръсел М. Нелсън, „Listen to Learn“, *Ensign*, май 1991 г., с. 22: „Да възпитаваш децата чрез физическа сила е подход на Сатана, а не на Спасителя. Не, ние не притежаваме децата си. Нашата привилегия като родители е да ги обичаме, да ги водим и да ги пуснем“.

3. Вж. Учение и завети 29:46–47.
4. Учение и завети 20:71.
5. Хенри Б. Айринг, „The Power of Teaching Doctrine“, *Ensign*, май 1999 г., с. 87.
6. Учение и завети 20:79.
7. Еламан 5:12.
8. Вж. Учение и завети 68:25, вж. също Символът на вярата 1:4.
9. Учение и завети 68:28.
10. Моисей 6:58, курсив добавен.
11. Вж. Моисей 6:59, вж. също Учение и завети 20:29–31.
12. Д. Тод Кристоферсън, „Защо брак, защо семейство“, *Лиахона*, май 2015 г., с. 52.
13. Вж. Учение и завети 11:12–13, вж. също Учение и завети 93.
14. Учение и завети 27:17, курсив добавен; вж. също Марлон Г. Ромни, „Home Teaching and Family Home Evening“, *Improvement Era*, юни 1969 г., с. 97: „Сатана, нашият враг, атакува изцяло праведността. Той е подготвил добре легиона си. Нашите деца и младежи са главната му цел за атака. Те са под обстрела на нечестивата и порочна пропаганда навсякъде. Накъдето и да се обърнат, те са атакувани от зло, хитро скроено с цел заблуда и унищожение на всяко свещено нещо и всеки праведен принцип. ... Ако децата ни трябва да бъдат добре укрепени, за да се противопоставят на това сатанинско изстребление, те трябва да бъдат учени и обучавани у дома, така както Господ е наредил“.

15. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Children of the Covenant“, *Ensign*, май 1995 г., с. 32:

„Преди години като млад студент по медицина виждах много пациенти, засегнати от болести, които сега са предотвратими. Днес е възможно хората да се имунизират срещу болести, които преди време бяха осакатяващи – дори смъртоносни. Един медицински похват, чрез който се потвърждава имунитетът, е ваксинирането. Терминът *inoculate* (*ваксинирам*) е смайващ. Той произлиза от два латински корена: *in*, което означава „вътре, в рамките на“ и *oculus*, означаващо „око“. Глаголът *inoculate*, или „ваксинирам“, буквално означава „да се постави око отвътре“ – да се наблюдава за евентуална вреда.

Болест като детския паралич може да осакати или унищожи тялото. Болест като греха може да осакати или унищожи духа. Опустошенията от детския паралич днес могат да се предотвратят чрез имунизацията, но опустошенията от греха изискват други средства за предпазване. Лекарите не могат да ни имунизират срещу беззаконието. Духовната защита идва единствено от Господ – и по Неговия начин. Исус избира не да ваксинира, а да обучи. Неговият метод не е чрез ваксина; Той използва преподаването на божественото учение – главното „вътрешно око“, което да предпазва вечните духове на Неговите чедра“.

16. 2 Нефи 6:3.
17. Алма 39:16.
18. 2 Нефи 10:23.
19. Моисей 6:59, курсив добавен.
20. 2 Нефи 31:20.

От Джан Е. Нюман
Втори съветник в Общото президентство
на Неделното училище

Да преподаваме като Спасителя

*Всички ние имаме отговорността да следваме
примера на Учителя и да преподаваме като Него.*

Изключителни учители

Преди няколко месеца един бивш съученик от родния ми град Овъртън, Невада, предложи да направим коледен подарък на любимата ни учителка от детската градина, която наскоро отпразнува 98-ия си рожден ден. Тя ни учеше да бъдем добри, за важността на хубавата дрямка, на радостта от млякото и крекерите и да се обичаме един друг. Благодаря, сестра Дейвис, че бяхте толкова прекрасна учителка.

Преди много години, докато следвах в Рикс Колидж, имах един друг изключителен учител. Подготвих се да отслужам мисия и реших, че ще е добре да посещавам курс за подготовка на мисионери. Преживяното промени живота ми.

От първия ден на курса осъзнах, че имам великолепен учител. Това бе брат Ф. Мелвин Хамънд. Знаех, че брат Хамънд обича Господ и че обича мен. Личеше си от погледа му и от гласа му. Когато той преподаваше, Духът просветляваше ума ми. Той преподаваше учението, но и ме канеше сам да го изучавам. Тези покани ми помогнаха ясно да разбера своята отговорност да изучавам Господното учение за себе

си. Това преживяване ме промени завинаги. Благодаря, брат Хамънд, че ми преподавахте като Спасителя.

Братя и сестри, всички заслужават да бъдат учени по този начин както у дома, така и в Църквата.

Въведението към *Следвайте Ме, елате с Мен* ни показва какво може да постигне преподаването като Христос. „Целта на всяко едно изучаване и преподаване на Евангелието е да задълбочаваме обръщането си към Исус Христос и да ставаме

по-подобни на Него. ... Типът изучаване на Евангелието, който укрепва вярата ни и води до чудото на обръщането във вярата, не се случва изведнъж. Това изучаване се случва не само в класната стая, но и в сърцето и дома на човека“¹.

Писанията сочат, че служението на Спасителя в древна Америка е толкова въздействащо и повсеместно, че „всички люде по цялото лице на земята, както нефити, тъй и ламанити, (са) обрънати към Господа; и няма нито раздори, нито спорове сред тях и всички люде постъпва(т) справедливо едни към други“².

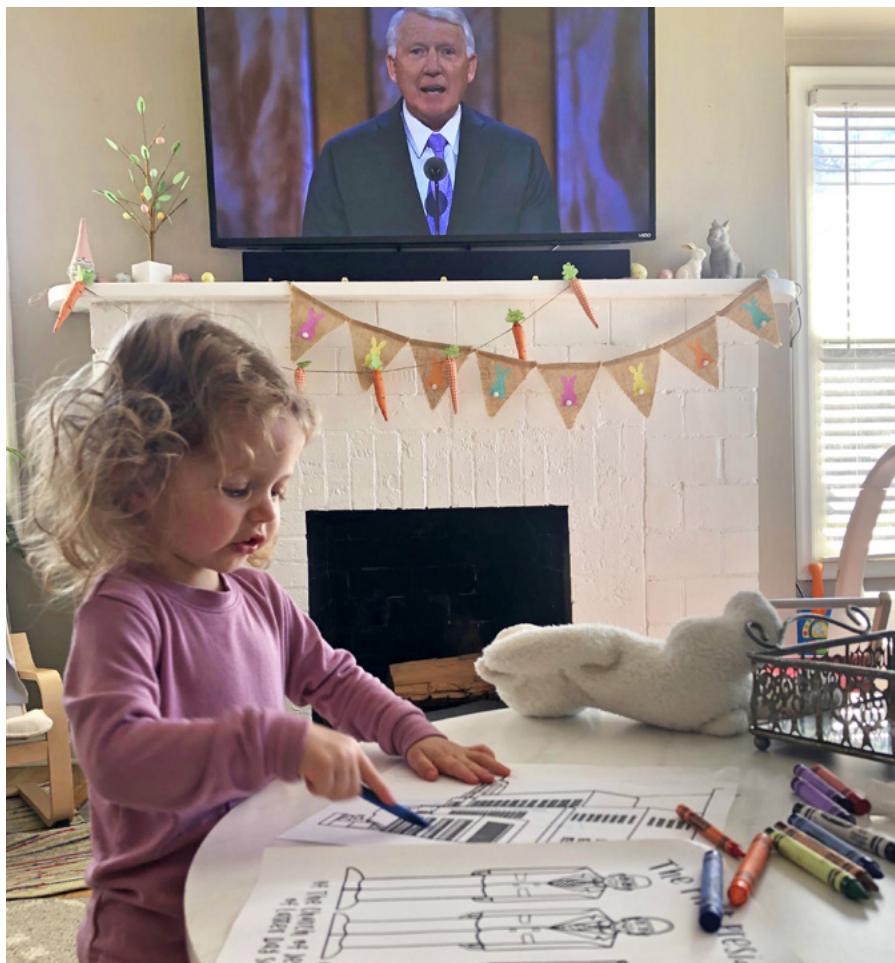
Как преподаването ни може да има подобен ефект върху хората, които обичаме? Как можем да преподаваме по-подобно на Спасителя и да помагаме на другите да стават по-дълбоко обрънати във вярата? Ето няколко предложения.

Подражайте на Спасителя

Първо и най-важно, решете да научите всичко, което можете за Самия Велик Учител. Как Той е

Нигерия

САЩ

проявявал обич към другите? Какво са изпитвали те, докато Той е преподавал? Какво е преподавал Той? Какво е очаквал от тези, на които е преподавал? След като проучите тези въпроси, оценете начина си на преподаване и го коригирайте, за да е по-подобен на Неговия.

Църквата предоставя много материали за преподаване в приложението Gospel Library и на ChurchofJesusChrist.org. Един от тях е озаглавен *Да преподаваме като Спасителя*. Кая ви да го прочетете и да го изучите внимателно. Принципите, поместени в него, ще ви помагат в усилията ви да сте по-подобни на Христос в преподаването си.

Давайте воля на силата на семействата

Следващото ми предложение може да бъде илюстрирано от едно

преживяване, което имах преди няколко месеца, когато се отбих да посетя скъп приятел. Чух, че жена му говори с някого, така че бързо се извиних и си тръгнах, за да може той да се върне при семейството си.

Около час по-късно получих съобщение от скъпата му съпруга: „Брат Нюман, благодаря, че се отбихте. Трябваше да ви поканим да влезете, но искам да ви кажа какво правехме. От началото на пандемията обсъждаме всяка неделя по Zoom *Следвайте Ме, елате с Мен* с пълнолетните ни деца. Това буквално направи чудеса. Мисля, че дъщеря ни за пръв път прочете сама Книгата на Мормон. Днес беше последният урок за Книгата на Мормон и тъкмо привършвахме, когато вие дойдохте. ... Помислих, че ще ви е интересно да узнаете как *Следвайте Ме, елате с Мен*, Zoom

и една пандемия предоставиха възможност в правилния момент на едно сърце да се промени. ... Чудя се колко ли малки чудеса са се случили през това „странно“ време“.

Това ми звучи като изпълнение на обещанието, което президент Ръсел М. Нелсън даде през октомври 2018 г. Той каза, че съсредоточеното върху дома и подкрепяно от Църквата изучаване на Евангелието „има потенциала да дава сила на семействата, ако всяко семейство се стреми да (го) следва съвестно и внимателно, за да превърща своя дом в убежище на вярата. Обещавам ви, че ако усърдно работите, за да превърщате дома си в център на изучаването на Евангелието, с времето Господният ден за *вас* ще стане истинска наслада. Децата *ви* ще се вълнуват да изучават ученията на Спасителя и да живеят според тях. ... Промените в семейството ви ще бъдат значителни и укрепващи“³. Какво прекрасно обещание!

За да се промени наистина животът ни, нашето обръщане към Исус Христос трябва да е от цялата ни душа и да влияе на всеки аспект от живота ни. Ето защо то трябва да бъде съсредоточено върху центъра на живота ни – нашите семейства и домове.

Помнете, че обръщането във вярата е лично

Последното ми предложение е да помним, че обръщането трябва да идва отвътре. Както е описано в притчата за десетте девици, ние не можем да дадем на някого друго масло на нашето обръщане, колкото и да ни се иска. Както учи старейшина Дейвид А. Беднар: „Скъпоценното масло се придобива капка по капка... търпеливо и с

Канада

постоянство. Няма бърз начин; не е възможно внезапно извънредно усилие за подготовка в последния миг⁴.

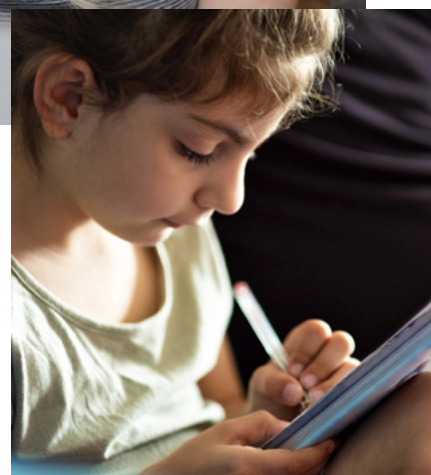
Следвайте Ме, елате с Мен се основава на тази истина. Сравнявам го с ангела, който помага на Нефи да научи за Исус Христос като казва: „Погледни!“⁵. Подобно на този ангел, *Следвайте Ме, елате с Мен* ни кани да поглеждаме към Писанията и словата на съвременните пророци, за да откриваме Спасителя и да се вслушаме в Него. Подобно на Нефи, ние лично ще бъдем учени от Духа, докато четем и размишляваме над Божието слово. *Следвайте Ме, елате с Мен* е трамплинът, който помага на всеки от нас да се гмурка дълбоко в живите води на учението на Христос.

Отговорността на родителите е много сходна. Децата наследяват от родителите си много неща, но свидетелството не е едно от тях. Не можем да дадем на децата си свидетелство, както и не можем да накараме едно семе да расте. Но можем да създаваме благоприятна среда с добра почва и без тръни, които да „заглушават словото“. Можем да се стремим да създаваме идеалните

условия, за да може децата ни и другите обичани от нас хора да намерят място за семето, да „чу(ят) словото и (да го) разб(ерат)“⁶, и да открият за себе си, че „семето е добро“⁷.

Преди няколко години със сина ми Джак имахме възможността да играем на „Старото игрище в Сейнт Андрюс“ в Шотландия, откъдето започва играта голф. Беше просто удивително! Като се върнах, се опитах да предам на другите величието на преживяването. Но не можах. Снимките, видеоклиповете и старателните ми обяснения бяха напълно недостатъчни. Накрая осъзнах, че единственият начин човек да узнае за великолепието на Сейнт Андрюс е да го преживее – да види огромните окосени части на игрището, да вдиша въздуха, да почувства вятъра в лицето си и да направи няколко неуспешни удара в долчинките и хрсталаците, с което ние се справихме доста успешно.

Така е и със словото Божие. Можем да го преподаваме, да го проповядваме и да го обясняваме. Можем да говорим за него, да го описваме, дори да свидетелстваме за него. Но докато човек не

Уругвай

почувства как свещеното Божие слово поръсва душата му като небесна роса посредством силата на Духа⁸, ще е все едно разглежда картичка или снимки от нечия чужда почивка. Човек просто трябва да го изпита сам. Обръщането във вярата е лично пътуване – пътуване, свързано със събиране.

Всички, които преподават у дома и в Църквата, могат да предоставят на другите възможност да имат лични духовни преживявания. Чрез тях те сами ще „узна(ят) истината за всичко“⁹. Президент Нелсън учи: „Ако имате искрени въпроси, свързани с Евангелието, като избирате да позволявате на Бог да надделява, ще бъдете водени към откриването и разбирането на абсолютни, вечни истини, които ще направляват

От старейшина Гари Е. Стивънсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

живота ви и ще ви помагат да стоите здраво на заветната пътека¹⁰.

Значително подобрете преподаването

Каня ръководителите и учителите във всяка организация на Църквата да се съветват с родителите и младежите, за да може преподаването значително да се подобри на всяко ниво – в коловете, районите и домовете. Това се постига, като се преподава учението и се насърчават изпълнени с Духа обсъждания относно истините, на които Светият Дух ни е научил в тихите моменти на нашето лично изучаване.

Мои скъпи приятели в Христа, всички ние имаме отговорността да следваме примера на Учителя и да преподаваме като Него. Неговият начин е правилният начин! Като Го следваме, „когато Той се яви, ние (ще) бъдем подобни на Него, защото ще го видим такъв, какъвто е; за да имаме тази надежда и да може да бъдем очистени, тъкмо както Той е чист“¹¹. В името на Този, Който възкръсна, тъкмо Великият Учител Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Следвайте Ме, елате с Мен – за отделни членове и семейства: Учение и завети 2021 г., с. vi.
2. 4 Нефи 1:2.
3. Ръсел М. Нелсън, „Да се превръщаме в светии от последните дни за пример“, *Лиакхона*, ноем. 2018 г., с. 113.
4. Дейвид А. Беднар, „Обърнати към Господа“, *Лиакхона*, ноем. 2012 г., с. 109.
5. Вж. 1 Нефи 11:8–36.
6. Матей 13:18–23.
7. Алма 32:30.
8. Вж. Учение и завети 121:45.
9. Мороний 10:5.
10. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, *Лиакхона*, ноем. 2020 г., с. 94.
11. Мороний 7:48.

Сърца, обвързани в единство

Когато проявявате доброта, загриженост и състрадание, ви обещавам, че ще укрепвате немощните ръце и ще изцелявате сърца.

Въведение

Не е ли удивително, че значими научни открития понякога биват вдъхновени от събития, толкова прости, колкото падането на ябълка от дърво?

Позволете ми днес да споделя с вас едно откритие, случило се благодарение на тестова група зайци.

През 70-те години на 20-и век изследователи подготвили експеримент, за да проучат влиянието на диетата върху сърдечното здраве. В продължение на няколко месеца

те наблюдавали контролна група зайци на диета с високо съдържание на мазнини и следели кръвното налягане, сърдечния ритъм и холестерола им.

Напълно очаквано, при много от зайците се наблюдавало натрупване на мастни плаки в артериите им. Но това не било всичко! Изследователите открили нещо озадачаващо за тях. Въпреки че при всички зайци имало натрупване, при едната група то изненадващо било до 60 процента по-малко от това при останалите.

Чили

Изглеждаше сякаш наблюдават две различни групи зайци.

За учените подобни резултати могат да доведат до безсънни нощи. Как е възможно това? Зайците били от една и съща порода от Нова Зеландия, на практика еднакви в генетично отношение. Всеки от тях получавал едно и също количество от една и съща храна.

Какво можело да означава това?

Дали проучването щяло да се провали поради резултатите? Дали е имало пропуски при самото му разработване?

Учените се мъчели да разберат тези неочаквани резултати!

В крайна сметка насочили вниманието си към хората, които помагали в проучването. Дали е възможно изследователите да са направили нещо, за да повлияят на резултатите? Докато проучвали това, те открили, че всички зайци с по-малко мастни плаки са били под грижите на един и същ човек. Тя хранела зайците със същата храна като останалите. Но, както наблюдава един от учените, „тя била необичайно мила и грижовна“. Когато хранела зайците, „тя им говорела, хващала ги нежно и ги галела. ... Не можела да се сдържи. Просто била такъв човек“¹.

Тя правела нещо повече от това просто да дава на зайците храна. Тя проявявала обич към тях.

На пръв поглед изглеждаше малко вероятно това да е причината за драматичната разлика, но изследователският екип не могъл да открие нищо друго.

И така, те повторили експеримента, но този път стриктно контролирали всички останали параметри. Когато анализирали резултатите, се случило същото нещо!

Зайците, които били под грижите на любящата изследователка, показали значително по-високи показатели на здравето.

Учените публикували резултатите в престижния журнал *Science*².

Години по-късно, изводите от този експеримент все още се смятат за значими в медицинската общност. През последните години д-р Кели Хардинг публикува книга, озаглавена *The Rabbit Effect* (Заешкият ефект), като името идва от експеримента. Нейното заключение е: „Вземете един заек с нездравословен начин на живот. Говорете му. Хващайте го нежно. Изразявайте обичта си към него. ... Тези взаимоотношения водят до промяна. ... В крайна сметка – заключава тя, – това, което влияе на здравето ни по най-значим начин, е свързано с начина, по който се отнасяме един към друг, как живеем и какво мислим, че означава да бъдем хора“³.

В един нерелигиозен свят понякога изглежда, че мостовите,

Гватемала

свързващи науката с евангелските истини, са твърде малко и далеч един от друг. При все това, за нас като християни – последователи на Исус Христос, светии от последните дни, резултатите от това научно проучване може да изглеждат по-скоро очаквани, отколкото изумителни. За мен това поставя още един камък в основата на добротата като съществен евангелски принцип за изцеление – тя може да изцелява сърцата емоционално, духовно, а, както се вижда от проучването, дори и физически.

Сърца, обвързани в единство

На въпроса: „Учителю, коя е най-голямата заповед?“ Спасителят отговаря: „Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце“, а след това добавя: „Да възлюбиш ближния си, както себе си“⁴. Отговорът на Спасителя потвърждава нашия дълг, даден ни от небесата. Един от древните пророци заповядва, че „не трябва да има(ме) раздори един с друг, но да гледа(ме) напред ... със сърца, обвързани в единство и в любов един към друг“⁵. Също така сме учени, че „сила и влияние... трябва да се упражняват... чрез благодат, кротост, ... доброта, ... без хитрост“⁶.

Вярвам, че този принцип се отнася за всички светии от последните дни – възрастни, младежи и деца.

Като имате това предвид, нека за момент се обърнем директно към тези, които са на възрастта за Неделното училище за деца.

Вие вече разбирате колко важно е да проявявате доброта. В припева на една от песните за Неделното училище, „Да бъда като Исус“, сме учени:

„Тъй както Исус се обичайте, доброта във всичко влагайте, любящи и кротки във думи, дела. Исус казва всичко това“⁷.

Въпреки това, понякога може да ви е трудно. Ще споделя история, която може да ви помогне. Тя е за момче от Неделното училище за деца на име Минчан Ким от Южна Корея. Членовете на семейството му се присъединили към Църквата преди около шест години.

„Един ден в училище няколко от съучениците ми се подиграваха на друг ученик, като го наричаха с различни думи. Изглеждаше забавно, така че в продължение на няколко седмици правех същото.

Няколко седмици по-късно момчето ми каза, че въпреки че се преструва, че не го е грижа, думите ни го нараняват и плаче всяка вечер. Почти се разплаках, когато ми каза това. Испитах съжаление и исках да му помогна. На следващия ден отидох при него, сложих ръка на рамото му и се извиних с думите: „Наистина съжалявам, че ти се подигравах“. Той кимна в отговор и очите му се насълзиха.

Но другите деца все още му се подиграваха. Тогава си спомних какво бях научил в Неделното училище за деца – да избирам правилното. Затова помолих съучениците си да спрат. Повечето решиха да не се променят и ми бяха ядосани. Но едно от другите момчета каза, че съжалява, и тримата станахме добри приятели.

Въпреки че няколко човека все още му се подиграваха, той се чувстваше по-добре, защото имаше нас.

Избрах правилното, като помогнах на приятел в нужда⁸.

Филипини

Това не е ли един добър пример как можете да се опитвате да бъдете като Исус?

Сега, млади мъже и жени, докато растете, подигравките спрямо другите могат да прерастат в нещо много опасно. Тревога, депресия и по-лоши неща често възникват в резултат на тормоз. „Въпреки че тормозът не е нещо ново, социалните медии и технологии са го издигнали на съвсем ново ниво. Превръща се в по-постоянна и неизчезваща заплаха – кибертормоз“⁹.

Явно е, че противникът използва това, за да наранява вашето поколение. Във вашето киберпространство, квартали, училища, кворуми и класове няма място за това. Моля ви, давайте най-доброто от себе си, за да правите тези места по-добри и по-безопасни. Ако пасивно наблюдавате или участвате в такива неща, не знам по-добър съвет от този, който вече е даден от старейшина Дитер Ф. Ухтдорф:

„Когато става дума за омраза, клюки, пренебрежение, осмиване, таене на лоши чувства или желание да навредим, моля, прилагайте следното:

Спрете това!¹⁰

Чухте ли? Спрете това! Когато проявявате доброта, загриженост и състрадание, дори онлайн, ви обещавам, че ще укрепвате немошните ръце и ще изцелявате сърца.

След като вече говорих на децата и младежите, сега се обръщам към пълнолетните в Църквата. Имаме основна отговорност да бъдем пример и модел за подражание за доброта, приобщаване и любезност, като чрез думи и действия учим подрастващото поколение на Христово поведение. Това е особено важно, тъй като наблюдаваме явна обществена промяна в посока разделение в политиката, социалните класи и почти всяка друга измислена от хората отличителна особеност.

Президент М. Ръсел Балард също учи, че светиите от последните дни трябва да бъдат добри не само едни към други, но и към всички останали. Той отбелязва: „Понякога чувам за членове, които оскъбняват хората от друга вяра, като ги пренебрегват и ги изключват от своя кръг. Това може да се случи особено сред общности, където нашите членове са мнозинство. Чувам съм за тесногърди родители, които казвали на децата си, че не трябва да си играят

с определено съседско дете, просто защото родителите му не са от нашата Църква. Такова поведение не е в съзвучие с ученията на Господ Исус Христос. Не мога да разбера как някой член на нашата Църква би могъл да позволи такива неща да се случват. ... Не съм чувал някога членовете на тази Църква да бъдат насърчавани да бъдат нещо друго, освен любящи, добри, толерантни и благосклонни към нашите приятели и съседи от друга вяра¹¹.

Господ очаква от нас да учим, че приобщаването е положително средство за постигане на единство, а изключването води до разделение.

Като последователи на Исус Христос, ние се обезсърчаваме, когато чуваме как Божии чеда стават жертва на лошо отношение въз основа на расата им. Сърцата ни бяха съкрушени от вестите за скорошните нападения над хора, които са чернокожи, азиатци, латиноамериканци или от друга група. Предразсъдъците,

расовото напрежение и насилието никога не трябва да имат място в нашите квартали, общности или в Църквата.

Нека всички ние, без значение от възрастта, се стремим да бъдем възможно най-добри.

Да обичаме неприятелите си

Дори и когато се стремим да проявяваме обич, уважение и доброта, несъмнено ще бъдем наранявани или засягани от лошите избори на други хора. Какво да правим тогава? Следваме увещанието на Господ да „обича(ме) неприятелите си... и (да се) мол(им)... за тези, които (ни) правят пакост“¹².

Правим всичко по силите си да преодоляваме трудностите по пътя си. Стремим се да устоим до края, като непрестанно се молим ръката на Господ да промени обстоятелствата. Благодарим Му за хората, които Той поставя на пътя ни, за да ни помагат.

Трогнат съм от един пример за това от ранната история на Църквата. През зимата на 1838 г. Джозеф Смит и други ръководители на Църквата са в затвора Либърти, когато светиите от последните дни са насилствено прогонени от домовете си в щата Мисури. Светиите са в лишения, без приятели и страдат много поради студа и липсата на провизии. Жителите на Куинси, щата Илинойс, виждат тяхното отчаящо тежко положение и проявяват състрадание и приятелство.

Уендъл Мейс, жител на Куинси, по-късно си спомня как за пръв път вижда светиите покрай река Мисисипи в импровизирани палатки: „Някои бяха използвали чаршафи, за да си направят малък заслон от вятъра, ... децата трепереха около огън, раздухан от вятъра толкова силно, че почти не им помагаше. Бедните светици страдаха ужасно“¹³.

Виждайки тежкото положение на светиите, жителите на Куинси работят заедно, за да предоставят помощ, като някои дори помагат на новите си приятели да преминат реката. Мейс продължава: „(Те) даваха щедри дарения, търговците се надпреварваха един с друг кой ще даде повече... брашно, свинско, ... захар, ботуши, обувки и дрехи – всичко, от което се нуждаеха тези бедни бездомници“¹⁴. Не след дълго, бежанците са по-многобройни от жителите на Куинси, които отварят домовете си и споделят оскъдните си провизии с цената на големи лични жертви¹⁵.

Много от светиите оцеляват през суровата зима, само благодарение на състраданието и щедростта на жителите на Куинси. Тези земни ангели отварят сърцата и домовете си, като осигуряват спасяваща живота

Пуерто Рико

храна, топлина и най-важното – приятелска ръка на страдащите светии. Въпреки че престоят им в Куинси е сравнително кратък, светиите никога не забравят своя дълг и благодарност към своите обични съседни, а Куинси става известен като „градът-убежище“¹⁶.

Когато ни застигат несгоди и страдания поради критични, отрицателни и дори жестоки действия, можем да избираме да имаме надежда в Христа. Тази надежда идва от Неговата покана и обещание да „дерза(ем), защото (Той) ще (ни) направлява“¹⁷ и ще посвети страданията ни за наша полза¹⁸.

Добрият Пастир

Нека завърши с това, с което започнах – с една състрадателна жена, която оказвала грижи, проявявайки доброта с желание да подхранва, а също и един неочакван резултат – изцеляването на сърцата на животните, за които била отговорна. Защо? Просто защото била такава!

Поглеждайки през призмата на Евангелието, разпознаваме, че и над

САЩ

нас със състрадание бди Някой, Който проявява доброта и желае да се грижи за нас. Добрият Пастир познава всеки един от нас по име и „се интересува от всеки от нас поотделно“¹⁹. Самият Господ Исус Христос казва: „Аз съм добрият Пастир. Аз познавам Своите овце и... давам живота Си за овцете“²⁰.

В тези дни на Великден намирам траен мир в знанието, че „Господ е пастир мой“²¹ и че Той познава и нежно се грижи за всеки един от нас. Когато ни връхлитат ветровете и бурите на живота, болестите и нараняванията, Господ, нашият Пастир, Полагачият грижи ще ни подхранва с любов и доброта. Той ще изцелява сърцата ни и ще възстановява душите ни.

Свидетелствам за това и за Исус Христос като наш Спасител и Изкупител, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Кели Хардинг, *The Rabbit Effect*, 2019 г., с. xxiii–xxiv.
2. Вж. Робърт М. Нерем, Мурина Дж. Левеск и Дж. Фредерик Корнхил, „Social Environment as a Factor in Diet-Induced Atherosclerosis“, *Science* том 208, № 4451, 27 юни 1980 г., с. 1475–1476.
3. Хардинг, *The Rabbit Effect*, с. xxiv, xxv.
4. Вж. Матей 22:36–39.
5. Мосия 18:21, курсив добавен.
6. Учение и завети 121:41–42.
7. „Да бъда като Исус“, *Сборник детски песни*, с. 40–41.
8. Адаптирано от Минчан К., „The Apology“, *Friend*, ян. 2020 г., с. 35.
9. Франсис Даломба, „Social Media: The Good, the Bad, and the Ugly“, *Lifespan*, lifespan.org.
10. Дитер Ф. Ухтдорф, „На милостивия ще се покаже милост“, *Луахона*, май 2012 г., с. 75.
11. М. Ръсел Балард, „Учението на включването“, *Луахона*, ян. 2002 г., с. 41.
12. Лука 6:27–28.
13. Автобиография на Уендъл Мейс, около 1890 г., машинописно копие, с. 32–33, Библиотека за църковна история, Солт Лейк Сити.
14. Автобиография на Уендъл Мейс, с. 33; правопис и главни букви стандартизирани.
15. Вж. Ричард Е. Бенет, „Quincy—the Home of Our Adoption: A Study of the Mormons in Quincy, Illinois, 1838–40“, *Mormon Historical Studies*, пролет 2001 г., с. 110–111.
16. Вж. Сюзан Ийстън Блек, „Quincy—A City of Refuge“, *Mormon Historical Studies*, том. 2, № 1 (пролет 2001 г.), с. 83–94.
17. Учение и завети 78:18.
18. Вж. 2 Нефи 2:2.
19. Вж. Джеймс Е. Талмидж, *Jesus the Christ*, 1916 г., с. 417.
20. Йоан 10:14, 15.
21. Псалми 23:1.

САЩ

От старейшина Герит У. Гонг
От Кворума на дванадесетте апостоли

Място в гостилницата

През тези великденски празници Исус Христос ни кани да бъдем добри самаряни, подобно на Него, и да превърнем Неговата гостилница (Неговата Църква) в убежище за всички.

Скъпи братя и сестри, въпреки че почина преди 20 години, на моменти моят баща ми липсва. Великден носи обещанието, че ще го видя отново.

Когато бях в университета в Англия, баща ми дойде да ме види. Бащиното му сърце знаеше, че тъгувам по дома.

Той обичаше приключенията, но не и тези, свързани с храна. Дори в известната с храната си Франция, той казваше: „Нека хапнем китайско!“. Служил дълго време като патриарх в Църквата, баща ми беше духовен и състрадателен човек. Една вечер, докато из Париж препускаха линейки с шумни сирени, той каза: „Герит, това са стенанията от раните на един град“.

По време на това пътуване, аз чух стенания и от друг вид рани. Една млада жена продаваше сладолед от малка количка. Фунийките ѝ за сладолед побираха само по една топка. Незнайно защо един едър мъж се скара с нея. Докато крещеше и блъскаше, той ѝ преобърна количката и разпиля фунийките. Аз бях безпомощен, докато той ги тъпчеше с крака. Все още виждам в съзнанието си младата жена, застанала на колене на улицата, опитвайки се да събере парченца счупени фунийки, докато сълзи на душевна болка обливат лицето ѝ. Тази гледка ме преследва и ми напомня за грубостта, нехайството и погрешното разбиране, с които твърде често се нараняваме едни други.

През един друг следобед близо до Париж, аз и баща ми посетихме величествената катедрала в градчето Шартър. Малкъм Милър¹, световно известен експерт по тази катедрала, обръща внимание на три витража в Шартър. Казва, че те разказват история.

Първият витраж изобразява как Адам и Ева напускат Едемската градина.

Вторият разкрива притчата за добрия самарянин.

Третият изобразява Второто пришествие на Господ.

Взети заедно, тези витражи могат да опишат нашето вечно пътуване. Те ни канят да приветстваме всички и да им правим място в Господната гостилница².

Подобно на Адам и Ева, сме дошли в свят с тръни и бодили³.

По прашния ни път към Йерихон, ние сме нападани, ранявани и изоставяни в мъки⁴.

Въпреки че трябва да си помагаме, ние твърде често, поради някаква причина, си обръщаме гръб.

Но изпълнен със състрадание, Добрият Самарянин се спира и превързва раните ни с вино и елей. Символите на причастието и другите обреди, виното и елеят ни насочват към духовното изцеление в Исус Христос⁵. Добрият Самарянин ни качва на осела Си или, както е пресъздадено на някои стъклописи – ни носи на раменете Си. Той ни води към Своята гостилница, която символизира Неговата Църква. В гостилницата Добрият Самарянин казва: „Погрижи се за него; ... на връщане аз ще ти заплатя“⁶. Добрият Самарянин, символ на нашия Спасител, обещава да се върне, но този път във величие и слава.

САЩ

Норвегия

През тези великденски празници Исус Христос ни кани да бъдем добри самаряни, подобно на Него, и да превърнем Неговата гостилница (Неговата Църква) в убежище за всички от житейските удари и бури⁷. Ние се подготвяме за Неговото обещано Второ пришествие, като ежедневно постъпваме с „тези най-малки(те)“⁸ така, както бихме постъпвали с Него. „Тези най-малки(те)“ сме всички ние.

Като идваме в гостилницата с Добрия Самарянин, ние научаваме пет неща за Исус Христос и за себе си.

Първо, идваме в гостилницата такива каквито сме, със слабостите и несъвършенствата, които всички притежаваме. Въпреки това, всеки от нас има нещо необходимо, с което може да допринесе. Пътуването ни към Бог често е заедно с други хора. Ние сме част от единно общество – било то по време на пандемии, бури, пожари, суши или докато тихичко посрещаме ежедневните си нужди. Получаваме вдъхновение, като се съветваме заедно, изслушваме всички мнения, включително тези на жените и на Духа.

Като изпитваме промяна в сърцето и получаваме образа Му на лицето си⁹, ние разбираме нашата и Неговата роля в Църквата. Чрез Него намираме яснота, а не противоречие. Чрез Него намираме причини да вършим добро, да бъдем добри

Уругвай

и да увеличаваме способността си да ставаме по-добри. Чрез Него откриваме нестихваща вяра, окриляваща безкористност, подхранваща промяна и упование в Бог. В Неговата гостилница ние откриваме и задълбочаваме личната си връзка с Бог, нашия Отец, и Исус Христос.

Той има доверие в нас, че ще превърнем тази гостилница в мястото, което Той има нужда да бъде. Като влагаме своите таланти и най-големи усилия, Неговите духовни дарове¹⁰ също ще ни укрепват и благославят.

Един преводач на испански език и верен брат ми каза: „Старейшина Гонг, чрез Духа знаех какво ще кажете, за да мога да превеждам чрез дара за езици“.

Даровете на вярата и увереността идват и се проявяват различно в отделните ситуации. Една скъпа сестра получила духовна утеха, когато съпругът ѝ починал от COVID-19. Тя споделя: „Знам, че скъпият ми съпруг и аз ще бъдем заедно отново“. Относно друга свързана с COVID ситуация, друга скъпа сестра казва: „Почувствах, че трябва да умолявам Господ и лекарите да дадат на съпруга ми още малко време“.

Второ, Той ни умолява да превърнем гостилницата Му в място, където проявяваме добро отношение към другите и където всеки е добре дошъл. Като последователи на Исус Христос всички сме равни, няма второстепенни групи.

Всички сме добре дошли на събранията за причастие, другите неделни събрания и социалните събития¹¹. Ние се покланяме на Спасителя с благоговение, като сме вежливи и мили един към друг. Ние приемаме и ценим всеки човек. Усмивхаме се, сядаме до тези, които са сами, научаваме имена, включително на новообърнати във вярата, завърнали се братя и сестри, млади жени и млади мъже и на всяко скъпо дете от Неделното училище за деца.

Като се поставяме на тяхно място, ние приветстваме приятели, посетители, новодошли и активно заети с прекалено много неща хора. Ние скърбим, радваме се и сме на разположение един за друг. Когато се проваляме и прибързваме, губим връзка, съдим или сме предубедени, ние търсим прошка един от друг и се стремим да бъдем по-добри.

Едно африканско семейство, което сега живее в Съединените щати, споделя: „Още от първия ден членовете на Църквата са дружелюбни с нас и се държат приятелски. Всички ни карат да се чувстваме като у дома си. Никой не гледа на нас като на незначителни хора“. Бащата допълва: „От Светата Библия учим, че плодовете на Евангелието идват от корените в Евангелието“. „А мисионерите – казват бащата и майката, – искаме нашите син и дъщеря един ден да бъдат като тези мисионери“. Братя и сестри, нека приветстваме топло всички в Неговата гостилница.

Трето, в Неговата гостилница научаваме, че съвършенството е в Исус Христос, а не в перфекционизма на света. Нереален и нереалистичен, перфекционизмът на света, прекаран през филтър като за Инстаграм, може да ни кара да се чувстваме недостатъчно добри и подвластни на „плъзвания“, „лайкове“ или други подобни. За разлика от това, нашият Спасител Исус Христос знае за нас всичко, което не желаем другите да знаят, и въпреки това ни обича. Благодарение на Неговата единствена жертва, Неговото Евангелие предоставя втори и трети опити¹². Той кани всеки един от нас да бъде добър самарянин, да не съди толкова и да прощава повече на себе си и на другите, докато се опитва да спазва Неговите заповеди все по-пълно.

Помагаме на себе си, като си помагаме взаимно. Едно мое познато семейство живееше близо до натоварен път. Често спирани пътници да ги молят за помощ. Една нощ чули някой да удря силно по вратата. Изморени и притеснени кой ли може да е в 2:00 часа през нощта, те се

Бразилия

зачудили дали, само този път, да не оставят някой друг да помогне. Докато настоятелното хлопане продължавало, те чули: „Пожар! В задния ви двор има пожар!“. Добрите самаряни си помагат едни на други.

Четвърто, в Неговата гостилница ние ставаме част от една евангелска общност, съсредоточена върху Исус Христос, в чиято основа стоят възстановените истини, живите пророци и апостоли и още едно свидетелство за Исус Христос – Книгата на Мормон. Той ни води към гостилницата Си и към Своя дом – светия храм. Господният дом е място, на което, както става с ранения човек по пътя към Йерихон, Добрият Самарянин може да ни очисти и облече, да ни подготви за завръщане в присъствието на Бог и да ни обедини за вечността в Божието семейство. Неговите храмове са отворени за всички, които живеят според Евангелието Му с вяра и послушание.

Радостта от поклонението в храма включва единство в Евангелието, независимо от разнообразието по отношение на произход, култури, езици и поколения. На церемонията за първата копка на храма Тейлърсвил Юта, 17-годишният Макс Харкър споделя наследство от вяра в семейството, чието начало е поставено шест поколения по-рано от неговия прапрапрадядо Джоузеф Харкър и съпругата му Сузана Снийт. Във възстановеното Евангелие на Исус Христос всеки от нас

може да стане силна връзка между поколенията в нашето семейство.

Накрая, пето, ние се радваме, че Бог обича Своите чедра, независимо от различния ни произход и обстоятелства; от всеки народ, племе и език – има място за всички в Неговата гостилница.

За последните 40 години членовете на Църквата са от все повече държави. От 1998 г. насам повече членове на Църквата живеят извън Съединените щати и Канада, отколкото в тях. До 2025 г. очакваме броят на членовете, които живеят в Латинска Америка, да е като този на живеещите в Съединените щати и Канада. Събирането на верните потомци на Татко Лехий е изпълняващо се пророчество. Верните светии, включително в заселените от пионерите региони на САЩ, си остават източник на отдаденост и служба за Църквата по света.

Също така, сега по-голямата част от пълнолетните членове на Църквата са хора, които не са сключвали брак, овдовели са или са разведени. Това е значителна промяна. В това число са повече от половината от нашите сестри в Обществото за взаимопомощ и повече от половината от нашите пълнолетни братя, носители на свещеничеството. Този демографски модел е факт в Църквата по света от 1992 г. насам, а в Църквата в Съединените щати и Канада – от 2019 г.

Положението ни пред Господ и в Неговата Църква не е въпрос за семейно положение, а се определя от това да станем верни и доблестни ученици на Исус Христос¹³. Възрастните искат да бъдат възприемани като възрастни, да бъдат отговорни и да допринасят като възрастни. Учениците на Исус

Христос са най-различни – различни по форма, размер, цвят, възраст, като всеки има таланти, праведни желания и огромни способности, с които да благославя и служи. Стремим се ежедневно да следваме Исус Христос с вяра за покаяние¹⁴ и трайна радост.

През този живот ние понякога чакаме Господа. Може все още да не сме там, където се надяваме и желаем да бъдем в бъдеще. Отдадена сестра споделя: „Да чакаме с вяра Господ да ни благославя е един свят начин на живот. Това не трябва да се приема със съжаление, снизхождение или осъждане, а напротив – за нас трябва да е чест“¹⁵.

Междувременно живеем в настоящето, а не чакаме животът да започне.

Исайя обещава: „Онези, които чакат Господа, ще подновят силата си, ще се издигат с крила като орли, ще тичат и няма да се уморят, ще ходят и няма да отслабнат“¹⁶.

Нашият Добър Самарянин обещава да се върне. Случват се чудеса, когато се грижим едни за други така, както би го правил Той. Когато се стремим да имаме съкрушено сърце и разкаян дух¹⁷, можем да чуваме гласа на Исус Христос и да бъдем обгърнати от Неговите разбиращи ръце на безопасността¹⁸. Свещените обреди предлагат усещане за заветна принадлежност

и „силата на божествеността“¹⁹ за освещаване на вътрешните ни намерения и външните ни действия. Чрез Неговата любяща добрина и дълготърпение, Неговата Църква се превръща в нашата гостилница.

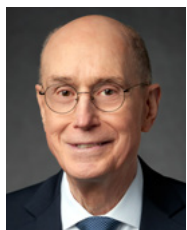
Като правим място и приветстваме всички в Неговата гостилница, нашият Добър Самарянин може да ни изцелява по прашния ни земен път. Със съвършена любов, нашият Отец и Неговият Син Исус Христос ни обещават „мир в този свят и вечен живот в идния свят“²⁰ и че където са Те, ще бъдем и ние също²¹. За това свидетелствам с благодарност в священото и свято име на Исус Христос, амин. ■

Замбия

БЕЛЕЖКИ

1. Малкълм Милър изнася лекции в катедралата в Шартър и по целия свят в продължение на повече от 60 години.
2. Вж. Лука 10:34; вж. в контраст Лука 2:7.
3. Вж. Битие 3:18.
4. Виж притчата за добрия самарянин в Лука 10:30–37.
5. Вж. Хю Нибли, *Since Cumorah*, 2-ро изд., том 7 на *The Collected Works of Hugh Nibley*, 1988 г., с. 100, цитиран в Джон У. Уелч, „The Good Samaritan: A Type and Shadow of the Plan of Salvation“, *BYU Studies*, том 38, № 2, 1999 г., с. 54.
6. Лука 10:35.
7. Вж. Учение и завети 115:6.
8. Матей 25:40.
9. Вж. Алма 5:14.
10. Вж. Мороний 10:8–18, Учение и завети 46:11–26.
11. Вж. *Общ наръчник: да служим в Църквата на Исус Христос на светите от последните дни*, 38.1.1, ChurchofJesusChrist.org.
12. Вж. Алма 34:14–16.
13. Вж. Учение и завети 138:12: „доблестни в свидетелството за Исус“; вж. също Учение и завети 76:79.
14. Вж. Алма 34:16–17.
15. Личен разговор, използвано с позволение.
16. Исайя 40:31.
17. Вж. 2 Нефи 2:7, 3 Нефи 9:20, Учение и завети 59:8.
18. Виж Алма 34:16.
19. Учение и завети 84:20.
20. Учение и завети 59:23.
21. Учение и завети 132:23.

От президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

Обичам да виждам храма

В храма можем да получаваме потвърждение за любящите семейни взаимоотношения, които ще продължат след смъртта и ще се запазят във вечността.

Мои скъпи братя и сестри, благодарен съм да бъда с вас на тази първа сесия от общата конференция. Благодарение на говорителите, музиката и молитвата усетихме Духа, а също и чувство на просветление и надежда.

Това чувство събуди в мен спомена за първия ден, когато влязох в храма Солт Лейк. Бях млад мъж. Единствено родителите ми бяха с мен през този ден. Вътре те спряха за момент и бяха поздравени от храмов работник. Пристъпих пред тях, за кратко сам.

Бях поздравен от дребна жена с побеляла коса, облечена в красива бяла храмова рокля. Тя погледна към мен, усмихна се и след това каза много тихо: „Добре дошъл в храма, брат Айринг“. За момент помислих, че е ангел, тъй като знаеше името ми. Не осъзнавах, че малка бележка с името ми бе поставена на ревера на сакото ми.

Минах покрай нея и се спрях. Погледнах нагоре към висок бял таван, който правеше стаята толкова светла, че почти изглеждаше сякаш

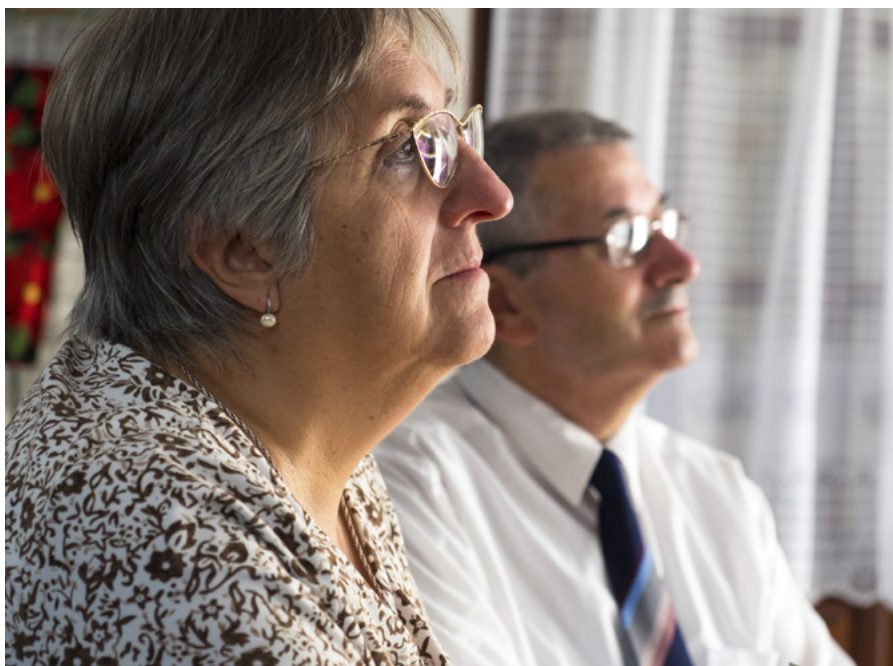
е самото небе. И в този момент в ума ми прозвучаха следните ясни думи: „Бил съм на това светло място и преди“. Но след това веднага, не с моя глас, в ума ми се появиха тези думи: „Не, никога преди не си бил

тук. Спомняш си момент от преди да се родиш. Намираще се в свещено място като това“.

На фасадата на нашите храмове изписваме думите: „Свят на Господа“. За себе си знам, че тези думи са истинни. Храмът е свято място, където лесно получаваме *откровения*, ако сърцата ни са отворени за тях и сме достойни.

По-късно през този първи ден отново усетих същия този Дух. Храмовата церемония включва някои думи, които породиха горящо чувство в сърцето ми, потвърждавайки, че това, което беше представяно, беше истинно. Това, което изпитах, се отнасяше лично за мен и моето бъдеще, и стана реалност 40 години по-късно чрез призование от Господ за служба.

Изпитах същото чувство, когато сключих брак в храма Логан Юта. Президент Спенсър У. Кимбъл

Уругвай

извърши запечатването. Той каза малко думи, но ни даде следния съвет: „Хал и Кати, живеете така, че когато призованието дойде, да можете да си тръгнете лесно“.

Когато изрече тези думи, аз видях ясно в ума си, напълно цветно, един стръмен хълм и път, който води до върха. От лявата страна на пътя имаше бяла ограда, която се губеше сред редица дървета в горната част на хълма. Сред дърветата едва се забелязваше бяла къща.

Година по-късно разпознах този хълм, докато тъстът ми ни караше с колата нагоре по този път. Подробностите бяха същите като тези, които видях, когато президент Кимбъл ни даде своя съвет в храма.

Когато стигнахме до върха на хълма, тъстът ми спря до бялата къща. Той ни каза, че той и съпругата му ще купят този имот и че желае дъщеря му и аз да живеем в къщата за гости. Те щяха да живеят в основната къща, само на метри от нас. И така, през 10-те години, в които живяхме в тази прекрасна семейна атмосфера, съпругата ми и аз си казвахме почти всеки ден: „По-добре да се радваме на това, защото няма да сме тук задълго“.

Получих обаждане от пълномощника на Образователната система на Църквата Нийл А. Максвел. Предупреждението от президент Кимбъл да можем да „си тръгнем лесно“ стана реалност. Беше призив да оставим това, което изглеждаше като лична идилия, за да служим в назначение и на място, за които не знаем нищо. Семейството ни беше готово да остави онова благословено време и място, тъй като един пророк в свят храм, място на откровение, бе видял бъдещо събитие, за което тогава бяхме подготвени.

САЩ

Знам, че Господните храмове са свети места. Днес говоря за храмовете с цел да увелича вашето желание, а също и моето, да сме достойни и готови за увеличените възможности за храмови преживявания, които предстоят.

За мен най-голямата мотивация да съм достоен за преживяванията в храма е това, което Господ казва за Своя свят дом:

„И доколкото хората Ми построят дом за Мен в името Господне и не допуснат нищо нечисто да дойде в него и да го оскверни, Моята слава ще почива на него.“

Да, и Моето присъствие ще е там, защото Аз ще дойда в него и

всички чисти по сърце, които дойдат в него, ще видят Бога.

Но ако той бъде осквернен, Аз не ще дойда в него и Моята слава няма да е там, защото Аз не ще дойда в несвети храмове¹.

Президент Ръсел М. Нелсън ясно ни каза, че можем да „виждаме“ Спасителя в храма така, че Той вече да не е непознат за нас. Президент Нелсън казва следното: „Разбираме Го. Схващаме Неговото дело и Неговата слава. И започваме да усещаме безпределното влияние на Неговия несравним живот“².

Ако вие или аз отидем в храма недостатъчно чисти, няма да можем да разбирате чрез силата на Светия

Чили

Дух духовните учения за Спасителя, които можем да получаваме там.

Когато сме достойни да бъдем поучавани така, чрез преживяванията ни в храма можем да изпитваме повече надежда, радост и оптимизъм през целия си живот. Тази надежда, радост и оптимизъм са възможни само чрез приемане на обредите, извършвани в светите храмове. Именно в храма можем да получаваме потвърждение за любящите семейни взаимоотношения, които ще продължат след смъртта и ще се запазят във вечността.

Преди години, докато служех като епископ, един хубав млад мъж отхвърли поканата ми да стане достоен да живее с Бог във вечно семейство. С войнствен тон той ми разказа колко добре си прекарва с приятелите си. Оставих го да говори. След това ми разказа за момент по време на едно от партитата, когато наред силния шум изведнъж

осъзнал, че се чувства самотен. Попитах го какво се е случило. Той каза, че си бил спомнил момент, когато като малко момче е седял в скута на майка си и тя го е прегръщала. В онзи момент, докато ми споделяше това, той се просълзи. Казах му това, което знам, че е истина: „Единственият начин да можеш винаги да изпитваш това чувство на семейна прегръдка, е самият ти да станеш достоен и да помагаш на другите да приемат обредите за запечатване в храма“.

Не знаем подробности за семейните взаимоотношения в света на духовете или какво може да стане след възкресението ни. Но знаем, че пророкът Илия е дошъл, както е било обещано, за да обърне сърцата на бащите към децата и сърцата на децата – към бащите им³. И знаем, че вечното ни щастие зависи от това да правим всичко по силите си да предлагаме същото трайно

щастие на възможно най-много от своите близки.

Чувствам същото желание за успех и при поканите към живи близки да имат желание да станат достойни да получат и почитат храмовите обреди за запечатване. Това е част от обещаното събиране на Израил от двете страни на завесата в последните дни.

Имаме големи възможности, когато близките ни са млади. Те са родени със светлината на Христа като дар. Тя им позволява да усещат кое е добро и кое е зло. Поради това, ако едно дете само види храм или снимка на храм, това може да събуди в него желанието някой ден да бъде достойно и да има привилегията да влезе вътре.

Може да дойде денят, когато като младежи ще получат храмова препоръка, за да участват в кръщения като заместници в храма. По време на това преживяване може да усетят по-силно, че обредите на храма винаги ни насочват към Спасителя и Неговото Единение. Докато усещат, че предлагат на човек в света на духовете възможност за пречистване от греха, ще чувстват по-силно, че помагат на Спасителя в свещеното Му дело по благославяне на това чедо на нашия Небесен Отец.

Виждал съм как силата на такова преживяване променя живота на един млад човек. Преди години отидох в храма с дъщеря си през един късен следобед. Тя беше последната, която служеше като заместник в залата за кръщения. Попитаха я дали може да остане по-дълго, за да бъдат извършени обредите за всички хора, чиито имена бяха подготвени. Тя каза: „Да“.

Наблюдавах как малката ми дъщеричка влезе в басейна за

кръщения. Кръщенията започнаха. Вода се стичаше по нейното лице всеки път, когато излизаше от водата. Питаша я отново и отново: „Можеш ли да направиш още?“. Всеки път тя казваше „Да“.

Като загрижен родител започнах да се надявам, че няма да прави повече. Но си спомням твърдостта ѝ, когато беше попитана дали може да направи още и тя каза с решителен нежен глас: „Да“. Тя остана, докато последният човек от списъка за този ден не получи благословията на кръщението в името на Исус Христос.

Когато излязох от храма заедно с нея онази вечер, се удивлявах на това, което бях видял. Едно дете беше въздигнато и променено пред очите ми чрез служба на Господ в Неговия дом. Все още помня усещането за светлина и мир, когато излязохме заедно от храма.

Изминаха години. Тя все още отговаря с „Да“ на въпроса от Господ

дали ще направи повече за Него, когато е много трудно. Така службата в храма може да ни променя и въздига. Затова моята надежда за вас и всички ваши обични близки е да израствате в желанието и решителността си да сте достойни да влизате в дома на Господ толкова често, колкото е възможно.

Той желае да е с вас там. Моля се да се опитвате да изграждате желание в сърцата на чедата на Небесния Отец да отиват там, където ще се чувстват близо до Него, и че също така ще каните предците си да бъдат достойни да са с Него и с вас завинаги.

Това може да са мислите и желанията ни:

*Обичам да виждам храма.
Ще отида там някой ден,
за да почувствам Светия Дух,
за да слушам и да се моля.
Защото Храмът е дом на Бог,
място на любов и красота.*

*Ще се подготвям от младостта си.
Това е мой священически дълг⁴.*

Тържествено свидетелствам, че сме чедата на един любящ Небесен Отец. Той е избрал Своя Възлюбен Син Исус Христос за наш Спасител и Изкупител. Единственият начин да се завърнем да живеем с Тях и със семействата си е чрез обредите на светия храм. Свидетелствам, че президент Ръсел М. Нелсън държи и упражнява всички ключове на свещеничеството, които правят вечния живот възможен за всички Божии чедата. Свидетелствам за това, в свящото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 97:15–17.
2. *Teachings of Russell M. Nelson*, 2018 г., с. 369.
3. Вж. Учение и завети 110:13–16.
4. „I Love to See the Temple“, Children's Songbook, с. 95.

Мадагаскар

Пуерто Рико

Съботна следобедна сесия | 3 април 2021 г.

Представен от президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

Вотът на подкрепа за висшите ръководители, областните седемдесетници и висшите служители

Братя и сестри, сега ще представя висшите ръководители, областните седемдесетници и висшите служители за вашия вот на подкрепа.

Моля да изразите вота си по обичайния начин, където и да се намирате. Ако има членове, които са против което и да е от предложението, ги молим да се свържат със своите президенти на кол.

Предложено е да подкрепим Ръсел Марион Нелсън като пророк, гледач и откровител, и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни; Далин Харис Оукс като първи съветник в Първото президентство и Хенри Бениън Айринг като втори съветник в Първото президентство.

Онези, които са „за“, могат да го покажат.

Който са „против“, ако има такива, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим Далин Х. Оукс като президент на Кворума на дванадесетте апостоли и М. Ръсел Балард като действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Който са „против“, може да го покажат по същия начин.

Предложено е да подкрепим като членове на Кворума на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг и Юлисис Соарес.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Който е „против“, може да направи същото.

Предложено е да подкрепим съветниците в Първото президентство и членовете на Кворума на дванадесетте апостоли като пророци, гледачи и откровители.

Всички, които са „за“, моля да го покажат.

Който са „против“, ако има такива, да го покажат със същия знак.

Само информативно, старейшини Робърт К. Гай и Терънс М. Винсън

Япония

ще бъдат освободени от тяхната служба като членове на президентството на Седемдесетте считано от 1 август 2021 г.

Всички, които желаят да изразят благодарност към тези братя за тяхната отдадена служба, могат да го покажат с вдигната ръка.

Освободени са следните областни седемдесетници: старейшини Шон Дъглас, Майкъл А. Дън, Кларк Г. Гилбърт, Алфред Кионгу, Карлос Г. Ревилио-мл. и Вайънгина Сикахема.

Тези, които искат да се присъединят към нас в израз на благодарност за тяхната отлична служба, моля да го покажат.

Освободихме общото президентство на Неделното училище за деца, както следва: Джой Д. Джоунс

като президент, Лиса Л. Харкнес като първи съветник и Кристина Б. Франко като втори съветник.

Всички, които желаят да се присъединят към нас в израз на благодарност към тези сестри за отдадената им служба, моля да го покажат.

Предложено е да подкрепим старейшини Пол В. Джонсън и С. Марк Палмър да служат като членове на президентството на Седемдесетте считано от 1 август 2021 г.

Онези, които са „за“, могат да го покажат.

Ако има против, може да го покажат със същия знак.

Предложено е да подкрепим като висши ръководители седемдесетници: Шон Дъглас, Майкъл А. Дън, Кларк Г. Гилбърт, Патрицио М.

Гиуфра, Алфред Кионгу, Алвин Ф. Мередит III, Карлос Г. Ревилио-мла. и Вайънгина Сикахима.

Всички, които са „за“, моля да го покажат.

Които са „против“, да дадат същия знак.

Предложено е да подкрепим новите областни седемдесетници, които бяха обявени от Църквата по-рано тази седмица.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Ако има против, може да го покажат със същия знак.

Предложено е да подкрепим като ново общо президентство на Неделното училище за деца: Камил Н. Джонсън като президент, Сюзън Х. Портър като първи

съветник и Ейми А. Райт като втори съветник.

Тези, които са съгласни, да го покажат.

Които са „против“, могат да направят същото.

Предложено е да подкрепим останалите висши ръководители, областните седемдесетници и висшите служители в сегашния им състав.

Всички, които са „за“, моля да го покажат.

Които са „против“, ако има.

Още веднъж, каним онези, които са против което и да е от тези предложения, да се свържат със своите президенти на кол.

Благодаря ви за вашата постоянна вяра и молитви в подкрепа на ръководителите на Църквата. ■

Доклад на Отдела за финансови ревизии на Църквата, 2020 г.

До Първото президентство на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

Скъпи братя, ръководейки се от откровение, записано в раздел 120 на Учение и завети, Съветът за разпореждане с десетъка, състоящ се от Първото президентство, Кворума на дванадесетте апостоли и Председателстващото епископство, упълномощава изразходването на

средствата на Църквата. Църковните единици изразходват средствата съгласно одобрените бюджети, правила и процедури.

Отделът за финансови ревизии на Църквата, който се състои от квалифицирани професионалисти и е независим от всички други

църковни отдели и организации, има отговорността да провежда ревизии с цел получаване на разумна степен на сигурност относно получените дарения, направените разходи и опазването на църковните активи.

Въз основа на извършените ревизии, Отделът за финансови ревизии на Църквата е на мнение, че във всяко материално отношение получените дарения, изразходваните средства и активите на Църквата през 2020 г. са били завеждани и управлявани според одобрените църковни бюджети, правила и счетоводни практики. Църквата следва даването на членовете напътствия да се харчи в рамките на определен бюджет, да се избягва задлъжняването и да се спестява за моменти на нужда.

Предоставен с уважение,

Отдел за финансови ревизии на Църквата

Джаред Б. Ларсън

Управляващ директор

От старейшина Джефри Р. Холанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Не както светът дава

Средствата, необходими ни за създаване на по-светъл ден и разрастване на икономика на истинска добрина, са ни изобилно предоставени чрез Евангелието на Исус Христос.

Преди онзи пръв Великден, докато Исус завършва новия обред на причастието, който току-що е извършил за Дванадесетте, Той започва Своята великолепна прощална проповед, а приближава времето за Гетсиманската градина, предателството и разпъването. Въпреки това, усещайки притеснението и вероятно дори явния страх на някои от тези мъже, Той се обръща към тях (*и към нас*):

„Да се не смущава сърцето ви; вие вярвате в Бога, вярвайте и в Мене. ...

Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас. ...

Мир ви оставям. Моя мир ви давам. Аз не ви давам, както светът дава. Да не се смущава сърцето ви, нито да се бои“¹.

В този земен живот има трудни времена, включително и за верните, но носещото утеха послание на Спасителя е, че Той, пасхалният Агнец, ще бъде като „агне, водено на клане“², а след това ще се вдигне, за да бъде завинаги, както казва псалмописецът, „прибежище и сила за нас, винаги изпитана помощ (във време) на напасти“³.

С разбирането за трудностите както на Христос, докато приближава изпитанието на кръста, така и на

Неговите апостоли, докато разнасят Евангелието по света в средата на времето, нека сега обмислим едно свързано послание за Църквата на Спасителя в последните дни. То е разкрито в смайващ брой стихове в Книгата на Мормон, посветени на едни или други раздори – от винаги дразнещото поведение на Ламан и Лемуил до последните битки, включващи стотици хиляди войни. Една от явните причини за това акцентиране е, че, доколкото Книгата на Мормон е написана за последните дни, тези автори (които са преживели много войни) пророчески ни предупреждават, че насилието и конфликтите ще бъдат характерна черта на взаимоотношенията в последните дни.

Разбира се, че моята теория за раздорите в последните дни не е нещо ново. Преди 2 000 години Спасителят предупреждава, че в последните дни ще има „войни и мълви за войни“⁴, а по-късно казва, че „мирът ще бъде отнет от земята“⁵. Със сигурност Князът на мира, Който категорично учи, че раздорите са от дявола⁶, сигурно плаче заедно със Своя Божествен Отец за тези от човешкото семейство в наши дни, които са „без обич“⁷, както се казва

в Писанията и не могат да разберат как да живеят заедно в любов.

Братя и сестри, наистина виждаме прекалено много конфликти, гняв и масова грубост в отношенията. За щастие, настоящото поколение не е участвало в трета световна война, нито преживяваме световна икономическа катастрофа, като тази през 1929 г., довела до Голямата депресия. Но въпреки това ние сме част от една по-различна Трета световна война, *не* борба за разгром на враговете, а заповед и призив Божиите чеда да се грижат повече един за друг и да помагат за изцеляването на раните на един толкова разединен свят. Голямата депресия, в която сега живеем, е по-малко свързана с външната загуба на нашите спестявания и повече с вътрешната загуба на нашата самоувереност, с недостиг на вяра, надежда и милосърдие навсякъде около нас. Но средствата, които са ни необходими за създаване на по-светъл ден и разрастване на икономика на истинска добрина в обществото, са ни изобилно предоставени чрез Евангелието на Исус Христос. Не можем да си позволим, и този *свят* не може да си позволи да се провалим в това да използваме пълноценно тези евангелски истини и укрепващи завети, лично и в обществото.

И така, в един свят, в който сме „оскърбен(и), подхвърлян(и) от бури, и безутешн(и)“, каквито Йехова е казал, че ще бъдем, как можем да намерим това, което Той нарича „завет(а)... на мир“? Можем да го открием, като се обърнем към Този, Който е казал, че в последните дни ще има милост към нас „с вечна доброта... и голям ще бъде мирът на чедата“⁸. Въпреки плашещите пророчества и обезпокоителни

стихове от Писанията, в които е заявено, че мирът ще бъде отнет от земята като цяло, пророците, включително нашият възлюбен Ръсел М. Нелсън, учат, че не е нужно той бъде отнет от нас самите!⁹ Нека този Великден се опитаме да установяваме мир по един личен начин, като прилагаме и милостта,

и изцеляващия балсам на Единението на Господ Исус Христос за нас самите, нашите семейства и всички, до които можем да се докоснем около нас. За наше щастие и удивление, това изцеление ни се дава „без пари и без цена“¹⁰.

Тази помощ и надежда са изключително необходими, тъй като сред

тази световна конгрегация днес има мнозина, които се борят с някакви трудности – физически или емоционални, умствени или финансови, или някой друг от многото видове беди. Но при много от тях ние *не* сме достатъчно силни да се справяме с тях сами, защото са ни нужни помощ и мир, но не такива, каквито „светът

дава¹¹. Не, за наистина трудните проблеми се нуждаем от това, което в Писанията се нарича „небесните сили“, а за да ги получаваме, трябва да живеем според това, което същите тези Писания определят като „принципи на праведността“¹². Сега, разбирането на тази връзка между принцип и сила е *единственият* урок, който човечеството сякаш никога не успява да научи, така казва Богът на небето и земята!¹³

И така, какви са тези принципи? Всъщност, те са изброявани многократно в Писанията, преподавани са отново и отново на конференции като тази, а в нашата диспенсация Джозеф Смит Пророка е учен на тях в отговор на *неговата* лична версия на призива „Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?“¹⁴. В студената неприветлива килия на затвора Либърти той е учен, че принципите на праведността включват добродетели като търпение, дълготърпение, благодост и любов нелицемерна¹⁵. Без тези принципи е сигурно, че ще срещнем пререкания и враждебност.

В това отношение, нека за момент обсъдя *липсата* на тези принципи на праведността в нашето съвремие. По принцип съм изпълнен с оптимизъм и радост, и има толкова много добрина и красота в нашия свят. Със сигурност разполагаме с повече материални блага от всяко друго поколение в историята, но в културата на 21-ви век като цяло, и твърде често в Църквата, виждаме хора, изпаднали в беда, като компромисите твърде често дават като резултат нарушени завети и разбити сърца. Помислете върху грубия език, описващ сексуалното прегрешение, като и двете така доминират във филмите

и телевизионните предавания, обърнете внимание на сексуалния тормоз и другите форми на грубост, които се случват на работните ни места и за които четем толкова често напоследък. Имайки предвид свещеността на заветите, святото твърде често се поругава, а морално ценното се обезценява. Казвам на всички, които се изкушават да действат по тези начини – „както светът дава“, така да се каже – не очаквайте това да доведе до изпълнен с мир живот; обещавам ви в името на Господ, той няма да е такъв. „Нечестие никога не е било щастие“¹⁶ – казва един древен пророк. Когато танцът приключи, на свирача винаги трябва да бъде платено и най-често валутата е сълази и съжаление¹⁷.

Или сме свидетели на други форми на насилие или унижение. Като ученици на Господ Исус Христос трябва да сме два пъти по-внимателни да не допускаме такова поведение. В никакъв случай не трябва да упражняваме каквато и да било форма на насилие, „неправедно господство“ или неморално принуждение – физическо, умствено, свещеническо или който и да било друг вид. Спомням си с каква сила президент Гордън Б. Хинкли говори от амвона преди няколко години на мъжете в Църквата относно тези, които той нарече „тирани в собствените си домове“¹⁸.

„Колко трагично и отвратително е малтретирането на жената – каза той. – Всеки мъж в тази Църква, който малтретира жена си, който я унижава, обижда, или упражнява неправедно господство над нея, не е достоен да бъде носител на свещеничеството. ... (Той) не е достоен за храмова препоръка“¹⁹. Той

САЩ

каза, че същото зло е всяка форма на насилие над деца – или всяка друга форма на насилие²⁰.

В много случаи, често непреднамерено, иначе верни мъже, жени и дори деца, може да са виновни за това, че говорят грубо, дори разрушително, на тези, които доста често са запечатани за тях чрез свят обред в Господния храм. *Всеки има правото да бъде обичан, да чувства мир и да се чувства в безопасност у дома*. Моля ви, нека полагаме усилия да поддържаме такава среда. Обещанието за това да сте миротворци е, че Светият Дух ще бъде ваш постоянен спътник и благословии ще се изливат върху вас „без принудителни средства“ во веки веков²¹. Никой, който си служи с остър език и груби слова, не може едновременно с това да „пее песента на изкупващата любов“²².

Нека завърша с това, с което започнах. Утре е Великден, време чрез праведните принципи на Евангелието на Исус Христос и Неговото Единение да преодоляваме конфликтите и раздорите, отчаянието и прегрешението, а в крайна сметка и смъртта. Това е време да обещаем пълна преданост в думи и дела към Божия Агнец, Който „понесе печалта ни“²³ в Своята решителност да завърши делото по спасението за нас.

Въпреки предателството и болката, грубостите и жестокостите,

От Старейшина Хорхе Т. Бесера
От Седемдесетте

докато поема върху себе си всички грехове и скърби на човечеството, Синът на Живия Бог погледнал към предстоящото в живота ни, видял ни е през тези събота и неделя и е казал: „Мир ви оставям. Моя мир ви давам. Аз не ви давам, както светът дава. Да не се смушчава сърцето ви, нито да се бои“²⁴. Пожелавам ви благословен Великден, изпълнен с радост и мир. За неизказаните му възможности вече е било заплатено от Княза на мира, Когото обичам с цялото си сърце, на Когото е тази Църква и за Когото без капка съмнение свидетелствам, тъкмо Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Йоан 14:1, 18, 27.
2. Исая 53:7.
3. Псалми 46:1.
4. Джозеф Смит – Матей 1:23, вж. също стих 30.
5. Учение и завети 1:35.
6. Вж. 3 Нефи 11:29.
7. Моисей 7:33.
8. Вж. Исая 54:8, 10–11, 13; вж. също 3 Нефи 22:8, 10–11, 13.
9. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Блажени миротворците“, *Лиахона*, ноем. 2002 г., с. 39–41.
10. 2 Нефи 26:25.
11. Йоан 14:27.
12. Учение и завети 121:36.
13. Вж. Учение и завети 121:35.
14. Вж. Учение и Завети 121:1–6; вж. също Матей 27:46
15. Вж. Учение и завети 121:41–42.
16. Алма 41:10.
17. Вж. Robert Browning, “The Pied Piper of Hamelin,” poetryfoundation.org.
18. Вж. *Teachings of Presidents of the Church: Gordon B. Hinckley* (2016), 219.
19. Гордън Б. Хинкли, „Личното достойнство за упражняване на свещеничеството“, *Лиахона*, юли 2002 г.
20. Вж. Гордън Б. Хинкли, „Личното достойнство за упражняване на свещеничеството“, *Лиахона*, юли 2002 г.
21. Учение и завети 121:46.
22. Алма 5:26.
23. Исая 53:4; вж. също стих 7.
24. Йоан 14:27.

Горките те

Във всеки район и клон имаме нужда от всички – от тези, които може би са силни, и от тези, които са в затруднение. Всички са нужни.

Спомням си, когато бях малък, как пътувахме с баща ми с кола и виждахме хора край пътя, които се намираха в трудно положение или имаха нужда от помощ. Баща ми винаги казваше „*Pobrecito*“, което означава „горкият той“.

Понякога наблюдавах с интерес как баща ми помагаше на много от тези хора, особено когато пътувахме за Мексико, за да се видим с баба и дядо. Той обикновено намираще някого, който е в нужда, и отиваше дискретно, за да окаже необходимата помощ. По-късно открих, че им е помагал да се запишат в училище, да си купят храна или се е грижил по един или друг начин за тяхното благополучие. Той служеше на тези „горките“, които беше срещнал по пътя си. Всъщност, през годините, докато растях, не мога да си спомня за време, в което при нас да не е живял някой, който се е нуждаел от подслон, докато си стъпи на краката. Наблюдавайки тези преживявания, в мен се роди състрадателен дух към моите близни и нуждаещите се.

В *Проповядвайте моето Евангелие* се казва: „Вие сте заобиколени от хора. Разминавате се с тях на улицата, посещавате ги в домовете им и пътувате сред тях. Всички те

са деца на Бог, ваши братя и сестри. ... Много от тези хора търсят цел в живота. Загрижени са за семействата си“ (*Проповядвайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2018 г., с. 1).

През годините, докато съм служил в Църквата, съм се опитвал да търся тези, които се нуждаят от помощ в живота си, както материално,

Филипини

Чили

така и духовно. Често чувам гласа на баща ми, който казва, „*Pobrecito*“, горкият той.

В Библията откриваме прекрасен пример за грижа за един от тези, горките:

„Един ден, когато Петър и Йоан отиваха в храма в деветия час, часа на молитвата,

някои носеха един човек, куц по рождение, когото слагаха всеки ден при така наречените Красиви врати на храма, да проси милостиня от онези, които влизаха в храма.

Той, като видя Петър и Йоан, когато щяха да влязат в храма, попроси да му се даде милостиня.

А Петър, заедно с Йоан, *се взря в него* и каза: Погледни ни.

И той ги гледаше внимателно, като очакваше да получи нещо от тях.

Но Петър каза: Сребро и злато аз нямам; но каквото имам, това ти давам; в името на Исус Христос Назарянина, стани и ходи.

И като го хвана за дясната ръка, го вдигна; и в същия миг краката и глезените му доби(ва)т сила“ (Деянията 3:1–7, курсив добавен).

Докато четях тази история, бях заинтригуван от употребата на думата *взря*. Думата в английския текст,

която е преведена като *взирам се*, означава насочвам погледа си, мислите си или наблюдавам съсредоточено (вж. „*fasten*“, Dictionary.com). Когато поглежда този човек, Петър го вижда по по-различен начин от другите. Той поглежда отвъд невъзможността му да ходи и слабостите му и успява да забележи, че вярата му е достатъчна, за да бъде изцелен и да влезе в храма, за да получи благословиите, които търси.

Забелязах, че го хваща за дясната ръка и го вдига. Докато помага на човека по този начин, Господ чудодейно го изцелява и „краката и глезените му доби(ва)т сила“ (Деянията 3:7). Неговата любов към този човек и желанието да му помогне водят към подобряване на способностите и възможностите на човека, който е бил слаб.

Докато служех като областен седемдесетник, си бях запазил всеки вторник вечер за посещения, свързани със служението, заедно с президентите на кол в областта, за която отговарях. Бях ги помолил да уговорят срещи с хора, които се нуждаят от някой обред на Евангелието на Исус Христос или с такива, които в момента не спазват

заветите, които са сключили. По време на нашето постоянно и целенасочено служение, Господ подкрепяше нашите усилия и имахме възможността да намираме хора и семейства, които бяха в нужда. Това бяха те, горките, които живееха в различните колове, където ние служехме.

Веднъж, придружавах президент Бил Уитгърт, президент на кол Санди Кенигън Вю, за да правим посещения, свързани със служението. Той избираще с молитва кого да посетим, опитвайки се да има същото преживяване като Нефи, който бил „воден от Духа, без да зна(е) предварително нещата, които трябваше да извърш(и)“ (1 Нефи 4:6). Той демонстрира, че докато служим, трябва да бъдем водени от откровение към тези, които имат най-голяма нужда, вместо просто да отмятаме имена от списък или методично да посещаваме хора. Трябва да бъдем водени от силата на вдъхновението.

Спомням си, когато посетих дома на една млада двойка, Джеф и Хедър, и тяхното момченце Кай. Джеф израснал като активен член на Църквата. Той бил изключително талантив атлет и имал обещаваща

кариера. Започнал да се отдалечава от Църквата в юношеските си години. По-късно претърпял пътна злополука, която променила посоката на живота му. Когато влязохме в дома им и се запознахме, Джеф ни попита защо сме дошли при семейството му. Отговорихме, че има около 3 000 членове, които живеят в границите на кола. И тогава го попитахме: „Джеф, от всички домове, които можеше да посетим тази вечер, кажи ни защо Господ ни изпрати тук“.

Тогава Джеф се развълнува и започна да споделя с нас някои от своите притеснения и някои от проблемите, които имаха като семейство. Започнахме да споделяме различни принципи на Евангелието на Исус Христос. Поканихме ги да направят някои конкретни неща, които може би първоначално изглеждаха трудни, но с времето щяха да им донесат голямо щастие и радост. Тогава президент Уитурт даде свещеническа благословия на Джеф, за да му помогне да преодолее трудностите си. Джеф и Хедър се съгласиха да направят това, за което ги поканихме.

Около година по-късно, имах привилегията да видя как Джеф кръщава своята съпруга Хедър, за да стане член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Сега се подготвят да посетят храма, за да бъдат запечатани като семейство за време и за цялата вечност. Нашето посещение промени посоката на техния живот, както материално, така и духовно.

Господ казва:

„Затова бъди верен, застани в службата си, която Аз съм ти назначил; подкрепяй слабите, издигни ръцете, които са отпуснати, и усил

немощните колене“ (Учение и завети 81:5).

„И като вършиш тези неща, ти ще сториш най-великото добро на ближните си и ще допринесеш за славата на Оногова, Който е твоят Господ“ (Учение и завети 81:4).

Братя и сестри, апостол Павел ни учи на един ключов елемент в нашето служение. Той учи, че ние всички сме „Христово тяло и поотделно – части от Него“ (1 Коринтяни 12:27) и че всяка част от тялото е необходима, за да може цялото тяло да бъде завършено. След това учи на една важна истина, която се загнезди дълбоко в сърцето ми, когато я прочетох. Той казва „Тези части на тялото, които се виждат да са по-слаби, са необходими; и тези части на тялото, които ни се виждат по-малко достойни за почит, тях обличаме с повече почит“ (1 Коринтяни 12:22–23, курсив добавен).

Ето защо във всеки район и клон имаме нужда от всички – от тези, които може би са силни, и от тези, които са в затруднение. Всички са необходими за важното усъвършенстване на цялото „Христово тяло“.

Русия

Често се чудя кой липсва в различните ни конгрегации, които би могъл да ни подсили и допълни.

Старейшина Д. Тод Кристоферсън учи: „В Църквата не само учим божествени учения, ние ги и прилагаме. Бидейки Христовото тяло, членовете на Църквата си служат един на друг в ежедневието. Всички ние сме несъвършени. ... В тялото Христово ние трябва да не говорим само възвисени думи и концепции, а да прилагаме нещата наистина, докато се учим да „живе(ем) заедно в любов“ (Учение и завети 42:45)“ („Целта на Църквата“, *Лиакхона*, ноем. 2015 г., с. 108–109).

През 1849 г. Бригъм Йънг вижда на сън как пророкът Джозеф Смит сякаш води голямо стадо овце и кози. Някои от тези животни били големи и красиви, а други били малки и мърляви. Бригъм Йънг си спомня как поглежда пророка Джозеф Смит в очите и му казва: „Джозеф, имаш най-удивителното стадо, ... което някога съм виждал в живота си; какво ще правиш с тях?“. Пророкът, който като че ли не се притеснявал от това объркано стадо, спокойно отвърнал: „(Бригъм,) те всички са добри на собствените си места“.

Когато президент Йънг се събужда, той осъзнава, че макар Църквата да събира голямо разнообразие от „овце и кози“, негова е отговорността да ги приюти и да позволи на всяка от тях да достигне пълния си потенциал, докато намира своето място в Църквата. (Адаптация от Роналд У. Уокър, „Brigham Young: Student of the Prophet“, *Ensign*, фев. 1998 г., с. 56–57.)

Братя и сестри, първоначалната идея за тази реч се появи, докато мислех дълбоко за *някого*, който в момента не е ангажиран в Църквата

От старейшина Дейл Г. Ренлънд
От Кворума на дванадесетте апостоли

на Исус Христос. За малко бих искал да се обърна към всеки един от тези хора. Старейшина Нийл А. Максвел учи, че „такива хора често остават близо до Църквата, но не участват напълно в нея. Те не влизат в сградата за събрания, но пък не си и тръгват от пред входната врата. Това са тези, които се нуждаят от Църквата и тя от тях, но отчасти „живеят без Бога в света“ (Мосия 27:31). („Why Not Now?“, *Ensign*, ноем. 1974 г., с. 12.)

Бих повторил поканата на нашия обичан президент Ръсел М. Нелсън, когато за първи път говори на членовете на Църквата. Той каза: „Сега, се обръщам към всеки един член на Църквата и ви казвам: останете на заветната пътека. Вашата отдаденост да следвате Спасителя, като сключвате завети с Него и след това се стремите да ги спазвате, ще разтваря вратите към всяка духовна благословия и привилегия, подготвена за мъже, жени и деца навсякъде“.

След това призова: „Сега, ако сте се отклонили от тази пътека, нека ви помоля с цялата надежда на сърцето си: моля, върнете се. Каквито и да са притесненията или трудностите ви, за вас има място в тази Църква, в Господната Църква. Вие и вашите все още неродени поколения ще бъдете благословени от решението ви *сега* да се върнете на заветната пътека“ (*Диахона*, апр. 2018 г., с. 7; курсив добавен).

Свидетелствам за Него, именно Исус Христос, Великият Служител и Спасителят на всички нас. Каня всеки от нас да търси „горките“ сред нас, изпаднали в нужда. Това е моята надежда и молитва, в името на Исус Христос, амин. ■

Влудяващи несправедливости

*Исус Христос разбира несправедливостите
и има силата да осигури лек за тях.*

През 1994 г. в източноафриканската страна Руанда се извършва геноцид, който отчасти се дължи на дълбоко таено напрежение между племената. Смята се, че повече от половин милион души са били убити¹. Изумително е, че по-голямата част от хората на Руанда са се помирили², но тези събития продължават да им оказват влияние.

Преди десет години, докато бяхме на посещение в Руанда, съпругата ми и аз се заговорихме с друг пътник на летище Кигали. Той скърбеше поради несправедливостите на геноцида и с горчивина попита: „Ако имаше Бог, Той нямаше ли да направи

нещо?“. За този човек, а и за много от нас, страданията и жестоките несправедливости може да изглеждат несъвместими с това, че има един добър и любящ Небесен Отец. При все това, Той съществува, Той е добър и обича по съвършен начин всяко от Своите чедра. Тези противоположни идеи са стари като света и не могат да бъдат обяснени с няколко прости думи или крилати фрази.

За да започнем да разбираме смисъла, нека разгледаме различни видове несправедливост. Представете си семейство, в което всяко дете получава джобни за седмицата за изпълняването на обикновени

Южна Африка

задачи у дома. Един от синовете, Джон, си купува бонбони, а една от дъщерите, Ана, си спестява парите. В крайна сметка Ана си купува колело. Джон мисли, че е напълно несправедливо, че Ана получава колело, докато за него няма. Но изборите на Джон, а не действията на родителите, са довели до неравенството. Решението на Ана да се откаже от незабавното удовлетворение от яденето на бонбони не води до несправедливост за Джон, тъй като той получава същата възможност като сестра си.

По подобен начин, решенията ни може да водят до преимущества или пречки в дългосрочен план. Господ разкрива: „И ако в този живот човек се сдобие *чрез старание и подчинение* с повече познание и мъдрост, отколкото друг, в идния свят той ще има преимущество в същата степен“³. Когато другите се радват на ползи поради своето усърдие и избори, не можем с право да смятаме, че това е несправедливост спрямо нас, когато и ние сме имали същата възможност.

В основата на друг пример за несправедливост е ситуация, в която съпругата ми Рут попаднала като дете. Един ден Рут научила, че майка ѝ ще купи нови обувки на по-малката ѝ сестра. Рут се оплакала: „Мамо, това е толкова несправедливо! Мерла последна получи нови обувки“.

Майката на Рут я попитала: „Рут, твоите обувки стават ли ти?“.

Тя отговорила: „Ами, да“.

Тогав майката на Рут казала: „Обувките на Мерла вече не ѝ стават“.

Рут се съгласила, че всяко дете от семейството трябва да има обувки, които му стават. Въпреки че Рут искала нови обувки, усещането, че

има несправедливост спрямо нея, изчезнало, когато погледнала обстоятелствата през очите на майка си.

За някои несправедливости няма обяснение, а необяснимата несправедливост е владяваща. Несправедливостите са свързани с това, че живеем в несъвършени тела, податливи на наранявания или болести. Несправедливостите са присъщи на земния живот. Някои хора се раждат в богатство, други не. Някои имат любящи родители, други нямат. Някои живеят дълги години, други – само няколко. И така нататък, и така нататък. Някои хора правят нараняващи грешки, дори и когато се опитват да вършат добро. Други избират да не облекчават несправедливостите, дори и да могат. Тревожно е, че има хора, които упражняват дадената им от Бог свобода на избор, за да нараняват другите, когато никога не трябва да правят това.

Различни видове несправедливост може да се сливат, създавайки цунами от съкрушаваща несправедливост. Например пандемията от COVID 19 в по-голяма степен засяга

тези, които вече имат най-различни трудности. Сърцето ме боли за тези, които понасят такава несправедливост, но с цялата болка в сърцето си заявявам, че Исус Христос разбира несправедливостта, а също така има силата да осигурява лек. Нищо не може да се сравни с понесените от Него несправедливости. Не е било справедливо Той да понесе всички болки и страдания на човечеството. Не е било справедливо Той да страда за моите грехове и грешки, а също и за вашите. Но Той е избрал да направи това поради Своята любов към нас и Небесния Отец. Той съвършено разбира това, което преживяваме⁴.

В Писанията е записано, че древните израилтяни се оплакват, че Бог се отнася към тях несправедливо. В отговор Йехова пита: „Може

Тонга, Вложка: Южна Африка

ли жена да забрави сучещото си дете, за да не се смилит над детето на утробата си?⁴ Колкото и малко вероятно да е една любяща майка да забрави малкото си дете, Йехова заявява, че Неговата отдаденост е дори още по-непоклатима. Той потвърждава: „Обаче те, дори и да забравят, Аз все пак няма да те забравя. ... Ето, на дланите Си съм те връзал; твоите стени са винаги пред Мене⁵. Тъй като Исус Христос е извършил безпределната единствена жертва, Той съвършено разбира през какво преминаваме⁶. Той винаги знае какво се случва с нас и какви са обстоятелствата.

През земния живот можем да „пристъпваме с дръзновение“ към Спасителя и да получаваме състрадание, изцеление и помощ⁷. Дори и при неопикуеми страдания Бог може да ни благославя по прости, обикновени и значими начини. Докато се учим да разпознаваме тези благословии, упование то ни в Него ще нараства. Във вечността Небесният Отец и Исус Христос ще разрешат всяка несправедливост. Разбираемо е да искаме да знаем *как* и *кога*. *Как* ще направят това? *Кога* ще го направят? Доколкото знам, Те не са разкрили *как* или *кога*⁸. Обаче знам, че *ще го направят*.

Една от задачите ни при несправедливости е да се уповаваме, че „всичко, което в живота е несправедливо, може да бъде поправено чрез Единението на Исус Христос⁹. Исус Христос победи света и пое върху Си всяка несправедливост. Благодарение на Него можем да имаме мир в този свят и да дерзаем¹⁰. Ако Му позволяваме, Исус Христос ще посвещава страданията ни за наша полза¹¹. Той няма просто да ни утешава и да възстановява изгубеното¹².

Замбия

Той ще използва несправедливостите за наша полза. Относно това *как* и *кога* – подобно на Алама, трябва да осъзнаем и приемем, че „няма значение, ... защото Бог знае всички тези неща; но достатъчно (ни) е да зна(ем), че това е тъй“¹³.

Можем да се опитваме да отлагаме своите въпроси *кога* и *как* за по-късно и да се съсредоточаваме върху развиване на вяра в Исус Христос, че Той има силата да поправи всичко, а също и че наистина желае да го направи¹⁴. Да настояваме да знаем *как* или *кога* е непродуктивно и в крайна сметка ни прави късогледни¹⁵.

Докато развиваме вяра в Исус Христос, трябва също така да се стремим да ставаме по-подобни на Него. Когато се отнасяме към другите със състрадание и се опитваме да облекчаваме несправедливостите навсякъде¹⁶, можем да се опитваме да поправяме нещата според възможностите си. Всъщност, Спасителят ни казва, че „трябва да (сме) ревностно заети в добро начинание и да върш(им) много неща според собствената си свободна воля, и да осъществява(ме) много праведност“¹⁷.

Един човек, който е ревностно зает в борбата с несправедливостите, е адвокат Брайън Стивънсън. Юридическата му практика в Съединените щати е посветена на защитата на несправедливо обвинените, премахването на прекомерно тежките наказания и запазването на основните човешки права. Преди няколко години г-н Стивънсън защитаваше

човек, който беше неправомерно обвинен в убийство и беше осъден на смърт. Г-н Стивънсън помоли местната християнска църква за помощ, въпреки че мъжът не беше активен в нея и беше пренебрегван от общността поради общоизвестна извънбрачна връзка.

За да посочи на хората от църквата какво е наистина важно, г-н Стивънсън им говори за жената, обвинена в прелюбодеяние, която е доведена пред Исус. Обвинителите желаят да я убият с камъни, но Исус казва: „Който... е безгрешен, нека пръв хвърли камък по нея“¹⁸. Обвинителите на жената се разотиват. Исус не я осъжда, но ѝ казва да не съгрешава повече¹⁹.

След като разказа тази случка, г-н Стивънсън отбеляза, че самодоволството, страхът и гневът карат дори християни да хвърлят камъни по тези, които се препъват. Тогава той каза, че „не можем просто да гледаме отстрани“ и насърчи събралите се да „ловят камъните“²⁰. Братя и сестри, да не хвърляме камъни е първата стъпка от това да се отнасяме към другите със състрадание. Втората стъпка е да се опитваме да улавяме камъните, хвърлени от други хора.

Как се справяме с предимствата и пречките е част от изпитанието на живота. Ще бъдем съдени не толкова според това какво казваме, а как се отнасяме към уязвимите и тези в неравностойно положение²¹. Като светии от последните дни, ние се стремим да следваме примера на Спасителя, като обикаляме да правим благодеяния²². Проявяваме своята любов към ближните си, като полагаме усилия да се грижим за достойнството на всички чедра на Небесния Отец.

От полза е да размишляваме за своите предимства и пречки. Било показателно, че Джон разбрал защо Ана е получила колело. За Рут да види нуждата на Мерла от обувки през очите на майка си донесло просветление. Стремещт да гледаме нещата от вечна перспектива може да носи яснота. Докато ставаме по-подобни на Спасителя, развиваме повече съпричастност, разбиране и милосърдие.

Връщам се към въпроса на онзи пътник в Кигали, който скърбеше поради несправедливостите на геноцида в Руанда и попита: „Ако имаше Бог, Той нямаше ли да направи нещо?“.

Без да омаловажаваме породените от геноцида страдания и признавайки неспособността си да разберем подобни страдания, отговорихме, че Исус Христос е направил нещо за влудяващите несправедливости²³. Обяснихме много духовни учения относно Исус Христос и Възстановяването на Неговата Църква²⁴.

След това нашият познат попита със сълзи на очи: „Искате да кажете, че има нещо, което аз мога да направя за моите мъртви родители и чичо?“.

Казахме: „О, да!“ След това свидетелствахме, че всичко, което в живота е несправедливо, може да бъде поправено чрез Единението на Исус Христос, и че чрез Неговата власт семействата могат да бъдат свързани завинаги.

Когато се сблъскваме с несправедливости, можем да се отдръпваме от Бог или да се обръщаме към Него за помощ и подкрепа. Например продължителната война между нефитите и ламанитите повлиява на хората по различен начин. Мормон отбелязва, че „мнозина

Германия

се ожесточ(ават)“, докато други „смекч(ават) сърцата си поради страданията си дотолкова, че се смир(яват) пред Бога“²⁵.

Не позволявайте несправедливостите да вкоравяват сърцата ви или да разяждат вярата ви в Бог. Вместо това молете Бог за помощ. Загълбочавайте благодарността си към Спасителя и упованието си в Него. Вместо да се огорчавате, позволявайте Му да ви помага да ставате по-добри²⁶. Позволявайте Му да ви помага да сте постоянни и страданията ви да „бъдат погълнати от радостта в Христа“²⁷. Станете част от Неговата мисия за „изцеляване на съкрушените в сърце“²⁸, стремете се да облекчавате несправедливостите и да „ловите камъните“²⁹.

Свидетелствам, че Спасителят живее. Той разбира несправедливостите. Белезите на дланите на ръцете Му постоянно Му напомнят за вас и обстоятелствата, в които се намирате. Той ви служи във всички ваши беди. За тези, които се обръщат към Него, венец ще замени пепелта на скръбта, радост и веселие ще заменят мъката и печалта, благодарност и празнуване ще заменят обезсърчението и отчаянието³⁰. Вашата вяра в Небесния Отец и Исус Христос ще бъде възнаградена отвъд представите ви. Всички несправедливости, особено влудяващите несправедливости, ще бъдат посветени за ваша полза. За

това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. John Reader, *Africa: A Biography of the Continent* (1999), 635–36, 673–79.
2. Помиряването в Руанда въпреки че носи надежда, е сложен процес. Някои хора поставят под въпрос дълбочината и продължителността на това помиряване. Вж. например, “The Great Rwanda Debate: Paragon or Prison?,” *Economist*, 27 март 2021 г., с. 41–43.
3. Учение и завети 130:19, курсив добавен.
4. Вж. Евреите 4:15.
5. 1 Нефи 21:15–16.
6. Вж. Алма 7:11–13.
7. Вж. Евреите 4:16; вж. също Исая 41:10, 43:2, 46:4, 61:1–3.
8. Едно предупреждение: Трябва да устояваме на изкушението да си съчиняваме свои теории относно това *как* и *кога*, без значение колко аргументирани или правдоподобни може да бъдат. Нямаме основания да измисляме неща, които Бог все още не е разкрил.
9. *Проповядвайте Моего Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., с. 56; вж. също Исая 61:2–3, Откровението 21:4. „Всичко, което в живота е несправедливо, може да бъде поправено“ вероятно означава, че последниците от несправедливостите ще бъдат разрешени, облекчени или премахнати. В своята последна реч по време на обща конференция „Каквото и да става, харесвай го“ старейшина Джозеф Б. Уъртлайн казва: „Всяка сълза днес в крайна сметка ще бъде възнаградена стократно със сълзи на ликуване и благодарност, ... принципът на отплатата взема връх“ (*Лиухона*, ноем. 2008 г.).
10. Вж. Йоан 16:33.
11. Вж. 2 Нефи 2:2.
12. Вж. Йов 42:10, 12–13; Яков 3:1.
13. Алма 40:5.
14. Вж. Мосия 4:9.
15. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, *Лиухона*, ноем. 2020 г., с. 93. *Късогледци* са хората, които не могат да виждат надалеч.
16. Например капитан Мороний потвърждава, че е погрешно хората да стоят и да „не правят нищо“, когато могат да помагат на другите (вж. Алма 60:9–11; вж. също 2 Коринтяните 1:3–4).
17. Учение и завети 58:27, вж. също стихове 26, 28–29.
18. Йоан 8:7.
19. Вж. Йоан 8:10–11; когато превежда стих 11, Джозеф Смит включва: „А жената славеше Бога от този час и

От старейшина Нийл Л. Андерсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

Личното пътуване на едно Божие чедо

Като заветни чедо на Бог, ние обичаме, почитаме, подхранваме, предпазваме и приветстваме онези духове, които идват от доземния свят.

- повярва в Неговото име“, внушавайки, че липсата на осъждане от страна на Спасителя и Неговата заповед да „не съгрешава повече“ повлияват на целия живот на жената.
20. Bryan Stevenson, *Just Mercy: A Story of Justice and Redemption* (2015 г.), с. 308–309.
 21. Вж. Матей 25:31–46.
 22. Вж. Деянията 10:38; вж. също Ръсел М. Нелсън, „Втората голяма заповед“, *Лиахона*, ноем. 2019 г., с. 96–100.
 23. Вж. Учение и завети 1:17, 22–23.
 24. Тези учения са ясно изразени във „Възстановяването на пълнотата на Евангелието на Исус Христос: прокламация към света по случай двестагодишнината“, ChurchofJesusChrist.org.
 25. Алма 62:41.
 26. Вж. Amos C. Brown, in Boyd Matheson, “‘It Can Be Well with This Nation’ If We Lock Arms as Children of God,” *Church News*, July 25, 2019, thechurchnews.com.
 27. Алма 31:38.
 28. Вж. Лука 4:16–19. Да изцеляваме съкрушените в сърце означава да подпомагаме възстановяването на тези, чиито умове, воля, разум или вътрешна същност са били разбити или смазани (вж. Джеймс Стронг, *The New Strong’s Expanded Exhaustive Concordance of the Bible*, 2010 г., Hebrew dictionary section, с. 139 и 271).
 29. Вж. например Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, *Лиахона*, ноем. 2020 г.; Далин Х. Оукс, „Обичайте враговете си“, *Лиахона*, ноем. 2020 г. Президент Нелсън ни увещава: „Днес призовавам нашите членове навсякъде по света да дадат пример, изоставайки поведение и действия, базирани на предубеждения. Умолявам ви да насърчавате уважение към всички Божии чедо“. Това е нещо повече от просто позиция срещу поведението и действията, базирани на предубеждения. Президент Оукс цитира думите на преподобната Тереса А. Дигър: „Расизмът избуява на основата на омраза, потисничество, тайни споразумения, пасивност, безразличие и мълчание“. След това той казва: „Като граждани и членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, ние трябва по-добре да помагаме за изкореняването на расизма“.
 30. Вж. Исайя 61:3. Да получим венец означава да станем сънаследници с Исус Христос в Божието царство. Вж. също Доналд У. Пери, Джей А. Пери и Тина М. Питърсън, *Understanding Isaiah*, 1998 г., с. 541–543.

Всеки от нас е бил засегнат от световната пандемия, когато близки и приятели неочаквано са напуснали земния живот. Нека ви представя трима от тях, които толкова много обичаме.

Това е брат Филип и сестра Джермейн Нзонди. Брат Нзонди служеше като патриарх в кол Бразавил, Република Конго, когато почина. Той беше доктор по медицина, който споделяше щедро талантите си с другите¹.

Това е сестра Клара Елиза Руано де Вияреал от Тулкан, Еквадор. Тя приела възстановеното Евангелие на 34-годишна възраст и служеше като обичан ръководител. Семейството ѝ се сбогува с нея, пеейки любимия ѝ химн: „Спасителят живее, знам“².

Това е брат Рей Туино от Юта, заедно с прекрасното си семейство. Съпругата му споделя: „Искам момчетата ми да помнят, че баща им винаги се стремеше да поставя Бог на първо място“³.

Спасителят казва: „Живейте заедно в любов дотолкова, че да оплаквате загубата на онези, които умрат“⁴.

Филип и Джърмейн Нсонди

Клара Елиза Руано де Вияреал

Рей Туино и семейство

„Който приеме едно от тези дечица в Мое име – казва Спасителят, – и Мене приема“.

Докато ридаем, ние също се радваме на славното Възкресение на нашия Спасител. Благодарение на Него, нашите обични роднини и приятели продължават вечното си пътуване. Както обяснява президент Джозеф Ф. Смит: „Не можем да ги забравим; не преставаме да ги обичаме. ... Те са продължили напред; ние продължаваме напред; израстваме, както и те са израснали“⁴⁵. Президент Ръсел М. Нелсън казва: „Нашите сълзи на скръб... се превръщат в сълзи на очакване“⁴⁶.

Знаем за живота преди раждането

Нашата вечна перспектива не само увеличава разбирането ни за онези, които продължават пътуването си отвъд земния живот, но тя и разгръща представата ни за онези, които тепърва започват пътуването си в земния живот.

Всеки човек, който идва на земята, е уникален син или дъщеря на Бог⁷. Личното ни пътуване не започва с раждането. Преди да се родим, ние сме били заедно в един подготвителен свят, където сме „получи(ли) първите си уроци в света на духовете“⁸. Йехова казва на Йеремия: „Преди да ти дам образ в утробата, те познах; и преди да излезеш от утробата, те осветих“⁹.

Някои може да смятат, че животът започва с формирането на ембрион или когато сърцето започва да бие, или когато бебето може

да живее извън утробата, но за нас няма съмнение, че духовните дъщери и синове на Бог са предприели лично пътуване до земята, където да получат тяло и опит в земния живот.

Като заветни чеда на Бог, ние обичаме, почитаме, подхранваме, предпазваме и приветстваме онези духове, които идват от доземния свят.

Удивителният принос на жените

За една жена да има дете е голяма жертва – физически, емоционално и финансово. Ние обичаме и почитаме удивителните жени в тази Църква. Притежаващи интелект и мъдрост, вие носите тежестите на своите семейства. Обичате. Служите. Жертвате. Укрепвате вярата, служите на нуждаещите се и допринасяте значително в обществото.

Свещената отговорност да се защитава живота

Преди години, дълбоко притеснен за броя на абортите в света, президент Гордън Б. Хинкли се обърна към жените в Църквата с думи, които се отнасят и за нас днес. Той каза: „Вие, които сте съпруги и майки, сте опората в семейството. Вие раждате деца. Каква огромна и свещена отговорност е това! ... Какво се случва с благодарността ни за светостта на човешкия живот? Абортът е голямо зло – реално и противно – което залива земята. Умолявам жените в тази Църква

да го избягват, да странят от него – стойте далеч от тези компрометиращи ситуации, които го представят като нещо желателно. Аборт може да настъпи при някои обстоятелства, но те са изключително малко¹⁰. ... Вие сте майките на синовете и дъщерите Божии, чиито живот е свещен. Да ги пазите е божествено възложена отговорност, която не може да бъде приемана лековато“¹¹.

Старейшина Маркър Б. Наш сподели с мен историята на мила 84-годишна жена, която по време на интервюто си за кръщение „призна за аборт преди много години“. Дълбоко развълнувана, тя каза: „Носила съм товара на това да абортирам дете всеки ден от живота си в продължение на 46 години. ... Нищо, което правех, не премахваше болката и вината. Бях отчаяна, докато не открих Евангелието на Исус Христос. Разбрах как да се покая... и изведнъж се изпълних с надежда. Най-накрая разбрах, че може да ми бъде простено, ако истински се покая за греховете си“¹².

Колко сме благодарни за божествените дарове на покаянието и прошката!

Какво можем да правим?

Каква е нашата отговорност като смирени последователи на Исус Христос? Нека живеем според заповедите на Бог, да ги преподаваме на децата си и да ги споделяме с онези, които искат да слушат¹³. Нека споделяме дълбоките си чувства относно светостта на живота с онези, които взимат ръководните решения в обществото. Те може да не оценяват изцяло вярванията ни, но ние се молим те да могат по-дълбоко да вникнат в причината, поради която за нас тези

решения се простират отвъд личното желание на даден човек.

Ако бебето е неочаквано, нека реагираме с любов, насърчение и, когато се налага, с финансова подкрепа, да укрепваме майката и да ѝ помогнем това дете да се роди, за да продължи земното си пътуване¹⁴.

Красотата на осиновяването

Нашето семейство беше изключително благословено от решението на едно 16-годишно момиче, което разбрало преди около две десетилетия, че очаква дете. Тя и бащата на детето нямали брак и не виждали смисъл да се съберат. Младата жена вярвала, че животът в утробата ѝ бил ценен. Родила момиченце и позволила на едно праведно семейство да я осинови. За Брайс и Джолийн бебето било отговор на молитвите им. Нарекли я Емили и я учили да се уповава на Небесния Отец и на Неговия Син Исус Христос.

Емили пораснала. Колко благодарни сме за това, че Емили и нашият внук Кристиан се влюбах и сключиха брак в дома на Господ. Емили и Кристиан вече имат свое малко момиченце.

Емили и Кристиан

Емили написа наскоро: „През тези девет месеца, докато бях бременна, имах време да размишлявам върху събитията около собственото ми раждане. Мислех за родната си майка, която е била само на 16 години. Докато преминавах през болезните и свързаните с бременността промени, не можех да спра да мисля колко трудно трябва да е било за едно 16-годишно момиче. ... Съзлите не спират дори и сега, когато си мисля за родната си майка, която е знаела, че няма да може да ми осигури желания от нея живот за мен и безкористно ме беше дала за осиновяване. Не мога да си представя през какво ли е преминала през тези девет месеца; да я гледат осъдително, докато тялото ѝ се променяло, пропуснатите приключения за един тийнейджър, да знае, че след всички тези усилия на майчинска любов, тя ще предаде детето си в ръцете на друг. Толкова съм благодарна за нейния безкористен избор, че не беше избрала да използва свободата си на избор по начин, който да отнеме моята свобода“. Емили завършва с думите: „Толкова съм благодарна за божествения план на Небесния Отец, за

Емили с малкото си момиченце Хейвън

моите невероятни родители, които ме обичат и са се грижили за мен, както и за храмовете, където можем да бъдем запечатани със семействата си за вечността¹⁵.

Спасителят „взе едно детенце и го постави посред тях; и като го прегърна, им каза: „Който приеме едно от тези дечица в Мое име, и Мене приема“¹⁶.

Когато праведните желания все още не се реализират

Изразявам своята любов и състрадание към праведни двойки, които сключват брак и не могат да имат така дългоочакваните от тях деца, както и към онези жени и мъже, които не са имали възможността да сключат брак според Божия закон. Несбъднатите житейски мечти трудно могат да бъдат разбрани, ако подхождаме към тях единствено от перспективата на земния живот. Като служител на Господ аз ви обещавам, че когато сте верни на Исус Христос и на сключените завети, вие ще получавате компенсиращи благословии в този живот и праведните ви желания ще се изпълнят според Господната вечна линия на времето¹⁷. Щастие е възможно в земния живот, дори когато не всички наши праведни надежди се изпълняват¹⁸.

След като се родят, децата все още се нуждаят от помощта ни. Някои се нуждаят отчаяно от нея. Всяка година чрез загрижени епископи и вашите щедри дарения от пост и хуманитарни фондове, животът на милиони деца бива благославян. Първото президентство наскоро обяви допълнителни 20 милиона долара в помощ на УНИЦЕФ за глобалните им усилия за администрирането на два милиарда ваксини¹⁹. Децата са обичани от Бог.

семејство Лейнг

Бриел и Миа

Свято решение да имате дете

Притеснително е тоа, че дори и в някои от нај-добре развитите страни по света се раѓаат все по-малко деца²⁰. „Божията заповед към Неговите чеда да се плодят и да изпљават земята остава в сила“²¹. Кога да имаме дете и колко деца да имаме са лични решения, които треба да бџдат взети от сџпруга, сџпругата и Господ. С вяра и молитва тези свешени решения може да бџдат красиви, свџрзани с откровение преживувањия²².

Споделуям историјата на семејство Лейнг от јужна Калифорнија. Сестра Ребека Лейнг пишуе:

„През лятото на 2011 г. живогџт на семејството ни изгледаше сџвџршен. Имахме щаствлив брак с четири деца – на вџзраст 9, 7, 5 и 3 години. ...

Бременностите ми и ражданијата бяха високорискови... и се чувстввахме благословени да имаме четири деца, смятајќи, че семејството ни е завџршено. През октомври, докато слушах общата конференција, получих неоспоримото усещане, че треба да имаме още едно дете. Докато Легранд и аз размишљавахме и се молахме, ... разбрахме, че за нас Бог има различен план от нашия.

След още една тежка бременност и раждане, бяхме благословени с красиво момиченце. Нарекохме ја Бриел. Тя беше чудо. Мигове след

раждането ѝ, докато бях все още в стаята за израждане, чух неоспоримия глас на Духа: „Има и още едно“.

Три години по-кџсно – още едно чудо – Миа. Бриел и Миа са огромна радост в семејството ни“. Тя завџршува: „Като приемаме Господните напџтствия и следуваме Неговия план за нас, тоа винаги ще ни носи по-голямо щаствие отколкото... да разчитаме на собственото си разбирање“²³.

Господ обича всяко скџпоценно дете.

„И Той взе малките им деца едно по едно и ги благослови ...

И... вдигнаха очи към небото... и видяха ангели да се спускат от небесата... посред огџн, и (ангелите)... заобиколиха онези малки дечица... и ангелите им служеха“²⁴.

Свидетелствувам, че вашето лично пџтување като Божие чедо не е започнало, кога то сте поели пџрвия си дџх на земята, и няма да сџврши, кога то поемете последния си дџх в земнија живот.

Нека винаги да помним, че всяко духовно чедо на Бог идва на земята, за да изпљани своето лично пџтување²⁵. Нека ги приветствуваме, предпазуваме и винаги да ги обичаме. Като приветствате тези скџпоценни деца в името на Спасителя и им помагате през вечното им пџтување, аз ви обещавам, че Господ ще ви

благославуе и обсипва с Неговата любов и одобрение. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Лична кореспонденција.
2. Лична кореспонденција. „Спасителјат живее, знам“, *Химни*, № 86;
3. Лична кореспонденција.
4. Учение и завети 42:45.
5. Дјозеф Ф. Смит, в Conference Report, април 1916 г., с. 3.
6. В Трент Тун, “A Fulness of Joy”: President Nelson Shares Message of Eternal Life at His Daughter’s Funeral,” *Church News*, 19 јан., 2019 г., thechurchnews.com.
7. Вж. „Семејството: Прокламација към света“, ChurchofJesusChrist.org.
8. Учение и завети 138:56.
9. Ёеремија 1:5. Новијат завет разказва за Ёоан Крџстител, който „заигра(а)“ в утробата, кога то Елисавета срещнаа Марија, която очаквала бебето Исус (вж. Лука 1:41).
10. Официална позиција на Цџрквата на Исус Христос на светиите на последните дни:
„Цџрквата на Исус Христос на светиите от последните дни вярва в святостта на човешкија живот. От тоа следува, че Цџрквата се противопоставува на извџршването на аборт по желание, с цел удобство в личнија или общественија живот, и сџветва своите членове да не се подлагат на таквија аборти, да не ги извџршват, да не ги насџрчават, да не плашат за тях и да не ги уреждаат.
Цџрквата счита, че нейните членове могат да направат вџзможни изкључения, кога то:
Бременноста е настџпила след изнасилване или крџвосмешение, или

Спасителят обича всяко скъпоценно дете.

Компетентен лекар определи, че за живота или здравето на майката има сериозна опасност, или

Компетентен лекар определи, че зародишът има сериозни увреждания, които няма да позволят на новороденото да живее след раждане.

Църквата учи своите членове, че даже тези изключения не оправдават автоматично абортът. Абортът е много сериозен въпрос и трябва да се предприема само след като засегнатите лица го обсъдят със своите местни църковни ръководители и след като след лична молитва получат убеждение, че такова едно решение е правилно.

„Църквата нито одобрява, нито се противопоставя на законопроекти или публични демонстрации във връзка с абортът“ („Abortion“, Newsroom, newsroom.ChurchofJesusChrist.org; see also *Общ наръчник: да служим в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни*, 38.6.1, ChurchofJesusChrist.org).

11. Гордън Б. Хинкли, „Walking in the Light of the Lord“, *Ensign*, ноем. 1998 г., с. 99; *Liahona*, ян. 1999 г., с. 117.

Президент Гордън Б. Хинкли казва:

„Абортът е нещо грозно и уничително; той носи неизбежно утрисения, скръб и съжаление.

Въпреки че го осъждаме, ние признаваме някои изключителни обстоятелства, при които абортът може да бъде оправдан, като например когато бременността е в резултат на изнасилване или когато според компетентни медицински специалисти животът или здравето на майката са в сериозна опасност или когато според компетентни медицински специалисти зародишът има тежки увреждания, които няма да позволят на бебето да живее след раждането.

Но подобни обстоятелства са редки и вероятността те да се случат е много малка. При подобни обстоятелства онези, които се изправят пред този въпрос, са насърчавани да се

консултират с местните си църковни ръководители и да се молят с дълбока искреност, за да получат потвърждение чрез молитва преди да предприемат действия“ („What Are People Asking about Us?“, *Ensign*, ноем. 1998 г., с. 71; *Liahona*, ян. 1999 г., с. 83–84).

12. Вж. Нийл А. Андерсън, *The Divine Gift of Forgiveness*, 2019 г., с. 25.

Веднъж във Франция, по време на интервю за кръщение, една жена разговаря с мен относно направен от нея аборт преди години. Благодарен съм за нейната доброта. Тя се кръсти. Около година по-късно получих обаждане. Тази прекрасна жена в годината след нейното кръщение била учена от Светия Дух. Тя плачеше по телефона: „Спомняте ли си, че ви споделих за аборт преди години? Съжалявах за стореното от мен. Но тази изминала година ме промени. ... Сърцето ми се обърна към Спасителя. ... Така ме боли от сериозността на греха ми, който няма как да поправа“.

Почувствах огромната обич на Господ към тази жена. Президент Бойд К. Пакър каза: „Да възстановиш онова, което не се възстановява; да изцелиш рана, която не зараста, да поправиш нещо, което си счупил и не можеш да поправиш – това е целта на Христовото Единение. Когато желанието ви е непоклатимо и сте готови да заплатите „и последния кодрант“ (вж. Матей 5:25–26), законът, изискващ от вас пълно възстановяване, престава да действа. Вашите задължения се прехвърлят на Господ. Той ще оправи сметките ви“ („The Brilliant Morning of Forgiveness“, *Ensign*, ноем. 1995 г., с. 19–20). Аз я уверих в любовта на Спасителя. Господ не само повдигна греха от нея, Той укрепи духа ѝ и го пречисти. (Вж. Нийл А. Андерсън, *The Divine Gift of Forgiveness*, с. 154–156).

13. Далин Х. Оукс, „Защитавайте децата“, *Лиахона*, ноем. 2012 г., с. 43–46.
14. Опазането на живота на Божия дъщеря или син е отговорност и на бащата. Всеки баща носи емоционалната, духовната и финансовата отговорност да приветства, обича и да се грижи за идващото на земята дете.
15. Лична кореспонденция.
16. Марк 9:36–37.
17. Вж. Нийл А. Андерсън, „A Compensatory Spiritual Power for the Righteous“ (духовно послание в Университета Бригъм Йънг, 18 авг. 2015 г.), speeches.byu.edu.
18. Вж. Далин Х. Оукс, „The Great Plan of Happiness“, *Ensign*, ноем. 1993 г., с. 75; вж. също Ръсел М. Нелсън, „Choices“,

Ensign, ноем. 1990 г., с. 75.

19. Вж. „Bishop Causse Thanks UNICEF and Church Members for COVID-19 Relief“, Newsroom, 5 март, 2021 г., newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
20. Например, ако коефициентът на раждаемостта в Съединените щати от 2008 г., само преди 13 години, беше останал същият, днес щеше да има 5.8 милиона повече деца (вж. Lyman Stone, „5.8 Million Fewer Babies: America's Lost Decade in Fertility“, Institute for Family Studies, 3 февруари, 2021 г., ifstudies.org/blog).
21. „Семейството: прокламация към света“, ChurchofJesusChrist.org. Писанията посочват, че децата са „наследство от Господа“ (Псалми 127:3). Вж. Ръсел М. Нелсън, „How Firm Our Foundation“, *Liahona*, юли 2002 г., с. 83–84; вж. също Далин Х. Оукс, „Истината и планът“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 27.
22. Нийл А. Андерсън, „Деца“, *Лиахона*, ноем. 2011 г., с. 28.
23. Лична кореспонденция, 10 март 2014 г.
24. 3 Нефи 17:21, 24.
25. „Всъщност, всички ние сме пътешественици – тъкмо изследователи на смъртността. Нямаме предимството на предишен личен опит. По пътя си тук на земята трябва да преминаваме над стръмни бездни и бурни водовъртежи“ (Томас С. Монсън, „Строителят на мостове“, *Лиахона*, ноем. 2003 г., с. 67).

Норвегия

От старейшина Тиери К. Мутомбо
От Седемдесетте

Ще бъдете свободни

Исус Христос е светлината, която трябва да издигаме, дори и през най-мрачните периоди от земния ни живот.

Мои възлюбени братя и сестри, безкрайно съм благодарен за привилегиите да ви говоря от Африка. Благословия е, че имаме тези технологии в днешно време и че можем да ги използваме по най-ефективния начин, за да достигаме до вас, където и да сте.

През септември 2019 г., докато служехме като ръководители на мисия Мериленд Балтимор, аз и сестра Мутомбо имахме възможността да посетим някои исторически места на Църквата в Палмира, Ню Йорк, докато присъствахме на семинара за ръководители на мисия.

Мексико

Последна спирка в посещението ни бе Свещената горичка. Нашето намерение, когато посетихме Свещената горичка, не беше да получим някакво специално проявление от небесата или видение, но определено почувствахме Божието присъствие на това свещено място. Сърцата ни бяха изпълнени с благодарност за Пророка Джозеф Смит.

На връщане сестра Мутомбо забеляза широката усмивка на лицето ми, докато шофирах, и ме попита: „Каква е причината за вълнението ти?“

Аз отговорих: „Скъпа моя Натали, истината винаги ще триумфира над заблудата, а мракът не ще продължава да се шири по земята благодарение на възстановеното Евангелие на Исус Христос“.

Бог Отец и Исус Христос са посетили младия Джозеф Смит, за да извадят на светло всичко скрито, за да можем ние да получаваме „познание за нещата такива, каквито са... каквито бяха, и каквито ще бъдат“ (Учение и завети 93:24).

Почти 200 години по-късно много хора все още са в търсене на истините, които да ги освободят от някои традиции и измами, разпространявани по света от противника. Много хора са „заслепени от прикритото лукавство на човеци(те)“ (Учение и завети 123:12). В своето Послание към ефесяните Павел учи: „Стани, ти, който спиш, и възкръсни от мъртвите, и ще те осветли Христос“ (Ефесяните 5:14). Спасителят е обещал, че ще бъде светлина на онези, които се вслушват в словата Му (вж. 2 Нефи 10:14).

Преди тридесет и пет години моите родители също бяха заслепени и отчаяно търсеха истината, и се чудеха накъде да се насочат, за да я открият. И двамата ми родители са

Уругвай

родени на село, където традициите са вкоренени в живота на хората и семействата. И двамата напуснали селото, когато били млади, и дошли в града, за да търсят по-добър живот.

Сключили брак и създали семейството си по много скромнен начин. Бяхме много хора в една малка къща – моите родители, две от сестрите ми, аз и един братовчед, който живееше с нас. Чудех се дали наистина сме семейство, понеже на нас не ни се позволяваше да вечеряме на една маса с нашите родители. Когато баща ни се върнеше от работа, веднага щом влезеше в къщата, ни караха да излезем и да отидем навън. Нощно време не можехме да спим дълго, поради липсата на хармония и истинска любов в брака на родителите ни. Нашият дом беше не само малък по размер, но и мрачен по дух. Преди да срещнем мисионерите, посещавахме различни църкви всяка неделя. Ясно беше, че родителите ни търсеха нещо, което светът не можеше да им предложи.

Това продължи до деня, когато срещнахме старейшина и сестра

Пуерто Рико

Хъчингс, първата възрастна мисионерска двойка, призвана да служи в Заир (държава, известна днес като Демократична република Конго или

Конго-Киншаса). Когато започнахме да се срещаме с тези прекрасни мисионери, които бяха като ангели от Бог, забелязах, че нещо започна да се променя в нашето семейство. След нашето кръщение, ние действително започнахме постепенно да променяме начина си на живот благодарение на възстановеното Евангелие. Словото на Христа започна да разширява душите ни. Започна да осветлява разума ни и започна да ни става приятно, понеже истините, които приехме, станаха видими и можехме да съзрем светлината, която ставаше все по-ярка и по-ярка всеки ден.

Това разбиране за *целта* на Евангелието ни помагаше да ставаме по-подобни на Спасителя. Размерът на нашия дом не се промени, нито пък социалните ни условия. Но аз виждах промяна в сърцата на моите родители, когато се молахме всеки ден, сутрин и вечер. Ние изучавахме Книгата на Мормон, провеждахме семейна домашна вечер и наистина се превърнахме в семейство. Всяка неделя се събуждахме в 6:00 ч. сутринта, за да се подготвим да отидем на църква и пътувахме с часове без

да се оплакваме, за да посещаваме църковните събрания всяка седмица. Беше прекрасно преживяване, на което бях свидетел. Ние, които доскоро ходехме в тъмнина, изпъдихме мрака от сред нас (вж. Учение и завети 50:25) и видяхме „голяма светлина“ (2 Нефи19:2).

Спомням си как един ден, когато няхах желание да стана рано сутринта за нашата семейна молитва, измърморих на сестрите си: „Наистина няма нищо друго, което можем да правим в тази къща, освен да се молим, да се молим, да се молим“. Баща ми чу моите коментари. Помня неговата реакция, когато любящо, но строго ми каза: „Докато живееш в тази къща, ще се молиш, молиш, молиш“.

Думите на баща ми отекваха в ушите ми всеки ден. Какво мислите правим аз и сестра Мутомбо с нашите деца днес? Молим се, молим се, молим се. Това е нашето наследство.

Слепецът по рождение, който бил изцелен от Исус Христос, след като бил принуден от своите съсед и от фарисеите, обяснил:

„Човекът, който се нарича Исус, направи кал, намаза очите ми и ми заръча: Иди на Силоам и се умий. И така, отидох и като се умих, прогледнах. ...

... Едно зная, че бях спял, а сега (мога да) виждам“ (Йоан 9:11, 25).

Ние също бяхме слепи, а сега можем да виждаме. Възстановеното Евангелие оказва огромно влияние върху семейството ни оттогава насам. Разбирането за *целта* на Евангелието е благославяло три поколения от моето семейство и ще продължава да благославя много идни поколения.

Исус Христос е светлината, която свети в мрака. Този, който Го

Англия

следва, „няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота“ (Йоан 8:12).

В продължение на почти година, между 2016 г. и 2017 г., народът в региона Касаи преживявал ужасна трагедия. Това бил много труден период за хората, поради конфликт между консервативна група бойци и държавните власти. Насилието обхващало градове от централните до крайните части на региона Касаи. Много хора напуснали домовете си в търсене на сигурност и се укривали в дивите местности. Те нямали храна и вода – нищо всъщност, а сред тях имало и членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни в околностите на Кананга. Някои членове на Църквата били убити от милицията.

Брат Оноре Мулумба от район Енганза в Кананга и неговото семейство били сред малкото хора, които останали да се крият в дома си, не знаейки къде другаде да отидат, защото всички улици били превърнати в бойно поле. Един ден няколко

мъже от кварталната милиция забелязали присъствието на брат Мулумба и семейството му, понеже вечерта те излезли да потърсят зеленчуци в семейната градина, за да се нахранят. Група милиционери дошли в дома им, извели ги навън и им казали да изберат или да се придържат към практиките на тяхната милиция, или да бъдат убити.

Брат Мулумба смело им казал: „Аз съм член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Аз и моето семейство сме приели Исус Христос и имаме вяра в Него. Ще останем верни на сключените от нас завети и сме съгласни да умрем“.

„Щом сте избрали Исус Христос, телата ви ще бъдат изядени от кучетата!“ – отвърнали те и обещали да се върнат. Но така и не се върнали, а семейството останало там още два месеца и никога повече не ги видели. Брат Мулумба и семейството му запазили пламъка на своята вяра. Спомнили си сключените от тях завети и били предпазени.

Исус Христос е светлината, която трябва да издигаме дори и през най-мрачните периоди от земния ни живот (вж. 3 Нефи 18:24). Когато избираме да следваме Христос, ние избираме да се променяме. Човек, който се променя за Христос, ще бъде воден от Христос и ще пита подобно на Павел: „Господи, какво желая да направя?“ (Деяния 9:6). Ще вървим „по Неговите стъпки“ (1 Петър 2:21). Ще „постъпва(ме), както е постъпвал Христос“ (1 Йоан 2:6). (Вж. Езра Тафт Бенсън, „Born of God“, *Tambuli*, окт. 1989 г., с. 2, 6.)

Свидетелствам за Този, Който умря, беше погребан и възкръсна на третия ден, и се възнесе в небесата, за да можем вие и аз да получим благословиите на безсмъртието и възвисяването. Той е „светлината и животът, и истината“ (Етер 4:12). Той е противотровата и лекарството срещу объркването в света. Той е нашият съвършен пример за постигане на възвисяване, тъкмо Исус Христос. В името на Исус Христос, амин. ■

От старейшина М. Ръсел Балард
Действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли

Надежда в Христа

Копнеем да помагаме на всички, които изпитват чувства на самота или липса на принадлежност. Нека конкретно спомена тези, които понастоящем не са сключили брак.

Братя и сестри, по време на великденските празници се фокусираме върху славното Възкресение на нашия Господ и Спасител, Исус Христос. Спомняме си любящата Му покана: „Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя.

Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мене; защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите покой на душите си.

Защото Моето иго е благо и Моето бремe е леко¹.

Поканата на Спасителя да дойдем при Него е покана към всички, не само да дойдат при Него, но

също и да принадлежат към Неговата Църква.

В стиха, предхождащ тази любяща покана, Исус учи как можем да направим това в стремежа си да Го следваме. Той заявява: „Никой не познава Сина; нито познава някой Отца освен Сина и онзи, на когото Синът би благоволил да Го открие“².

Исус иска да знаем, че Бог е любящ Небесен Отец.

Знанието, че нашият Небесен Отец ни обича, ще ни помага да знаем кои сме ние и че принадлежим към Неговото велико вечно семейство.

Клиниката Майо наскоро отбеляза: „Усещането за принадлежност е изключително важно. ... Почти всеки аспект от живота ни се върти около принадлежността ни към нещо“. В този доклад се казва още: „Не можем да отделим важноста на чувството за принадлежност от нашето физическо и психично здраве“³ – и бих добавил, нашето духовно здраве.

Вечерта преди Своето страдание в Гетсиманската градина и смъртта Си на кръста, Спасителят се среща със Своите апостоли за последната вечеря. Той им казва: „В света *имате скръб*; но дерзайте: аз победих света“⁴. Преди залез слънце на следващия ден Исус вече е страдал и „умря(л) (на кръста) за греховете ни“⁵.

Чудя се колко ли самотни трябва да са били верните жени и мъже, които са Го следвали, когато залязалото слънце, тъмнината и страхът ги заобикалят⁶.

Както тези древни последователи преди почти 2 000 години, много от вас може би също се чувстват самотни от време на време. аз преживявам такава самота откакто преди повече от две години и половина почина скъпата ми съпруга Барбара. Знаем какво означава да бъда заобиколен от роднини, приятели и колеги, и въпреки това да се чувствам самотен – защото любовта на живота вече не е до мен.

Пандемията от COVID-19 подсилва усещането за изолация и самота на много хора. Но все пак, въпреки трудностите, които срещаме в живота, можем, както в онази първа великденска утрин, да се пробудим за нов живот в Христа с нови, великолепни възможности и нова реалност, като се обръщаме към Господ за надежда и принадлежност.

Португалия

Германия

Аз лично чувствам болката на тези, които нямат усещане за принадлежност. Като гледам новини от целия свят, виждам много хора, които сякаш изпитват такава самота. Мисля, че за мнозина това се дължи на липсата на знание, че Небесният Отец ги обича и че всички ние принадлежим към Неговото вечно семейство. Да вярваме, че Бог ни обича и че сме Негови чеда, е утешително и насърчаващо.

Тъй като сме духовни чеда на Бог, всеки има божествен произход, природа и потенциал. Всеки от нас е „възлюбен духовен син или дъщеря на небесни родители“⁷. Това е нашата идентичност. Това е действителната ни същност.

Нашата духовна идентичност се засилва, когато разбираме своите различни видове светска идентичност,

Норвегия

Членовете на Кворума на дванадесетте апостоли се съветват помежду си в дух на молитва и копнеж, за да разберат как да помагат на всички, които изпитват чувства на самота или липса на принадлежност. Копнеем да помагаме на всички, които се чувстват така. Нека конкретно спомена тези, които понастоящем не са сключили брак.

Братя и сестри, повече от половината от възрастните в Църквата в наши дни са овдовели, разведени или все още не са сключили брак. Някои се чудят относно възможностите си и мястото си в плана на Бог и в Църквата. Трябва да разберем, че вечният живот не е просто въпрос на настоящо семейно положение, а на ученичество и на това да сме „доблестни в свидетелството за Исус“⁸. Надеждата на всички несемейни е същата както на всички членове на възстановената Църква на Господ – достъп до благодатта на Христа чрез „подчинение на законите и обредите на Евангелието“⁹.

Нека предложат няколко основни принципа, които трябва да разбираме.

Първо, Писанията и пророците в последните дни потвърждават, че всеки, който е верен в спазването на заветите на Евангелието, ще има възможност за

включително етническо, културно и национално наследство.

Това чувство за духовна и културна идентичност, любов и принадлежност може да вдъхнови надежда и любов към Исус Христос.

Говоря за надеждата в Христа не като за добро пожелание. Напротив, говоря за надеждата като очакване за нещо, което със сигурност ще бъде осъществено. Такава надежда е съществена за преодоляването на несподобни, развиването на духовна издръжливост и сила, както и познанието, че Небесният Отец ни обича и че сме Негови чеда, които принадлежат към Неговото семейство.

Когато имаме надежда в Христа, получаваме познанието, че когато трябва да сключваме и спазваме свещени завети, най-съкровени желанија и мечти могат да бъдат осъществени чрез Него.

възвисяване. Президент Ръсел М. Нелсън учи: „Според времето и начинът на Господ никоя благословия няма да бъде отказана на верните Му светии. Господ ще отсъди и награди всеки човек според нашите искрени желания и действия“¹⁰.

*Второ, точното време и начин, по които благословиите на възвисяването ще бъдат дадени, не са напълно разкрити, но въпреки това тези благословии са сигурни*¹¹. Президент Далин Х. Оукс разяснява, че някои от обстоятелствата „на смъртността ще бъдат поправени през Милениума – период за изпълнение на всичко във великия план на щастие, което не е изпълнено за всички достойни деца на нашия Отец“¹².

Това не означава, че всяка благословия бива задържана до Милениума; някои вече са били получени, а други ще продължат да бъдат получавани до настъпването на този ден¹³.

Трето, очакването на Господ означава продължително подчинение и духовен напредък към Него. Очакване не означава чакане да му дойде времето. Никога не трябва да имате усещането, че сте в чакалня.

Да очакваме Господ предполага действия. Научил съм през годините, че нашата надежда в Христа се увеличава, когато служим на другите. Когато служим както е служил Исус, нашата надежда в Него се увеличава по естествен начин.

Личното израстване, което може да бъде постигнато сега, докато очакваме Господ и Неговите обещания, е безценно, свещено, част от Неговия план за всеки един от нас. Приносът, който всеки може да направи сега, за да помогне за

изграждането на Църквата на земята и събирането на Израил, е крайно необходим. Семейното положение няма нищо общо с личната способност за служба. Господ почита тези, които Му служат и Го очакват с търпение и вяра¹⁴.

Четвърто, Бог дава възможност за вечен живот на всички Свои чедра. Всички тези, които приемат благодатния дар на Спасителя за покаяние и живеят според Неговите заповеди, ще получат вечен живот, дори и да не постигнат всички негови характеристики и съвършенства по време на земния живот. Тези, които се покаяват, ще усетят готовността на Господ да прощава, както Той ни уверява: „Да, и всеки път, когато Моят народ се покаява, Аз ще прощам простъпките им против Мене“¹⁵.

В края на краищата, способностите на всеки човек, желанията му и възможностите му по отношение на свободата на избор, включително заслугите за вечни благословии, са въпроси, по които само Господ може да отсъжда.

*Пето, нашата увереност в тези учения се корени във вярата ни в Исус Христос, чрез Чиято благодат всички неща, отнасящи се до смъртността, ще бъдат поправени*¹⁶. Всички обещани благословии са възможни чрез Него, който със Своето Единение „слезе по-долу от всичко“¹⁷ и „(победи) света“¹⁸. Той „седна от дясната страна на Бога, за да изиска от Отца правата Си за милост, които Той има над чедата човешки(;)... затова Той се застъпва за делото на чедата човешки“¹⁹. И накрая „светиите ще бъдат изпълнени със славата Му, и ще получат своето наследство“²⁰ като „сънаследници с Христос“²¹.

Нашето желание е тези принципи да помогнат на всички да имат по-голяма надежда в Христа и да имат чувство за принадлежност.

Никога не забравяйте, че сте чедра на Бог, нашия Небесен Отец, сега и завинаги. Той ви обича, искаме ви в Църквата и имаме нужда от вас. Да, ние имаме нужда от вас! Имаме нужда от гласовете ви, талантите ви, уменията ви и праведността ви.

От много години говорим за „несемейни пълнолетни младежи“, „несемейни възрастни“ и просто „възрастни“. Тези определения могат да бъдат полезни в административно отношение *понякога*, но биха могли, без да искаме, да променят начина, по който възприемаме другите.

Има ли начин да избегнем тази човешка склонност, която може да доведе до разделение между нас?

Президент Нелсън ни моли да говорим за себе си, като за членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Това сякаш се отнася за всички нас, нали?

Евангелието на Исус Христос има силата да ни обединява. В крайна сметка повече си приличаме, отколкото се различаваме. Като членове на Божието семейство, ние действително сме братя и сестри. Павел каза: „(Бог е направил) от една кръв всички човешки народи да живеят по цялото лице на земята“²².

Вас, президенти на кол, епископи, ръководители на кворуми и на сестрите, ви моля да помислите за всеки член във вашия кол, район, кворум или организация, като за човек, който може да допринесе, да служи в призования и да участва по много начини.

Всеки член в нашите кворуми, организации, райони и колове

Обща сесия на свещеничеството | 3 април 2021 г.

От старейшина Куентин Л. Кук
От Кворума на дванадесетте апостоли

има дарове, дадени му от Бог, и таланти, с които сега може да подпомага изграждането на Неговото царство.

Нека каним нашите несемейни членове да служат, да насърчават и да преподават. Отхвърлете старите възгледи и идеи, които понякога неволно са допринасяли към тяхното усещане за самота и липса на принадлежност или мисълта, че не могат да служат.

В тази събота преди Великден давам моето свидетелство за нашия Спасител Исус Христос и за вечната надежда, която Той дава на мен и на всички, които вярват в Неговото име. Смирено давам това свидетелство в Неговото свято име, тъкмо Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Матей 11:28–30.
2. Матей 11:27.
3. Дженифър Уикъм, „Is Having a Sense of Belonging Important?“, *Speaking of Health* (блог), Mayo Clinic Health System, 8 март 2019 г., mayoclinichealthsystem.org.
4. Йоан 16:33, курсив добавен.
5. 1 Коринтяните 15:3.
6. Вж. Йоан 20:19.
7. „Семейството: прокламация към света“, Church of Jesus Christ.org.
8. Учение и завети 76:79, вж. също Учение и завети 121:29.
9. Символът на вратата 1:3.
10. Ръсел М. Нелсън, „Селестиален брак“, *Лиакхона*, ноем. 2008 г., с. 94.
11. Вж. Мосия 2:41.
12. Далин Х. Оукс, „The Great Plan of Happiness“, *Ensign*, ноем. 1993 г., с. 75.
13. Вж. Евреите 11:13, 2 Нефи 26:33, Алма 32:21, Етер 12:6, Символът на вратата 1:3.
14. Вж. Исайя 64:4, Учение и завети 133:45.
15. Мосия 26:30.
16. Вж. Алма 7:11–13.
17. Учение и завети 88:6.
18. Мосия 16:33, вж. също Учение и завети 19:3.
19. Мороний 7:27–28.
20. Учение и завети 88:107.
21. Римляните 8:17.
22. Деянията 17:26.

Епископите – пастири на Господното стадо

Епископът има първостепенна роля, докато служи като пастир, да довежда подрастващото поколение, при Исус Христос.

Скъпи мои братя от свещеничеството, в един от най-запомнящите се изрази от един любим химн се задава въпроса: „Страх изпитва ли младежта в Сион?“¹. Моето сърдечно и категорично заявление в отговор на този въпрос е „Не!“.

За да съм убеден, че отговорът ми е верен, днес ви свидетелствам, че в това време на необикновени трудности и изкушения Небесният Отец е дал на родителите и епископствата важната отговорност да подкрепят подрастващото поколение². Нека илюстрирам важността на епископството с едно лично преживяване.

Когато бях дякон, семейството ми се премести в нов дом в различен район. Тъкмо започвах прогимназията, затова посещавах и ново училище. Имаше прекрасна група от млади мъже в кворума на дяконите. Повечето от техните родители бяха активни членове. Майка ми беше напълно активна; баща ми беше изключителен във всяко отношение, но не беше активен член.

Вторият съветник в епископството³, брат Дийн Айър, беше

всеотдаен ръководител. Докато все още се приспособявах към новия район, беше обявено мероприятие за бащи и синове във Беър Лейк – на около 65 км от нас. Понеже баща ми нямаше да ходи, не възнамерявах да отида. Но брат Айър ми отпрати специална покана да отида с него. Той говореше хвалебствено и уважително за баща ми и изтъкваше значимостта на тази възможност да бъда с другите членове на кворума на дяконите. И така, реших да отида с брат Айър и прекарах чудесно.

Брат Айър беше прекрасен пример за любов, подобна на Христовата, докато изпълняваше отговорностите на епископството да подкрепя родителите в грижата и насърчаването на младежите. Той ми даде отлично начало в новия район и беше като ментор за мен.

Няколко месеца преди да замина на мисия през 1960 г., брат Айър почина от рак на 39 години. Той остави съпруга и пет деца, всичките на възраст под 16 години. Най-големите му синове Ричард и Крис Айър ме увериха, че в отсъствието на баща им, епископствата са ги

подкрепяли и са се грижили за тях и по-малките им братя и сестра с подобна на Христовата любов, за което съм благодарен.

Родителите винаги ще имат основната отговорност за своите семейства⁴. Президентствата на кворум също осигуряват съществена подкрепа и ръководство за членовете на кворума, като им помагат да извисяват отговорностите и властта на свещеничеството на Аарон, за да заема централно място в живота им⁵.

Днес имам за цел да се съсредоточа върху епископите и техните съветници, които с основание могат да бъдат наречени „пастири на Господното стадо“ – с акцент върху това да бъдат пастири за подрастващото поколение⁶. Интересно е,

че апостол Петър говори за Исус Христос като за „Пастира и Епископа на душите ви“⁷.

Епископът има пет основни отговорности, когато председателства над район:

1. Той е председателстващият висш свещеник в района⁸.
2. Той е президент на свещеничеството на Аарон⁹.
3. Той е общ съдия¹⁰.
4. Той координира делото на спасение и възвисяване, включително грижата за нуждаещите се¹¹.
5. Той отговаря за документацията, финансите и ползването на сградата за събрания¹².

В ролята си на председателстващ висш свещеник, епископът е

„духовният ръководител“ на района¹³. Той е „верен последовател на Исус Христос“¹⁴.

В допълнение, „епископът координира делото на спасение и възвисяване в района“¹⁵. Епископът трябва да възлага текущите отговорности по споделянето на Евангелието, укрепването на нови членове и завърнали се мисионери, служението, храмовата работа и работата по семейна история на президентствата на кворума на старейшините и Обществото за взаимопомощ¹⁶. Епископът координира това дело в съвета на района и съвета на младежите в района.

Епископът има първостепенна роля, докато служи като пастир, да довежда подрастващото поколение, включително несемейните

Мадагаскар

пълнолетни младежи, при Исус Христос¹⁷. Президент Ръсел М. Нелсън набляга на изключителната роля на епископа и неговите съветници. Той учи, че тяхната „първа и най-важна отговорност е да се гриж(ат) за младите мъже и младите жени в своя район“¹⁸. Епископството подпомага родителите в грижата и насърчаването на децата и младежите в района. Епископът и президентката на Младите жени в района се съветват помежду си. Те се стремят да помагат на младежите да живеят според стандартите в *За укрепването на младежите*, да бъдат достойни да приемат обреди и да сключват и спазват свещени завети.

Може би ще зададете въпроса: „Защо трябва епископът да отделя толкова много време на младежите?“. Господ е организиран Своята Църква, за да постигне важни приоритети. Съответно, организацията на Неговата Църква има структура, в която епископът има двойна отговорност. Той има доктринална отговорност към района като цяло, но също има и конкретна доктринална отговорност към кворума на свещениците¹⁹.

Младите мъже, които са свещеници, и младите жени на същата възраст се намират в много важен етап от своя живот и своето развитие. За кратък период от време те вземат решения, които имат значими последствия за цял живот. От тези решения зависи дали ще бъдат достойни за храма, дали ще служат на мисия²⁰, дали ще се стремят към брак в храма и дали ще се подготвят за предстоящия си живот. Тези решения, веднъж взети, имат дълбоки духовни и практически последствия за остатъка от живота им. Епископи, моля ви помнете, че сравнително кратко време, отделено на млад свещеник, млада жена или пълнолетен младеж, би могло да им помогне да прозрат силата, достъпна за тях чрез Единението на Исус Христос. Може да им даде перспектива, която ще има силно влияние върху целия им живот.

Един от най-добрите примери, които съм виждал, за епископ, помагал на своите младежи да изградят такава перспектива, е епископ Моа Мае. Той бил призван да бъде първият епископ на тонганския район в Сан Франциско²¹. Той бил имигрант

от Вавау, Тонга. Неговият район се намирал близо до летището в Сан Франциско, Калифорния, където той работел²².

В района имало голям брой младежи, повечето от семейства, които наскоро били имигрирали в Съединените щати. Епископ Мае не само ги учил в слово и чрез пример как да бъдат праведни последователи на Исус Христос, но също им помагал да си изградят визия за това какви могат да станат и да се подготвят за храма, мисия, образование и професия. Той служил за почти осем години и неговите мечти и желания за младежите се превърнали в реалност.

Почти 90 процента от младите мъже в кворумите на свещеничеството на Аарон отслужили мисии. Петнадесет млади мъже и жени били първите членове от своето семейство, получили висше образование²³. Той се срещнал с директора на местното средно училище (не от нашата вяра) и те изградили приятелство и си сътрудничили, за да помогнат на всеки от младежите да постига значими цели и да преодолява проблеми. Директорът

Канада

ми каза, че епископ Мае му помагал в работата с имигранти от всички вероизповедания, които имали трудности. Младите хора знаели, че епископът ги обича.

За жалост, епископ Мае починал, докато служел като епископ. Никога няма да забравя неговото трогателно и вдъхновяващо погребение. Имаше много хора. Хорът се състоеше от над 35 верни млади членове, за които той се беше грижил като епископ и които бяха отслужили мисии или следваха в университет. Един от говорителите изрази силното чувство на признателност от страна на младежите и пълнолетните младежи от неговия район. Той изказа благодарност на епископ Мае за перспективата, която им беше дал в подготовката им за живота и за праведна служба. Но най-важното беше, че епископ Мае им беше помогнал да изградят вяра в Господ Исус Христос като основа на живота им.

Сега, епископи, където и да служите, във вашите интервюта и други форми на общуване, вие бихте могли да давате същата перспектива и да изграждате вяра в Исус Христос. Можете да отправяте въздействащи покани за промяна в поведението, да подготвяте младежите за живота и да ги вдъхновявате да останат на заветната пътека.

И още, бихте могли да помогнете на някои младежи, които са в конфликт с родителите си, заради неща, които са сравнително маловажни²⁴. Във време, когато младите хора сякаш имат възможно най-много конфликти с родителите си, човекът, който председателства над техния кворум и пред когото отговарят в Църквата, същевременно е този, при когото родителите им отиват за храмова препоръка.

Тонга

Това поставя епископа в уникалната позиция да съветва както младежите, така и техните родители, когато спорове са довели до разделение. Епископите могат да помагат и на двете страни да гледат с вечна перспектива и да разрешават проблемите от голямо или малко значение. Препоръчваме на епископите да не бъдат поверявани семейства за служение, с цел да могат да съсредоточават времето и енергията си, за да служат на младежите и техните семейства в подобни ситуации²⁵.

Знам за един епископ, който е успял да разреши извънредно голям конфликт между син и неговите родители, внасяйки хармония в дома и по-голяма отдаденост към Евангелието. Епископът помогнал на родителите да разберат, че стремежът да бъдем последователи на Исус Христос е по-важен, отколкото как и кога се изпълняват семейните задължения.

С цел да прекарват повече време с младежите, където и да са, включително на училищни мероприятия и дейности, епископствата са посъветвани да делегират определени събрания и време за съветване с

възрастни. Докато епископите могат да съветват по неотложни и спешни въпроси, препоръчваме делегирането на продължителното съветване по дългосрочни, не толкова спешни въпроси, които не включват отсъждане на достойнството, да бъдат поверени на членове на кворума на старейшините или Обществото за взаимопомощ – обикновено на президентствата или служещите братя и сестри. Духът ще напътства ръководителите²⁶ да избират правилните членове за провеждане на съветването. Тези, които получават тази делегирана отговорност за съветване, имат право на откровение. Те, разбира се, винаги трябва да спазват стриктна поверителност.

Загрижените ръководители винаги са правили жертви за подрастващото поколение. Това е начинът, по който членовете на епископството прекарват голямата част от своето време на служба в Църквата.

Сега бих желал да кажа няколко неща директно на младежите и след това на нашите епископи.

Много от вас, безценни млади хора, може би нямате ясна представа кои сте и какви можете да

станете. И все пак сте на прага на най-важните решения, които ще вземете в живота си. Моля ви, съветвайте се както с родителите си, така и с епископа си, относно важните избори, които ви предстоят. Позволете на епископа да бъде ваш приятел и съветник.

Наясно сме, че изпитания и изкушения ви засипват от всички страни. Всички ние имаме нужда да се покайваме всеки ден, както учи президент Нелсън. Моля ви, говорете със своя епископ по въпроси, при които общ съдия може да ви помогне да съгласувате живота си с волята на Господ в подготовка за „великото дело“, което Той е планирал за вас в тази последна диспенсация²⁷. Както президент Нелсън ви покани, подгответе се да бъдете част от Господния младежки батальон!²⁸

А сега няколко думи към вас, безценни епископи, от името на ръководителите и членовете в Църквата. Изразяваме дълбоката си благодарност към вас. С промените, които трябваше да осъществите в последните години, скъпи епископи, моля ви помнете колко много ви обичаме и ценим. Вашият принос към царството почти не може да бъде описан. Църквата има 30 900 епископи и президенти на клонове, които служат по целия свят²⁹. Ценим всеки един от вас.

Някои думи и свещените призвания, които те описват, са изпълнени с необикновена духовна значимост. Призованието *епископ* определено е в челните редици на такива думи. Да служите на Господ на тази позиция е забележително по множество начини. Призоваването, подкрепянето и отделянето на епископ е преживяване, което

никога не може да бъде забравено. За мен, това се нарежда сред малък брой грандиозни събития, поради широкия обхват и дълбочината на чувствата, които предизвиква. Стои удобно в йерархията на скъпоценни моменти като бракът и бащинството, които не могат да се опишат само с няколко думи³⁰.

Епископи, ние ви подкрепяме! Епископи, ние ви обичаме! Вие наистина сте Господните пастири на Неговото стадо. Спасителят няма да ви изостави в тези свещени призвания. За това свидетелствам в навечерието на Великден, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „Предани ще сме на вярата“, *Химни*, № 161.
2. Ръководителите на младежите, президентствата на кворуми и класове и другите ръководители в Църквата споделят тази отговорност.
3. Епископът е президент на кворума на свещениците. Неговият първи съветник носи отговорност за кворума на учителите, а вторият съветник отговаря за кворума на дяконите. (Вж. *Общ наръчник с инструкции: да служим в Църквата на Исус Христос на светиците от последните дни*, 10.3, ChurchofJesusChrist.org).
4. Вж. Учение и завети 68:25–28.
5. Вж. Куентин А. Кук, „Промени за укрепване на младежите“, *Лиакхона*, ноем. 2019г., с. 40–43.
6. Употребата на думата *епископ* важи с еднаква сила за нашите верни президенти на клон.
7. 1 Петър 2:25.
8. Вж. *Общ наръчник*, 6.1.1.
9. Вж. *Общ наръчник*, 6.1.2.
10. Вж. *Общ наръчник*, 6.1.3.
11. Вж. *Общ наръчник*, 6.1.4.
12. Вж. *Общ наръчник*, 6.1.5.
13. *Общ наръчник*, 6.1.1; виж също *Общ наръчник*, 6.1.1.1–6.1.1.4.
14. *Общ наръчник*, 6.1.1.
15. *Общ наръчник*, 6.1.4.
16. Вж. *Общ наръчник*, 21.2; 23.5; 25.2.
17. Вж. *Общ наръчник*, 6.1; 14.3.3.1; Вж. също Куентин А. Кук, „Промени за укрепване на младежите“, с. 40–43. Епископът също е насърчен да прекарва повече време със съпругата

и семейството си. Това е възможно благодарение на възрастните съветници и специалисти, които се призовават да помагат на президентствата на свещеничеството на Аарон и епископството в техните задължения.

18. Ръсел М. Нелсън, „Свидетели, кворуми на свещеничеството на Аарон и класове в Младите жени“, *Лиакхона*, ноем. 2019 г., с. 39
19. Вж. Учение и завети 107:87–88.
20. „Господ очаква всеки способен млад мъж да се подготви да отслужи мисия (виж Учение и завети 36:1, 4–7). Млади жени и възрастни членове, които желаят да служат, също следва да се подготвят за това. Съществена част от подготовката е да се стремят да се обърнат във вярата към Исус Христос и Неговото възстановено Евангелие. Желаящите да служат също се подготвят физически, умствено, емоционално и финансово (*Общ наръчник*, 24.0).
21. Районът е организиран на 17 декември 1980 г. Старейшина Джон Х. Гробърг от Първия кворум на Седемдесетте е съдействал в организирането на този район, в който се говори тонгански. (Вж. Гордън Ашби, председател, и Дона Озгуд, редактор, *The San Francisco California Stake: The First 60 Years, 1927–1987*, 1987 г., с. 49–52).
22. Епископ Мае е бил достигнал управленска позиция в Pan American Airways на международното летище в Сан Франциско, Калифорния.
23. Вж. *The San Francisco California Stake*, с. 49.
24. Те също може да се бунтуват против неща, които имат вечна значимост.
25. Вж. *Общ наръчник*, 21.2.1.
26. Епископът координира съвместно с президентствата на кворума на старейшините и Обществото за взаимопомощ кой трябва да бъде назначен и как по любящ и грижовен начин да се контролира изпълнението.
27. Учение и завети 64:33.
28. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
29. Към 19 февруари 2021 г. има 24 035 епископи и 6 865 президенти на клон, които служат по целия свят.
30. Бях призован като епископ на района Бърлингем, Калифорния, през 1974 г. от президент Дейвид Б. Барлоу и отделен на 15 септември 1974 г. от старейшина Нийл А. Максвел, който наскоро беше призован като помощник на Кворума на дванадесетте апостоли.

От Ахмад С. Корбит

Първи съветник в Общото президентство на Младите мъже

Можете да събирате Израил!

Абсолютно сигурен съм, че вие, младежи, можете да направите това благодарение на нещо, което е заложено във вашата същност и огромната ви вътрешна сила.

Преди почти три години президент Ръсел М. Нелсън покани всички младежи от Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни да се запишат в „Господния младежки батальон за събирането на Израил“ от двете страни на завесата. „Това събиране е най-важното нещо, случващо се на земята днес“ – казва той¹. Абсолютно сигурен съм, че вие, младежи, можете да направите това – при това много добре – благодарение на (1) нещо, което е заложено във вашата същност и (2) огромната ви вътрешна сила.

Преди четиридесет и една години двама мисионери от Църквата се почувствали насочени към една къща в Ню Джърси, Съединените щати. След време, по чудо, двамата родители и всичките 10 деца били кръстени. Както казва пророкът, те позволили на „Бог да надделява“² в живота им. Би трябвало да кажа: „В нашия живот“. Аз съм третото дете. Бях на 17 г., когато реших да сключа постоянен завет да следвам Исус Христос. Обаче познаяте какво още реших? Че няма да отслужя пълно-временна мисия. Идваше ми твърде

много. А и това не можеше да се очаква от мен, нали? Аз бях съвсем нов член на Църквата. Нямах пари. Освен това, въпреки че тъкмо бях завършил най-хулиганската гимназия в Западна Филадельфия и бях преодолял някои доста опасни трудности, аз тайно се боях да напусна дома си за цели две години.

Вашата истинска същност

Но тъкмо бях научил, че всички хора сме живели преди раждането си с нашия Небесен Отец като Негови духовни синове и дъщери. И другите трябваше да узнаят като мен, че Той копнее всичките Му чеда да се радват на вечен живот с Него. И така, преди да дойдем на земята, Той е запознал всички ни със съвършения Си план на спасение и щастие, в който Исус Христос е наш Спасител. За голямо съжаление, Сатана се е противопоставил на Божия план³. Според книгата Откровението на Йоан е „стана(ла) война на небесата“⁴ Сатана лукаво е измамил една трета от духовните чеда на Небесния Отец да му позволят да надделява той, а не Бог⁵. Но не и вас! Апостол Павел е виждал, че сте победили Сатана „чрез словото на своето свидетелство“⁶.

Опознаването на истинската ми същност, с помощта на патриархалната ми благословия, ми даде смелостта и вярата да приема поканата на президент Спенсър У. Кимбал да събираме Израил⁷. И при вас ще е така, скъпи приятели. Знанието, че преди сте победили Сатана чрез словото на вашето свидетелство, ще ви помага да обичате, споделяте и каните⁸, сега и завинаги – да каните другите да дойдат и да видят, да дойдат и да помагат и да дойдат и да се присъединят, докато същата

Замбия

тази война бушува за душите на Божиите чеда.

Силната вяра вътре във вас

Какво ще кажете за огромната сила вътре във вас? Замислете се: вие сте възклиставали от радост⁹ да дойдете в един паднал свят, в който всички сме щели да преживеем физическа и духовна смърт. Ние никога нямало да можем сами да преодолеем всичко това. Не само сме щели да страдаме поради своите грехове, но и поради тези на другите. Човечеството щяло да изпита реално всеки възможен вид съкрушение и разочарование¹⁰ – при това със спуснатата завеса на забравата пред умовете ни, бидейки непрестанно изкушавани и под прицела на най-лошия враг на света. Цялата надежда да се завърнем възкресени и чисти в свялото Божие присъствие се е крепяла изцяло на Един, спазващ Своето обещание¹¹.

Какво ви е дало силата да продължите? Президент Хенри Б. Айринг учи: „Нужна е била вяра в Исус Христос, за да подкрепите плана на щастие и мястото на Исус Христос в него, когато сте знаели толкова малко за трудностите, които ще имате в земния живот“¹². Когато Исус Христос е обещал, че ще дойде в земния живот и ще отдаде живота Си, за да ни събере¹³ и спаси, вие не просто сте Му повярвали. Вие, „благородни духове“¹⁴, сте имали толкова „извънредно голяма вяра“, че сте приели обещанието Му за сигурно¹⁵. Той не е бил в състояние да излъже, затова вие сте приели, че все едно вече е пролял кръвта Си за вас, дълго преди да бъде роден¹⁶.

По изпълнените със символи думи на Йоан, вие сте победили Сатана „чрез кръвта на Агнеца“¹⁷. Президент

Далин Х. Оукс учи, че в онзи свят „(вие сте) видели края от началото“¹⁸.

Представете си, че един ден, преди да тръгнете за училище, някой от вашите родители ви дава обещанието, че ще може да ядете любимата си храна, когато се върнете вкъщи! Вие сте развълнувани! Докато сте в училище, си представяте как вече ядете тази храна и дори можете да усетите вкуса ѝ. Естествено, споделяте хубавата новина с другите. Очакването да се приберете вкъщи ви прави толкова щастливи, че контролните и трудностите в училище изглеждат леки. Нищо не може да отнеме радостта ви или да ви накара да се усъмните, поради сигурното обещание! Аналогично, преди вие, „благородни духове“, да бъдете родени, вие сте се научили да считате Христовите обещания за сигурни и сте вкусили от Неговото спасение¹⁹. Голямата ви вяра е като мускулите, които стават все по-силни и големи, колкото повече ги използвате, но те вече са вътре във вас.

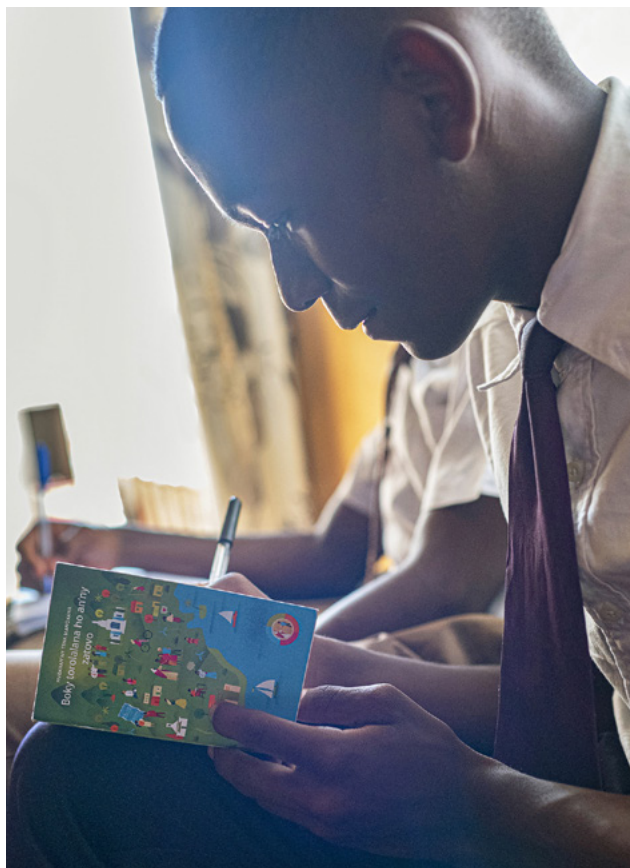
Как можете да събудите своята огромна вяра в Христос и да я упражнявате сега, за да събирате Израил и да победите отново Сатана? Като се научите отново да очаквате с надежда и да възприемате със същата увереност Господното

САЩ

обещание да събира и спасява днес. Той използва основно Книгата на Мормон и Своите пророци, за да ни учи как да правим това. Много преди Христос, нефитските пророци, свещеници и учители „увещава(т) (хората) да чакат идването на Месията и да вярват в Него, Който ще дойде, като че ли Той беше вече дошъл“²⁰. Пророкът Авинадий учи: „И сега, ако Христос не беше дошъл в света, говорейки за неща, които ще дойдат, сякаш вече са дошли, нямаше да може да има изкупление“²¹. Подобно на Алма, Авинадий гледа „напред с око на вяра“²² и вижда сигурното обещание за спасение, дадено от Бог, като вече изпълнено. Те побеждават Сатана чрез кръвта на Агнеца и словото на своето свидетелство много преди Христос да бъде роден, точно както сте направили и вие. И Господ им дава силата да канят и събират Израил. Той ще направи същото и за вас, ако гледате напред с вяра, виждате Израил събран – по целия свят и във вашите „кръгове“²³ – и каните всички!

Стотици мисионери са надграждали над силната си доземна вяра в Христос, като са си представяли хората, с които са се свързвали или са учили, облечени в кръщелно и храмово облекло. В една реч, озаглавена „Започнете, като си представяте крайния резултат“²⁴, президент Нелсън споделя един личен пример как прави това и дава указания на ръководителите на мисии да правят същото. Знанието, че са упражнили тази голяма вяра в Исус Христос в доземния свят значително помага на нашите скъпи мисионери да „слуша(т) Него“²⁵ и да активират огромната си вяра да събират Израил, както Господ е обещал.

Мадагаскар

Разбира се, ако човек си представя лъжи, това вреди на вярата му²⁶. Мои приятели, умишленото визуализиране на неща, които противоречат на вашата истинска същност, особено порнографията, ще отслабва вярата ви в Христос и без покаяние, може дори да я унищожи. Моля използвайте въображението си, за да увеличавате вярата си в Христос, а не да я разрушавате.

Програмата „Деца и младежи“

Програмата „Деца и младежи“ е пророчески инструмент, който помага на вас, младежите, да укрепвате още повече вярата си. Президент Оукс учи: „Тази програма е създадена, за да ви помага да ставате по-подобни на нашия Спасител в четири основни аспекта: духовен, социален, физически и интелектуален“²⁷. Когато вие, младежи, давате пример – *давате пример* – като живеете според Евангелието, грижете се за другите, каните

всички да приемат Евангелието, обединяват семейства за вечността и организирате забавни дейности²⁸, голямата вяра в Христос, която сте имали в доземния живот, ще се появи отново и ще ви дава силата да вършите Неговото дело в този живот!

Също така личните цели, „особено краткосрочните“²⁹, ще ви помагат да разпалват силата на вярата си. Когато

си поставите добра

цел, вие гледате напред, както сте го правили и преди, и виждате в какво Небесният Отец желае вие или някой друг да се превърнете³⁰. След което планирате и работите усилено, за да го постигнете. Старейшина Куентин Л. Кук учи: „Никога не подценявайте важността на планирането, поставянето на цели... и (каненето на другите) – всичко това с око на вяра“³¹.

Изборът е ваш! Господ казва за вас: „В тях е силата (да избират)“³². Старейшина Нийл Л. Андерсън обяснява: „Вярата ви ще расте не случайно, а по избор“³³. И допълва: „(Всички) искрени въпроси, (които имате) ... ще получат отговор, ако (сте) търпеливи и гледа(те) с очите на вярата“³⁴.

Свидетелствам, че (1) вашата истинска същност и (2) огромната сила на вътрешната ви вяра в Христос ще ви позволяват да „помагате за подготовката на света за Второто пришествие, като каните всички да

дойдат в Христос и да получат благословиите на Неговото Единение“³⁵. Нека всички споделяме радостта от сигурното обещание на Книгата на Мормон:

„Праведните, които се вслушат в... пророците и... чакат Христос с непоколебимост, ... въпреки всички преследвания, ... няма да погинат.

Но (Христос) ... ще ги изцели и те ще имат мир в Него“³⁶.

В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
2. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, *Лиакхона*, ноем. 2020 г., с. 92.
3. Вж. Gospel Topics, „Plan of Salvation“, topics.ChurchofJesusChrist.org; вж. също Хенри Б. Айринг, „Силата на подкрепящата вяра“, *Лиакхона*, май 2019 г., с. 58.
4. Вж. Откровението 12:7–8.
5. Вж. Учение и завети 29:36–37.
6. Откровението 12:11.
7. Вж. Спенсър У. Кимбъл, „It Becometh Every Man“, *Ensign*, окт. 1977 г., с. 2–7.
8. „Sharing the Gospel“, ChurchofJesusChrist.org/share.
9. Вж. Йов 38:4–7.
10. Вж. Gospel Topics, „Plan of Salvation“; вж. също „Be Still, My Soul“, *Hymns*, № 124, куплет 3.
11. Вж. Gospel Topics, „Plan of Salvation“; вж. също Далин Х. Оукс, „Великият план“, *Лиакхона*, май 2020 г., с. 93–94, 96.
12. Хенри Б. Айринг, „Силата на подкрепящата вяра“, с. 58.
13. Вж. 3 Нефи 27:14.
14. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“, HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org; вж. също Учение и завети 138:55–56.
15. Вж. Алма 13:2–4; вж. също Откровението 12:11, Символът на вярата 1:5. Книгата на Мормон ясно показва, че хората с „извънредно голяма вяра“ виждат Божиите обещания като вече изпълнени. Вж. 1 Нефи 5:5; Мосия 3:11–13, 4:1–3; Алма 27:28, 28:12 („те... са вдигнати“ през 77–76 г. пр. Хр., курсив добавен); вж. също Изход 3:13, Исайя 53, Учение и завети 130:7, Моисей 7:47.
16. Вж. 2 Нефи 31:15; Етер 3:116, 11–13. За да имаме вярата да считаме Христовото обещание за спасение като вече изпъл-

От старейшина С. Гифърд Нийлсън
От Седемдесетте

нено, се изисква да знаем, че Христос не може да лъже. Такъв вид вяра е характерна черта на доземните предани духове, особено на нашите младежи. „Нашият Небесен Отец е запазил много от Своите най-благородни духове, дори мога да кажа Неговия най-елитен отбор, за този заключителен етап. Тези благородни духове – тези най-добри участници, тези герои – сте *вие!*“ (Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“, *Home of Israel Church of Jesus Christ.org*). Вж. също Йоан 1:1, 14:6, 17.

17. Откровението на Йоан 12:11; вж. също Етер 3:6–9.
18. Далин Х. Оукс, „Великият план“, с. 93.
19. Вж. Алма 36:24–26; вж. също Псалми 34:8, Яков 3:2, Мосия 4:11.
20. Яром 1:11.
21. Мосия 16:6.
22. Алма 5:15.
23. Вж. „Gospel Living: Circles“, *New Era*, окт. 2020 г.
24. Ръсел М. Нелсън, „Begin with the End in Mind“ (обръщение на семинар за нови президенти на мисия, 22 юни 2014 г.)
25. Ръсел М. Нелсън, „Слушайте Него“, *Лиакхона*, май 2020 г., с. 88–92.
26. Например Алма говори на народа си за това да гледат напред с око на вяра към времето, когато ще застанат пред Бог, но ги предупреждава, че няма как да направят това с увереност и мир, ако не са се покаяли за греховете си (вж. Алма 5:15–17).
27. Face to Face with President and Sister Oaks (световно излъчване за деца и младежи, 23 февруари 2020 г.), facetoface.ChurchofJesusChrist.org.
28. Вж. *Общ наръчник: да служим в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни*, 1.2; 10.2.1.3; 11.2.1.3, ChurchofJesusChrist.org.
29. Face to Face with President and Sister Oaks, facetoface.ChurchofJesusChrist.org.
30. Вж. *Preach My Gospel: A Guide to Missionary Service* (2018 г.), с. 156, ChurchofJesusChrist.org; вж. също Алма 5:15–17.
31. Куентин А. Кук, „Purpose and Planning“ (обръщение на семинар за нови президенти на мисия, 25 юни 2019 г.).
32. Учение и завети 58:28.
33. Нийл А. Андерсън, „Вярата не е случайна, а по избор“, *Лиакхона*, ноем. 2015 г., с. 66.
34. Нийл А. Андерсън, „С очите на вярата“, *Лиакхона*, май 2019 г., с. 36.
35. „Тема на кворумите на свещеничеството на Аарон“, ChurchofJesusChrist.org.
36. 2 Нефи 26:8–9.

Това е нашето време!

В този важен момент от историята Бог ни е изпратил точно тук и точно сега.

През 1978 г. се намирах на футболното игрище на стадион, пълен с 65 000 фенове. Няколко огромни противници бяха пред мен и като че ли искаха да ми откъснат главата. Това беше първият ми мач като начинаещ куотърбек в Националната футболна лига, а мачът беше срещу настоящите шампиони на първенството „Супер боул“. Да ви призная, питах се дали бях достатъчно добър, за да бъда на терена. Отстъпих назад, за да направя първото си подаване, и като хвърлих топката, бях повален както никога

преди. В онзи момент, докато лежах под купчина от огромни мъже, се запитах какво правех там. Трябваше да взема решение. Ще се оставя ли да ме обземат съмнения или ще намеря сила и смелост да се изправа и да продължа?

Тогава не осъзнавах как този опит щеше да ме подготви за бъдещи възможности. Имах нужда да науча, че мога да съм силен и смел, когато имам трудности.

Една футболна игра може да не е така важна като трудностите, които вие ще имате. В повечето случаи

Замбия

няма да има стадион, пълен с хора, които гледат. Но вашите смели решения ще имат вечно значение.

Може би невинаги ще можем успешно да преодоляваме трудностите. Но в наше лице Небесният Отец вижда хората, които могат безстрашно да градят Неговото царство. Ето защо той ни е изпратил тук в този най-повратен момент от световната история. Това е нашето време!

Чуйте какво казва президент Ръсел М. Нелсън скоро след като става президент на Църквата: „Нашият Спасител и Изкупител Исус Христос ще извърши някои от най-великите Си дела между настоящия момент и времето на Своето пришествие. Ще видим чудодейни доказателства, че Бог Отец и Неговият Син Исус Христос управляват тази Църква във величие и слава“ („Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 96).

Най-великите дела? Чудодейни доказателства? Какво ще представляват тези неща? Каква ще е нашата роля и как ще разберем какво да правим? Не знам всичките отговори, но знам, че Господ има нужда да сме готови! Никога не е било толкова важно достойно да упражняваме свещеническата власт.

Вярваме ли на Божия пророк? Можем ли да открием и изпълним съдбата си? Да, можем, и да, трябва, защото това е нашето време!

Когато слушаме историите за великите Божии служители преди нас – като Моисей, Мария, Мороний, Алма, Естир, Джозеф и много други – те изглеждат като духовни колоси. Но те не са били по-различни от нас. Били са обикновени хора, които са имали трудности. Уповавали са се на Господ. Избирали са правилното в решаващите моменти. И са

САЩ

изпълнявали необходимите дела в своето време с вяра в Исус Христос.

Спомнете си за Исус Навин, героят от Стария завет. Той е отдаден последовател на Моисей, един от най-великите ръководители в историята. След смъртта на Моисей, за водач на народа е избран Исус Навин. Той трябва да заведе чедата Израилеви в обетованата земя. Как прави това? Исус Навин е роден и израснал в робство в Египет. Той няма наръчници и видеа с инструкции да му помагат. Няма дори смартфон! Но му е дадено следното Господно обещание:

„Както бях с Моисей, така ще бъда и с тебе. Няма да се отделя от тебе, нито ще те оставя.

Бъди силен и смел“ (Исус Навин 1:5–6).

Като нов и неопитен седемдесетник, получих спешно телефонно обаждане от офиса на Първото президентство, в което ме молиха да представлявам пророка при срещата си с един млад мъж в болницата – незабавно. Името на младия мъж бе Зак. Той се подготвял да бъде мисионер, но претърпял инцидент и получил сериозна травма на главата.

Докато шофирах към болницата, се мъчех да измисля какво да кажа и направя. Заръка от пророка – това истина ли е? Какво щях да видя? Как ще помогна на този млад мъж? Имам ли достатъчно вяра? Съсредоточих се върху пламенната молитва и знанието, че притежавам властта

на свято свещеничество, и това ми даде мир.

Когато пристигнах в болницата, Зак беше в леглото. Санитар беше готов бързо да го отведе в операционната, така че лекарите да могат да облекчат налягането върху мозъка му. Съвсем ясно осъзнах, че Зак се нуждае от свещеническа благословия, когато погледнах стоящата наблизо и обляна в сълзи майка, заедно с уплашените му млади приятели. Наскоро негов приятел бе получил свещеничеството на Мелхиседек и го помолих да ми помогне. Усетих властта на свещеничеството, докато смирено давахме благословия на Зак. Тогава той бе откаран бързо към операционната и едно чувство на мир потвърди, че Спасителят ще се погрижи за всичко според Своята мъдрост.

Преди да пристъпят към първоначалния разрез, медицинският екип направили още една рентгенова снимка. За тяхно учудване те открили, че няма нужда от операция.

Зак се научи отново да ходи и да говори след много терапии. Той отслужи успешна мисия и сега се грижи за едно прекрасно семейство.

Разбира се, невинаги свещеническата благословия води до пълно изцеление. Със същата вяра съм давал други свещенически благословия, но понякога Господ не е давал пълно изцеление в този живот. Доверяваме се на Неговите цели и оставяме резултата на Него.

Не можем винаги да избираме резултата от нашите действия, но можем да избираме да сме готови да действваме.

Вие може никога да не бъдете помолени от Първото президентство да ги представявате в животозастрашаваща ситуация. Но като представители на Господ, сме призовани да вършим неща, които променят живота. Той няма да ни изостави. Това е нашето време!

Главният апостол на Спасителя, Петър, е в подхвърляна от бурята лодка, когато вижда Исус да ходи по водата. Той иска да отиде при Него и Спасителят казва: „Ела!“. Смело и чудотворно, Петър оставя безопасността на лодката и започва да върви към Спасителя. Но когато Петър се съсредоточава върху силния вятър, вратата му се разколебава. „Уплаши се и като потъваше, извика: Господи избави ме! И Исус веднага протегна ръка, хвана го“. (Вж. Матей 14:22–33.)

Върху какво се съсредоточаваме, когато духа силният вятър на живота? Помнете, винаги има един надежден източник на сила и смелост. Ръцете на Исус са протегнати към нас, така както към Петър. Когато Му подаваме ръка, Той ще ни

Уругвай

спасява с любов. Ние сме Негови. Той казва: „Не бой се, защото Аз те изкупих. Призовах те по име; Мой си ти“ (Исайя 43:1). Той ще надделява в живота ни, ако Му позволяваме. Изборът е наш. (Вж. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, *Лиакхона*, ноем. 2020 г., с. 92–95.)

В края на живота си Исус Навин умолява народа си: „Изберете днес на кого искате да служите, ... но аз и моят дом ще служим на Господа“ (Исус Навин 24:15). Исус Навин се превръща във велик водач за своето време, поради избора, който прави да служи на Господ. Мои скъпи приятели, това е нашето време! А нашите избори ще определят съдбата ни (вж. Томас С. Монсън, „Decisions Determine Destiny“, вечер край огнището в Университета Бригъм Йънг, 6 ноем. 2005 г., speeches.byu.edu).

Докато служех като епископ, в нашия район имахме един девиз: „Добри избори – вечно щастие“. Младежите минаваха край мен и казваха: „Епископе, моите избори са добри!“. Това е мечтата на всеки епископ!

Какво да разбираме под „добри избори“? Веднъж един човек пита Исус: „Учителю, коя е най-голямата заповед в закона? А Той му каз(в)а:

„Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум“.

Тази е първа и най-голяма заповед.

А втора, подобна на нея, е тази: „Да възлюбиш ближния си, както себе си“ (Матей 22:36–39).

Не знам за вас, но когато чета тези две големи заповеди, откривам и трета, подразбираща се заповед: „Да възлюбиш себе си“.

Някога гледали ли сте на това да обичате себе си като на заповед? Можем ли искрено да обичаме Бог

и Неговите чеда, ако не обичаме самите себе си?

Един мъдър ръководител наскоро се съветвал с човек, който се опитвал от години да преодолее това да прави лоши избори и да се наранява. Мъжът се срамувал, съмнявайки се, че е достоен за нечия любов.

Неговият ръководител му казал: „Господ те познава, обича те и е доволен от теб и от смелата стъпка, която предприемаш“. Но тогава мъдрият ръководител добавил: „Трябва да се вслушаш в заповедта да обичаш себе си, за да можеш да усещаш Божията любов и да обичаш другите“.

Когато чул този съвет, този брат погледнал на живота с нови очи. По-късно той казва: „Целия си живот прекарах в търсене на мир и одобрение. Търсех тези неща на много погрешни места. Мога да намеря утеха само чрез любовта на Небесния Отец и Спасителя. Аз знам, че Те желаят да обичам себе си и това е единственият начин, по който мога да усещам Тяхната любов към мен“.

Нашият Небесен Отец желая да обичаме себе си – не да бъдем горделиви и егоцентрични, а да гледаме на себе си така, както Той ни вижда – ценни Негови чеда. Любовта ни към Бог нараства, когато наистина осъзнаваме тази истина. Когато гледаме на себе си с искрено уважение, сърцата ни ще са отворени към другите за същото отношение. Колкото повече осъзнаваме своята божествена ценност, толкова по-добре разбираме следната божествена истина: Бог ни е пратил точно тук, точно сега, в този важен момент от историята, за да можем с дадените ни таланти

и дарове да направим възможно най-доброто. Това е нашето време! (Вж. Ръсел М. Нелсън, „Да станеш истински човек на хилядолетието“, духовно послание за пълнолетни младежи по света, 10 ян., 2016 г., broadcasts.ChurchofJesusChrist.org).

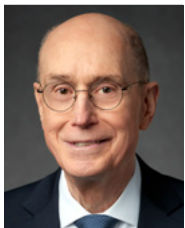
Джозеф Смит учи, че всички про-роци, от всеки исторически период са „очаквали с радостно нетърпение времето, в което живеем ние... (и) са пели, писали и пророкували за това наше време; ... (а) ние сме щастливият народ, който Бог (е) избра(л) да осъществява славата на последните дни“ (*Ученията на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., с. 197).

Докато се сблъсквате с вашите ежедневни трудности, помнете следното увещание на старейшина Джефри Р. Холанд: „Отговорността ни е толкова голяма, но преживяването ще бъде славно и ще се увенчае с успех. ... Победата в тази последна битка вече е била обявена. Победата вече е записана в летописите... – Писанията!“ („Be Not Afraid, Only Believe“, обръщение към религиозните преподаватели в Образователна система на Църквата, 6 фев. 2015 г., broadcasts.ChurchofJesusChrist.org).

На този прекрасен Великден нека отправя покана към всички ни да се молим да разбираме и приемаме своите лични роли в подготовката за славния ден, когато Спасителят ще дойде отново. Господ ни обича отвъд всички наши представи и ще отговаря на молитвите ни! Независимо дали сме на футболен терен, в болнична стая или на някое друго място, ние можем да сме важна част от тези забележителни събития, защото това е нашето време! В името на Исус Христос, амин. ■

Южна Африка

От президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

Да благославяме в Неговото име

Целта на това да получаваме свещеничеството е да ни се предоставя възможност да благославяме хората за славата на Господ, правейки го в Неговото име.

Скъпи мои братя, съслужители в Божието свещеничество, за мен е чест да говоря пред вас тази вечер. Имате моето най-дълбоко уважение и признателност. Когато говоря с вас и чувам за вашата силна вяра, считам, че в света има все по-нарастваща свещеническа сила, с все по-силни кворуми и все по-верни носители на свещеничеството.

В отредените ми няколко минути тази вечер, ще говоря на онези от вас, които желаят да бъдат *още* по-ефективни в своята лична свещеническа служба. Знаете за изискването да увеличавате призованието си за служба¹. Но вероятно се чудите какво може да означава за вас това увеличаване на вашето призвание.

Ще започна с най-новите дякони, защото те най-вероятно се чувстват неуверени относно това какво може да означава да увеличават свещеническата си служба. Новоръкоположените старейшини също може да искат да се заслушат. Епископите, които са в първите си седмици на служба, също може да се заинтересуват.

За мен е поучително да си припомня дните ми като дякон. Бих искал тогава някой да ми бе казал това, което сега ще предложа на вашето внимание. Щеше да ми помогне във всичките свещенически задачи, които съм получавал оттогава – дори в тези, които получавам в днешно време.

Бях ръкоположен като дякон в един толкова малък клон, че бях единственият дякон, а брат ми Тед бе единственият учител. Ние бяхме единственото семейство в клона. Целият клон се събираше в нашия дом. Свещеническият ръководител за брат ми и мен бе един нов член, който тъкмо бе получил свещеничеството. Тогава считам, че единственото ми свещеническо задължение е да раздавам причастието в моята трапезария.

Когато семейството ми се премести в Юта, аз се озовах в голям район с много дякони. На първото ми събрание за причастие там, наблюдавах как дяконите – струваха ми се като армия – се движат с прецизност, докато раздават причастието като обучен екип.

Бях толкова изплашен, че следващата неделя отидох рано в сградата на района ни, за да бъда сам, когато никой няма да ме види. Спомням си, че това беше района Йейлкрест в Солт Лейк Сити и отвън имаше

Уругвай

Япония

един паметник. Отидох зад паметника и от сърце се помолих за помощ да знам как да не се проваля, докато заемах мястото си при раздаването на причастието. Тази молитва получи отговор.

Но сега знам, че има по-добър начин да се молим и да мислим, докато се опитваме да израстваме в свещеническата си служба. Научих го, когато разбрах защо свещеничеството се дава на хората. Целта на това да получаваме свещеничеството е да ни се предоставя възможност да благославяме хората за славата на Господ, правейки го в Неговото име².

Години след като бях дякон, аз научих какво всъщност означава това. Например като висш свещеник ми беше възложено да посетя събрание за причастие в един старчески дом. Бях помолен да раздавам причастието. Вместо да мисля за процеса или за прецизността, с която раздавах причастието, аз се вглеждах в лицето на всеки от възрастните хора. Видях мнозина от тях да плачат. Една дама сграбчи ръкава ми, погледна ме и каза на глас: „О, благодаря, благодаря“.

Господ бе благословил моята служба, извършена в Неговото име. Вместо да се моля за правилното извършване на моята задача, в този ден аз се бях помолил да се случи такова чудо. Молих се хората да почувстват обичта на Господ чрез моята любяща служба. Научих, че това е ключът към службата и

Аржентина

благославянето на другите в Неговото име.

Чух една скорошна случка, която ми напомни за този вид обич. Когато всички църковни събрания бяха преустановени заради пандемията от COVID-19, един служещ брат приел задача от президента на своя кворум на старейшините да благославя и отслужва причастието за една сестра, на която бил определен да служи. Когато ѝ се обадил да ѝ предложи да донесе причастието, тя неохотно приела, притеснявайки се да го изкара от дома му в толкова опасно време и смятайки, че нещата скоро щели да се върнат към нормалното.

Когато той пристигнал в дома ѝ в неделя сутрин, тя имала молба. Дали не биха могли да отидат до съседната врата и да имат служба за причастие с нейната 87-годишна съседка? С позволението на епископа, той се съгласил.

В продължение на много, много седмици и с много внимателно социално дистанциране и други предпазни мерки, тази малка група светии се събирала всяка неделя за една проста служба за причастие. Само няколко парченца разчупен хляб и чашки вода, но много създи, проляти поради добротата на един любящ Бог.

След време служещият брат, семейството му и сестрата, на която той служил, имали възможността да се завърнат в сградата на Църквата. Но 87-годишната вдовица, съседката, поради премного предпазливост, трябвало да остане у дома. Служещият брат – нали помните, че задачата му била за съседката на тази възрастна сестра, а не за нея самата – и до днес тихичко ходи в дома ѝ всяка неделя, с Писанията и малко парче хляб в ръка, за да отслужва причастието на Господната вечеря.

Неговата свещеническа служба, подобно на моята в старческият дом, е породена от обич. Всъщност служещият брат наскоро попитал епископа си дали нямало и други в района, за които да може да се грижи. Неговото желание да увеличава свещеническата си служба било нараснало, докато служил в името на Господ и то по начин, известен почти само на Него. Не знам дали служещият брат се е молил като мен за това хората, на които служи, да знаят за обичта на Господ, но тъй като неговата служба била в Господното име, резултатът бил същият.

Същият чудесен резултат се получава и когато се моля за това преди да дам свещеническа благословия на някого, който е болен или е в нужда. Веднъж ми се случи в болница, когато нетърпеливи лекари настоятелно ме помолиха, дори нещо повече – *заповядаха* ми – да побързам и да не им се пречкам, за да могат да си вършат работата, вместо да ми предоставят възможност да дам свещеническа благословия. Останах и дадох благословията. И това малко момиченце, което благослових в онзи ден, за което лекарите мислеха, че ще умре, оцеля. Сега съм благодарен,

че в онзи ден не позволих на собствените си чувства да ми попречат, а усетих желанието на Господ това малко момиченце да получи благословия. И знаех каква трябваше да бъде благословията – благослових я с изцеление. И тя го получи.

Това се е случвало много пъти, когато съм давал благословия в предсмъртния час на някого, заобиколен от близките си, надяващи се на благословия за изцеление. Дори и да имам само миг, аз винаги се моля да знам с каква благословия разполага Господ, която да мога да дам в Негово име. И аз се моля да знам как Той желае да благослови този човек, а не според това какво аз или хората наоколо желаят да чуят. Опитът ми показва, че дори когато благословията не е това, което другите желаят за себе си или за обичните си хора, Духът докосва сърцата, за да могат да приемат и да почувстват утеха, а не разочарование.

Същото вдъхновение идва, когато патриарсите постят и се молят за насока, за да дадат благословията, която Господ желае за даден човек. Освен това съм чувал произнесени благословии, които са изненадали както мен, така и човека, получаващ благословията. Определено благословията е била от Господ – и предупрежденията в нея, и обещанията, споделени в Негово име. Молитвата и постът на патриарха са били възнаградени от Господ.

Като епископ се научих, докато провеждам интервюта за определяне на достойнството, да се моля Господ да ми позволява да усещам какво Той желае за дадения човек, като не допуска личната ми преценка да замъглява никое от вдъхновенията, дадени от Него. Трудно е, ако Господ любящо желае да благослови някого с поправка. Изискват се усилия, за да се различи волята на Господ от вашето желание и това на другия човек.

Считам, че можем да увеличаваме своята свещеническа служба през целия си живот, а вероятно и след това. Ще зависи от нашето усърдие да узнаваме волята на Господ и нашите усилия да чуваме Неговия глас, за да знаем по-добре какво Той желае за човека, на когото служим от Негово име. Това увеличение ще идва на малки стъпки. Може да идва бавно, но ще идва. Господ ни обещава следното:

„Защото всички, които са верни, тъй че да придобият тези две свещеничества, за които Аз говорих, и да увеличават призованията, са осветени от Духа за обновяване на своите тела.

Те стават синовете Моисееви и Аароновни, и потомството Авраамово, и Църквата, и царството, и Божиите избрани.

И също, всички онези, които получават това свещеничество, приемат Мен, казва Господ⁴³.

Свидетелствам, че ключовете на свещеничеството са били възстановени на Пророка Джозеф Смит. Служители на Господ са се явили от небесата, за да възстановят свещеничеството за великите събития, които са се случили и които предстоят. Израил ще бъде събран. Господният народ ще бъде подготвен за Неговото славно Второ пришествие. Възстановяването ще продължи. Господ ще разкрива още от волята Си на Своите пророци и на Своите служители.

Може да се чувствате малки, в сравнение с огромните неща, които Господ желае да вършите. В такъв случай, каня ви с молитва да попитате Господ как Той гледа на вас. Той лично ви познава, предал ви е Своето свещеничество и за Него е важно да израствате и да увеличавате свещеничеството, защото Той ви обича и ви има доверие, че в Негово име ще благославяте хората, които Той обича.

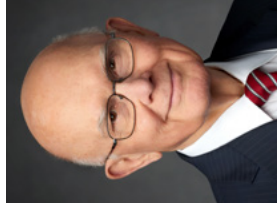
Благославям ви сега да можете да чувствате Неговата любов и Неговото доверие, в името на Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Учение и завети 84:33.
2. Вж. Учение и завети 132:47.
3. Учение и завети 84:33–35.

ПЪРВОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО

Далин Х. Оукс
Първи съветник

Ръсел М. Нелсън
Президент

Хенри Б. Айринг
Втори съветник

КВОРУМЪТ НА ДВАНАДЕСЕТЕ АПОСТОЛИ

М. Ръсел Балард

Джефри Р. Холанд

Дитер Ф. Ухтдорф

Дейвид А. Беднар

Куентин Л. Кук

Д. Тод Кристоферсън

Нийл Л. Андерсън

Роналд А. Расбанд

Гари Е. Стивънсън

Дейл Г. Ренлънд

Герит У. Гонг

Юлисис Соарес

ПРЕЗИДЕНТСТВОТО НА СЕДЕМДЕСЕТТЕ

Патрик Кийрън

Карл Б. Кук

Робърт К. Гай

Терънс М. Винсън

Жозе А. Тексейра

Карлос А. Годой

Брент Х. Нилсън

ВИСШИ РЪКОВОДИТЕЛИ СЕДЕМДЕСЕТНИЦИ

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО ЕПИСКОПСТВО

--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--

От президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

Какво е направил нашият Спасител за нас?

Исус Христос е направил всичко необходимо за нашето пътуване през земния живот към съдбата, представена в плана на нашия Небесен Отец.

По време на една съботна вечерна сесия на конференция на кол преди много години се запознах с една жена, която каза, че приятели са я помолили да се върне в Църквата след дългогодишен период на неактивност, но тя не могла да се сети за никаква причина да го стори. За да я насърча, аз ѝ казах: „Когато обмислите всичко, което Спасителят е направил за нас, имате множество причини да се върнете, за да Му се поклоняте и служите“. Бях удивен от нейния отговор: „И какво е направил Той за мен?“.

Какво е направил Исус Христос за всеки от нас? Направил е всичко необходимо за нашето пътуване през земния живот към съдбата, представена в плана на нашия Небесен Отец. Ще обсъдя четири основни аспекта на този план. Във всеки от тях Неговият Единороден Син, Исус Христос, има основна роля. Като в основата на всичко това е „любовта Божия, която се излива нашироко в сърцата на чедата човешки. Ето защо, тя е най-желателна от всички неща“ (1 Нефи 11:22).

I.

В деня преди Великден е уместно първо да говоря за Възкресението на Исус Христос. Възкресението от мъртвите е стълбът на нашата вяра, който ни дава увереност. То изпълва със значение нашите учения, мотивира поведението ни и дава надежда за нашето бъдеще.

Тъй като вярваме в описанията на буквалното Възкресение на Исус Христос, поместени както в Библията, така и в Книгата на Мормон, ние

също така приемаме многото учения в Писанията, че подобно възкресение ще се даде на всички смъртни, живели някога на тази земя¹. Както учи Исус: „Понеже Аз живея, и вие ще живеете“ (Йоан 14:19). А Негов апостол учи, че „мъртвите ще възкръснат нетленни“ и че „това, смъртното, (ще) се облече в безсмъртие“ (1 Коринтяните 15:52, 54).

Но Възкресението ни дава повече от обещание за безсмъртие. То променя начина, по който възприемаме земния живот.

Възкресението ни дава перспективата и силата да устояваме на житейските трудности, преживявани от нас и от хората, които обичаме. Дава ни нов начин да възприемаме физическите, умствените или емоционалните недостатъци, с които се раждаме или които придобиваме през земния живот. Дава ни силата да устояваме на тъгата, провалите и безсилието. Тъй като на всеки от нас възкресението е гарантирано, знаем, че недостатъците и противопоставянията в този живот са само временни.

Възкресението също ни дава силна мотивация да спазваме Божиите

заповеди по време на нашия земен живот. Когато възкръснем от мъртвите и пристъпим към пророкувания последен съд, искаме да бъдем достойни за най-избраните благословии, обещани на възкресените².

Също така обещанието, че Възкресението може да включва възможност да бъдем с членовете на нашето семейство – съпруг, съпруга, деца, родители и потомство – съдържа въздействащо насърчение да изпълняваме семейните си отговорности в земния живот. То също ни помага да живеем заедно в обич в този живот и ни утешава при смъртта на обичните ни хора. Знаем, че тези раздели в земния живот са само временни, и очакваме радостни бъдещи срещи и взаимоотношения. Възкресението ни дава надежда и силата да бъдем търпеливи, докато чакаме. Също така ни подготвя със смелост и достойнство да посрещнем своята собствена смърт, дори когато тя е преждевременна.

Всички тези последствия от Възкресението са част от първия отговор на въпроса „Какво е направил Той за мен?“.

II.

За повечето от нас, възможността да бъдем опростени от греховете си е основното значение на Единението на Исус Христос. На събранията с благоговение пеем:

*Той Свойта кръв за нас проля,
безропотно умря –
безгрешна жертва за греха,
за да спаси света³.*

Нашият Спасител и Изкупител е изгърпял невъобразимо страдание, за да се жертва за греховете на

всички смъртни, които се покаяват. Тази единителна жертва предлага върховното добро – чистия Агнец без недостатък, срещу върховната мяра от зло – греховете на целия свят. Тя отваря врата за всички нас да бъдем пречистени от личните си грехове, за да може да бъдем повторно приети в присъствието на Бог, нашия Вечен Отец. Тази врата е достъпна за всички Божии чеда. На събранията пеем:

*Той слезе от Своя божествен
престол за мен –
бунтовника земен, тъй горд
и несвършен.
Така съм учуден, че свята ръка
простря⁴.*

Величественият и неразбираем резултат от Единението на Исус Христос се основава на Божията любов към всеки един от нас. Единението потвърждава, че „ценността на душите“ – на всеки човек – „е огромна в Божиите очи“ (Учение

САЩ

и завети 18:10). В Библията Исус Христос обяснява това по отношение на обичта на нашия Небесен Отец: „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот“ (Йоан 3:16). В съвременно откровение нашият Изкупител Исус Христос заявява, че *Той* „толкова възлюби света, че даде собствения Си живот, тъй че всички, които повярват, да могат да станат Божии синове“ (Учение и завети 34:3).

За учудване ли е тогава, че Книгата на Мормон, „още едно свидетелство за Исус Христос“, завършва със следното учение: за да станем „свършени“ и „осветени в Христа“, *ние* трябва да „заобича(ме) Бога с цялата си мощ, ум и сила“ (Мороний 10:32–33). Този мотивиран от обич план трябва да бъде приет с обич.

III.

Какво още е направил нашият Спасител Исус Христос за нас? Чрез ученията на Своите пророци и по време на личното Си служение, Исус ни учи на плана на спасение. Този план включва Сътворението, целта на живота, необходимостта от противопоставяне и дара на свободата на избор. Той също ни учи на заповедите и заветите, които трябва да следваме, и обредите, които трябва да приемем, за да се завърнем при нашите Небесни Родители.

В Библията четем Неговото учение: „Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота“ (Йоан 8:12). А в съвременно откровение е записано: „Ето, Аз съм Исус Христос, ... светлина, която не може да бъде скрита в мрак“

(Учение и завети 14:9). Ако следваме Неговите учения, Той осветява пътя ни в този живот и прави сигурна нашата съдба в идния.

Тъй като ни обича, Той ни призовава да се съсредоточаваме върху Него, вместо върху нещата от този тленен свят. В Своята велика проповед за хляба на живота, Исус учи, че не трябва да бъдем сред хората, които са най-привлечени от светските неща – нещата, които поддържат живота на земята, но не водят към вечен живот⁵. Исус отново, отново и отново ни кани: „Следвайте Ме“⁶.

IV.

Накрая, в Книгата на Мормон учим, че като част от Своето Единение, Исус Христос „(е) изстрад(ал) болки и оскърбления, и изкушения от всякакъв вид, и всичко това, за да може да се изпълни словото, което казва, че Той ще вземе върху Си болките и болестите на Своя народ“ (Алма 7:11).

Защо нашият Спасител е изстрадал тези смъртни страдания „от всякакъв вид“? Алма обяснява: „И Той ще вземе върху Си немощите им, за да може сърцето Му да се изпълни с милостта според плътта, та да узнае Той според плътта как да подпомага Своя народ според немощите му“ (Алма 7:12).

Нашият Спасител усеща и познава нашите изкушения, трудности, разочарования и страдания, защото Той доброволно ги е преживял всичките като част от Своето Единение. Писанията потвърждават това. В Новия завет пише: „Понеже в това, дето и сам Той пострада като изкушен, може и на изкушаваните да помага“ (Евреите 2:18). Исаяя учи: „Не бой се, защото аз съм с тебе; ... ще те укрепя, да! Ще

Бразилия

ти помогна“ (Исайя 41:10). Всички, които изпитват каквито и да било страдания в земния живот, трябва да помнят, че нашият Спасител също е изпитал този вид болка и че, чрез Своето Единение, предлага на всеки от нас силата да я понесем.

Пророкът Джозеф Смит обобщава всичко това в трета точка от Символът на вярата: „Ние вярваме, че чрез Единението Христово цялото човечество може да се спаси чрез подчинение на законите и обредите на Евангелието“ (Символът на вярата 1:3).

„Какво е направил Исус Христос за мен?“ – попита онази сестра. Съгласно плана на нашия Небесен Отец, Той „сътвори небесата и земята“ (Учение и завети 14:9), за да може всеки от нас да има преживяването в земния живот, необходимо за постигане на божествената ни съдба. Като част от плана на Отца, Възкресението на Исус Христос побеждава смъртта, за да осигури безсмъртие за всички. Единителната жертва на Исус Христос дава на всеки човек възможността да се покайва за греховете си и да се завърне неопетнен в небесния си дом. Неговите заповеди и завети ни

показват пътя, а Неговото свещенство осигурява властта за извършване на обредите, необходими за постигането на тази съдба. И нашият Спасител доброволно е взел върху Си всички болки и немощи на земния живот, за да знае как да ни укрепва в нашите страдания.

Исус Христос е направил всичко това, защото обича всички чеда Божии. Обичта Му е дала мотивация за всичко, така е било от самото начало. В съвременно откровение Бог ни казва: „Той сътвори човека, мъжа и жената, по Свой собствен образ... и им даде заповеди, че трябва да Го обичат и служат Нему“ (Учение и завети 20:18–19).

Свидетелствам за всичко това и се моля всички ние да помним какво е направил Спасителят за всеки от нас и да Го обичаме, и да Му служим, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Виж например 1 Коринтяните 15:19–22, Еламан 14:17, Мормон 9:13.
2. Вж. Алма 41.
3. „Със дивна мъдрост и любов“, *Химни*, № 116, куплет 2.
4. „Така удивен съм“, *Химни*, № 118, куплет 2.
5. Вж. Йоан 6:58.
6. Вж. Topical Guide, „Follow“.

От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос
на светиите от последните дни

Това, което научаваме и никога няма да забравим

*Ако погледнете на живота си с молитва в сърцето,
вярвам, че ще видите много начини, по които
Господ ви е водил през това време на трудности.*

Скъпи мои братя, очаквах с нетърпение това виртуално събрание с вас. Последният път, когато проведохме сесия на свещеничеството по време на обща конференция, беше през април 2019 г. Много неща се случиха през последните две години! Някои от вас загубиха близки. Други загубиха работата си, препитанието си или здравето си.

САЩ

А други загубиха чувството за мир или надежда за бъдещето. Искрено съчувствам на всеки от вас, който е преживял тези или други загуби. Постоянно се моля Господ да ви утешава. Докато продължавате да позволявате на Бог да надделява в живота ви, знам, че Той гледа оптимистично на вашето бъдеще, както винаги го е правил.

Освен *загубите*, които преживяхме, има също и неща, които *намерихме*. Някои откриха по-дълбока вяра в нашия Небесен Отец и Неговия Син Исус Христос. Много хора намериха нова перспектива в живота, а именно вечна перспектива. Може би сте открили по-силни връзки с близките си и с Господ. Надявам се, че сте намерили повече сили да *се вслушвате в Него* и да получавате лично откровение. Тежките изпитания често предоставят възможности за израстване, които не биха били възможни по друг начин.

Помислете си за последните две години. По какъв начин сте израснали? Какво сте научили? Може би в първия момент ви се иска да можете да се върнете в 2019 г. и да

останете там! Но ако погледнете на живота си с молитва в сърцето, вярвам, че ще видите много начини, по които Господ ви е водил през това време на трудности и ви е помагал да се превърнете в по-отдаден и по-обърнат във вярата човек – истински Божий човек.

Знам, че Господ има велик и чуден план за нас, както поотделно за всеки, така и заедно за всички. Със състрадание и търпение Той казва:

„Вие сте малки деца и все още не сте разбрали колко велики благословии има Отец... приготвени за вас.

Сега, вие не можете да понесете всички неща; при все това, дерзайте, защото Аз ще ви направлявам“¹.

Скъпи мои братя, свидетелствам, че Той ни е направлявал и все още ни *направлява*, когато се стремим да се вслушваме в Него. Той иска да израстваме и да се учим дори и чрез, а може би *особено* чрез негодите.

Несгодата е велик учител. Какво научихте *вие* през последните две години, което искате винаги да си спомняте? Отговорите ви ще бъдат уникални за вас, но нека ви предложа четири урока, които, надявам се, всички сме научили и никога няма да забравим.

Урок 1: Домът е центърът на вярата и богослужението

Често, когато Господ ни предупреждава за опасностите в последните дни, Той ни дава следния съвет: „Застанете на свети места и бъдете непоклатими“². Някои от тези „свети места“ определено са храмовете на Господ и сградите за събрания. Но откакто възможностите ни да се събираме на тези места са в различна степен ограничени, научихме, че едно от най-светите места на земята е домът – да, дори *вашият* дом.

Братя, вие сте носители на Божието свещеничество. „Правата на свещеничеството са неразделно свързани с небесните сили“³. Вие и семействата ви сте приели свещенически обреди. Именно в „(свещеническите) обреди е видна силата на божествеността“⁴. Тази сила е достъпна за вас и вашето семейство в *собствения ви дом*, когато спазвате заветите, които сте сключили⁵.

Точно на този ден, 3 април 1836 г., преди 185 години Илия възстановява свещеническите ключове, които позволяват на семействата да бъдат запечатвани за вечността. Точно затова се чувствате толкова добре да раздавате причастието в дома си. Според вас как се отрази на близките ви това да видят вас, техния баща, дядо, съпруг, син или брат, да отслужва този свят обред? Какво ще направите, за да задържите това свято чувство в своето семейство?

Може би смятате, че все още има много, което трябва да направите, за да превърнете дома си в истинско светилище на вярата. Ако е така, моля, направете го! Ако сте женени, съветвайте се със съпругата си, като равностойни партньори в това важно дело. Няма много неща, които са по-важни от това. От днес до времето, когато Господ ще дойде отново, всички ние имаме нужда домовете ни да бъдат място на спокойствие и сигурност⁶.

Нагласи и действия, които канят Духа, ще усилят светостта на вашия дом. Също така със сигурност *светостта ще се изпари*, ако има нещо в поведението или обкръжението ви, което наскърбява Светия Дух, защото тогава „небесата се оттеглят“⁷.

Запитвали ли сте се някога защо Господ иска от нас да направим домовете си център за изучаване на

Южна Африка

Евангелието и живот според неговите принципи? Не е само, за да ни подготви и да ни помогне да преживеем една пандемия. Сегашните ограничения на събранията в един момент ще отпаднат. Обаче вашата отдаденост да превръщате дома си във вашето *основно* светилище на вяра *никога* не бива да отпада. Докато вярата и светостта в този паднал свят намаляват, вашата нужда от свети места ще се увеличава. Призовавам ви да продължавате да превръщате дома си в наистина свято място „и (да) *бъдете непоклатими*“⁸ в тази важна цел.

Урок 2: Нуждаем се един от друг

Бог иска да работим заедно и да си помагаме взаимно. Затова ни изпраща на земята в семейства и ни организира в райони и колове. Затова ни призовава да служим един на друг. Затова ни моли да живеем в света, но да не бъдем *от* света⁹. Заедно можем да постигнем толкова много повече, отколкото поотделно¹⁰. Божият план на щастие би бил осуетен, ако Неговите чеда останат изолирани помежду си.

Настоящата пандемия е уникална в това, че засяга всички по света на практика по едно и също време. Макар че някои изстрадаха повече от други, всички се сблъскахме с изпитания по един или друг начин. Поради това, нашето общо изпитание

има потенциала да допринесе за обединяването на Божиите чеда както никога досега. И така, задавам въпроса: Доближи ли ви това споделяно изпитание до вашите близки – до вашите братя и сестри от съседната улица или по целия свят?

В това отношение двете големи заповеди могат да ни насочват: първо да възлюбим Бог и второ да възлюбим ближния си¹¹. Ние изразяваме своята обич, като служим.

Ако познавате някого, който е сам, протегнете ръка, дори и вие също да се чувствате сами! Няма нужда да имате причина, послание или работа за вършене. Просто кажете „здравей“ и изразете обичта си. Технологиите могат да ви помогнат. В пандемия или не, всички безценни чеда на Бог имат нужда да знаят, че не са сами!

Урок 3: Вашият кворум на свещеничеството е повече от едно събрание

По време на пандемията неделните събрания на кворумите бяха отменени за известно време. Сега някои кворуми имат възможност да се срещат виртуално. При все това, делото, което Господ е поверил на кворумите на свещеничеството, никога не е било ограничено до събранията. Те са малка част от това, за което кворумът е предназначен и може да прави.

Братя от свещеничеството на Аарон и кворумите на старейшините, разширете мириадата си относно причините, поради които имаме кворуми. Как би желал Господ да използвате вашия кворум, за да осъществявате Неговото дело сега? Търсете откровение от Господ. Смирете се! Искайте! Слушайте! Ако сте били призовани да ръководите, съветвайте се като президентство, както и с членовете на кворума. Какъвто и да е свещеническият ви сан или призованието ви, нека Бог да надделява във вашата отдаденост като член на кворума и във вашата служба. Преживявайте с радост праведността, която ще носите, когато сте „ревностно заети в добро начинание“¹². Кворумите са в уникална позиция да ускоряват събирането на Израил от двете страни на завесата.

Чили

Урок 4: Чуваме Исус Христос по-добре, когато сме спокойни

Живеем във време, пророкувано отдавна, когато „всички неща ще бъдат в размирици, и със сигурност човешките ще се обезсърчат, защото страх ще връхлети всички люде“¹³. Това беше така преди пандемията и ще бъде така и след нея. Размириците по света ще продължават да се усилват. За разлика от тях, гласът на Господ не е „глас като голям метежен шум, но... (е) един тих глас на свършена мекота, като че ли шепот, и той (пронизва) до самата душа“¹⁴. За да чуете този тих глас, вие също трябва да бъдете спокойни!¹⁵

За известно време пандемията отмени дейности, които обикновено запълват живота ни. Скоро ще можем да избираме да запълваме това време отново с шума и размириците на света. Или можем да използваме своето време, за да чуваме гласа Господен, който ни нашепва Неговото напътствие, утеха и мир. Тихото време е свято време – време, което улеснява личното откровение и ни дава мир.

Организирайте се така, че да имате време сами за себе си и за близките си. Отворете сърцето си пред Бог в молитва. Отделяйте време да се потапяте в Писанията и службата в храма.

Скъпи мои братя, има много неща, които Господ иска да научим от нашите преживявания

по време на тази пандемия. Изредих само четири. Каня ви да направите свой списък, обмислете го внимателно и го споделете с тези, които обичате.

Бъдещето е светло за Божия народ, който спазва сключените завети¹⁶. Господ все по-често ще призовава Своите служители, които са достойни носители на свещеничеството, да благославят, утешават и подкрепят човешеството и да помагат в подготовката на света и хората в него за Неговото Второ пришествие. Това помага на всеки от нас да отговаря на стандартите на свялото ръкополагане, което е получил. Можем да се справим! Свидетелствам за това, изразявайки своята обич към всеки от вас, мои възлюбени братя, в свялото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 78:17–18.
2. Учение и завети 87:8; вж. също Матей 24:15; Учение и завети 45:31–33; 101:21–22.
3. Учение и завети 121:36.
4. Учение и завети 84:20.
5. Вж. Йоан 4:20–23; Алма 32:9–16.
6. Вж. Алма 50:4.
7. Учение и завети 121:37.
8. Учение и завети 87:8, курсив добавен.
9. Вж. Йоан 17:15–16.
10. Например през 2020 г. Църквата направи дарения, за да подпомогне повече от 1000 благотворителни инициативи свързани с COVID-19 по целия свят. Тези инициативи бяха много по-ефективни благодарение на нашето партньорство с други хуманитарни организации, включително Convoy of Hope, Feeding America, Partnership with Native Americans, Армията на спасението, United Way и Световната програма по прехраната (вж. „2020 Year in Review“, Newsroom, 21 дек. 2020 г., newsroom.ChurchofJesusChrist.org). Разширяваме обсега и положителното си влияние, като работим заедно.
11. Вж. Марк 12:30–31.
12. Вж. Учение и завети 58:27–28.
13. Учение и завети 88:91.
14. Еламан 5:30; вж. също 3 Царе 19:12; 3 Нефи 11:3.
15. Вж. Алма 46:10; Учение и завети 101:16.
16. Вж. Учение и завети 82:14.

От старейшина Юлисис Соарес
От Кворума на дванадесетте апостоли

Исус Христос – Лечителят на нашите души

Като се покаяваме искрено за греховете си, позволяваме единителната жертва на Христос да има пълен ефект в живота ни.

Мои скъпи братя и сестри, в тази светла великденска утрин сърцето ми се радва от спомена за най-чудното, най-величественото и най-несравнимото дело, което някога се е случвало в човешката история – единителната жертва на нашия Господ Исус Христос. Прочутите слова на пророка Исая прославят величието и самоотвержеността на смирената жертва на Спасителя в полза на всички Божии чед:

„Той наистина понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари; а ние Го счетохме за ударен, поразен от Бога и наскърбен.

Но Той беше наранен поради нашите престъпления, беше бит поради нашите беззакония; върху Него дойде наказанието, донасящо нашия мир, и с Неговите рани ние се изцелихме“¹.

Доброволно поемайки върху Си греховете на цялото човечество, бидейки жестоко прикован на кръста, и побеждавайки смъртта на третия ден², Исус е разкрил едно по-свято значение на обряда Пасха, даден на Израил в древни времена³. В изпълнение на пророчеството,

Той е предложил Своето тяло и безценна кръв като велика и последна жертва⁴, утвърждавайки традиционните символи, използвани при отбелязването на Господната Пасха⁵. Правейки това, Спасителят е понесъл непонятни за човешкия ум физически и духовни страдания. Сам Спасителят казва:

„Защото ето, Аз, Бог, съм изстрадал тези неща за всички, ...

което страдание накара Мен самия, тъкмо Бог, най-великият от всички, да потреперя от болка и да кървя от всяка пора, и да страдам и тялом, и духом; и Аз исках да можеше да не пия от горчивата чаша и да се отдръпна.

При все това, нека бъде слава на Отца, Аз отпих и завърших приготвянията Си за чедата човешки“⁶.

Христос великодушно е изгънали волята на Отца⁷ чрез Своята безпределна и милостива жертва. Той е преодолел жилото на физическата и духовната смърт⁸, дошли в света чрез Падението⁹, предлагайки ни славната възможност за вечно спасение¹⁰.

Исус е бил Единственият, способен да извърши тази вечна и

съвършена жертва за всички нас¹¹. Бил е избран и предопределен на Великия съвет в небесата още преди създаването на света¹². Освен това, бидейки роден от смъртна майка, Той е наследил физическата смърт, но от Бог, като Единороден Син на Отца, Той е наследил силата да даде Своя живот, след което да Си го вземе отново¹³. Христос също така е живял съвършен живот, без недостатък и поради това е бил свободен от изискванията на божественото правосъдие¹⁴. В няколко случая пророкът Джозеф Смит учи:

„Спасението не би могло да дойде на света без посредничеството на Исус Христос.

Бог... приготвил жертва чрез дара на Своя Собствен Син, Който следвало да бъде пратен в съответното време... да отвори вратата, през която човек може да влезе в Господното присъствие“¹⁵.

Макар че чрез Своята жертва Спасителят безусловно е премахнал последиците от физическата смърт¹⁶, Той не е премахнал нашата лична отговорност да се покаяваме за извършените от нас грехове¹⁷. Вместо това ни е отправил любяща покана да бъдем помирени с нашия Вечен Отец. Чрез Исус Христос и Неговата единителна жертва можем да изпитаме голяма промяна в ума и сърцето, която води до ново отношение, както към Бог, така и към живота като цяло¹⁸. Когато искрено се покаяваме за греховете си, обръщайки сърцата и волята си към Бог и Неговите заповеди, можем да получаваме прошка от Него и да усещаме влиянието на Неговия Свет Дух по-изобилно в живота си. За щастие не трябва да изпитваме изключително тежките страдания, понесени от Спасителя¹⁹.

Южна Африка

Дарът на покаянието е израз на добрината на Бог към Неговите чеда и на несравнимата Му сила да ни помага да преодоляваме греховете, които извършваме. Този дар е и доказателство за търпението и дълготърпението на нашия любящ Отец към земните ни слабости и недостатъци. Нашият възлюбен пророк, президент Ръсел М. Нелсън, нарича този дар „ключът към щастие и спокойствие“²⁰.

Мои скъпи приятели, свидетелствам ви, че като се покаяваме искрено за греховете си²¹, позволяваме единителната жертва на Христос да има пълен ефект в живота ни²². Ще се освобождаваме от робството на греха, ще намираме радост в земното си пътуване и ще ставаме достойни да получим вечното спасение, което е било

подготвено от основаването на света за всички, които вярват в Исус Христос и идват при Него²³.

Освен че ни осигурява великия дар на спасение, Спасителят ни предлага също облекчение и утеха, докато преодоляваме страданията, изкушенията и слабостите, присъщи на земния живот, включително обстоятелствата, свързани с настоящата пандемия. Мога да ви уверя, че Христос винаги знае какви трудности имаме в живота си. Той разбира всяка горчивина, агония и физическа болка, която изпитваме, както и емоционалните и духовни трудности, които имаме. Сърцето на Спасителя е изпълнено с милост и Той винаги е готов да ни подпомага. Това е възможно, защото Той лично изпитал и взел върху Си в плътта болките на нашите слабости и немощи²⁴.

Кротък и смирен по сърце, Той слязъл по-долу от всичко и приел да бъде презиран, отхвърлян и унижаван от човеци, бидейки наранен за нашите прегрешения и беззакония. Той изстрадал тези неща за всички, като взел върху Си греховете на света²⁵, превръщайки се по този начин в нашият най-велик духовен Лечител.

Когато се доближаваме до Него, оставяйки се духовно на грижите Му, ще можем да вземем върху Си Неговото иго, което е благо, и Неговото бреме, което е леко, като така намираме обещаните ни утеха и покой. Освен това ще получаваме силите, от които всички се нуждаем, за да преодоляваме трудностите, слабостите и скърбите на живота, на които би било изключително трудно да устоим без Неговата

помощ и изцелителна сила²⁶. От Писаният учим, че ако „възл(агаме)“ бремето си на Господа, „Той ще (ни) подпре“²⁷. „И тогава дано Бог да даде тегобите (ни) да са леки чрез радостта в Неговия Син“²⁸.

Към края на миналата година научих за смъртта на двойка скъпи за мен хора, Марио и Реджина Емерик, които бяха много верни на Господ и починаха четири дни един след друг поради усложнения от COVID-19.

Един от синовете им, който в момента служи като епископ в Бразилия, ми каза следното: „За мен бе толкова трудно да видя как родителите ми напускат този свят в това състояние, но посред тази трагедия можех ясно да усещам Господната ръка в живота си, тъй като получавах сила и мир отвъд разбирането ми. Чрез вярата ми в Исус Христос и Неговото Единение получавах божествена помощ да укрепвам и утешавам близките си и всички, които ни помагаха през това изпитание. Въпреки че чудото, на което всички се надявахме, не се случи, аз лично съм свидетел на промяната, която настъпи в моя собствен живот и в този на моите близки. Изпитах необясним мир, който проникна до дълбините на сърцето ми, давайки ми надежда и увереност в обичта на Спасителя към мен, а също и в плана на щастие на Бог за Неговите чеда. Научих, че през дните, изгълнени с най-голяма мъка, любящите ръце на Спасителя са винаги протегнати, когато Го търсим с цялото си сърце, мощ, ум и сила.

Мои скъпи братя и сестри, в тази неделя на Великден тържествено свидетелствам, че Исус се вдигна от мъртвите и че е жив. Свидетелствам ви, че чрез Своето безпределно

Бразилия

Единение Спасителят ни е осигурил начин да преодолеем смъртта, както физически, така и духовно. В допълнение към тези големи благословии, Той ни предлага също утеха и уверение в трудни моменти. Обещавам ви, че ако се уповаваме на Исус Христос и Неговата върховна единителна жертва, устоявайки с вяра до края, ще се радваме на обещанията на нашия възлюбен Небесен Отец, Който прави всичко по силите Си, за да ни помага един ден да се завърнем в Неговото присъствие. Това е Неговото дело и Неговата слава!²⁹ Свидетелствам ви, че Исус е Христос, Изкупителят на света, обещаният Месия, възкресението и животът³⁰. Споделям тези истини с вас в Неговото свято име, в името на Единородния на Отца, нашия Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Исая 53:4–5.
2. Вж. Исая 53:7; 1 Нефи 11:21, 33, 13:40; Мосия 14:7.
3. Вж. Изход 12–13, по-конкретно Изход 12:21, 43.
4. Вж. Алма 34:14.
5. Елементите от Пасхата, които насочват вниманието към Единението на Исус Христос, включват жертвено агне (вж. Изход 12:3, 5, 21), яденето на безквасен хляб с горчиви треви (вж. Изход 12:8, 15; Левит 23:6; Числа 9:11), поставянето на кръв от жертвено агне на стълбовете на вратите на къщите (вж. Изход

- 12:7, 13, 22–23) и яденето набързо (вж. Изход 12:11).
6. Учение и завети 19:16, 18–19.
7. Вж. Йоан 6:38–40, 3 Нефи 27:13–15.
8. Вж. 1 Коринтяните 15:55–56, 2 Нефи 9:6–24, Мосия 16:7–8, Алма 22:14.
9. Вж. 2 Нефи 2:22, Моисей 6:48.
10. Вж. Алма 11:40, Учение и завети 76:41–42.
11. Вж. Евреите 5:9, Алма 34:9–10.
12. Вж. Етер 3:14, Моисей 4:1–2, Авраам 3:27.
13. Вж. Йоан 10:17–18.
14. Вж. 1 Петър 1:19, 2 Нефи 2:7, Мосия 15:2–5; вж. също Ръководство към Писанията, „Правосъдие“; scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
15. Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, 2008 г., с. 51.
16. Вж. Мосия 15:8, 20; Алма 11:42–44, 40:23.
17. Вж. Йоан 3:16; Деяния 17:30; Мосия 2:41; Алма 42:6–9; 3 Нефи 11:31–40; Учение и завети 29:40–42, 133:16.
18. Вж. Алма 5:13; вж. също Ръководство към Писанията, „Покаявам се, Покаяние“; scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
19. Вж. Алма 36:17–20; Учение и завети 19:4, 15–18.
20. Ръсел М. Нелсън, „Можем да се справяме по-добре и да бъдем по-добри“, *Лиахона*, май 2019 г., с. 67; вж. също 2 Нефи 9:23, Мосия 4:6.
21. Вж. 2 Нефи 10:24, Мосия 5:1–2.
22. Вж. Мосия 26:29; 3 Нефи 9:20, 22; Мороний 6:8.
23. Вж. Мосия 2:41; Учение и завети 66:12, 75:5, 93:1.
24. Вж. Евреите 2:18, 4:15; Алма 7:11–13; Учение и завети 62:1.
25. Вж. Исая 53:3–5, Алма 7:11–13, Учение и завети 88:6.
26. Вж. Матей 11:28–30, 2 Нефи 25:23; вж. също Етер 12:27.
27. Псалми 55:22.
28. Алма 33:23.
29. Вж. Моисей 1:39.
30. Вж. Йоан 11:25.

От Рейна И. Абурто
Втора съветничка в общото президентство
на Обществото за взаимопомощ

„Гробът няма победа“

*Чрез изкупващото Единение и славното
Възкресение на Исус Христос, съкрушените сърца
могат да бъдат изцелени, терзанията могат да се
превръщат в мир, а нещастията – в надежда.*

В тази славна великденска неделя децата ни пеят с радост: „Златна пролет е сега, Исус възкръсна, възлезе и счупи оковите на смъртта“¹.

Благодарни сме за знанието си за Възкресението на Исус Христос. И при все това, в даден момент от живота ни сърцата ни ще страдат в резултат от загубата на дълбоко обичан близък. През настоящата глобална пандемия много от нас изгубиха близки – членове на семейството или приятели². Молим се за онези, които скърбят поради подобна загуба.

Президент Ръсел М. Нелсън споделя:

„Без значение от възрастта им, ние скърбим за обичните ни и изгубени хора. Скърбта е една от най-дълбоките прояви на чиста любов. ...

Освен това, не можем напълно да оценим радостта от повторното събиране по-късно, ако не сме преминали през сълзите от раздялата сега. Единственият начин да премахнем тъгата от смъртта, е ако премахнем любовта от живота“³.

Можем да си представим как са се чувствали приятелите на Исус, които Го следват и Му служат⁴, след като стават свидетели на Неговата смърт⁵. Знаем, че те жалеят и

плачат⁶. В деня на Разпъването, без да знаят какво ще последва в неделя, те сигурно са съкрушени от печал и се чудят как да продължат без своя Господ. Въпреки това, те

Панама

продължават да Му служат, дори при смъртна опасност.

Йосиф от Ариматея умолява Пилат да му предаде тялото на Исус. Той сваля тялото, увива го в плащеница и го полага в своята нова гробница, като поставя голям камък на входа ѝ⁷.

Никодим донася смес от смирна и алое. Той помага на Йосиф да вземе тялото и да го увие в плащеница с аромати⁸.

Мария Магдалена и други жени отиват след Йосиф и Никодим, виждат къде е положено тялото на Исус и подготвят аромати и миро, за да го помажат⁹. Съгласно стриктните закони в онези дни, те чакат допълнително, за да подготвят и помажат тялото, защото събота е ден за почивка¹⁰. След това, рано в неделя сутринта те отиват до гробницата. След като виждат, че тялото на Спасителя не е там, отиват да кажат на учениците, които са апостолите на Исус. Апостолите ги придружават до гробницата и виждат, че е празна. Всички освен Мария Магдалена си тръгват, недоумявайки какво се е случило с тялото на Спасителя¹¹.

Мария Магдалена остава сама край гробницата. Само два дни по-рано тя е станала свидетел на трагичната смърт на своя приятел и Учител. Сега гробницата Му е празна и тя не знае къде е Той. Не може да понесе това и се разплаква. В онзи момент възкресеният Спасител идва при нея и я пита защо плаче и кого търси. Тя си мисли, че я е заговорил градинарят, пита го дали той е отнесял тялото на нейния Господ и къде е то, за да може да го прибере¹².

Представям си, че Господ сигурно позволява на Мария Магдалена да скърби и да излее болката си¹³. След това Той я нарича по име, а тя се обръща към Него и Го

разпознава. Тя вижда възкръсналия Христос и става свидетел за Неговото славно Възкресение¹⁴.

Подобно на вас, донякъде и аз разбирам изпитаната от Мария Магдалена и приятелите ѝ тъга, докато скърбят по смъртта на техния Господ. Когато бях на девет години, изгубих по-големия си брат в опустошително земетресение. И понеже това стана неочаквано, ми отне доста време да проумея случилото се. Бях съкрушена от скръб и се питах: „Какво стана с моя брат? Къде е той? Къде отиде? Ще го видя ли някога отново?“

В онези дни все още не бях запозната с Божия план на спасение и имах желанието да знам откъде идваме, каква е целта на живота и какво се случва, след като умрем. Нямаме ли всички ние тези стремежи, когато изгубим обичан човек или когато преминаваме през трудности в живота си?

Няколко години по-късно започнах да мисля за брат си по определен начин. Представях си го как чука на вратата ни. Аз отворях, а той стоеше там и ми казваше: „Не съм умрял. Жив съм. Не можех да дойда при теб, но вече ще остана и никога няма да си тръгна“. Тази представа, донякъде мечта, ми помогна да се справя с болката, която изпитвах от неговата загуба. Мисълта, че той ще бъде с мен, нахлуваше в ума ми отново и отново. Понякога се вирах във вратата, надявайки се той да почука и аз да го видя отново.

Около 40 години по-късно, по Великден, размишлявах относно Възкресението на Исус Христос и започнах да мисля за брат си. В онзи момент, умът ми беше озарен. Спомних си как си представях, че той идва да ме вижда.

В онзи ден осъзнах, че Духът ме беше утешавал в трудните моменти. Бях получила свидетелство, че духът на брат ми не е мъртъв, а че живее. Той все още се развива във вечното си съществуване. Сега знам, че моят „брат ще възкръсне“¹⁵ в онзи прекрасен момент, когато, благодарение на Възкресението на Исус Христос, всички ние ще бъдем възкресени. Освен това, Той е направил възможно за всички нас да бъдем обединени като семейства и да имаме вечна радост в присъствието на Бог, ако избираме да сключваме и спазваме свещени завети с Него.

Президент Нелсън учи:

„Смъртта е необходима част от нашето вечно съществуване. Никой не знае кога ще дойде, но тя е важна за Божия велик план на щастие. Благодарение на Единението на Господ, възможното възкресение е реалност, а вечният живот е възможен за цялото човечество. ...

... За оставените тъгуващи любими хора... жилото на смъртта се облекчава с постоянна вяра в Христос, със съвършена светла надежда, с любов към Бог и всички хора и с дълбоко желание да им служим. Тази вяра, надежда и любов ще ни направят достойни да отидем в Божието свято присъствие, и с нашия вечен спътник и семейства да заживеем с Него завинаги“¹⁶.

Свидетелствам, че „ако Христос не се беше вдигнал от мъртвите, или не беше скъсал връзките на смъртта, та гробът да няма победа и смъртта да няма жило, не можеше да има възкресение.

Но има възкресение, затова и гробът няма победа и жилото на смъртта е погълнато в Христа.

Той е светлината и животът на света; да, светлина, която е

безкрайна, която не може никога да бъде затъмнена; да, също и живот, който е безкраен, тъй че да не може да има повече смърт“¹⁷.

Самият Исус Христос заявява: „Аз съм възкресението и животът. Който вярва в Мене, макар и да умре, ще живее“¹⁸.

Свидетелствам, че чрез изкупващото Единение и славното Възкресение на Исус Христос, съкрушените сърца могат да бъдат изцелени, терзанията могат да се превръщат в мир, а нещастieto – в надежда. Той може да ни обгръща в обятията Си на милост, утеха, сила и изцеление за всеки един от нас. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „Златна пролет е сега“, *Сборник детски песни*, с. 57.
2. Според Световната здравна организация досега повече от 2,8 милиона души са починали от свързани с COVID-19 усложнения (вж. covid19.who.int).
3. Ръсел М. Нелсън, „Doors of Death“, *Ensign*, май 1992 г., с. 72.
4. Вж. Матей 27:55, Марк 15:41, Лука 23:49.
5. Вж. Матей 27:50–55, Марк 15:37–41, Лука 23:44–49, Йоан 19:25–30.
6. Марк 16:10.
7. Вж. Матей 27:57–60, Марк 15:43–46, Лука 23:50–53, Йоан 19:38.
8. Вж. Йоан 19:39–40.
9. Вж. Матей 27:61, Марк 15:47, Марк 16:1, Лука 23:55–56, Лука 24:10, Йоан 19:25.
10. Вж. Лука 23:54, 56, Йоан 19:42.
11. Вж. Матей 28:1–8, Марк 16:2–8, Лука 24:1–12, Йоан 20:1–10.
12. Вж. Йоан 20:11–15.
13. Вж. „Rob Gardner: Portraying the Savior in Music“, 10 април 2019 г., LDSLiving.com; „Naming Our Grief“, 26 декември 2019 г., IWillHealThee.blogspot.com; вж. също Gospel Topics, „Grief“, topics.ChurchofJesusChrist.org; Ръководство към Писанията, „Смърт, физическа“, topics.ChurchofJesusChrist.org; „His Grace“, ChurchofJesusChrist.org/media/collection/his-grace.
14. Вж. Марк 16:9–10, Йоан 20:16–18.
15. Йоан 11:23.
16. Ръсел М. Нелсън, „Сега е времето да се приготвим“, *Лиахона*, май 2005 г., с. 18.
17. Мосия 16:7–9.
18. Йоан 11:25.

От старейшина С. Марк Палмър
От Седемдесетте

Скръбта ни ще се обърне на радост

*Каня всички, които изпитват скръб, всички,
които се чудят какво се случва след като умрем,
да имат вяра в Христос.*

Преди няколко години, докато присъствах на събрание в Солт Лейк Сити, бях поздравен от нашия скъп пророк Ръсел М. Нелсън. С типичното за него приветливо и загрижено отношение, той попита: „Марк, как е майка ти?“

Казах му, че я бях посетил в Нова Зеландия по-рано същата седмица и че въпреки напредването на възрастта ѝ, тя беше изпълнена с вяра и вдъхновение, които предава на всички около себе си.

След което той отвърна: „Моля те, предай ѝ моята обич... и ѝ кажи, че нямам търпение да я видя отново“.

Доста се изненадах и попитах: „Планирате ли скоро да пътувате до Нова Зеландия?“

С дълбока откровеност той каза: „А, не, ще я видя в следващия живот“.

Той наистина беше сериозен в отговора си. Това беше едно съвършено естествено изказване на факт. В този личен и откровен момент, аз чух и почувствах неподправеното свидетелство на един жив пророк, че животът продължава след смъртта.

През този уикенд на конференцията ще чуете живи апостоли и

пророци да свидетелстват за Възкресението на Исус Христос. „Основните принципи на нашата вяра са свидетелствата на апостолите и пророците относно Исус Христос за това, че Той умря, бе погребан и се вдигна отново на третия ден, ... всички други неща, които принадлежат на нашата религия, са само допълнение към (тази истина)¹. Обещавам ви, че ако слушате с истинско намерение, Духът ще потвърждава в ума и сърцето ви истинността на тези свидетелства².“

Древните апостоли на Исус били променени завинаги, след като Той им се явил след смъртта Си. Десет

Филипини

от тях се уверили лично, че Той бил възкресен. Тома, който отначало не бил там, заявил: „Ако не видя... няма да повярвам“³. По-късно Исус увещавал Тома: „Не бъди невярващ, а вярващ“⁴. След което Господ учил за важната роля на вярата: „Блажени онези, които, *без да видят*, са повярвали“⁵.

Възкресеният Господ възложил на апостолите Си отговорността да свидетелстват за Него. Подобно на апостолите в наши дни, те изоставили светските си занятия и прекарвали остатъка от живота си, проповядвайки смело, че Бог е въздигнал този Исус. Техните въздействащи свидетелства накарали хиляди да приемат поканата да бъдат кръстени⁶.

Славното послание за великденската утрин е в основата на цялото християнство. Исус Христос се е вдигнал от мъртвите и в резултат на това ние също ще живеем, след като умрем. Това знание осмисля живота ни и му дава цел. Ако напредваме с вяра, ще бъдем променени завинаги, както са били променени древните апостоли. Ние, подобно на тях, ще можем да устояваме на всяка трудност с вяра в Исус Христос. Тази вяра ни дава и надеждата, че ще дойде време, когато „скръбта (ни) ще се обърне на радост“⁷.

Моята собствена вяра също се роди в момент на скръб.

Родителите ми се занимаваха с овцевъдство в Нова Зеландия⁸. Имаха добър живот. Като млада семейна двойка били благословени с три малки момиченца. Най-малкото се казвало Ан. Веднъж, докато били на почивка край едно езеро, 17-месечната Ан се изгубила някъде. След няколко минути отчаяно търсене, тя била намерена безжизнена във водата.

Този кошмар причинил неопишуема скръб. Години по-късно Татко написа, че част от смеха им си отишъл завинаги от живота им. Това довело и до търсене на отговори на най-важните житейски въпроси: „Какво ще се случи с нашата скъпа Ан? Ще я видим ли отново? Как може семейството ни да бъде щастливо отново?“.

Няколко години след тази трагедия, двама млади мисионери от Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни посетиха фермата ни. Започнаха да преподават истините, намиращите се в Книгата на Мормон и Библията. Тези истини включваха уверението, че Ан вече живее в света на духовете. Поради Възкресението на Исус Христос тя също ще бъде възкресена. Мисионерите учеха, че Църквата на Исус Христос отново е възстановена на земята с жив пророк и дванадесет апостоли. И представиха уникалното и забележително учение, че семействата могат да бъдат свързани заедно за вечността чрез същата свещеническа власт, която Исус Христос е дал на старшия Си апостол Петър⁹.

Мама веднага разпозна истината и получи свидетелство от Духа. Татко обаче се луташе отчаяно между съмненията и духовните подтици в продължение на година. Освен това той нямаше особено желание да промени начина си на живот. Една сутрин след безсънна нощ, докато не можеше да си намери място, той се обърна към Мама и каза: „Ще бъде кръстен днес или никога“.

Мама разказа на мисионерите за случилото се и те веднага разпознаха мъждукащия пламък на вярата у баща ми, който трябваше или да бъде разпален, или да угасне.

Чили

Същата тази сутрин семейството ни се отправи към най-близкия плаж. Неосъзнаващи какво се случва, ние, децата, си направихме пикник върху пясъчните дюни, докато старейшина Бойд Грийн и Гари Шефийлд отведоха родителите ни в океана и ги кръстиха. Като допълнителен израз на вяра, Татко поел личен ангажимент към Господ, че каквото и да става, той цял живот щял да бъде верен на дадените от него обещания.

Една година по-късно беше осветен храма в Хамилтън Нова Зеландия. Малко след това семейството ни, с Ан, представлявана от друг човек, коленичихме пред олтара в този свещен дом Господен. Там, чрез властта на свещеничеството, бяхме запечатани като семейство за вечността чрез простицък и красив обред. Това ни донесе голям мир и радост.

Много години по-късно Татко ми каза, че ако не е била трагичната смърт на Ан, той никога е нямало да се смири достатъчно, за да приеме възстановеното Евангелие. При все това Духът Господен постепенно му е давал надежда, че нещата, преподадени от мисионерите, са истина. Вярата на родителите ми продължаваше да расте, докато и двамата разпалиха огъня на свидетелството, което тихо и смирено наставляваше всяко тяхно решение в живота.

Винаги ще бъде благодарен за примера на моите родители към

бъдещите поколения. Невъзможно е да се определи броя на хората, чиито живот се променя завинаги в резултат на техните действия на вяра след момент на дълбока скръб.

Каня всички, които изпитват скръб, всички, терзани от съмнения, всички, които се чудят какво се случва след като умрем, да имат вяра в Христос. Обещавам ви, че ако *пожелаете* да повярвате, след което *действате* с вяра и *следвате* нашепванията на Духа, ще намирате радост в този живот и в идния свят.

Очаквам с нетърпение деня, в който ще видя сестра си Ан. Очаквам с нетърпение радостната среща с баща ми, който почина преди повече от 30 години. Свидетелствам за радостта от това да живеем с вяра, *да вярваме без да сме видели*, но да знаем чрез силата на Светия Дух, че Исус Христос живее. От цялото си сърце и душа избирам да следвам Исус Христос и Неговото възстановено Евангелие. Това благославя всеки аспект от живота ми. Знам, че Исус е Христос, Синът Божий, нашият Спасител и Изкупител. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. *Учение на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 53.
2. Вж. Учение и завети 8:2.
3. Йоан 20:25. „Обичайно е в нашето нерелигиозно общество да казваме „ако видя, ще повярвам“. ... Начинът на Господ най-добре се определя от друга максима, а именно: „Който повярва, той ще види“. Вярата в Господ е предпоставката, а не заключението“ (Ланс Б. Уикмън, „Но ако не“, *Лиакхона*, ноем. 2002 г., с. 31).
4. Йоан 20:27.
5. Йоан 20:29, курсив добавен.
6. Вж. Деянията 2.
7. Йоан 16:20.
8. Кенет Молоуни Палмър и Джил Гарлик Палмър.
9. Вж. Матей 16:19.

От старейшина Едуард Дубе
От Седемдесетте

Впускане към прицелната точка

Не е толкова важно какви трудности преживяваме, а какви хора ставаме.

Докато чета книгата Деянията на апостолите и посланията на Павел, се удивлявам на любовта и благодарността, с които Павел служи, проповядва и свидетелства за Исус Христос. Как може той да служи с такава любов и благодарност, особено предвид големите му

страдания? Какво мотивира Павел да служи? „Впускам се към прицелната точка за наградата на горното призвание от Бога в Христос Исус“¹.

Да се впускате към прицелната точка означава с вяръност да продължаваме по „стеснената и тясна пътека, която води към вечен живот“²

заедно с нашия Спасител и нашия Отец в небесата. Павел смята, че неговите страдания „не заслужават да се сравнят със славата, която има да се открие за нас“³. Посланието на Павел до филипяните, което той пише докато е в затвора, е изпълнено с изумителна радост и насърчение към всички нас, особено в сегашните трудни и несигурни времена. Всички трябва да гледаме на Павел като на вдъхновяващ пример: „А освен това всичко смятам като загуба заради това превъзходно

нещо – познаването на моя Господ Исус Христос, за Когото изгубих всичко, и смятам всичко за измет, само Христос да придобия“⁴.

Докато разглеждаме службата на Павел, ние сме вдъхновявани и насърчавани в ежедневието си от хора, следващи неговия пример в наши дни, които също служат, проповядват и свидетелстват с любов и благодарност сред трудностите в своя живот и този на близките им. Едно мое преживяване преди девет години ми помогна да разбера колко е важно да се впускате към прицелната точка.

През 2012 г., когато посетих за пръв път събрание на ръководителите на обща конференция, се чувствах напрегнат и неподготвен. В съзнанието ми се появи глас, който упорито повтаряше: „Твоето място не е тук! Станала е голяма грешка!“. Точно докато се лутах, опитвайки се да си намеря място за сядане, старейшина Джефри Р. Холанд ме забеляза. Той дойде до мен и каза: „Едуард, хубаво е да те видя тук“, и нежно ме потупа по бузата. Почувствах се като бебе! Неговата любов и внимание ме успокоиха и ми помогнаха да усетя духа на принадлежността и братството. На следващия ден забелязах старейшина Холанд да прави същия жест, който бе направил на мен предишния ден, потупвайки по бузата старейшина Далин Х. Оукс, който е по-старши от него!

В този момент почувствах Господната любов чрез тези мъже, които подкрепяме като пророци, гледачи и откровители. Старейшина Холанд, чрез своите внимателни, естествени действия, ми помогна да преодолеея моето самовглъбение и чувството, че мястото ми не е там.

Португалия

Той ми помогна да се съсредоточа върху свещеното и носещо радост дело, за което бях призван – да довеждам души при Христа. Подобно на Павел от древните времена, старейшина Холанд ме упъти да се впусна към прицелната точка.

Интересно е, че Павел ни насърчава да продължаваме напред, без да мислим за отминалите неща – наши предишни страхове, интереси, неуспехи и неволи. Той ни призовава, точно като нашия скъп пророк, президент Ръсел М. Нелсън, да използваме „един по-нов, по-свят подход“⁵. Обещанието на Спасителя е истинно: „Защото, който иска да спаси живота си, ще го загуби; а който загуби живота си заради Мене, ще го спечели“⁶.

В първата си реч на общата конференция, споделих как майка ми ме учеше да работя на нашата нива. „Никога не гледай назад – казваше тя. – Гледай напред в това, което все още трябва да свършим!“⁷

Към края на своя живот, докато майка се бореше с рака, тя живееше с Науме и мен. Една вечер я чух да плаче в спалнята си. Болеше я много, дори и след приемането на последната ѝ дневна доза морфин само два часа по-рано.

Влязох в стаята ѝ и плаках заедно с нея. Молих се на глас да получи незабавно облекчение от болката. И тогава тя направи същото, което правеше на полето преди години – спря да плаче и ме поучи. Никога няма да забравя изражението ѝ в онзи момент – крехка, измъчена и изпълнена с болка, гледаща със съчувствие скърбящия си син. Тя се усмихна през сълзи, погледна ме право в очите ми и каза: „Не зависи от теб или от друг човек, а от Бог, дали тази болка ще отmine или не“.

Седях тихо. Тя също. Сцената остава жива в съзнанието ми. През онази нощ, чрез майка ми, Господ ми даде урок, който ще помня завинаги. Докато майка ми смирено приемаше Божията воля, си спомних причината, поради която Исус Христос е страдал в Гетсиманската градина и на кръста на Голгота. Той казва: „Ето, аз ви дадох Моето Евангелие и това е Евангелието, което ви дадох – че аз дойдох в света, за да върша волята на Моя Отец, защото Моят Отец Ме изпрати“⁸.

Размишлявам над пророческите въпроси, които нашият скъп пророк президент Нелсън ни зададе на последната обща конференция. Президент Нелсън попита: „*Вие* желаете ли да позволявате на Бог да надделява в живота ви? *Вие* желаете ли да позволявате на Бог да бъде най-важното влияние в живота ви? ... Ще позволявате ли на гласа Му да се извисява над всеки друг? *Желаете ли* вашата воля да бъде погълната от Неговата?“⁹ Майка ми би отговорила с емоционално, но твърдо „да“, и други верни членове на Църквата по целия свят също биха отговорили с емоционално, но твърдо „да“. Президент Нелсън, благодаря ви, че ни вдъхновявате и насърчавате с тези пророчески въпроси.

Наскоро проведох разговор в Претория, Южна Африка, с един епископ, който погребал съпругата си и порасналата си дъщеря в един и същи ден. Животът им бил отнет от пандемията от коронавирус. Попитах го как се справя. Отговорът на епископ Теди Табете укрепи моята решимост да следвам словата и напътствията на Господните пророци, гледачи и откровители. Епископ Табете отговори, че винаги има надежда и утеха в знанието, че

Спасителят е взел върху Си болките на Своя народ, за да знае как да ни подпомага¹⁰. С дълбока вяра, той свидетелства: „Благодарен съм за плана на спасение – плана на щастие“. А след това ме попита: „Нали точно на това се опита да ни учи нашият пророк на последната конференция?“

Въпреки, че всички ще имаме трудности в земния си живот по един или друг начин, нека се съсредоточаваме върху целта на нашето „впускане към прицелната точка“, която цел е „наградата на горното призвание от Бога“¹¹.

Моята смирена покана към всички нас е никога да не се отказваме! Ние сме призвани да „отхвърлим всяко бреме и греха, който лесно ни оплита, и с търпение (да) тичаме на очертаното пред нас поприще, като насочваме своя взор към Исус, Начинателя и Завършителя на нашата вяра“¹².

Не е толкова важно какви трудности преживяваме, а какви хора ставаме. Впускането към прицелната точка доставя радост. Свидетелствам, че Този, Който е победил всички неща, ще ни помага, щом се уповаваме на Него. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Филипяните 3:14.
2. 2 Нефи 31:18.
3. Римляните 8:18, вж. също 2 Коринтяните 1:3–7.
4. Филипяните 3:8.
5. Ръсел М. Нелсън, „Служение“, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 100.
6. Матей 16:25.
7. Вж. Едуард Дубе, „Гледай напред и вярвай“, *Лиакхона*, ноем. 2013 г., с. 15.
8. 3 Нефи 27:13.
9. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, *Лиакхона*, ноем. 2020 г., с. 94.
10. Вж. Алма 7:11–12.
11. Филипяните 3:14.
12. Евреите 12:1–2.

От старейшина Жозе А. Тейксейра
От президентството на Седемдесетте

Не забравяйте обратния път към дома

Имаме съвършения пример на Исус Христос, който да следваме, защото пътуването към нашия вечен дом е възможно единствено благодарение на Неговите учения, Неговия живот и Неговата единителна жертва.

През 1946 г., младият изследовател Артър Хаслър се изкачва покрай планински поток близо до родния си дом, когато стига до важно откритие за това как рибите намират пътя си обратно към своите родни потоци.

Изкачвайки се нагоре в планината, макар и далеч от любимия си водопад от детството, в съзнанието на Хаслър изведнъж се появява забравен спомен. Той споделя: „Като свеж бриз с аромат на мъхове и кандилки, разнасящ се по скалистите склонове, щрихите на този водопад и мястото му в планината изведнъж изплуваха в ума ми“¹.

Този мирис го връща към неговите спомени от детството и му напомня за дома.

Ако миризмите могат да отключват такива спомени у него, той предполага, че е възможно да въздействат и на съомгата, която след години престой в открития океан се връща в родния си поток, за да хвърля хайвера си.

Въз основа на това преживяване, Хаслър, заедно с други изследователи, установява, че съомгата помни и най-слабия мирис и така си помага да намира обратния път от морето към дома, изминавайки хиляди километри.

Този разказ ме наведе на мисълта, че едно от най-важните неща, които

Пуерто Рико

можем да правим в живота, е да разпознаваме и да си спомняме обратния път към нашия Небесен Отец и с вярност и радост да постоянстваме по време на цялото пътуване.

Сетих се за четири вида напомняния, които, ако неизменно използваме и прилагаме в живота си, могат да събуждат усещания за нашия небесен дом.

Първо, да не забравяме, че сме Божии чеда

Ние имаме божествено наследство. Знанието, че сме чеда на Бог и че Той желае да се завърнем в Неговото присъствие, е една от първите стъпки по обратния път към небесния ни дом.

Напомняйте си за това наследство. Редовно отделяйте време да укрепвате духовната си имунна система, като се сещате за благословиите, които сте получавали от Господ. Доверявайте се на дадените ви от Господ напътствия, вместо да се обръщате единствено към света, за да измервате личната си стойност и да намирате своя път.

Наскоро посетих своя близка след престоя ѝ в болница. Тя развълнувано ми сподели, че докато лежала на болничното легло, всичко, за което копнеела, било някой да ѝ изпее песента „Чедо на Бога съм“. Тази едничка мисъл ѝ дарявала мира, от който се нуждаела в онези мигове на страдание.

Знанието за нашата същност променя начина ни на мислене и действие.

Разбирането кои сме в действителност ни подготвя по-добре да разпознаваме и да си спомняме обратния път към нашия небесен дом, и да се стремим да бъдем там.

Гватемала

Второ, да не забравяме за основата, която ни защитава

Получаваме сила, когато сме праведни, предани и верни на Небесния Отец и Исус Христос, дори когато повечето други хора пренебрегват заповедите и принципите на спасението².

В Книгата на Мормон, Еламан учи синовете си да помнят, че трябва да градят основите си върху Исус Христос, за да имат силата да устояват на изкушенията на противника. Мощните ветрове и бури на Сатана ни удрят, но те няма да имат сила да ни завлекат долу, ако се уповаваме на най-сигурното – нашия Изкупител³.

От личен опит знам, че когато избираме да се вслушваме в Неговия глас и да Го следваме, ще получаваме Неговата помощ. Ще получаваме по-разширено виждане

за нашите обстоятелства и по-задълбочено разбиране за целта на живота. Ще чувстваме духовните подтици, които ще ни водят към нашия небесен дом.

Трето, да не забравяме да се молим

Живеем във време, когато с едно докосване или гласова команда можем да стартираме търсене на отговори по почти всяка тема в огромното количество данни, съхранявани и организирани в обширна и сложна мрежа от компютри.

От друга страна, имаме простичката покана да започнем да търсим отговори от небесата. „Моли се винаги и аз ще изляя Духа Си върху теб, – казва Господ, след което обещава – и велика ще бъде благословията ти, да, даже повече от това ти да би получил съкровищата на земята“⁴.

Бог много добре познава всеки от нас и е готов да се вслушва в молитвите ни. Когато не забравяме да се молим, чувстваме Неговата укрепваща любов, а колкото повече се молим на нашия Небесен Отец в името на Христос, толкова повече каним Спасителя в нашия живот и разпознаваме по-добре пътя, който Той ни посочва към нашия небесен дом.

Четвърто, да не забравяме да служим на другите

Като се стремим да следваме Исус Христос чрез служба и проява на милосърдие към другите, ние правим света едно по-добро място.

Нашите действия могат значително да благославят както живота на хората около нас, така и нашия собствен. Изпълнената с обич служба осмисля живота както на даващия, така и на получаващия.

Не подценявайте своя потенциал да влияете на другите за добро чрез вашата служба и вашия пример.

Изпълнената с обич служба към другите ни води по пътя към нашия небесен дом – пътя, по който ставаме по-подобни на нашия Спасител.

През 1975 г., заради гражданска война, Арналдо и Еужения Телес Грило и техните деца трябвало да напуснат дома си и всичко, което са построили чрез десетилетия упорит труд. В родната си страна Португалия, брат и сестра Телес Грило се изправили пред предизвикателството да започнат всичко от нулата. Но години по-късно, след присъединяването си към Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, те споделят: „Загубихме всичко, което имавме, но бе за добро, защото това ни накара да се замислим за важността на вечните благословии“⁵.

Старейшина Таниела Б. Уаколо
От Седемдесетте

Те загубили своя земен дом, но намерили обратния път към небесния си дом.

Каквото и да се налага да изоставяте, за да следвате пътя към вашия небесен дом, един ден изобщо няма да ви се струва като жертва.

Имаме съвършения пример на Исус Христос, който да следваме, защото пътуването към нашия вечен дом е възможно единствено благодарение на Неговите учения, Неговия живот и Неговата единствена жертва – включително Неговата смърт и славно Възкресение.

Каня ви да изпитвате радост, спомняйки си, че сме чедата на Бог и че Той толкова е възлюбил света, че е изпратил Своя Син^б да ни посочва пътя. Каня ви да не забравяте да бъдете верни, да съсредоточавате живота си върху Спасителя и да градите основата си върху Него. Не забравяйте да се молите и да служите на другите по време на вашето пътуване.

Скъпи братя и сестри, в тази неделя на Великден аз свидетелствам, че Исус Христос е Изкупителят и Спасителят на света. Само Той може да ни осигури щастлив живот и да ни напътства по време на нашето пътуване. Нека си спомняме за Него и да Го следваме към дома. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Артър Дейвис Хаслър, в Джийн Е. Лайкенс, „Arthur Davis Hasler: January 5, 1908–March 23, 2001“, в Националната академия на науките, *Biographical Memoirs*, том 82, 2003 г., с. 174–175.
2. Вж. *Book of Mormon Student Manual* 2009 г., с. 268–273.
3. Вж. Еламан 5:6–12.
4. Учение и завети 19:38.
5. Вж. Дон А. Сърл, „Discovering the Gospel Riches of Portugal“, *Ensign*, окт. 1987 г., с. 15.
6. Вж. Йоан 3:16.

Бог обича чедата Си

Бих искал да споделя три конкретни начина, по които нашият Небесен Отец проявява Своята обич към нас, Неговите чедата.

Братя и сестри, радвам се с вас в Евангелието на Исус Христос. Предавам ви поздрав от верните членове от Филипините и казвам от тяхно име *Мабухай!*

В това великденско утро, свидетелствам за живия Христос, че Той е възкръснал от мъртвите и че любовта Му към нас и към нашия Отец в Небесата е чиста и вечна. Днес желая да се съсредоточа върху любовта на Небесния Отец и Исус Христос към всички – любовта, която се проявява чрез Единението на Исус Христос. „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син“ (Йоан 3:16).

Когато пророкът Нефи е попитан от един ангел дали познава Бог, Нефи отговаря просто: „Аз зная, че Той обича чедата си; при все това аз не разбирам значението на всички неща“ (вж. 1 Нефи 11:16–17).

Един стих от Книгата на Мормон – още едно свидетелство за Исус Христос, въздействащо описва съвършената любов на Спасителя: „И светът поради беззаконието си ще Го смята за едно нищо; ... те ще Го бичуват, ... ще Го удрят, ... те ще Го заплюват и Той ще Го изстрада поради Своята любяща доброта, и дълготърпението Си към чедата

човешки“ (1 Нефи 19:9). Всеобхватната любов на Спасителя е мотивиращата сила за всичко, което Той върши. Знаем, че това е същата любов, която нашият Небесен Отец изпитва към нас, защото Спасителят смирено учи, че Той и Отец „са едно“ (вж. Йоан 10:30, 17:20–23).

Тогава, как откликваме и изразяваме своята благодарност за всеобхватната Им любов? Спасителят ни учи с тази проста, изразяваща всичко покана: „Ако Ме обичате, ще пазите Моите заповеди“ (Йоан 14:15).

Президент Далин Х. Оукс учи: „Божията всеобхватна и съвършена любов се изявява във всички благословии на Неговия евангелски план,

САЩ

включително факта, че Неговите най-избрани благословии са запазени за онези, които се подчиняват на законите Му⁴¹.

Бих искал да споделя три конкретни начина, по които нашият Небесен Отец проявява Своята любов към нас, Неговите чеда.

Първо, взаимоотношенията с Бог и семейството са проява на Божиата любов

Най-ценните ни взаимоотношения са с Отца и Сина и със собствените ни семейства, защото връзката ни с тях е вечна. Великият план на щастие е чудесен израз на любовта на Бог към нас. С очи, насочени към плана на Бог, ние доброволно избираме да изкопаем от себе си пръст и скали, които поддържат егоистични желания, и да ги замениме с основи, които изграждат вечни взаимоотношения. В известен смисъл, това може да се нарече „духовни разкопки“. При извършване на нашите духовни разкопки, трябва първо да търсим Бог и да Го призоваваме (вж. Йеремиа 29:12–13).

Търсенето и призоваването Му ще поставят началото и ще създадат възможност за изграждане и укрепване на нашите вечни взаимоотношения. Това разширява духовното ни разбиране и ни помага да се съсредоточаваме над онова, което можем да променяме, вместо над страхове, които не можем да контролираме. Изучаването на живота и служението на нашия Спасител, Исус Христос, ще ни позволява да виждаме другите проблеми във вечна перспектива.

Разсейването понякога може да ни пречи да изпитваме Божиата любов в нашите семейни взаимоотношения и дейности. Една майка

Нова Зеландия

забелязва, че електронните устройства надделяват над семейното общуване и намира решение. На масата за вечеря и в друго, отредено за семейството време, тя просто казва: „Оставете телефоните, нека си поговорим лице в лице“. Споделя, че това е ново, укрепващо семейните им взаимоотношения правило, когато членовете на семейството ѝ са заедно. Сега те се наслаждават на ползотворни семейни обсъждания по ръководството *Следвайте Ме, елате с Мен*.

Второ, Бог проявява Своята любов към чедата Си, като призовава пророци

Сегашният ни свят е зает от „словесна война и хаос от мнения“ (Джозеф Смит – История 1:10). Павел ни напомня, че „има... толкова вида (гласове) на света“ (1 Коринтяни 14:10). Кой от всичките гласове се откроява и надделява с яснота и смисленост? Това е гласът на Божиите пророци, гледачи и откровители.

Ясно си спомням как, след като претърпях операция през 2018 г., при връщането ми на работа, бях в гаража на Централата на Църквата. Изведнъж чух гласа на президент Ръсел М. Нелсън, който ме викаше: „Таниела, Таниела“. Изтичах към него и той ме попита как съм.

Аз отговорих: „Възстановявам се много добре, президент Нелсън“.

Той ме посъветва и прегърна. Наистина почувствах служението на един пророк лично към мен.

Президент Нелсън е посещавал много народи по света. Според мен, той служи не само на хиляди хора заедно, но и на хиляди поотделно. Постъпвайки така, той споделя любовта на Бог към всички Негови чеда.

Напоследък словата на президент Нелсън са източник на сила и вдъхновение за хората във Филипините. Като всяка държава в света, през 2020 г. Филипините бяха силно засегнати от пандемията от COVID-19, както и от изригване на вулкан, земетресения, мощни тайфуни и опустошителни наводнения.

Но, подобно на стълб от светлина, светец през тъмни облаци от страх, самота и отчаяние, дойдоха словата на пророка. Те включваха призив за световен пост и молитва, и съвет да продължаваме напред, въпреки пандемията. Президент Нелсън ни покани да превърнем домовете си в лични светилища на вярата. Той призова светиите от последните дни по света, да уважаваме всички Божии чеда и да позволим на Бог да надделява в живота ни².

Също толкова вълнуващо бе скорошното свидетелство на президент Нелсън на видеозапис за силата на благодарността и заключителната му молитва, които отекнаха във Филипините³. В провинция Лейте, видеото бе пуснато по време на събитие на различни вероизповедания и бе цитирано в проповедта на един свещеник. Филипините, заедно с целия свят, са толкова благословени да чувстват любовта на Бог чрез словата на Неговия избран пророк.

Трето, укоряването може да бъде проява на любовта на Бог към Неговите чеда

Понякога Бог проявява Своята любов, като ни укорява. Това е начин да ни напомня, че Той ни обича и познава. Неговата обещана благословия за мир е валидна за всички хора, които смело вървят по заветната пътека и са склонни да приемат поправяне.

Когато разпознаваме укоряването и го приемаме със смирение, то се превръща в духовна операция за нас. Между другото, кой човек обича операциите? Но за хората, които се нуждаят от операция и са склонни да се подложат на нея, тя може да бъде животоспасяваща. Господ укорява тези, които обича.

Писанията ни свидетелстват за това (вж. Евреите 12:5–11; Еламан 12:3; Учение и завети 1:27, 95:1). Това укоряване или духовна операция ще доведе до необходимата промяна в живота ни. Ще разберем, братя и сестри, че укоряването ни усъвършенства и пречиства вътрешно.

Джозеф Смит, Пророка на Възстановяването, е бил укоряван. След като Джозеф загубва 116-те страници от ръкописа на Книгата на Мормон, Господ едновременно го укорява и проявява любов към него, като казва: „Ти не трябваше да се страхуваш от човека повече, отколкото от Бога. ... Ти трябваше да бъдеш верен. ... Ето, ти си Джозеф и беше избран. ... Но запомни, Бог е милостив; ето защо, покай се“ (Учение и завети 3:7–10).

През 2016 г., докато отслужвах мисия в Литъл Рок, Арканзас, помолих брат Кава да изпрати колет на по-голямата ми сестра, която живееше на един остров във Фиджи. Неговият отговор бе неочакван за мен. „Президент Уаколо – въздъхна той, сестра ви почина и бе погребана преди 10 дни“. Домъчня ми и дори се почувствах леко разстроен, че близките ми дори не са си направили труда да ме уведомят.

На следващия ден, докато съпругата ми преподаваше на мисионери, следната мисъл проникна в ума ми: „Таниела, всички тези преживявания са за твое добро и усъвършенстване. Ти преподаваш относно Единението на Исус Христос и споделяш своето свидетелство за него, сега живееш според него“. Беше ми напомнено, че „блажен е онзи човек, когото Бог избличава; затова (ние не бива) да презира(ме)... наказанието от Всемогъщия“ (Йов 5:17). Това се превърна в духовна

операция за мен и резултатът бе незабавен.

Точно докато обмислях преживяното, бях поканен да споделя заключителните си мисли по обсъждането. Наред с други неща, споделих уроците, на които токущо бях научен: първо, токущо бях укорен от Светия Дух и бях доволен, защото бях единственият, който усети това; второ, поради жертвата и откупа на Спасителя, вече няма да приемам трудностите си като изпитания и премеждия, а като мои „учебни преживявания“; и трето, поради Неговия съвършен и безгрешен живот, вече няма да виждам своите недостатъци и липса на способности като слабости, а по-скоро като „възможности за усъвършенстване“. Това преживяване ми помогна да разбера, че Бог ни укорява, защото ни обича.

В заключение, нашият Вечен Отец и Неговият Син, Исус Христос, проявяват Своята любов, като ни позволяват да имаме вечни взаимоотношения с Тях и с нашите роднини, като призовават съвременни пророци да ни учат и да ни служат, и също като ни укоряват, за да ни помагат да се учим и израстваме. Да благодарим на Бог за несравнимия дар на Неговия божествен Син⁴, нашия възкресен Господ, тъкмо живият Христос. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Даалин Х. Оукс, „Любовта и законът“, *Лиакхона*, ноем. 2009 г.
2. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Отваряне на небесата за помощ“, *Лиакхона*, май 2020 г., с. 73–74; „Да приемем бъдещето с вяра“, *Лиакхона*, ноем. 2020 г., с. 73–76; „Да позволяваме на Бог да надделява“, *Лиакхона*, ноем. 2020 г., с. 92–95.
3. Вж. „President Russell M. Nelson on the Healing Power of Gratitude“ (video), ChurchofJesusChrist.org.
4. „Живият Христос: свидетелството на апостолите“, ChurchofJesusChrist.org.

От старейшина Чи Хонг (Сам) Уонг
От Седемдесетте

Те не могат да надделят, ние не можем да паднем

*Ако градим своята основа върху Исус Христос,
не можем да паднем!*

Нашият скъп пророк, президент Ръсел М. Нелсън, каза на последната ни обща конференция: „По време на тези тежки времена, за които пророкува апостол Павел, Сатана вече дори не се *опитва* да прикрива атаките си срещу Божия план. Светът гъмжи от зло. Ето защо, единственият начин да оцелеем

духовно е с решителност да позволяваме на Бог да надделява в живота ни, да се вслушваме в гласа Му и да впрягаме силите си да помагаме за събирането на Израил“¹.

Докато обмисляме поканата на пророка да се научим да се вслушваме в Божия глас, сърцата ни изпълнени с решителност ли са или

са вкоравени? Нека помним съвета, даден в Яков 6:6: „Да, ако искате да чуете гласа Му днес, не вкоравявайте сърцата си; защо трябва да умираете?“. Нека с решителност да позволяваме на Бог да надделява в живота ни!

Как можем да позволяваме на Бог, а не на противника, да надделява в живота ни? В Учение и завети 6:34 четем: „Ето защо, не бой се, малко стадо; вършете добро; нека земя и пъкъл се обединят срещу вас, защото ако сте построени на Моята канара, те не могат да надделят“. Това е забележително обещание. Дори и земя и пъкъл да се обединят срещу нас, те не могат да надделят, ако изберем да позволяваме на Бог да надделява, като изграждаме живота си на Неговата канара.

Обръщайки се към учениците Си, Исус Христос разказва за един разумен и за един неразумен човек, като това е записано в седма глава на Матей в Новия завет. Мнозина от вас са чували детската песен „Мъдрият мъж и глупавият мъж“². Ако сравните четирите куплета на песента, ще забележите, че куплети 1 и 2 са много подобни на куплети 3 и 4. И мъдрият, и глупавият мъж си строят къща. Те искат да осигурят на семействата си безопасен и уютен дом. Също като всички нас, те желаят завинаги да живеят щастливо със семействата си. Ситуацията и при двамата е една и съща: „*Валя, валя и прилив* я заля“. В песента това се пее шест пъти. Единствената разлика е тази, че мъдрият мъж е построил дома си на скалата и къщата устоява, а глупавият мъж е построил дома си на пясъка и къщата му пада. Затова наистина е важно къде е основата ни и това определя какво ще се случи с нас накрая и за вечността.

Япония

Русия

Надявам се и се моля всички ние да намерим сигурната основа и да останем на нея, докато изграждаме бъдещия си живот. Напомнено ни е в Еламан 5:12: „И сега, синове мои, помнете, помнете, че върху канарата на нашия Изкупител, Който е Христос, Синът Божий, вие трябва да градите основите си; тъй че когато дяволът изпрати мощните си ветрове, да, своите мълнии във вихрушката, да, когато всичките му градушки и мощни бури ви заудрят, той да няма сила над вас да ви завлече долу в бездната на окаяността и безкрайната злочестина поради канарата, върху която сте изградени и която е сигурна основа, основа, върху която ако хората градят, не могат да паднат“.

Това е обещанието от Бог! Ако градим своята основа върху Исус Христос, не можем да паднем! Като устояваме с вяра до края, Бог ще ни помага да изграждаме живота си върху Неговата канара и портите на пъкълта не ще надделят над нас (вж. Учение и завети 10:69). Може и да не сме способни да променим всичко, което предстои, но можем да изберем как ще се подготвим за него.

Някои от нас може да си мислят: „Евангелието е добро, затова трябва да го включваме в живота си може би веднъж седмично“. Само ходенето на църква веднъж в седмицата не е достатъчно, за да се гради върху

канарата. Целият ни живот трябва да бъде изпълнен с Евангелието на Исус Христос. Евангелието не е част от нашия живот, а нашият живот е всъщност част от Евангелието на Исус Христос. Помислете над това. Не е ли вярно? Нашият земен живот е само част от целия план на спасение и възвисяване.

Бог е нашият Небесен Отец. Той обича всички нас. Той познава нашия потенциал много по-добре, отколкото ние познаваме себе си. Той познава не само подробностите на нашия живот. Бог познава подробностите на подробностите на нашия живот.

Моля следвайте мъдрия съвет на нашия жив пророк, президент

Чили

Нелсън. Както е записано в Учение и завети 21:5–6:

„Защото неговото слово вие ще получавате като че ли от собствената Ми уста, в пълно търпение и вяра.

Защото вършейки тези неща, портите на пъкълта не ще надделят срещу вас; да, и Господ Бог ще разпръсне силите на мрака пред вас и ще накара небесата да се разтресат за ваше добро и за славата на Неговото име“.

Поради тази причина те не могат да надделят и ние не можем да паднем!

Свидетелствам пред вас, че Христос ще дойде за втори път, както го е направил и първия път, но този път това ще бъде с голяма слава и величие. Надявам се и се моля да бъда готов да Го приема, независимо дали от тази страна на завесата или от другата. Както отбелязваме на тези прекрасни великденски празници, се надявам, че чрез Единението на Исус Христос и силата на Неговото Възкресение (вж. Мороний 7:41) ще мога да се въздигна и да посрещна моя Създател, и да Му кажа: „Благодаря“. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, *Лиакхона*, ноем. 2020 г., с. 95.
2. „Мъдрият мъж и глупавият мъж“, Сборник детски песни, с 132.

От старейшина Майкъл Джон У. Те
От Седемдесетте

Нашият личен Спасител

*Поради Своята единителна жертва,
Спасителят има сила да очисти, изцелява
и укрепва всеки от нас индивидуално.*

Благодарен съм да бъда с вас в това прекрасно великденско утро. Когато си мисля за Великден, обичам да си припомням казаното от ангелите на дошлите при градинската гробница: „Защо търсите Живия между мъртвите? Няма Го тук, но възкръсна“¹. Свидетелствам, че Исус от Назарет е възкресен и живее.

Какво мислите за Христос?

Преди тридесет и четири години в Давао Сити, Филипините, моят колега мисионер и аз срещнахме и проповядвахме на един много интелигентен мъж, който пишеше за местен вестник. Учехме го с удоволствие, защото той имаше много въпроси и се отнасяше с голямо уважение към нашите вярвания. Най-запомнящият се въпрос, който той ни попита, бе: „Какво мислите за Христос?“² Разбира се, ние развълнувано споделихме своите чувства и свидетелства за Исус Христос. По-късно той публикува статия на тази тема, която съдържаше прекрасни думи и изрази относно Спасителя. Спомням си, че бях впечатлен, но не съвсем вдъхновен. Получих добра информация, но почувствах празнота и липса на духовна сила.

Все повече да Го опознаваме

„Какво мислите за Христос?“ Осъзнавам, че когато опознавам Спасителя, това значително влияе на способността ми да се вслушвам в Неговите думи и да откликвам. Преди няколко години, старейшина Дейвид А. Беднар зададе следните въпроси като част от своите бележки: „Дали само знаем за Спасителя или все повече Го опознаваме? Как да опознаваме Господ?“³

Докато изучавах и размишлявах, стигнах до заключението, че много повече знам за Спасителя, отколкото Го познавам. Тогава реших да полагам повече усилия да Го опознавам. Много съм благодарен за Писанията и свидетелствата на верните мъже и жени последователи на Исус Христос. Моят стремеж през последните няколко години да опознавам Спасителя ме насочи към най-различни теми за изучаване. Моля се днес Светият Дух да отправи в сърцата ви послание, много по-въздействащо от написаните от мен слова.

Първо, трябва да осъзнаем, че опознанието на Спасителя е най-важният стремеж в живота ни. Той трябва да има предимство пред всичко друго.

„А това е вечен живот, да познаят Теб, единствения истинен Бог, и Исус Христос, Когото си изпратил“⁴.

„Исус му каза: Аз съм пътят и истината, и животът; никой не идва при Отца освен чрез Мен“⁵.

„Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота“⁶.

Второ, когато увеличаваме разбирането си за характера на Спасителя, откъсите от Писанията и словата на пророците стават толкова важни за нас, че се превръщат в наши собствени слова. Не става въпрос да използваме словата, чувствата и преживяванията на другите, а да добиваме лично разбиране по свой начин, живеейки според Евангелието⁷ и получавайки свидетелство от Светия Дух. Както пророкът Алма заявява:

„Не смятате ли, че аз от само себе си знам за тези неща? Ето, аз свидетелствам пред вас, че аз наистина знам, че тези неща, за които съм говорил, са истинни. И как мислите, че знам за тяхната сигурност?“

Ето, аз ви казвам, че те ми бяха сторени знайни чрез Светия Дух Божий. Ето, постих и се молих в продължение на много дни, за да мога аз самият да узная тези неща. И сега, самият аз знам, че те са истинни; защото Господ Бог ми ги изяви чрез Светия Си Дух; и това е Духът на откровението, който е в мен“⁸.

Трето, когато увеличаваме разбирането си, че Единението на Исус Христос е приложимо за всеки от нас лично и поотделно, ще можем да опознаваме Спасителя. Често за нас е по-лесно да мислим и говорим за Единението на Исус Христос в по-общ план, отколкото да осъзнаем действието му в своя собствен живот. Единението на Исус Христос е безпределно, вечно и всеобхватно в своята широта и дълбочина, но ползата от него е изцяло лична и индивидуална. Поради Своята

единителна жертва, Спасителят има сила да очисти, изцелява и укрепва всеки от нас индивидуално.

Единственото желание и цел на Спасителя от самото начало, са били да върши волята на Отца. Волята на Отца е била Исус да помогне за „(осъществяване) на безсмъртието и вечният живот на човека“⁹, като се превърне в „Ходатай при Отца“¹⁰. И така, „макар и да е Син, пак се научи на послушание от това, и като се усъвършенства, стана причина за вечно спасение на всички, които са Му послушни“¹¹.

„И Той ще се яви, изстрадвайки болки и оскърбления, и изкушения от всякакъв вид. ...

И Той ще вземе върху Си смъртта, за да развърже връзките на смъртта, ... и Той ще вземе върху Си немощите им, за да може сърцето Му да се изгълни с милостта, ... та да узнае Той според плътта как да подпомага Своя народ според немощите му.

... Синът Божий страда според плътта, за да може да вземе върху Си греховете на Своя народ, за да може да изличи техните прегрешения чрез силата на избавлението Си“¹².

Бих искал да споделя едно преживяване, което илюстрира как понякога се налага да се борим, за да изпитаме личното действие на Господното Единение.

Преди години, по покана на моя свещенически ръководител прочетох Книгата на Мормон от начало до край и отбелязах стиховете, в които се споменава Господното Единение. Моят ръководител също ме покани да подготвя резюме на една страница на наученото от мен. Казах си: „Една страница? Добре, това е лесно“. Обаче, за моя изненада установих, че задачата е изключително трудна и не се справих с нея.

Германия

Това осъзнах, че се провалих, защото пропуснах прицелната точка и имах неправилни очаквания. Първо, очаквах резюмето да бъде вдъхновяващо за всички. Но то се отнасяше само за мен. То трябваше да изрази моите чувства и усещания към Спасителя и какво Той е направил за мен, така че всеки път щом го чета, да пресъздава прекрасни, трогателни и лични духовни преживявания.

Второ, очаквах резюмето да бъде солидно и подробно, и да съдържа сложни слова и изрази. Смисълът не беше в сложните слова. Резюмето трябваше да бъде ясно, просто и убедително. „Защото душата ми се наслаждава на яснотата; понеже по този начин Господ Бог действа сред чедата човешки. Понеже Господ Бог дава светлина на разума“¹³.

Трето, очаквах то да бъде съвършено, напълно изчерпателно и цялостно резюме – без да може да се добавя нищо към него – вместо текуща работа, в която да мога да добавям думи или изрази, според нарастването на разбирането ми за Единението на Исус Христос.

Свидетелство и покана

Като млад мъж научих много от разговорите си с моя епископ. През тези първоначални години се научих да обичам следните слова от един любим химн:

*Така удивен съм от неземната
любов,
с която Исус ми дари Своя
благослов.
И тръпна, защото за мене Той бе
разпнат,*

От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос
на светиите от последните дни

за мене, за грешника Той страда
и умря.
Благодаря Му, че пожертва Своя
свят живот
и ме спаси.
Аз Му благодаря с искрена душа¹⁴.

Пророкът Мороний ни кани:
„Аз бих ви препоръчал да потърсите този Исус, за Когото пророците и апостолите са писали“¹⁵.

Президент Ръсел М. Нелсън обещава: „Ако започн(ем) да изучава(ме) всичко, което мож(ем) за Исус Христос, ... (нашата) способност да се отвърща(ме) от греха ще се увеличава. Ще се увеличава желанието (ни) да спазва(ме) заповедите“¹⁶.

В тази великденска неделя, точно когато Спасителят е излязъл от Своя каменен гроб, нека се събудим от духовния си сън и да се издигнем над облаците на съмнението, хватката на страха, опияняващата гордост и бездействието на самодоволството. Исус Христос и Небесният Отец живеят. Свидетелствам за Тяхната съвършена любов към нас. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Лука 24:5–6.
2. Матей 22:42.
3. Дейвид А. Беднар, „Ако познавахте Мене“, *Лиахона*, ноем. 2016 г., с. 103.
4. Йоан 17:3.
5. Йоан 14:6.
6. Йоан 8:12.
7. Вж. Алма 32:27.
8. Алма 5:45–46.
9. Моисей 1:39.
10. 1 Йоан 2:1.
11. Евреите 5:8–9.
12. Алма 7:11–13.
13. 2 Нефи 31:3.
14. „Така удивен съм“, *Химни*, № 118.
15. Етер 12:41.
16. Ръсел М. Нелсън, „Пророците, ръководителите и божественият закон“ (духовно послание за пълнолетни младежи по света, 8 ян. 2017 г.), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.

Христос възкръсна и чрез вяра в Него ще преместваме планини

*Вярата в Исус Христос е най-великата сила,
достъпна за нас в този живот. Всичко е възможно
за тези, които вярват.*

Мои скъпи братя и сестри, благодарен съм за привилегията да ви говоря тази неделя на Великден¹. Единителната жертва и Възкресението на Исус Христос завинаги са променили живота на всеки от нас. Ние Го обичаме и с благодарност се покланяме на Него и на нашия Небесен Отец.

През изминалите шест месеца продължихме да се борим с една световна пандемия. Удивен съм от вашата устойчивост и духовна сила въпреки болестите, загубите и изолацията. Непрестанно се моля, докато преминавате през всичко това, да усещате неизменната любов на Господ към вас. Ако в резултат на изпитанията сте станали по-силни в своето ученичество, тази година не е изминала напразно.

Тази сутрин чухме ръководители на Църквата от всички населени континенти на земята. Благословиите на Евангелието наистина са за всяка раса, език и народ. Църквата на Исус Христос е световна Църква. Исус Христос ни ръководи.

Благодарни сме, че дори една пандемия не е способна да забави разпространението на Неговите истини. Евангелието на Исус Христос е точно това, което е необходимо в един свят на объркване, раздори и изтощение.

Всяко от Божиите чеда заслужава възможността да чуе и приеме изцеляващото и изкупващо послание на Исус Христос. Никое друго

Пуерто Рико

послание няма по-важно значение за нашето щастие – сега и завинаги². Никое друго послание не е изпълнено с толкова надежда. Никое друго послание не може да премахне раздорите в нашето общество.

Вярата в Исус Христос е основата на всички вярвания и проводник на божествена сила. Според апостол Павел „без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог и че Той възнагражда тези, които Го търсят“³.

Всичко добро в живота, всяка потенциална благословия с вечна значимост, започва с вяра. Това да позволяваме на Бог да надделява в живота ни започва с вяра, че Той желае да ни води. Истинското покаяние започва с вяра, че Исус Христос има силата да ни пречисти, изцелява и укрепва⁴.

„Не отрича(й)те силата Божия – заявява пророкът

Мороний, – защото Той действа чрез сила *според вярата* на чедата човешки“⁵. *Нашата* вяра отключва Божията сила в *нашия* живот.

И все пак упражняването на вяра може да изглежда много трудно. Понякога може да се чудим дали е възможно да съберем достатъчно вяра, за да получим благословиите, от които така отчаяно се нуждаем. Но Господ успокоява тези страхове чрез словата на пророка Алма от Книгата на Мормон.

Алма ни моли просто да *изпитаме* словото и да „упражни(м) *частица* вяра, да, дори и ако няма(ме) нищо повече от желание да повярва(ме)“⁶. Изразът „частица вяра“ ми напомня за обещанието на Господ в Библията: „Ако имате вяра колкото *синапово зърно*, ще (можете да) кажете на тази планина: Премести се оттук там и тя ще се премести; и *нищо няма да е невъзможно за (нас)*“⁷.

Господ разбира земните ни слабости. Всички се препъваме понякога. Но Той също така познава огромния ни потенциал. Синаповото зърно в началото е малко, но от него израства дърво, достатъчно голямо, за да може птиците да гнездят по клоните му. Синаповото зърно представлява малка, но *растяща* вяра⁸.

Господ не изисква *съвършена* вяра, за да получаваме от Неговата *съвършена* сила. Но Той иска от нас да вярваме.

Мои скъпи братя и сестри, в тази Великденска сутрин ви призовавам да *започнете днес* да увеличавате своята вяра. Чрез вярата ви Исус Христос ще увеличава способността ви да премествате планините в живота си⁹, въпреки че личните ви трудности може да се издигат над вас, огромни като връх Еверест.

Вашите планини може да са самота, съмнение, болест или други лични проблеми. Планините ще са различни, при все това отговорът за всяка от трудностите ви е да увеличавате вярата си. Това изисква усилия. За тези, които са мързеливи в ученето и небрежни в ученичеството, винаги ще е трудно да съберат дори частица вяра.

Необходими са усилия, за да вършим нещо добре. Превръщането в истински ученици на Исус Христос не е изключение. Увеличаването на вярата и упованието ви в Него изисква усилия. Нека ви дам пет предложения, които да ви помагат да развivate вярата и упованието си.

Първо, **изучавайте Евангелието**. Бъдете отдадени на ученето. Потопяйте се в Писанията, за да разбирате по-добре мисията и служението на Христос. Опознавайте ученията на Христос, за да

разбирате Неговата сила в живота си. Приемете в сърцето си истината, че Единението на Исус Христос е извършено за *вас*. Той е взел върху Си *вашата* окаяност, *вашите* грешки, *вашите* слабости и *вашите* грехове. Той е заплатил цената за тях и ви предоставя силата да премествате *всички* планини, които някога може да ви се изпречат. Придобивате тази сила чрез своята вяра, упование и готовност да Го следвате.

Преместването на планините в живота ви може да изисква чудо. Учете за чудесата. Чудесата се случват според вярата ви в Господ. В основата на тази вяра е упованието в Неговата воля и определеното от Него време – как и кога ще ви благославя с чудодейната помощ, която желаете. Само *вашето* неверие ще пречи на Бог да ви благославя с чудесата да премествате планините в *своя* живот¹⁰.

Колкото повече научавате за Спасителя, толкова по-лесно ще бъде за вас да се уповавате в Неговата милост, безпределна любов и

укрепваща, изцеляваща и изкупваща сила. Спасителят никога не е по-близо до вас от моментите, когато стоите пред или изкачвате планина с *вяра*.

Второ, изберете да **вярвате** в Исус Христос. Ако имате съмнения относно Бог Отец и Неговия Възлюбен Син, реалността на Възстановяването или истинността на божественото призвание на Джозеф Смит като пророк, *изберете* да вярвате¹¹ и останете верни. Отнасяйте въпросите си към Господ и други достоверни източници. Изучавайте с желание да *вярвате*, вместо с надеждата, че може да намерите недостатък в живота на даден пророк или несъответствие в Писанията. Спрете да увеличавате съмненията си, повтаряйки ги с други съмняващи се. Позволявайте на Господ да ви води по пътя ви към духовни открития.

Трето, **действайте** с вяра. Какво бихте правили, ако имахте *повече* вяра? Замислете се за това. Пишете за това. След това *получавайте*

повече вяра, като правите неща, *изискващи повече* вяра.

Четвърто, бъдете достойни и **участвайте в свещени обреди**. Обредите отключват силата на Бог в живота ви¹².

И пето, **молете** своя Небесен Отец за помощ в името на Исус Христос.

Вярата изисква усилия. Получаването на откровения изисква усилия. Но „всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на онзи, който хлопа, ще се отвори“¹³. Бог знае какво ще помага на вярата ви да расте. Искайте и след това искайте отново.

Някой невярващ може да каже, че вярата е за слабите. Но при това твърдение се пренебрегва *силата* на вярата. Апостолите на Спасителя щяха ли да продължат да преподават Неговото учение след смъртта Му, въпреки опасността за живота им, ако се съмняваха в Него?¹⁴ Джозеф и Хайръм Смит щяха ли да изгърпят мъченическа смърт, отстоявайки Възстановяването на Господната Църква, освен ако нямаха сигурно свидетелство, че е истинно? Почти 2 000 светии щяха ли да умрат по пътя на пионерите¹⁵,

Бразилия

Филипини

Англия

ако нямаха вяра, че Евангелието на Исус Христос е било възстановено? Вярата наистина е силата, която прави възможно неспособните да постигат невъзможното.

Не омаловажайте вярата, която вече имате. Нужна е вяра, за да се присъедините към Църквата и да останете верни. Нужна е вяра, за да следвате пророците, вместо коментаторите и популярните мнения. Нужна е вяра, за да отслужите мисия по време на пандемия. Нужна е вяра, за да живеете добродетелен живот, когато светът крещи, че Божият закон за целомъдрието вече е отживелица. Нужна е вяра да преподавате Евангелието на децата в един нерелигиозен свят. Нужна е вяра да се молите за живота на обичан човек и дори още повече вяра да приемете разочароващ отговор.

Преди две години със сестра Нелсън посетихме Самоа, Тонга, Фиджи и Таити. На всеки от тези острови имаше проливни дъждове в продължение на дни. Членовете бяха постили и се бяха молили техните предвидени за провеждане на открито събрания да бъдат предпазени от дъжда.

В Самоа, Фиджи и Таити, *точно* когато събранията започваха, дъждът спираше. Но в Тонга дъждът *не* спря. При все това 13 000 верни светии дойдоха рано, за да си намерят места, чакаха търпеливо, въпреки постоянния порой, след което останаха за едно много мокро двучасово събрание.

Видяхме силна вяра в действие сред всеки от тези островитяни – вяра, достатъчна да спре дъжда, а също и вяра да постанат, когато дъждът не спря.

Планините в живота не винаги се преместват както или когато бихме искали. Но нашата вяра *винаги* ще ни тласка напред. Вярата *винаги* увеличава достъпа ни до божествена сила.

Моля ви, бъдете сигурни в следното: дори всичко и всеки в този свят, на които имате доверие, да ви предадат, Исус Христос и Неговата Църква *никога* няма да ви предадат. Господ *никога* няма да задреме, нито ще заспи¹⁶. Той „е същият вчера, днес и (утре)“¹⁷. Той няма да отстъпи от Своите завети,¹⁸ от Своите обещания или от любовта Си към Своя народ. Той прави чудеса днес и ще прави такива и утре¹⁹.

Вярата в Исус Христос е *най-великата сила*, достъпна за нас в този живот. Всичко е възможно за тези, които вярват²⁰.

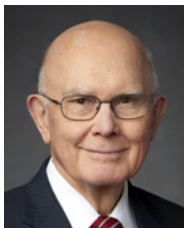
Вашата *растяща* вяра в Него ще премества планини – не скалните планини, които правят земята красива, а планините от окаяност в живота ви. Вашата *развиваща се* вяра ще ви помага да превръщате трудностите в несравними възможности и моменти на израстване.

Тази неделя на Великден, с най-дълбоки чувства на любов и благодарност, провъзгласявам моето свидетелство, че Исус

Христос наистина е възкръснал. Той възкръсна, за да ръководи Своята Църква. Той възкръсна, за да благославя всички Божии чеда, където и да живеят. С вяра в Него можем да преместваме планините в живота си. Свидетелствам за това, в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. В някои части на света хората използват уникален и специален начин за поздрав сутринта на Великден. На техния местен език, поздравът гласи: „Христос възкръсна!“. Тогава поздравеният човек отговаря: „Наистина Той възкръсна!“. Например размяната на поздрав за Великден при рускоговорещите започва с „Христос воскрес“ (Христос възкресе!), а отговорът е „Воистину! воскрес!“ (Воистина възкресе!).
2. Вж. Мосия 2:41.
3. Евреите 11:6. В *Lectures on Faith* е записано, че вярата „е първият велик ръководен принцип, в който има власт, господство и сила над всички неща“ (1985 г., с. 5).
4. Вж. Матей 11:28–30, Алма 7:12–13, Етер 12:27.
5. Мороний 10:7, курсив добавен.
6. Алма 32:27, курсив добавен.
7. Матей 17:20, курсив добавен; вж. също Еламан 12:9, 13.
8. Вж. Учение и завети 78:17–18. Наградата за това да отхвърлим „естественния човек“ е да станем „свети(и) чрез Единението на Господа Христа“ (Мосия 3:19).
9. Вж. 1 Нефи 7:12.
10. Вж. Мормон 9:19–21, Етер 12:30.
11. Вж. 2 Нефи 33:10–11.
12. Вж. Учение и завети 84:20.
13. Матей 7:8.
14. Без силата на вярата Авинадий щеше ли да изгърпи смърт чрез огън за отказа си да отрече това, което знае, че е истина? (вж. Мосия 17:7–20) Без тази сила Етер щеше ли да се крие в кухнята на канара (вж. Етер 12:13–14), а Мороний да изгърпи години самота (вж. Мороний 1:1–3), когато животът им е можело да е много по-лесен, ако просто се бяха отrekli от явяванията си?
15. Вж. Мелвин А. Вашор, Х. Денис Толи и Пайгънър Морталити Тийм към УБЙ, „Mortality on the Mormon Trail, 1847–1868“, *BYU Studies*, изд. 53, № 4, 2014 г., с. 115.
16. Вж. Псаами 121:4.
17. Мормон 9:9.
18. Вж. Исая 54:10, 3 Нефи 22:10.
19. Вж. Мосия 9:10–11, 15.
20. Вж. Марк 9:23.

Неделна следобедна сесия | 4 април 2021 г.

От президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

Да защитаваме нашата божествено вдъхновена конституция

Нашата вяра в божественото вдъхновение дава на светиите от последните дни уникалната отговорност да поддържат и защитават конституцията на Съединените щати и принципите на конституционализма.

В това тревожно време почувствах необходимост да говоря за вдъхновената конституция на Съединените щати. Тази конституция

има специално значение за нашите членове в Съединените щати, но също така е общ предшественик на конституциите по света.

Монголия

I.

Конституцията е в основата на управлението. Тя осигурява структура и ограничава упражняването на правителствените правомощия. Конституцията на Съединените щати е най-старата писмена конституция, която все още е в сила до днес. Въпреки че първоначално е приета от малък брой колонии, тя бързо се превръща в образец за целия свят. Днес само три държави в света нямат приета писмена конституция¹.

В настоящите бележки няма да споменавам никоя политическа партия или група. Говоря за конституцията на Съединените щати, която съм изучавал в продължение на повече от 60 години. Говоря от опит в сферата на правото, като чиновник на председателя на Върховния съд на Съединените щати. Говоря от опита си за 15 години като професор по право и 3½ години като съдия във Върховния съд на Юта. Но най-вече говоря от опита си от 37-годишна служба като апостол на Исус Христос, имащ отговорността да изучава значението на божествено вдъхновената конституция на Съединените щати и делото на Неговата възстановена Църква.

Конституцията на Съединените щати е уникална, защото Бог е открил, че Той я е постановил „за правата и защитата на всяка плът“ (Учение и завети 101:77, вж. също стих 80). Това е причината, поради която тази конституция е от особено значение за Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни по целия свят. Дали и как нейните принципи трябва да бъдат прилагани в други страни по света, е въпрос, по който те сами трябва да вземат решение.

Каква е била целта на Бог за постановяването на конституцията на

Съединените щати? Виждаме това в учението за свободата на избор. В първото десетилетие на възстановената Църква, нейните членове на западната граница страдат в следствие на лично и обществено преследване. Отчасти това се дължи на тяхното противопоставяне на човешкото робство, което е съществувало в Съединените щати по онова време. При тези неприятни обстоятелства Бог разкрива вечни истини относно Своето учение чрез пророка Джозеф Смит.

Бог е дал на Своите чеда свобода на избор – способността да избираме и да действваме. Най-желателното условие за упражняване на тази свобода е максималната свобода мъже и жени да решават и действат според своите лични решения. Така, разяснява откровението, „всеки човек (ще) бъде отговорен за собствените си грехове в съдния ден“ (Учение и завети 101:78). „Ето защо – открива Господ, – не е правилно който и да е човек да бъде под робството на друг“ (Учение и завети 101:79). Това очевидно означава, че човешкото робство е погрешно. И според същия принцип, погрешно е гражданите да нямат право на глас в избирането на техните управници или при създаването на техните закони.

II.

Нашето убеждение, че конституцията на Съединените щати е божествено вдъхновена, не означава, че божествено откровение е продиктувало всяка дума и фраза, като например клаузите, определящи броя на представителите от всеки щат или минималната им възраст². Конституцията не е „напълно завършен документ“ – казва президент Дж. Рубен Кларк. „Напротив

САЩ

– обяснява той, – вярваме, че тя трябва да расте и да се развива, за да посреща променящите се нужди на развиващия се свят³. Например вдъхновени *поправки* са премахнали робството и са дали на жените право на глас. Обаче ние не виждаме подобно вдъхновение във всяко решение на Върховния съд, когато тълкува конституцията.

Вярвам, че конституцията на Съединените щати съдържа поне пет божествено вдъхновени принципа⁴.

Първи е принципът, че източникът на властта е народът. Във време, когато суверенната власт по презумпция произхожда от божественото право на краля или от силата на армията, идеята суверенната власт да се припише на народа е революционна. Философите са се застъпвали за тази идея, но конституцията на САЩ е първата, която я прилага на практика. Суверенната власт в ръцете на народа *не* означава, че тълпи и други групи хора могат да се намесват, да заплашват или да принуждават със сила действия от страна на правителството. Конституцията полага основите на конституционна демократична република, където хората упражняват властта си чрез своите избрани представители.

Втори вдъхновен принцип е разделението на делегираната власт

между федералната държава и щатите, от които се състои тя. В нашата система, този безпрецедентен принцип е бил неколккратно променян от вдъхновени поправки, като тези, които отменят робството и дават право на глас на жените, както споменах по-рано. Същественото е, че конституцията на Съединените щати ограничава националното правителство до упражняване на правомощия, дадени му директно или косвено, и оставя цялата останала управленска власт в ръцете „на щатите или респективно на хората“⁵.

Друг вдъхновен принцип е разделението на властите. Повече от век преди нашия Конституционен конвент през 1787 г., английският парламент е първият, който въвежда разделение на законодателната и изпълнителната власт, когато отнема определени правомощия от ръцете на краля. Вдъхновението на американския конвент е да създаде *автономни* изпълнителна, законодателна и съдебна власти, за да може всяка от тях да контролира другите две.

Четвърти вдъхновен принцип е съвкупността от съществени гаранции за лични права и конкретни ограничения на правителствената власт в Закона за правата, приет чрез изменение само три години след влизането в сила на конституцията. Законът за правата не е нововъведение. При него вдъхновението се състои в практическото приложение на принципи, чието начало е положено в Англия с Великата харта на свободите. Авторите на конституцията били запознати с тях, защото някои от колониалните харти съдържаха такива гаранции.

Без Закона за правата, Америка не би могла да служи като нация-домакин за Възстановяването на

Евангелието, което започва само три десетилетия по-късно. Има божествено вдъхновение в оригиналната клауза, че не трябва да има религиозен ценз за обществени постове⁶, но добавянето на религиозната свобода и гаранциите за децентрализация в първата поправка са жизненоважни. Също виждаме божествено вдъхновение в свободата на словото и печата в първата поправка, както и в личната неприкосновеност, например при наказателно преследване, гарантирана от други поправки.

Пето и последно, аз виждам божествено вдъхновение в ключовата цел на цялата конституция. Ние трябва да бъдем управлявани от *закона*, а не от *личности*, и нашата лоялност е насочена към *конституцията* и нейните принципи и разпоредби, а не към което и да е *длъжностно лице*. По този начин всички са равни през закона. Тези принципи противодействат на амбициите за еднолична власт, които опорочават демокрацията в някои държави. Те също гарантират, че нито една от трите власти не бива да доминира над другите или да пречи на другите да изпълняват конституционните си функции за взаимен контрол.

III.

Въпреки божествено вдъхновените принципи на конституцията на Съединените щати, когато се прилагат от несъвършени смъртни хора, те не винаги осъществяват първоначалния замисъл. Важни теми в законодателството, като например някои закони, които регулират семейните взаимоотношения, са отнети на отделните щати от федералното правителство. Гарантираната от първата поправка

свобода на словото понякога е била ограничавана чрез цензуриране на непопулярна реч. Принципът на разделение на властите винаги е бил под натиск в случаите, когато един клон на властта упражнява или пречи на изпълнението на правомощията, дадени на друг.

Има и други заплахи, които разклащат основите на вдъхновените принципи на конституцията на Съединените щати. Величието на конституцията е накърнено от опити да се лансират някои настоящи обществени тенденции като причина за създаването ѝ, вместо свободата и самоуправлението. Авторитетът на конституцията се омаловажава, когато кандидати и длъжностни лица пренебрегват принципите ѝ. Достоинството и влиянието на конституцията биват отслабени от тези, които говорят за нея като за тест за лоялност или политически лозунг, вместо за възвишения ѝ статус като източник на правомощия и ограничения за правителствената власт.

IV.

Нашата вяра в божественото вдъхновение дава на светиите от последните дни уникалната отговорност да поддържат и защитават конституцията на Съединените щати и принципите на конституционализма, където и да живеят. Трябва да се доверяваме на Господ и да сме позитивни по

отношение на бъдещето на тази нация.

Какво друго трябва да правят верните свети от последните дни? Трябва да се молим Господ да ръководи и благославя всички народи и техните ръководители. Това е част от нашия Символ на вярата. Това, че сме поданици на президенти и управници⁷, разбира се, не е пречка да изразяваме несъгласие с определени закони или политики. Но е необходимо да упражняваме своето влияние по цивилизован и мирен начин, в рамките на нашата конституция и приложими закони. По спорни въпроси, ние трябва да се стремим да поддържаме умерен и обединяващ тон.

Има други задължения, които са част от начина да поддържаме вдъхновената конституция. Трябва да научим и да се застъпваме за вдъхновените *принципи* на конституцията. Трябва да избираме и подкрепяме мъдри и добри хора, които

Гватемала

Нова Зеландия

ще подкрепят тези принципи в своите обществени дела⁸. Трябва да бъдем добре осведомени граждани, които активно упражняват въздействието върху гражданските въпроси.

В Съединените щати и други демократични държави, политическо влияние се упражнява посредством кандидатиране за обществени длъжности (което ние насърчаваме), чрез гласуване, финансова подкрепа, членство и служба в политически партии и непрекъснато общуване с длъжностни лица, партии и кандидати. За да функционира добре, демокрацията се нуждае от всички тях, но един единствен добросъвестен гражданин няма нужда да се ангажира с всичките.

Има много политически въпроси и няма партия, програма или индивидуален кандидат, които да могат да удовлетворят всички лични предпочитания. Затова всеки гражданин трябва да вземе решение в определен момент кои въпроси са най-важни за него или нея. След това членовете на Църквата трябва да търсят вдъхновение как да упражняват влиянието си, в зависимост от своите лични приоритети. Този процес не е лесен. Може да наложи промяна на партията, която подкрепят, или

кандидатите, които избират, дори и от едни избори до други.

При такива независими действия понякога ще се наложи гласоподавателите да подкрепят кандидати и политически партии или програми, чиито други позиции не одобряват⁹. Това е една от причините, поради които насърчаваме нашите членове да се въздържат от взаимно осъждане по политически въпроси. Никога не трябва да допускаме, че верен светия от последните дни не може да принадлежи към определена партия или да гласува за определен кандидат. Ние преподаваме правилни принципи и оставяме нашите членове да избират как да ги подреждат по важност и как да прилагат тези принципи по въпроси, които възникват периодично. Също настояваме и молим нашите местни ръководители да настояват, политическите предпочитания и принадлежност да не бъдат обект на обучение или подкрепа в никое събрание в Църквата.

Църквата на Исус Христос на светите от последните дни, разбира се, упражнява правото си да подкрепя или да се противопоставя на определени законопроекти, за които вярваме, че ще повлияят на

упражняването на свободата на вероизповедание или основните интереси на църковните организации.

Свидетелствам за божествено вдъхновената конституция на Съединените щати и се моля ние, които осъзнаваме, че тя е божествено вдъхновена, винаги да подкрепяме и да защитаваме нейните принципи. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Mark Tushnet, „Constitution“, in Michel Rosenfeld and András Sajó, eds., *The Oxford Handbook of Comparative Constitutional Law* (2012), 222. Трите държави с неписани конституции са Обединеното кралство, Нова Зеландия и Израел. Всяка от тях има дълбоки традиции в конституционализма, въпреки това управленските разпоредби не са събрани в един документ.
2. United States Constitution (Конституция на Съединените щати), член 1, раздел 2.
3. J. Reuben Clark Jr., „Constitutional Government: Our Birthright Threatened“, *Vital Speeches of the Day*, Jan. 1, 1939, 177, quoted in Martin B. Hickman, „J. Reuben Clark, Jr.: The Constitution and the Great Fundamentals“, in Ray C. Hillam, ed., *By the Hands of Wise Men: Essays on the U.S. Constitution* (1979), 53. Бригъм Йънг имал подобен възглед за разработването на конституцията; той учил, че авторите „са положили основите, а бъдните поколения трябва да построят сградата върху тях“ (*Discourses of Brigham Young*, подбор Джон А. Уидтсоу, 1954 г., с. 359).
4. Тези пет точки са подобни, но не идентични на изброените от Дж. Рубен Кларк, *Stand Fast by Our Constitution* 1973 г., с. 7, и Езра Тафт Бенсънт, „Our Divine Constitution“, *Ensign*, ноем. 1987 г., с. 4–7; „The Constitution—A Glorious Standard“, *Ensign*, септ. 1987 г., с. 6–11. Вж., общо, Ноел Б. Рейнолдс, „The Doctrine of an Inspired Constitution“, в *By the Hands of Wise Men*, 1–28.
5. United States Constitution (Конституция на Съединените щати), поправка 10
6. United States Constitution (Конституция на Съединените щати), член 6
7. Вж. Символът на вярата 1:12.
8. Вж. Учение и завети 98:10.
9. Вж. Дейвид Б. Маглеби, „The Necessity of Political Parties and the Importance of Compromise“, *BYU Studies*, том 54, № 4, 2015 г., с. 7–23.

От старейшина Роналд А. Расбанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

„Ето, Аз съм Бог на чудеса“

*Чудеса, знамения и изумления изобилстват
сред последователите на Исус Христос и днес –
във вашия живот и в моя.*

Мои скъпи братя и сестри, каква привилегия е да застана пред вас днес. Присъединявайки се към онези, които вече говориха по време на тази конференция, аз ви свидетелствам, че Исус Христос е жив. Той ръководи Своята Църква, говори на Своя пророк, президент Ръсел М. Нелсън, и обича всички чедата на Небесния Отец.

В тази неделя на Великден отбелязваме Възкресението на Исус Христос, нашия Спасител и

Изкупител¹, Могъщия Бог, Княза на мира². Неговото Единение, чиято кулминация е Възкресението Му три дни по-късно в чужда гробница, е най-великото чудо в човешката история. „Защото ето – заявява Той, – Аз съм Бог; и Аз съм Бог на чудеса“³.

„Престанаха ли чудесата, понеже Христос се възнесе на небето и седна от дясната страна на Бога?“⁴ – пита пророкът Мороний от Книгата на Мормон. И отговаря: „Не; нито

пък ангелите престанаха да служат на чедата човешки“⁵.

След разпъването на кръста един ангел Господен се явява на Мария и още няколко други жени, които отиват до гробницата, за да помажат тялото на Исус. Ангелът казва:

„Защо търсите Живия между мъртвите?“⁶

„Няма Го тук; защото възкръсна“⁷.

Пророкът от Книгата на Мормон Авинадий провъзгласява относно това чудо:

„Ако Христос не се беше вдигнал от мъртвите, ... не можеше да има възкресение.

Но има възкресение, затова и гробът няма победа и жилото на смъртта е погълнато в Христа“⁸.

Чудодейните дела на Исус Христос карат ранните ученици да възкликнат: „Кой ли ще е Този, Който заповядва на ветровете и водата и те Му се покоряват?“⁹.

Докато ранните апостоли следват Исус Христос и Го слушат да проповядва Евангелието, те стават свидетели на много чудеса. Те виждат как „слепи проглеждат, куци прохождат, прокажени се очистват и глухи прочуват; мъртви биват възкресени и на сиромасите се проповядва благовестието“¹⁰.

Чудеса, знамения и изумления изобилстват сред последователите на Исус Христос и днес – във вашия живот и в моя. Чудесата са божествени дела, проявления и изрази на безпределната сила на Бог, както и потвърждение, че Той е „същият вчера, днес и навеки“¹¹. Исус Христос, Който е сътворил моретата, може да ги укротява. Той, Който е възвръщал зрението на слепите, може да насочва взора ни към небесата. Той, Който е очиствал прокажените, може да укрепва немощите

Мадагаскар

Гватемала

ни. Той, Който е изцелявал парализираните, може да ни призовава да се вдигнем и да Го следваме¹².

Много от вас сте виждали повече чудеса, отколкото осъзнавате. Те може да изглеждат малки в сравнение с вдигането на мъртви от Исус. Но чудото не се определя от величината си, а само от това, че идва от Бог. Някои хора предполагат, че чудесата са просто съвпадения или чист късмет. Но пророкът Нефи осъжда тези, които „омаловажават силата и чудесата Божии и си проповядват собствената си мъдрост и собственото си учение, за да се обогатяват“¹³.

Чудесата се осъществяват чрез божествена сила от Този, Който е могъщ да спасява¹⁴. Чудесата са елемент на Божия вечен план, те са жизненоважна връзка между небесата и земята.

Миналата есен сестра Расбанд и аз пътувахме към Гошен, Юта, за пряко излъчване на събитието „Лице в лице“ до над 600 000 души на 16 различни езика¹⁵. Програмата трябваше да бъде съсредоточена върху събитията от Възстановяването на Евангелието на Исус Христос и да включва въпроси, изпратени от пълнолетни младежи по целия свят. Сестра Расбанд и аз лично бяхме разгледали въпросите. Те ни даваха възможност да свидетелстваме за Джозеф Смит като Божий пророк, за силата на откровенията

в живота ни, за продължаващото Възстановяване на Евангелието на Исус Христос и за истините и заповедите, които ценим. Мнозина, които слушат днес, бяха част от онова чудодейно събитие.

Първоначално излъчването трябваше да бъде от Свещената горичка в северен Ню Йорк, където Джозеф Смит свидетелства: „Аз видях над мен във въздуха две Личности, чиято яркост и слава не се поддават на никакво описание. Единият от Тях ми проговори, като ме нарече по име и каза, посочвайки другия: *Този е Моят Възлюбен Син! Него слушай!*“¹⁷. Това, братя и сестри, е чудо.

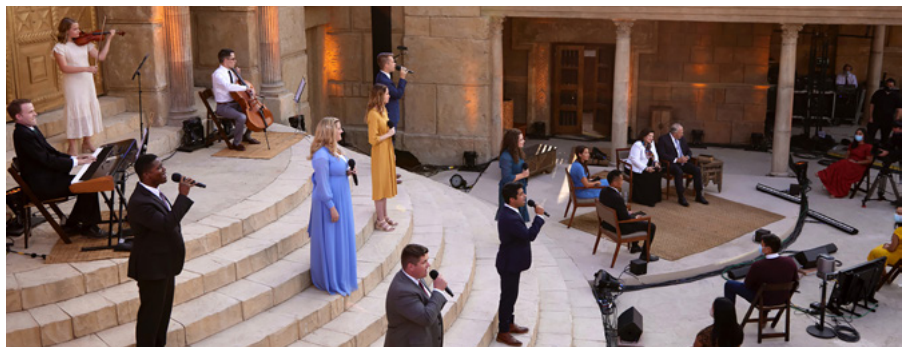
Световната пандемия ни принуди да преместим излъчването в Гошен, Юта, където Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е пресъздава част от стария Йерусалим за филмови цели. Онази неделя вечер сестра Расбанд и аз бяхме на няколко километра от Гошен, когато видяхме гъст пушек да се издига оттам, накъдето отивахме. Горски пожари бушуваха в района и се притеснявахме, че може да застрашат излъчването. И наистина, 20 минути преди началото на излъчването в 18:00 ч. токът спря в целия комплекс. Няма захранване – няма

и излъчване! Имаше генератор, който някои мислеха, че можем да използваме, но нямаше гаранция, че щеше да може да поддържа нужното сложно оборудване.

Всички ние, участниците в програмата, включително разказвачи, музиканти и техници, дори 20 пълнолетни младежи от семейството ми, се бяхме посветили напълно на това, което предстоеше. Аз се отдалечих от съзлите и объркването им и започнах да умолявам Господ за чудо. „Небесни Отче – молах се аз, – рядко съм се молил за чудо, но сега моля за такова. Това събрание трябва да се осъществи за всички наши пълнолетни младежи по света. Нуждаем се от захранване, за да продължим, ако е Твоята воля“.

Седем минути след 18:00 ч., толкова бързо колкото спря, токът дойде. Всичко започна да работи – от музиката и микрофоните до видеата и цялото оборудване за излъчването. Всичко беше наред и започнахме. Бяхме преживели чудо.

Докато сестра Расбанд и аз бяхме в колата на път към дома по-късно онази вечер, президент и сестра Нелсън ни изпратиха следното съобщение: „Рон, искаме да знаеш, че в момента, в който чухме,

Чудесата може да идват в отговор на молитви, подобно на чудото, на което станахме свидетели по време на събитието „Лице в лице“ в Гошен, Юта.

че токът е спрял, започнахме да се молим за чудо“.

Стих от Писанията от последните дни гласи: „Защото Аз, Господ, съм прострял ръката Си, за да задействам небесните сили; вие не можете да го видите сега, но само още малко и ще го видите, и ще узнаете, че Аз съм и че ще дойда, и ще царувам с Моите люде“¹⁷.

Именно това се случи. Господ простря ръката Си и захранването бе възстановено.

Чудесата се осъществяват чрез силата на вярата, както и президент Нелсън така въздействащо ни учеше през последната сесия. Пророкът Мороний увещава хората: „Ако няма вяра сред чедата човешки, Бог не ще може да върши никакви чудеса сред тях; затова Той не им се явяваше, докато не повярваха“.

Той продължава:

„Ето, тъкмо вярата на Алма и Амулик накара тъмницата да рухне на земята.

Ето, тъкмо вярата на Нефи и Лехий извърши промяната у ламанитите, тъй че те бяха кръстени с огън и със Светия Дух.

Ето, тъкмо вярата на Амон и на братята му извърши такова велико чудо сред ламанитите. ...

Нито пък някой някога е извършвал чудеса, преди да е повярвал; ето защо, те вярваха първо в Сина Божий“¹⁸.

Към тази поредица от стихове бих могъл да добавя: „Тъкмо вярата на усърдни млади изгъланители, специалисти по излъчвания, ръководители и членове на Църквата, един апостол и един Божий пророк доведе до толкова голямо чудо, че захранването беше възстановено на една отдалечена снимачна площадка в Гошен, Юта“.

Чудесата може да идват в отговор на молитви. Те не винаги са това, което искаме или очакваме, но когато се уповаваме на Господ, Той ще бъде с нас и ще ни дава това, което е правилно. Неговите чудеса ще са съобразени с моментите, в които се нуждаем от тях.

Господ извършва чудеса, за да ни напомня за Своята сила, за обичта Си към нас, за това, че от небесата може да влияе на земния ни живот и за желанието Си да ни учи относно най-ценните неща. „Онзи, който има вяра в Мен да бъде изцелен – казва Той на светиите през 1831 г. и това обещание е валидно и днес, – и не е определен за смърт, ще бъде изцелен“¹⁹. Има закони, постановени в небесата, и ние винаги сме подвластни на тях.

Има моменти, в които се надяваме на чудодейно изцеление на обичан човек, да се отмени несправедливост или да се смекчи сърцето на огорчена или обезверена душа. Гледайки на нещата през човешките си очи, желаем Господ да се намесва и да поправя счупеното. Чудесата ще се случват чрез вяра, но не винаги в момента или по начина, по който желаем. Това означава ли, че не сме достатъчно верни или че не заслужаваме Неговата намеса? Не! Ние сме възлюбени от Господ. Той е дал живота Си за нас, а Неговото Единение продължава да ни освобождава от бремето и греховете ни, ако се покаяваме и се доближаваме до Него.

Господ ни напомня: „Нито вашите пътища (са) като Моите пътища“²⁰. Исус ни предлага: „Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя“²¹ – ще ни успокои от грижи, разочарования, страхове, неподчинение,

Норвегия

тревоги за обични хора, за изгубени или разрушени мечти. Да чувстваме мир посред объркване или скръб е чудо. Спомнете си думите на Господ: „Не говорих ли мир на ума ти относно този въпрос? Какво по-велико доказателство можеш да имаш от това на Бога?“²² Чудото е, че Исус Христос, Великият Йехова, Синът на Всевишния, отговаря с мир.

Точно както се явява на Мария в градината, наричайки я по име, Той ни призовава да упражняваме своята вяра. Мария отива с желание да Му служи и да се погрижи за Него. Неговото Възкресение не е това, което тя очаква, но е в изпълнение на великия план на щастие.

„Слез от кръста“²³ – подигравателно Му вика тълпата невярващи на Голгота. Той е можел да извърши такова чудо. Но е знаел края от началото и е възнамерявал да бъде верен на плана на Своя Отец. Трябва ясно да разберем този пример.

Във времена на изпитания Той ни казва: „Вижте раните, които пронизаха страната Ми, а също и белезите от гвоздеите по ръцете и нозете Ми; бъдете верни, спазвайте заповедите Ми и ще наследите царството небесно“²⁴. Това, братя и

От старейшина Тимъти Дж. Дайкс
От Седемдесетте

сестри, е чудото, което е обещано на всички ни.

В тази неделя на Великден, докато отбелязваме чудото на Възкресението на нашия Господ, като апостол на Исус Христос, се моля да усещате силата на Изкупителя в живота си и да получавате в отговор на молбите си към нашия Небесен Отец обичта и отдадеността, проявявани от Исус Христос през Неговото земно служение. Моля се да бъдете непоклатими и верни във всичко, което предстои. Моля се да бъдете съпътствани от чудеса, подобно на нас в Гошен, ако това е волята на Господ. Търсете тези изпратени от небесата благословии, докато „търсите този Исус, за Когото проците и апостолите са писали, за да може благодатта на Бога-Отец, също и на Господа Исуса Христа и на Светия Дух, Който свидетелства за тях, да бъде и пребъде във вас навеки“²⁵. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Йов 19:25.
2. Вж. Исая 9:6.
3. 2 Нефи 27:23.
4. Мороний 7:27.
5. Мороний 7:29.
6. Лука 24:5.
7. Матей 28:6.
8. Мосия 16:7–8.
9. Лука 8:25.
10. Матей 11:5.
11. Мороний 10:19.
12. Лука 18:22.
13. 2 Нефи 26:20.
14. Учение и завети 133:47.
15. Според Майкъл Мадсън, 11 ян. 2021 г.
16. Джозеф Смит – История 1:17.
17. Учение и завети 84:119.
18. Етер 12:12–15, 18.
19. Учение и завети 42:48.
20. Исая 55:8.
21. Матей 11:28.
22. Учение и завети 6:23.
23. Матей 27:40.
24. Учение и завети 6:37.
25. Етер 12:41.

Светлината се придързва към светлина

*Като укрепваме вярата си в Христос, ние
получаваме светлина в увеличена степен,
докато тя разпръсне целия мрак.*

Скъпи братя и сестри, радвам се с вас на тази благословена великденска неделя, размишлявайки върху славната светлина, дошла на земята с Възкресението на нашия Господ и Спасител Исус Христос.

Аржентина

По време на Своето земно служение, Той заявява: „Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота“¹. Духът на Христа „е във всички неща (и) дава живот на всички неща“². Той побеждава тъмнината, която иначе ще ни обгради.

В търсене на приключение преди години, двамата ми синове и аз придружавахме група млади мъже до Стенещата пещера, наречена така заради звука, който преди се чувал при входа ѝ. Пещерата има тесен вертикален проход, който стига до дълбока над 55 метра „зала“, която е най-голямата в Калифорния.

Има само два пътя надолу – безопасното кръгово стълбище или вертикално спускане надолу по скалата с въже до дъното; и със синовете ми избрахме спускането. По-големият ми син тръгна първи, докато по-малкият и аз нарочно останахме последни, за да се спуснем заедно.

След като нашите водачи ни инструктираха и екипираха със сбури, и обезопасиха към здраво въже, ние бавно пристъпихме назад, докато

застанахме на малък ръб, за да съберем увереност, защото това бе последната възможност за връщане и последното място, от което можехме да видим някаква светлина от отвора на пещерата.

Следващата ни стъпка назад ни потопа в залата на пещерата, която е толкова огромна, че може да побере Статуята на свободата. Там бавно се спускахме и въртяхме, докато очите ни привикваха към относителната тъмнина. Докато продължавахме да се спускаме, електрическите светлини осветяваха една удивителна стена от блестящи сталагмити и сталактити.

Осветлението внезапно спря без никакво предупреждение. Висейки над привидно бездънната пропаст, ние бяхме обгърнати от пътен мрак, като не можехме да видим дори ръцете си на въжетата пред нас. Един глас незабавно извика: „Татко, татко, там ли си?“

„Тук съм, сине, точно тук“ – отговорих аз.

Неочакваното спиране на осветлението имаше за цел да ни покаже, че без електричество тъмнината в пещерата е непрогледна. Това успя да ни накара наистина да я усетим. Когато осветлението се върна, тъмнината мигновено изчезна и бе заменена от светлина, тъй като тъмнината винаги трябва да отстъпва, дори и на най-слабата светлина. С моите синове запомнихме тъмнината такава, каквато никога преди не бяхме изпитвали, и бяхме по-благодарни за светлината, имащи увереността, че никога не сме сами в мрака.

Пътуването ни през земния живот може да се сравни със спускането в тази пещера. Тръгнали сме от славната светлина на небесата и сме се спуснали през завесата на

Нигерия

забравата към изпълнен с тъмнина свят. Нашият Небесен Отец не ни е оставил в тъмнината, а ни е обещал светлина по време на нашето пътуване чрез Своя Възлюбен Син Исус Христос.

Знаем, че слънчевата светлина е жизненоважна за живота на земята. Произлизащата от нашия Спасител светлина е също толкова важна за духовния ни живот. Имайки съвършена любов, Бог дава светлината на Христа на всеки човек, „който идва на света“³, за да може „да различава... доброто от злото“⁴ и да бъде подтикван да „върши добро непрестанно“⁵. Тази светлина, разкриваща се чрез това, което често наричаме съвест, ни кани да действаме и да бъдем по-добри, най-доброто си „аз“.

Като укрепваме вярата си в Христос, ние получаваме светлина в увеличена степен, докато тя разпръсне целия мрак, който може да ни заобикаля. „Това, което е от Бога, е светлина; и този, който приема светлината и постоянства в Бога, приема повече светлина; и тази светлина става все по-ярка и по-ярка до съвършения ден“⁶.

Светлината на Христа ни подготвя да се радваме на влиянието на Светия Дух, което е „убедителната сила Божия... за истинността на Евангелието“⁷. Третият член на

Божеството, Светият Дух „е личност от Духа“⁸. Най-великият източник на светлина, който Небесният Отец ви дава в земния живот, идва чрез Светия Дух, чието влияние „ще просветлява ума (ви) и... ще изгъл(ва) душата (ви) с радост“⁹.

В Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, чрез възстановената свещеническа власт, вие бивате кръстени чрез пълно потапяне за опрощение на греховете. След това на главите ви биват положени ръце и ви се дава този чудесен „неизказуем дар“¹⁰ на Светия Дух.

Впоследствие, когато желанията и действията ви са съсредоточени върху заветната пътека, Светият Дух, като светлина във вас, открива истината и свидетелства за нея¹¹, предупреждава за опасности, утешава¹², пречиства¹³ и дава мир¹⁴ на душите ви.

Поради това, че „светлината се придържа към светлина“¹⁵, постоянното спътничество на Светия Дух ще ви води да правите избори, които ще ви държат в светлината; и обратното – избори, направени без влиянието на Светия Дух, ще ви водят към сенките и мрака. Както учи старейшина Робърт Д. Хейлз: „Когато светлината присъства, тъмнината е победена и трябва да си отиде. ... Когато духовната

Нова Зеландия

светлина на Светия Дух присъства, тъмнината на Сатана си отива¹⁶.

Нека предложи, че може би сега е времето да се запитате: Имам ли тази „светлина“ в живота си? Ако я нямате, кога последно я усетих?

Точно както слънчевата светлина всеки ден къпе земята, за да обновява и поддържа живота, вие можете ежедневно да поддържате светлината в себе си, когато избирате да следвате Исус Христос.

Допълнителна светлина се добавя всеки път, когато търсите Бог в молитва, изучавате Писанията, за да чувате Неговия глас¹⁷, действате според напътствията и откровенията на нашите живи пророци, подчинявате се, спазвате заповедите и „следва(те) всички Господни обреди“¹⁸.

Всеки път, когато се покайвате, вие каните духовната светлина в душата си и мир в живота си.

Светлината на Спасителя ще блести във вас, като вземате от причастието всяка седмица, за да вземате върху си името на Неговото име, спомнете си винаги за Него и спазвайте Неговите заповеди.

В душата ви блести светлина всеки път, когато споделяте Евангелието и своето свидетелство. Ще усещате Неговата топлина в сърцето си всеки път, когато си служите един на друг, подобно на Спасителя. Светлината на Небесния Отец винаги пребивава в Неговите свети храмове и във всички, които се представят в дома Господен. С вашите постъпки на доброта, търпение, прошка, милосърдие, Неговата светлина във вас нараства и се показва на щастливите ви лица. От друга страна, отстъпваме в сенките, когато твърде лесно се ядосваме или твърде трудно прощаваме. „Когато сте обърнати към

слънцето, сенките няма как да не останат зад вас“¹⁹.

Като живеете така, че да се радвате на спътничеството на Светия Дух, вие наистина „увеличавате духовната си способност да получавате откровения“²⁰.

Животът ни представя трудности и пречки и всички ние трябва да преинем през мрачни дни и бури. Ако „позволяваме на Бог да надделява в нашия живот“²¹ през всичко това, светлината на Светия Дух ще ни разкрива, че нашите изпитания имат определена цел и значение и че накрая те ще ни превърнат в по-добри, по-завършени личности с по-непоклатима вяра и по-голяма надежда в Христа, знаейки, че през цялото време Бог е бил с нас през мрачните ни дни. Както ни съветва президент Ръсел М. Нелсън: „Сред увеличаващия се мрак, който съпътства трудностите, светлината на Исус Христос свети още по-ярко“²².

Различните етапи от живота ни могат да ни отвеждат на неочаквани и нежелани места. Ако сте били отведени там поради грях, поканете светлината на Евангелието в живота си и сега започнете смирено да се обръщате към вашия Небесен Отец и се покайте със съкрушено сърце и разкаян дух. Той ще чува вашите искрени молитви. Със смелост днес се приближавайте до Него и Той ще се приближава до вас²³. Никога не сте твърде далеч от изцелителната сила на Единението на Исус Христос.

Произхождам от добри родители и от вярващи предци, които са откликнали на светлината на Исус Христос и Неговото Евангелие. Това е благославяло тях и потомците им, които са ги последвали с духовна твърдост. Баща ми често говореше

за своя баща, Майло Т. Дайкс, и споделяше как винаги го е водела вярата му в Бог. Дядо бил горски рейнджър и често яздел сам в планините, безрезервно поверявайки живота си на Божието напътствие и грижа.

Дядо бил сам във високите планини през една късна есен. Вече било почти зима, когато оседлал един от любимите си коне, стария Принс, и се качил до дъскорезницата, за да прегледа и измери дървените трупи, преди да могат да бъдат нарязани на дървен материал.

Привечер приключил с работата си и се качил на коня. Температурата бързо паднала и свирепа снежна буря обгърнала планината. Без светлина и пътека, по която да се води, той обърнал Принс в посока, която

смятал, че ще ги отведе обратно до рейнджърската станция.

След няколко километра в мрака, Принс забавил ход и след това спрял. Дядо многократно подканял Принс напред, но конят отказвал. С непрогледната снежна буря, вихреща се около тях, дядо осъзнал, че се нуждае от Божията помощ. Както е правил през целия си живот, той смирено се помолил „с вяра, без да се съмнява“²⁴. Тих, мек глас отговорил: „Майло, разхлаби юздите на Принс“. Дядо се подчинил и като разхлабил юздите, Принс се обърнал и тръгнал с бавни тежки стъпки в друга посока. Часове по-късно, Принс отново спрял и навел главата си. През вилицата дядо видял, че са пристигнали безопасно пред портата на рейнджърската станция.

На сутринта дядо проследил почти заличените следи на Принс в снега. Дъхът му спрял, когато открил откъде се е опитвал да премине с Принс – това било на самия ръб на една висока планинска скала, където само още една крачка напред и двама щели да паднат и да загинат.

Въз основа на това и много други преживявания, дядо съветваше: „Най-добрият и велик спътник, който ще имаш някога, е твоят Небесен Отец“. Спомням си, че когато баща ми разказва историята за дядо, той цитира от Писанията:

„Уповавай на Господа от все сърце и не се облягай на своя разум.

Във всичките си пътища признавай Него и Той ще оправя пътеките ти“²⁵.

Аз ви свидетелствам, че Исус Христос е вечната светлина, която продължава да „свети в тъмнината“²⁶. Няма тъмнина, която някога да може да потисне, потуши, надвие или победи тази светлина.

Нашият Небесен Отец изобилно предоставя тази светлина на вас. Никога не сте сами. Той чува и отговаря на всяка молитва. Той ви е „призова(л) от тъмнината в Своята чудесна светлина“²⁷. Когато питате: „Отче, Отче, там ли си?“. Той винаги ще отговаря: „Гук съм, чедо Мое, точно тук“.

Свидетелствам, че Исус Христос е изпълнил плана на Небесния Отец като наш Спасител и Изкупител²⁸, че Той е пътят, истината и животът. Неговата светлина никога няма да избледнее²⁹, славата Му никога няма да изчезне, любовта Му е вечна, вчера, днес и навеки. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Йоан 8:12.
2. Учение и завети 88:13.
3. Учение и завети 93:2.
4. Мороний 7:16.
5. Мороний 7:13.
6. Учение и завети 50:24.
7. Уилям Уудърф, цитиран в *History of the Church*, том 4, с. 555.
8. Учение и завети 130:22.
9. Учение и завети 11:13.
10. Учение и завети 121:26.
11. Вж. Йоан 16:13, Яков 4:13, Мороний 10:5.
12. Вж. Йоан 14:16, Мороний 8:26.
13. Вж. 2 Нефи 31:17.
14. Вж. Учение и завети 36:2.
15. Учение и завети 88:40.
16. Робърт Д. Хейлз, „От тъмнината в Неговата чудесна светлина“, *Лиакхона*, юли 2002 г., с. 78.
17. Ръсел М. Нелсън, „Слушайте Него“, *Лиакхона*, май 2020 г., с. 89.
18. Учение и завети 136:4.
19. Неизвестен автор.
20. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 96.
21. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, *Лиакхона*, ноем. 2020 г., с. 95.
22. Ръсел М. Нелсън, „Слушайте Него“, с. 88.
23. Учение и завети 88:63.
24. Послание на Яков 1:6.
25. Притчи 3:5–6.
26. Йоан 1:5.
27. 1 Петър 2:9.
28. Вж. Учение и завети 93:9.
29. Вж. 2 Нефи 10:14.

Португалия

От старейшина Д. Тод Кристоферсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

Защо да вървим по заветната пътека?

Това, което отличава заветната пътека, има уникално и вечно значение.

През цялото си служение президент Ръсел М. Нелсън е изучавал заветите на Бог и е учил Неговите чеда на тях. Той самият е ярък пример за човек, който върви по заветната пътека. В първото си послание като президент на Църквата, той казва:

„Вашата отдаденост да следвате Спасителя, като сключвате завети с Него и след това се стремите да ги спазвате, ще разтвря вратите към

всяка духовна благословия и привилегия, подготвена за мъже, жени и деца навсякъде.

... Обредите на храма и сключените там завети са ключът за укрепване на вашия живот, брак и семейство, както и на способността ви да устоявате на атаките на противника. Вашето поклонение в храма и службата ви към вашите предци ще ви благославят с все

повече лични откровения и мир, и ще подсилват решителността ви да останете на заветната пътека“¹.

Какво представлява заветната пътека? Това е единственият път, който води до селестиалното царство на Бог. Поемаме по този път през портата на кръщението, а след това „бърза(ме) напред с увереност в Христа, имайки съвършена светла надежда и любов към Бога и към всички човеци (двете големи заповеди) ... до края“². Докато вървим по заветната пътека, която между другото продължава и отвъд този живот, приемаме всички обреди и завети, свързани със спасението и възвисяването.

Нашата изключително важна отдаденост на заветите включва това да изпълняваме волята на Бог и „да се подчиняваме на заповедите Му във всички неща, които Той ще ни заповяда“³. Спазването на принципите и заповедите на Евангелието на Исус Христос ден след ден е пътят в живота, който носи най-много щастие и удовлетворение. Една от причините за това е следната: човек избягва значителен брой проблеми и поводи за съжаление. Нека използвам едно сравнение със спорта. В тениса има т.нар. „непредизвикани грешки“. Те включват например удрянето на топката в мрежата при разиграване или двойната грешка при сервис. Счита се, че тези грешки се допускат от самия човек при играта и не се дължат на уменията на противника.

Твърде често проблемите или трудностите ни са породени от самите нас, от лоши избори или, бихме могли да кажем, от „непредизвикани грешки“. Когато усърдно се стремим да вървим по заветната пътека, ние съвсем естествено

Гватемала

избягваме много „непредизвикани грешки“. Не ставаме жертва на различни форми на пристрастяване. Не падаме в ямата на непочтеното поведение. Преминаваме над бездната на неморалността и изневярата. Заобикаляме хората и нещата, които, макар и популярни, биха застрашили физическото и духовното ни благосъстояние. Избягваме избори, които нараняват другите или създават пречки за тях, и вместо това придобиваме навици на самодисциплина и служба⁴.

Вярва се, че старейшина Дж. Голдън Кимбъл е казал: „Може не (винаги) да съм вървял по правата и тясна пътека, но (се опитвам) да я пресичам колкото (мога) по-често“⁵. В един по-сериозен момент съм сигурен, че брат Кимбъл би се съгласил, че това да стоим на заветната пътека, а не само да я пресичаме, е най-голямата ни надежда, от една страна, да избягваме окаяността, която *може да бъде избегната*, а от друга страна, да се справяме успешно с *неизбежните* неволи.

Някои хора може да кажат: „Мога да правя добри избори и без да съм кръстен, нямам нужда от завети, за да бъда честен и успял човек“. Наистина, има мнозина, които, въпреки че не са на заветната пътека, действат по начин, аналогичен на изборите и приноса на тези, които са на нея. Бихме могли да кажем, че те жънат благословиите на живот, подобен на заветния. Какво тогава отличава заветната пътека?

Разликата всъщност има уникално и вечно значение. Тя включва същността на нашето подчинение, същината на отдадеността на Бог към нас, божествената помощ, която получаваме, благословиите, свързани със събирането като

Нова Зеландия

заветен народ, и най-важното – нашето вечно наследство.

Подчинение с отдаденост

Първа е същността на нашето подчинение на Бог. Ние не просто имаме добри намерения, а тържествено обещаваме да живеем според всяко слово, което излиза от Божиите уста. Така ние следваме примера на Исус Христос, Който, чрез Своето кръщение, „показ(а) на чедата човешки, че според плътта Той се смирява пред Отца и свидетелства на Отца, че ще Му се подчинява в спазването на заповедите Му“⁶.

Със сключени завети, ние възнамеряваме не просто да избягваме грешки или да сме благоразумни в решенията си. Ние се чувстваме отговорни пред Бог за своите избори и за това как живеем. Вземаме върху си името на Христос. Съсредоточаваме се върху Христос – върху това да сме доблестни в свидетелството си за Исус и да развиваме Христовите качества.

Със сключени завети, спазването на евангелските принципи става неразривна част от самите ни души. Познавам една двойка, която, като сключваха брак, съпругата не беше активна в Църквата, а съпругът не беше член. Ще ги наричам Мери и Джон, но това не са истинските им имена. С появата на децата, Мери започна да чувства дълбока нужда да ги отглежда съгласно

написаното в Писанията – „в учение и наставление Господне“⁷. Джон я подкрепяше. Мери направи някои важни жертви, за да остане у дома и редовно да учи децата на Евангелието. Тя се грижеше семейството да участва пълноценно в събранията за поклонение и дейностите в Църквата. Мери и Джон станаха родители за пример, а децата им, всичките енергични момчета, израснаха във вяра и отдаденост на евангелските принципи и стандарти.

Родителите на Джон, бабата и дядото на момчетата, бяха доволни от пълноценния живот и постиженията на внуците си, но поради някаква враждебност спрямо Църквата, искаха да припишат този успех единствено на родителските умения на Джон и Мери. Джон, въпреки че не беше член на Църквата, не ги оставяше да мислят така, без да им възразява. Той настояваше, че те бяха свидетели на плодовете на евангелските учения – това, което синовете му преживяваха в Църквата, а също и това, което се случваше у дома.

Самият Джон усещаше влиянието на Духа, на любовта и примера на съпругата си, а също и на насърченията на синовете си. След известно време той беше кръстен, което донесе голяма радост на членовете на района и приятелите му.

Въпреки че животът на семейството им не беше без трудности, Мери и Джон чистосърдечно потвърждават, че всъщност заветите на Евангелието са в основата на получените от тях благословии. Те виждаха как словата на Господ към Йеремиа се изпълняват както в живота на децата им, така и в техния собствен: „Ще положи закона Си във вътрешностите им и ще го напиша в

сърцата им; Аз ще бъда техен Бог и те ще бъдат Мой народ⁴⁸.

Обвързани с Бог

Втори уникален аспект на заветната пътека е нашата връзка с Божеството. Заветите, които Бог предлага на Своите чедра, не просто ни напътстват. Те ни обвързват с Него и така обвързани, ние можем да побеждаваме всички неща⁹.

Веднъж прочетох статия във вестник от зле информиран репортер, който обясняваше, че извършваме кръщения за мъртвите, като потапяме ролки с микрофилми във вода. Тогавя всички, чиито имена са на микрофилма, се считат за кръстени. Този подход би бил ефективен, но при него се пренебрегва безкрайната ценност на всяка душа и съществена-та важност на личните завети с Бог.

Исус казва: „Влезте през стеснената порта, защото стеснена е портата и тесен е пътят, който води към живот, и малцина са, които го намират“¹⁰. Метафорично казано, портата е толкова тясна, че хората могат да влизат само един по един. Всеки човек дава лично обещание на Бог, а в замяна приема от Него личен завет, поименен, на който може да разчита безусловно във времето и вечността. Чрез обредите и заветите в живота ни „е видна силата на божествеността“¹¹.

Божествена помощ

Това ни отвежда до разглеждане на трета специална благословия на заветната пътека. Бог предоставя почти непонятен за ума дар, за да помага на тези, които сключват завети, да могат да ги спазват – дара на Светия Дух. Този дар е правото на постоянното спътничество, защитата и напътствията на Светия

Дух¹². Наричан още „Утешителят“, Светият Дух „изпълва с надежда и със свършена любов“¹³. Той „знае всички неща и свидетелства за Отца и за Сина“¹⁴, Чиито свидетели обещаваме да бъдем¹⁵.

На заветната пътека също така намираме изключително важните благословия на прошката и очистването от греха. Това е помощ, която се дава само чрез божествена благодат, предоставяна чрез Светия Дух. „Сега, тази е заповедта – казва Господ – Покайте се, вие, от всички земни краища, елате при Мене и бъдете кръстени в Моето име, за да може да бъдете осветени чрез приемането на Светия Дух, за да може да застанете неопетнени пред Мене в последния ден“¹⁶.

Събиране с хора от заветния народ

Четвърто, тези, които вървят по заветната пътека, също така получават уникални благословия от различни божествено постановени събирания. Пророчества за буквалното събиране на отдавна разпръснатите племена на Израил в земите на тяхното наследство могат да бъдат открити навсякъде в Писанията¹⁷. Изпълнението на тези пророчества и обещания се осъществява сега чрез събирането на хората от заветния народ в Църквата, която е Божието царство на земята. Президент Нелсън обяснява: „Когато говорим за *събиране*, ние просто заявяваме следната основна истина: всяко едно от чедра на Небесния Отец... заслужава да чуе посланието за възстановеното Евангелие на Исус Христос“¹⁸.

Господ заповядва на членовете на Църквата на Исус Христос на светите от последните дни: „Станете и заблестете, тъй че светлината ви да може да бъде знаме за

народите, (а) събирането наедно върху земята на Сион и коловете му да може да бъде за отбрана и убежище от бурята и от яростта, когато те ще се изляят без смесване върху цялата земя“¹⁹.

Има също и седмично събиране на хората от заветния народ, провеждано в молитвения дом в Господния ден, за да можем „по-пълно да се запази(м) неопетнен(и) от света“²⁰. Това е събиране за вземане от хляба и водата на причастието във възпоменание на Единението на Исус Христос и време „да пост(им), да се мол(им) и да разговаря(ме) едни с други относно благосъстоянието на душите си“²¹. Като тинейджър бях единственият член на Църквата в моя клас. С радост общувах с много добри приятели в училище, но въпреки това открих, че разчитам до голяма степен на неделните събирания всяка седмица за духовно и дори физическо обновление. Колко дълбоко усетихме загубата на тези редовни събирания на заветния народ по време на настоящата пандемия и с какво нетърпение очакваме времето, когато ще можем отново да сме заедно както преди.

Хората от заветния народ също се събират в храма, дома Господен, за да приемат обредите, благословиите и откровенията, достъпни единствено там. Пророкът Джозеф Смит учи: „Каква била целта на събирането... на Божия народ във всички времена на света? ... Главната цел била да се съгради дом (на) Господ, където Той да може да открива на Своя народ обредите на дома Си и славата на царството Си, и да учи хората на пътя на спасението; защото има някои обреди и принципи, които, като бъдат учени и практикувани, трябва да бъдат

Индия

извършвани в място или дом, построен за тази цел⁴²².

Наследяване на обещанията, свързани със заветите

И накрая, единствено като вървим по заветната пътека, можем да наследим благословиите на Авраам, Исаак и Яков, най-висшите благословии на спасението и възвисяването, които само Бог може да даде²³.

В Писанията изразът „заветен народ“ често се отнася за буквалните потомци на Авраам или „дома Израилев“. Но заветният народ също така включва всички, които приемат Евангелието на Исус Христос²⁴.

Павел обяснява:

„Понеже всички вие, които сте се кръстили в Христос, с Христос сте се облекли. ...

И ако сте Христови, то сте Авраамово потомство, наследници по обещание²⁵.

Тези, които са верни на ключевите от тях завети, „ще излязат във възкресението на праведните“²⁶. Те са „усъвършенствани чрез Исус, Посредника на новия завет. ... Те са онези, чиито тела са селестиялни, чиято слава е тази на слънцето, тъкмо славата на Бог, най-висшата от всички“²⁷. „Затова всичко е тяхно, било то животът или смъртта, или нещата от настоящето, или идните неща, всички те са техни и те са Христови, а Христос е Божий“²⁸.

Нека всички ние се вслушваме в призива на пророка да останем

на заветната пътека. Нефи е видял нас и нашите дни, и е записал: „Аз, Нефи, съзрях силата на Агнеца Божий, която слезе върху светиите на църквата на Агнеца и върху заветния народ Господен, който беше пръснат по цялото лице на земята; и те бяха въоръжени с праведност и със силата Божия във велика слава“²⁹.

Заедно с Нефи казвам: „Душата ми се наслаждава също на заветите Господни“³⁰. В тази неделя на Великден свидетелствам за Исус Христос, Чистото Възкресение е нашата надежда и потвърждение за всичко, което е обещано на заветната пътека и в нейния край. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиакхона*, апр. 2018 г., с. 6–7.
2. 2 Нефи 31:20. Заветната пътека е установена от началото с Адам и Ева (вж. Моисей 6:50–68).
3. Мосия 5:5. Както обяснява Алма-старши: „Ако това е желанието на сърцата ви, какво имате срещу това да бъдете кръстени в името Господне като свидетели пред Него, че сте встъпили в завет с Него, че ще Му служите и ще спазвате Неговите заповеди, за да може Той да излее по-изобилно Духа Си върху вас?“ (Мосия 18:10).
4. Вж. Алма 1:29–32 за пример от Писанията.
5. Цитиран в Ерик А. Елисън, *The J. Golden Kimball Stories*, 2007 г., с. 78.
6. Вж. 2 Нефи 31:6–7.
7. Ефесаните 6:4, вж. също Енос 1:1.
8. Йеремиа 31:33.
9. Вж. Йоан 16:33.
10. 3 Нефи 27:33, вж. също Матей 7:14.
11. Вж. Учение и завети 84:20.
12. Вж. Bible Dictionary, „Holy Ghost“.
13. Мороний 8:26.

14. Учение и завети 42:17.
15. Вж. Мосия 18:9.
16. 3 Нефи 27:20, вж. също 2 Нефи 31:17.
17. Вж. например Исайя 5:26–29 (2 Нефи 15:26–28), Исайя 54:7, Йеремиа 16:14–16, 2 Нефи 29:14, 3 Нефи 29:1, Символът на вярата 1:10. Появата на Книгата на Мормон е знамение, че Господ е започнал да изгласява Своя завет с дома Израилев, включително „тяхното възстановяване в земите на тяхното наследство“ (3 Нефи 29:1, вж. също 3 Нефи 21:1–7). Книгата на Мормон също така е средството, което се използва за осъществяването на това събиране (вж. 3 Нефи 16:4–8).
18. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“, (духовно послание за младежи по света, юни 2018 г.), *HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org*; вж. също Ръсел М. Нелсън, „Завети“, *Лиакхона*, ноем. 2011 г., с. 86–89.
19. Учение и завети 115:5–6.
20. Учение и завети 59:9.
21. Мороний 6:5.
22. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 445.
23. Вж. Bible Dictionary, „Abraham, covenant of“; Авраам 2:11.
24. Книгата на Мормон е изпратена на езичниците, за „да могат да се покаят и да дойдат при Мене, и да бъдат кръстени в Моето име, и да познаят истинските точки на Моето учение, за да могат да бъдат причислени към Моя народ, о, доме Израилев“ (3 Нефи 21:6).
25. Галатяните 3:27, вж. също Авраам 2:10. Същевременно, дори тези, които може да са истински потомци или плодът на слабите на Авраам, освен ако не приемат Исус Христос, се отказват от своето наследство да бъдат част от Господния избран народ. „Защото ще стане така, казва Отец, че в него ден този, който не се покая и не дойде при Моя Възлюбен Син, ще го отхвърля от Моя народ, о, доме Израилев“ (3 Нефи 21:20; вж. също 2 Нефи 30:2).
26. Учение и завети 76:65.
27. Учение и завети 76:69–70.
28. Учение и завети 76:59.
29. 1 Нефи 14:14.
30. 2 Нефи 11:5.

От старейшина Алан Р. Уокър
От Седемдесетте

Евангелската светлина, носеща истина и любов

Свидетелствам, че евангелската светлина, носеща истина и любов, блести ярко днес по цялата земя.

Прекрасният химн на светиите от последните дни „Чуйте, народи“ безпогрешно пресъздава ентузиазма и радостта от това, че пълнотата на Евангелието достига до целия свят. В този химн пеем:

*Чуйте, народи, глас в небеса –
туй е гласът свят на радостта.
Възстановена е правдата,
ангели пеят с нас¹.*

Луис Ф. Мьонх, авторът на този възторжен текст, е член на Църквата от Германия, който пише вдъхновените думи на химна, докато живее в Швейцария по време на пълновременната си мисионерска служба в Европа². Радостта, произтичаща от това да се види световния ефект на Възстановяването, е ясно изразена в следните думи на химна:

*Бяха народите в тъмнина,
бдяха и чакаха те зора.
Днес те се радват, свърши нощта,
правдата засия³.*

Благодарение на започването на продължаващото Възстановяване преди малко повече от 200 години, евангелската светлина, носеща

истина и любов⁴, сега блести ярко по цялата земя. Пророкът Джозеф Смит научава през 1820 г., а оттогава насам и милиони други хора са научили, че Бог „дава на всички щедро, без да укорява“⁵.

Скоро след организирането на Църквата в тази последна диспенсация, Господ говори на Джозеф Смит и проявява изобилната си любов към нас, казвайки:

„Затова, Аз, Господ, познавайки бедствието, което ще сполети жителите на земята, призовах служителя Си Джозеф Смит-младши и му говорих от небесата, и му дадох заповеди. ...

Тъй че Моят вечен завет да може да бъде установен;

тъй че пълнотата на Моето евангелие да може да бъде оповестена от немошните и простодушните до краищата на света“⁶.

Скоро след получаването на това откровение започва призоваването на мисионери и тяхното изпращане до множество народи по света. Точно както Нефи предвижда, посланието за възстановеното Евангелие започва да се проповядва „сред всички народи, племена, езици и люде“⁷.

„Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е официално организирана през 1830 г. в малка дървена къща в северната част на щата Ню Йорк.

Необходими са 117 години – до 1947 г. – за да нарасне от първоначалните 6 членове до 1 милион. Мисионерите са характерна черта на Църквата от най-ранните ѝ дни; те се разпръскват из Америка и Канада, а през 1837 г. и извън Северна Америка – в Англия. Не след дълго мисионерската работа започва в континентална Европа, далечна Индия и на острови в Тихия океан.

Членовете стават два милиона само 16 години по-късно, през 1963 г., а след още осем години – три милиона“⁸.

Подчертавайки бързия растеж на Църквата, президент Ръсел М. Нелсън неотдавна казва: „Днес Господното дело в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни напредва с ускорена стъпка. Църквата ще има невиждано и несравнимо с нищо друго бъдеще“⁹.

Възстановяването на пълнотата на Евангелието на Исус Христос, организирането на живата Църква на Господ отново на земята и забележителният ѝ растеж оттогава насам направиха възможни по цялата земя благословиите на свещеничеството. В свещените обреди и завети, които ни обвързват с Бог и ни поставят на заветната пътека, ясно се проявява „силата на божествеността“¹⁰. Като участваме в тези свещени обреди за живите и за мъртвите, ние събираме Израил от двете страни на завесата и подготвяме земята за Второто пришествие на Спасителя.

През април 1973 г. с родителите ми отпътувахме от родната ни Аржентина, за да бъдем запечатани

Норвегия

в храма. Тъй като по това време в Латинска Америка нямаше никакви храмове, ние изминахме със самолет около 10 000 км във всяка посока, за да бъдем запечатани в храма Солт Лейк. Макар че по това време бях само на две години и не си спомням цялото това специално събитие, три отделни картини от пътуването се запечатаха в ума ми.

Първо, спомням си, че бях сложен близо до прозореца на самолета и че виждах белите облаци под нас.

Тези красиви, бели облаци останаха в ума ми, все едно че бяха гигантски къдели от памук.

Другата картина, която се запечата в ума ми, бе тази на няколко забавно изглеждащи герои в един увеселителен парк в района на Лос Анджелис. Трудно е да се забравят.

Но много по-важна е следната превъзходна и незабравима картина:

Ясно си спомням присъствието си в една свещена стая на храма Солт Лейк, в която се извършват запечатвания на семейства за времето и за цялата вечност. Помня красивия олтар на храма и ярката слънчева светлина, която проникваше през прозореца на стаята. Тогава почувствах (и оттогава не съм спирал да чувствам) топлината, безопасността

Мадагаскар

и утехата на евангелската светлина, носеща истина и любов.

Изпитах подобни чувства в сърцето си 20 години по-късно, когато влязох в храма, за да бъда запечатан отново – този път, когато с годеницата ми бяхме запечатани за времето и за цялата вечност. В този случай обаче не трябваше да пътуваме хиляди километри, защото храмът Буенос Айрес Аржентина вече бе построен и осветен и бе близо до дома ни.

Двадесет и две години след нашата сватба и запечатване, ние имахме благословията да се завърнем в същия храм, но този път с нашата прекрасна дъщеря, с която бяхме запечатани като семейство за времето и за цялата вечност.

Когато размишлявам върху тези изключително свещени моменти в моя живот, се изгъбвам с дълбока и трайна радост. Чувствам съм и продължавам да чувствам любовта на един състрадателен Небесен Отец, Който познава нашите лични нужди и искрени желания.

Господ Йехова казва относно събирането на Израил в последните дни: „Ще положи закона Си във вътрешностите им и ще го напиша в сърцата им; Аз ще бъда техен Бог и те ще бъдат Мой народ“¹¹. Чувствам се вечно благодарен, че от съвсем ранна възраст Господният закон е проникнал в сърцето ми чрез свещените обреди в Неговия свят дом. Колко важно е да знаем, че Той е нашият Бог, че ние сме Негов народ и че каквито и да са обстоятелствата ни, ако сме верни и спазваме заветите, които сме склучили, можем да бъдем „прегърнат(и) завинаги в обятията на любовта Му“¹².

По време на сесията на жените от общата конференция през октомври 2019 г. президент Нелсън казва: „Всички наши усилия да си служим един на друг, да оповестяваме Евангелието, да усъвършенстваме светиите и да изкупваме мъртвите се сливат в светия храм“¹³.

Пак на същата конференция президент Нелсън казва: „Разбира се, най-ценната част от

Южна Африка

Възстановяването е светият храм. Свещените обреди и завети в него имат съществено значение в подготовката на народ, който ще бъде готов да посрещне Спасителя при Неговото Второ пришествие¹⁴.

Продължаващото Възстановяване е белязано от бърз темп в строежа и освещаването на храмове. Като се събираме от двете страни на завесата, като правим жертви, за да служим и превръщаме храма във важна част от живота си, Господ наистина ни изгражда – Той изгражда Своя заветен народ.

*Светлина евангелска блести,
носи тя навред любов и мир.
Тя като слънце тук засия
и озари света¹⁵.*

Свидетелствам, че евангелската светлина, носеща истина и любов, блести ярко днес по цялата земя. „Чудно(то) и странно дело“, предречено от пророк Исая¹⁶ и видно от Нефи¹⁷, се извършва с ускорени стъпки, дори и в тези трудни времена. Както пророчески заявява Джозеф Смит: „Знамето на истината е

издигнато; ничия нечестива ръка не може да спре напредъка на делото, ... докато целите на Бог (не) бъдат постигнати и великият Йехова (не) каже, че делото е свършено“¹⁸.

Братя и сестри, надявам се, че ще имаме желание и ще решим днес заедно със семействата си да се отдадем на това да се вслушваме в небесния глас, тъкмо гласа на нашия Спасител. Нека сключваме и спазваме завети с Бог, чрез които неотклонно да следваме пътеката, която води обратно към Неговото присъствие, и нека се радваме на благословиите на славната светлина и истина на Неговото Евангелие. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. „Чуйте народи“, *Химни*, № 169.
2. Вж. Карън Лин Дейвидсън, *Our Latter-day Hymns: The Stories and the Messages* (1988 г.), с. 268–269, 413.
3. Вж. „Чуйте народи“, *Химни*, № 169.
4. „Hark, All Ye Nations!“, *Hymns*, no. 264.
5. Послание на Яков 1:5.
6. Учение и завети 1:17, 22–23.
7. 2 Нефи 30:8.
8. „Growth of the Church“, newsroom. ChurchofJesusChrist.org.
9. Ръсел М. Нелсън, „Бъдещето на Църквата: подготовка на света за Второто пришествие на Спасителя“,

Япония

- Лиакхона*, апр. 2020 г., с. 7.
10. Учение и завети 84:20.
 11. Йеремия 31:33.
 12. 2 Нефи 1:15.
 13. Ръсел М. Нелсън, „Духовни богатства“, *Лиакхона*, ноем. 2019 г., с. 79.
 14. Ръсел М. Нелсън, „Закривачи бележки“, *Лиакхона*, ноем. 2019 г., с. 120.
 15. Вж. „Чуйте народи“, *Химни*, № 169.
 16. Исая 29:14.
 17. Вж. 2 Нефи 25:17.
 18. Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, 2008 г., с. 474.

От старейшина Дейвид А. Беднар
От Кворума на дванадесетте апостоли

„Принципите на Моето Евангелие“ (Учение и завети 42:12)

Евангелските принципи представляват базирани на ученията насоки за праведно упражняване на свободата на избор.

На общата конференция на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни през октомври 1849 г. старейшина Джон Тейлър от Кворума на дванадесетте апостоли бил призован да отвори Франция за проповядване на Евангелието на Исус Христос. Неговата служба включвала редакция на първото списание на Църквата в тази страна. През 1851 г. старейшина Тейлър подготвил и публикувал статия в отговор на често задаваните му въпроси относно Църквата. И почти към края на същата тази статия, той разказал следната случка:

„Преди няколко години в Наву, в мое присъствие един господин, член на законодателната власт, попита Джозеф Смит как успява да ръководи толкова много хора и да поддържа такъв свършен ред, отбелязвайки в същото време, че за тях е невъзможно да постигнат това на никое друго място. Г-н Смит отбеляза, че това е много лесна работа. „Как? – отвърна господинът – за нас тя е много трудна!“. Г-н Смит

отвърна: „Аз ги уча на правилните принципи и те сами се ръководят“¹.

Моля се Светият Дух да напътства и назидава всеки от нас, докато наблягам на важната роля на принципите във Възстановеното Евангелие на Исус Христос.

Принципи

Господ разкрива на пророка Джозеф Смит следното: „Старейшините, свещениците и учителите на тази църква трябва да поучават на принципите на Моето евангелие, които са в Библията и Книгата на Мормон, която е пълнотата на евангелието“². Господ също така насърчава светиите от последните дни: „Учете се усърдно и Моята благодат ще ви посещава, та да можете да бъдете обучени по-съвършено в теорията, в принципа, в учението, в закона на евангелието, във всички неща, които се отнасят до царството Божие, които ви е целесъобразно да разберете“³.

Накратко казано, евангелските принципи представляват базирани на ученията насоки за праведно упражняване на свободата на

избор. Принципите произтичат от по-обширни евангелски истини и ни предоставят напътствия и стандарти, докато вървим напред по заветната пътека.

Например първите три точки от Символът на вярата формулират основните аспекти от учението на възстановеното Евангелие на Исус Христос: същността на Божеството в първа точка, последиците от Падението на Адам и Ева във втора точка и благословиите, които стават възможни чрез Единението на Исус Христос в трета точка⁴. А четвърта точка излага първите принципи – насоките за упражняване на вяра в Исус Христос и за покаяние – както и първите обреди на свещеничеството, които позволяват Единението на Исус Христос да действа в нашия живот⁵.

Словото на мъдростта е друг пример за принцип, който ни дава насоки. Моля, обърнете внимание на уводните стихове в раздел 89 на Учение и завети:

„Дадено за правило, с обещание, пригодно към възможностите на слабите и на най-слабите от всички светии, които са или могат да бъдат наречени светии.

Ето, наистина, тъй ви казва Господ: Като следствие на злини и замисли, които съществуват и ще съществуват в сърцата на заговорничещи човеци през последните дни, Аз ви предупреждавам и предизвествявам, като ви давам чрез откровение това слово на мъдрост“⁶.

Вдъхновените указания, които следват това въведение, предоставят трайни насоки както за физическото, така и за духовното ни благосъстояние и свидетелстват за конкретни благословии, достъпни в зависимост от нашата отдаденост на този принцип.

Русия

Това да научаваме, разбираме и живеем според евангелските принципи укрепва вярата ни в Спасителя, задълбочава отдадеността ни към Него и кани множество благословии и духовни дарове в живота ни. Принципите на праведността също ни помагат да гледаме отвъд личните си предпочитания и егоцентрични желания, като ни предоставят безценната перспектива на вечната истина, докато се справяме с различни обстоятелства, трудности, решения и преживявания в земния живот.

Съвременни примери за преподаване на правилни принципи

Изказването на пророка Джозеф Смит относно преподаването на правилни принципи е вероятно едно от неговите най-често цитирани учения. Виждаме въздействащи примери за този вдъхновен модел за даване на насоки в ученията на упълномощените от Господ служители в наши дни.

Принципът за приличие

Президент Далин Х. Оукс говори на общата конференция през 1998 г. относно задълженията на

носителите на свещеничеството на Аарон, свързани с подготовката и отслужването на причастието. Той описва *принципа за приличие* и посочва, че един носител на свещеничеството на Аарон никога не би позволил неговият външен вид или поведение да разсейва който и да било член на Църквата по време на богослужение и подновяване на заветите. Президент Оукс набляга и на свързаните принципи за спретнатост, чистота, благоговение и достойнство.

Интересното е, че президент Оукс не дава на младите мъже дълъг списък с неща, които да правят и такива, които да не правят. Напротив, той обяснява принципа с очакването младите мъже, техните родители и учители да използват собствената си преценка и вдъхновение, за да следват насоките.

Той обяснява: „Няма да ви предлагам конкретни правила, тъй като обстоятелствата в различните райони и клонове в световната ни Църква са толкова разнообразни, че дадено правило, което е подходящо в една обстановка, може да не е подходящо при друга. Вместо това ще ви предложи един принцип,

Филипини

основен на ученията. Ако всички разберат този принцип и действат в унисон с него, няма да има нужда от правила. Ако при отделни случаи има нужда от правила или съветване, местните ръководители могат да се погрижат за това според ученията и свързаните с тях принципи“⁷.

Принципът „Господният ден е вид израз“

На общата конференция през април 2015 г. президент Ръсел М. Нелсън учи, че „Господният ден е наслада“⁸. Той също така обяснява как лично е разбрал един основен принцип относно освещаването на Господния ден:

„Как *освещаваме* Господния ден? Като бях доста по-млад, изучавах списъците, които други бяха съставили за това какво да се прави и какво да *не се* прави в Господния ден. По-късно научих от Писанията, че поведението и отношението ми в Господния ден представлява един вид *израз* на взаимоотношенията между мен и Небесния ми Отец. С това разбиране, аз вече не се

нуждаех от списъци какво може и какво не. Когато трябваше да взема решение дали някоя дейност е подходяща за Господния ден, аз просто се запитвах: „*Как да изразя отношението си към Бог?*“. Този въпрос правеше кристално ясен избора ми за дейности в Господния ден⁴⁹.

Простичкият, но въздействащ въпрос на президент Нелсън набляга на принцип, който разсейва всяко съмнение за това какво означава да освещаваме Господния ден и как трябва да го правим. Въпросът му предоставя в обобщен вид насока и стандарт, които могат да благославят всички нас при различните ни обстоятелства.

Принципът „Да позволяваме на Бог да надделява“

На общата конференция преди шест месеца, президент Нелсън описа възторга си от това, че е получил ново проникновение относно значението на думата *Израил*. Той ни сподели, че е бил силно вдъхновен да научи, че „самото име *Израил* се отнася за човек, който *желае* да позволява на Бог да надделява в неговия или нейния живот“⁴¹⁰. След това президент Нелсън изтъкна няколко важни заключения, произтичащи от това проникновение.

Посланието му за това, че трябва да *позволяваме на Бог да надделява*, е забележителен пример за преподаване на правилни принципи, чрез които ние сами да направляваме действията си. И както прави в посланието си относно превръщането на Господния ден в наслада, президент Нелсън задава основаващи се на принципа въпроси, които служат за насока и стандарт за всеки от нас.

„*Вие желаете ли да позволявате на Бог да надделява в живота ви?*

Вие желаете ли да позволявате на Бог да бъде най-важното влияние в живота ви?“

Той продължава:

Помислете как подобен вид нагласа би ви благославял. Ако не сте сключили брак и си търсите вечен партньор, желанието ви да бъдете част от „Израил“, ще ви помага да решавате с кого да излизате на срещи и при какви обстоятелства.

Ако сте сключили брак с човек, който е нарушил заветите си, желанието ви да позволявате на Бог да надделява в живота ви ще позволява на вашите завети с Бог да си останат ненакърнени. Спасителят ще изцели съкрушеното ви сърце. Небесата ще се отворят, като полагат усилия да знаете как да вървите напред. Не е нужно да се лутате или да се чудите.

Ако имате искрени въпроси, свързани с Евангелието, като избирате да позволявате на Бог да надделява, ще бъдете водени към откриването

и разбирането на абсолютни, вечни истини, които ще направляват живота ви и ще ви помагат да стоите здраво на заветната пътека.

Когато имате изкушения – и дори това да се случва, когато сте изнемощели, чувствате се сами или недоразбрани – представете си смелостта, която можете да съберете, като избирате да позволявате на Бог да надделява в живота ви и като Го молите да ви укрепва.

Когато най-голямото ви желание е да позволявате на Бог да надделява, да бъдете част от Израил, толкова много решения стават по-лесни. Толкова много проблеми избледняват! Разбирате как най-добре да се грижите за външния си вид. Разбирате какво да гледате и четете, къде да прекарвате времето си и с кого да общувате. Разбирате какво искате да постигнете. Разбирате какъв човек наистина искате да станете⁴¹¹.

Забележете колко много жизненоважни решения и житейски

Мексико

Русия

преживявания могат да бъдат повлиявани от принципа за това да позволяваме на Бог да надделява: излизане на срещи и брак, свързани с Евангелието въпроси и притеснения, изкушения, външен вид, какво да гледаме и четем, къде да прекарваме времето си, с кого да общуваме и много други. Вдъхновените въпроси на президент Нелсън наблягат на простичък принцип, който дава насока за всеки аспект от нашия живот и ни позволява сами да се ръководим.

Съвсем малко кормило

Когато Джозеф Смит е в затвора Либърти, той пише писма с напътствия до членове и ръководители на Църквата и им напомня, че „един много голям кораб се облагодетелства твърде много от съвсем малко кормило, което го държи в съответствие с вятъра и вълните“¹².

Кормилото се нарича още шурвал или рул и се използва за управление на кораб или лодка. Изразът „което го държи в съответствие с вятъра и вълните“ означава, че корабът бива управляван така, че да поддържа равновесие и да не се преобръща по време на буря.

Евангелските принципи за мен и за вас са като рула на един кораб. Правилните принципи ни помагат да знаем коя е нашата посока в живота и да стоим непоколебими, постоянни и непоклатими, за да не

губим равновесие и да не попадаме в бушуващите бури от тъмнина и объркване в последните дни.

Изобилно бяхме благословени на тази обща конференция да научим вечни принципи от упълномощените от Господ служители. А сега, личната ни отговорност е сами да се ръководим според истините, за които те свидетелстваха¹³.

Свидетелство

Президент Езра Тафт Бенсън учи: „През следващите шест месеца броят ви на (*Лиакхона*) от конференцията следва да бъде до стандартните ви произведения и да бъде използван често“¹⁴.

С цялата сила на душата си отправям покана към всички нас да изучаваме и обичаме принципите на праведността и да живеем според тях. Единствено евангелските истини могат да ни позволят „бодро (да) свършим всички неща, които са по силите ни“, за да продължаваме напред по заветната пътека и „(да) видим спасението Божие и ръката Му“¹⁵.

Знам, че ученията и принципите на Евангелието на Исус Христос са основните източници на напътствия в живота ни и на продължаваща радост в земния живот и във вечността. На този славен Великден с радост свидетелствам, че нашият жив Спасител е изворът на тези истини. За това свидетелствам в

святото име на Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Джон Тейлър, в *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., с. 246.
2. Учение и завети 42:12.
3. Учение и завети 88:78.
4. Вж. Символът на вярата 1:1–3.
5. Вж. Символът на вярата 1:4.
6. Учение и завети 89:3–4.
7. Dallin H. Oaks, “The Aaronic Priesthood and the Sacrament,” *Liahona*, Jan. 1999, 45–46.
8. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Господният ден е наслада“, *Лиакхона*, май 2015 г., с. 129–132.
9. Ръсел М. Нелсън, „Господният ден е наслада“, с. 130, курсив добавен.
10. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, *Лиакхона*, ноем. 2020 г., с. 92.
11. Ръсел М. Нелсън, „Да позволяваме на Бог да надделява“, с. 94.
12. Учение и завети 123:16.
13. Президент Харолд Б. Лий (1899 – 1973) увещава членовете да превърнат речите от конференцията в „пътеводителя за делата и словата (си) през следващите шест месеца“. Той обяснява: „Това са важните въпроси, които Господ смята за нужни да разкрие на този народ в тези дни“ (в *Conference Report*, апр. 1946 г., с. 68).
14. Президент Спенсър У. Кимбал (1895 – 1985) също набляга на важноста на посланията от общата конференция. Той казва: „Никой текст или книга освен стандартните произведения на Църквата не бива да имат по-важно място в личната ви библиотека – важноста се определя не от превъзходната риториката или красноречието в представянето, а от идеите, посочващи пътя към вечен живот“ (*In the World but Not of it*, Brigham Young University Speeches of the Year (14 май, 1968 г.), с. 3).
15. Президент Томас С. Монсън (1927 – 2018) препотвърждава колко е важно да изучаваме речите от конференцията. Той казва: „Нека помним дълго това, което чухме по време на тази обща конференция. Всяко от посланията, отправени тук, ще бъде публикувано в списанията *Ensign* и *Лиакхона* следващия месец. Увещавам ви да ги изучавате и да размишлявате над поученията им“ („До следващата среща“, *Лиакхона*, ноем. 2008 г., с. 106).
14. Езра Тафт Бенсън, “Come unto Christ, and Be Perfected in Him,” *Ensign*, май 1988 г., с. 84.
15. Учение и Завети 123:17.

От президент Ръсел М. Нелсън
Президент на Църквата на Исус Христос
на светиите от последните дни

COVID-19 и храмовете

Нека сключените храмови завети и благословиите, които сте получили благодарение на тях, бъдат често в умовете и сърцата ви. Останете верни на заветите, които сте сключили.

Мои обични братя и сестри, наистина се насладихме на духовно пиршество. Колко съм благодарен за молитвите, посланията и музиката през цялата конференция! Благодаря на всички, че се присъединихте към нас, където и да се намирате.

В началото на миналата година, поради пандемията от COVID-19 и желанието ни да бъдем добри граждани на света, вземе трудното решение временно да затворим всички храмове. През последвалите месеци бяхме вдъхновени да започнем постепенно отваряне на храмовете чрез много предпазлив подход. Сега храмове се отварят на четири фази при стриктно спазване на местните държавни разпоредби и протоколи за безопасност.

В храмовете на фаза 1 двойки, които отговарят на изискванията и вече са получили своето надаряване, могат да бъдат запечатани като съпруг и съпруга.

В храмовете на фаза 2 се извършват всички обреди за живите, включително лично надаряване, запечатване на съпруг и съпруга, а също и запечатване на деца към родители. Наскоро променихме насоките за фаза 2 и вече е позволено

младежи, нови членове и други носители на препоръки за ограничено използване да участват в кръщения като заместници на своите предци.

В храмовете на фаза 3 с предварително записване може да се участва не само в обреди за живите, но също и във всички обреди чрез заместник за починали предци.

Фаза 4 е връщане към пълната и обичайна работа на храмовете.

Благодарни сме за вашето търпение и отдадена служба през този период на промени и трудности. Моля се желанието ви да се покланяте и служите в храма сега да гори по-ярко от всякога.

Вероятно се чудите кога ще можете да се върнете в храма. Отговорът е: Вашият храм ще отвори, когато местните държавни разпоредби го позволяват. Когато разпространението на COVID-19 във вашия район е в рамките на безопасните граници, вашият храм ще бъде отворен отново. Правете всичко по силите си за намаляването на броя на случаите на COVID в своя район, за да може да има повече възможности за служба в храма.

Междувременно, нека сключените храмови завети и благословиите,

САЩ

които сте получили благодарение на тях, бъдат често в умовете и сърцата ви. Останете верни на заветите, които сте сключили.

Сега градим за бъдещето! Към момента четиридесет и един храма са в процес на изграждане или ремонт. Само през изминалата година, въпреки пандемията, беше направена първа копка за 21 нови храма!

Желаем домът Господен да бъде все по-близо до нашите членове, за да могат да се радват на свещената привилегия да посещават храма възможно най-често предвид обстоятелствата.

Докато обявявам плановете ни за изграждането на още 20 храма, размишлявам и се прекланям пред пионерите – тези от миналото, а също и в наши дни, посветили живота си на поставянето на основата на случващото се днес. Ще бъде изграден нов храм на всяко от следните места: Осло, Норвегия; Брюксел, Белгия; Виена, Австрия; Кумаси, Гана; Бейра, Мозамбик; Кейптаун, Южна Африка; Сингапур, Република Сингапур; Бело Оризонте, Бразилия; Кали, Колумбия; Керетаро, Мексико; Тореон Мексико; Хелена, Монтана; Каспър, Уайоминг; Гранд Джънкшън, Колорадо; Фармингтън, Ню Мексико; Бърли, Айдахо; Юджийн, Орегон; Елко, Невада;

Йорба Линда, Калифорния и Смитфийлд, Юта.

Храмовете са съществена част от Възстановяването на Евангелието на Исус Христос в неговата пълнота. Обредите на храма изпълват живота ни с мощ и сила, които не могат да бъдат получени по никакъв друг начин. Благодарим на Бог за тези благословии.

В края на тази конференция отново изразяваме своята обич към вас. Молим се Бог да излива Своите благословии и нежна грижа над всеки един от вас. Ние заедно сме посветени на Неговата свята служба. Нека смело работим с жар в славното дело на Господ! За това се моля, в свящото име на Исус Христос, амин. ■

Статистически отчет, 2020 г.

За информация на членовете на Църквата Първото президентство публикува дадения по-долу статистически отчет за растежа и състоянието на Църквата към 31 декември 2020 г.

ЦЪРКОВНИ ЕДИНИЦИ

Колове	3 463
Мисии	405
Окръзи	537
Райони и клонове	31 136

БРОЙ ЧЛЕНОВЕ НА ЦЪРКВАТА

Общ брой на членовете	16 663 663
Увеличаване броя на децата по картон	65 440
Кръщения на обърнати във вярата	125 930

МИСИОНЕРИ

Пълновременни мисионери	51 819
Мисионери на църковна служба	30 527

ХРАМОВЕ

Храмове, осветени през 2020 г. (храмът Дърбън Южна Африка)	1
Повторно осветени храмове през 2020 г.	0
Брой на действащите храмове към края на годината	168

Вляво: Стъклен таван на Центъра за конференции в Солт Лейк Сити, Юта.

Старейшина

Пол В. Джонсън

Президентството на Седемдесетте

Един от ценните уроци, които старейшина Пол В. Джонсън научава от многото си години на работа в образователната система на Църквата, е, че Господ спазва Своите обещания към хората, които спазват заветите, които са сключили, независимо от житейските трудности.

„Макар че в някои аспекти на живота си имаме несигурност, на нас са ни дадени обещания, които са гарантирани – неотдавна каза той. – Не можем да позволим на неясната перспектива да ни лиши от сигурните обещания на Господ“¹.

Днес Божиите чедра са изправени пред световна пандемия, поляризация в обществото и „потоп“ от страна на социалните медии. Обаче, старейшина Джонсън казва, че като спазваме сключените завети, Господ ни дава насоки, сили и утеха.

На 3 април 2021 г. старейшина Джонсън е подкрепен като член на президентството на Седемдесетте и ще започне службата си като такъв от 1 август 2021 г. Старейшина Джонсън служи като 16-и специален пълномощник от Образователната система на Църквата от 2008 г. до 2015 г. и се връща на тази позиция през 2019 г.

Пол Виър Джонсън е роден на 24 юни 1954 г. в Гейнсвил, Флорида, САЩ, в семейството на Виър и Уинифред Джонсън. Израства в Логан, Юта, САЩ и служи в мисия Норвегия Осло. След мисията си, през 1976 г. той сключва брак с Лесли Джил Уошбърн в храма Логан Юта. Те имат 9 деца и 40 внуци.

През 1978 г. старейшина Джонсън получава бакалавърска степен по зоология и ботаника от Университета Бригъм Йънг, през 1982 г. – магистърска степен по образование също от Университета Бригъм Йънг, а през 1989 г. – докторска степен по образователна технология от Университета Юта Стейт.

Той преподава в Семинара в продължение на 12 години в Аризона и Юта преди да започне да работи на различни позиции в сферата на администрацията и разработването на учебни програми.

Старейшина Джонсън е подкрепен за член на Първия кворум на седемдесетте на 2 април 2005 г. Служил е и като областен седемдесетник, съветник в президентството на кол, висш съветник в кол, епископ и президент на Младите мъже в район. ■

БЕЛЕЖКА

1. Вж. Пол В. Джонсън, „Forward with Hope and Faith“ (реч от церемония по откриване на учебната година, Университет Бригъм Йънг – Хавай, 11 дек. 2020 г.), speeches.byuh.edu.

Старейшина

С. Марк Палмър

Президентството на Седемдесетте

Старейшина С. Марк Палмър е завинаги благодарен за радостта и надеждата, които намира в службата в храма и храмовите обреди. Призвание да служи ежеседмично в храма Далас Тексас със съпругата си Жаклин през един от най-натоварените моменти на живота им помага на старейшина Палмър да преосмисли приоритетите си. Службата в храма го учи на жертва, планиране и баланс и му помага да си спомня заветите и да става по-добър съпруг и баща. Службата в храма му напомня за вечното естество на семейството и за радостната бъдеща среща с починалите обични хора, сред които е и една негова сестра, починала на едногодишна възраст.

Службата в храма също помага на старейшина Палмър да се подготви духовно за бъдещи свещенически призвания, включително за член на президентството на Седемдесетте. Старейшина Палмър, подкрепен на 3 април 2021 г., ще се заеме с новите си отговорности на 1 август 2021 г.

Станли Марк Палмър е роден на 11 февруари 1956 г. в Те Пуке, Бей оф Пленти, Нова Зеландия, в семейството на Кенет и Джил Палмър. Семейството му се присъединява към Църквата, докато той е дете.

След като отслужва пълновременна мисия в мисия Нова Зеландия Уелингтън, той получава бакалавърска степен по търговия от Университета на Оклънд през 1979 г. и магистърска степен по бизнес администрация от Университета Бригъм Йънг през 1982 г. Докато живее в Прово, Юта, САЩ, се запознава с една завърнала се мисионерка на име Жаклин Ууд. Те сключват брак Солт Лейк. Семейство Палмър имат шест деца и 16 внуци.

Старейшина Палмър е президент на SMP Ventures, компания за недвижими имоти, основана от него в Остин, Тексас, САЩ. Той е служил като епископ, президент на кол, президент на мисия Уошингтън Спокейн (2009 – 2012), междинен президент на мисия Австралия Сидни Юг (2014 г.) и областен седемдесетник.

Подкрепен е като висш ръководител седемдесетник на 2 април 2016 г. и в момента служи като президент на област Африка Юг. ■

Старейшина Шон Дъглас

Висш ръководител седемдесетник

Шон Дъглас започва службата си като млад мисионер, като служи в мисия Чили Концепсион, в дълбоката провинция. Неговият „прекрасен обучаващ колега, който е и първият му чилийски колега, говори испански с шеметна скорост“. След три месеца в южноамериканската страна, на старейшина Дъглас все още му е трудно с испанския.

Разочарованието и носталгията пораждат у него съмнения и го карат да падне на колене. „Не се справям изобщо – моли се той. – Изглежда не повлиявам на никого“.

Сърцето му е обзето от въздействащ въпрос от небесата: „Тук си заради Мен или заради теб?“

В този момент той решава пред Бог да забрави за себе си и да продължи да полага усилия. „През тази конкретна нощ аз сънувах на испански“ – казва той.

На следващия ден всичко е по-лесно. „Можех да говоря малко по-добре. Можех да разбирам малко повече. Мисията значително укрепил моето свидетелство за силата на молитвата и за това, че когато отиваме и вършим това, което Господ заповяда, Той винаги предоставя начин за изпълнението му“.

Тази философия му дава насока през целия му живот след това.

Шон Дъглас е роден на 1 май 1964 г. в Солт Лейк Сити, Юта, в семейството на Барбара и Лео Дъглас. Той израства в източния край на долината Солт Лейк и сключва брак с Патриша Ан Диксън, неговата любима от гимназията, в храма Солт Лейк през юни 1985 г. Те имат четири деца.

Старейшина Дъглас завършва счетоводство в Университета на Юта и работи като ревизор преди да прекара три десетилетия в корпорацията Хънтсман, в която накрая служи като изпълнителен вицепрезидент и финансов директор.

Неговата вяра и упованието му в Господ, станали непоклатими през младежките му години и мисията му, го насочват по време на свързаните с кариерата му премествания в Англия, където служи като млад епископ и в Хюстън, Тексас, САЩ. Служи като президент на мисия Перу Лима Юг от 2012 г. до 2015 г. В момента, в който получава новото си призвание, старейшина Дъглас служи като областен седемдесетник. ■

Старейшина Майкъл А. Дън

Висш ръководител седемдесетник

Родителите на Майкъл А. Дън се развеждат, когато той е малък, но докато майка му го отглежда, тя вдъхва в него силна вяра и ценности. След като учи в частно епископално училище в Солт Лейк Сити, Юта, САЩ, той се премества в държавна гимназия, в която се запознава с членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Когато неговите нови приятели и техните родители го приемат топло, Майкъл пожелава да научи повече за Църквата. В крайна сметка решава да се срещне с мисионерите. Той казва, че техните учения относно Божеството и Първото видение на Джозеф Смит са го „докоснали с истинска сила“.

Чрез молитва разбира, че Евангелието е истинно и бива кръстен през последната си година в гимназията. Оттогава насам старейшина Дън е „подхранван от поредица от невероятни ръководители“.

Той признава и духовната грижа и подготовка, които е получавал от Небесния Отец и Спасителя през целия си живот. „Аз съм вярващ – казва старейшина Дън. – Благословен съм да съм свидетел за Исус Христос и да говоря сега за Неговия живот, Неговата добрина, Неговото възстановено Евангелие“.

Майкъл Остин Дън е роден на 5 март 1958 г. в Тусон, Аризона, САЩ, в семейството на Патриша и Джеймс Р. Дън. Израства в Солт Лейк Сити. След като отслужва пълновременна мисия в мисия Хавай Хонолулу, през 1980 г. той сключва брак с Вирджиния Полсън в храма Солт Лейк. Имат три деца.

През 1981 г. старейшина Дън получава бакалавърска степен по масови комуникации, а през 2008 г. – магистърска степен по комуникации, като и двете са от Университета на Юта. Той е бил генерален мениджър на KUED (PBS Utah), президент на Dunn Communications Inc. и директор на BYUtv и BYU Radio.

Старейшина Дън, който служи като областен седемдесетник в момента на призоваването си, е служил като епископ, съветник в епископство, президент на кол, президент на Младите мъже в район, висш съветник и президент на мисия Южна Африка Йохансбург от 2014 г. до 2017 г. ■

Старейшина Кларк Г. Гилбърт

Висш ръководител седемдесетник

Мнозина познават старейшина Кларк Г. Гилбърт като ръководител на BYU-Pathway Worldwide и като бивш ректор на Университета Бригъм Йънг – Айдахо. Той е известен на мнозина и поради иновативното му разработване на онлайн програмите за висше образование и в двете институции.

Старейшина Кларк счита, че съдържателната служба в Църквата – да помага на млади мъже в град Бостън, Масачузетс, САЩ – го е подготвила да предоставя образователни възможности на по-широка публика. Тази възможност за служба се появява, докато е зает с магистратурата си и с грижи за младото си семейство.

„Тези млади мъже не винаги имаха много подкрепа. Те станаха част от нашия живот и ние ги обикнахме – казва той. – Научих се да се вслушвам в Господ и знаех, че Той е в техния живот. Можех да Го чувам как ми казва какво трябва да правя за тях“.

Старейшина Гилбърт казва, че Господ го е учил за нуждите на другите хора. „Той не само ме подготвяше за образование, но и ми показваше какво може да прави в живота на хората на дълбоко, личностно ниво“.

Кларк Гордън Гилбърт е роден в Оуклънд, Калифорния, САЩ, на 18 юни 1970 г. в семейството на Пол и Сюзън Гилбърт. Израства във Финикс, Аризона, САЩ. След като служи в мисия Япония Кобе, през 1994 г. той сключва брак с Кристин Колдър в храма Солт Лейк. Имат осем деца.

През 1994 г. старейшина Гилбърт получава бакалавърска степен по международни отношения от Университета Бригъм Йънг, през 1995 г. получава магистърска степен по азиатски науки от Университета Станфорд и през 2001 г. – докторска степен по бизнес администрация от Университета Харвард. Работил е като асистент в бизнес факултета на Университета Харвард, вице-президент по академичната дейност на УБИ – Айдахо и президент и изпълнителен директор на *Deseret News* и *Deseret Digital Media*.

В момента на получаването на призованието си старейшина Гилбърт е областен седемдесетник. Той е служил и като президент на кворума на старейшините, съветник в президентството на Младите мъже в кол, в президентство на кол и като епископ. ■

Старейшина Патрисио М. Гиуфра

Висш ръководител седемдесетник

Старейшина Патрисио М. Гиуфра е на четири години, когато баща му умира от рак. В детските си години той изпитва съмнения в Бог, чудейки се защо животът е толкова несправедлив.

Старейшина Гиуфра си припомня тогавашните си мисли: „Баща ми бе добър и грижовен съпруг и баща. Защо трябваше да умре?“

Отговорите и разбирането идват около десет години по-късно, когато Патрисио и майка му се срещат с пълновременните мисионери и приемат Евангелието.

Планът на спасение му дава надежда, защото му помага да разбере загубата на баща си. „Той подготви пътя за нас, за да се присъединим към Църквата“ – казва той.

От момента, в който бива кръстен, Евангелието на Исус Христос става опора в живота на старейшина Гиуфра. „Църквата е моят живот – казва той. – Чувствам се, все едно винаги съм бил част от нея“.

През 1989 г. настъпва много специален момент, когато старейшина Гиуфра е запечатан за родителите си и починалите си братя и сестри в храма Огдън Юта. След обряда неговата майка прошепва: „Почувствах присъствието на баща ти“.

Патрисио Маурисио Гиуфра Варгас е роден във Валпараисо, Чили, на 6 април 1962 г. в семейството на Лазаро Данте Гиуфра Рифо и Олга Роса Варгас Каналес. Той израства във Валпараисо, Чили, и сключва брак през 1992 г. с Мария Еухения Гонзалес Олмос в храма Сантяго Чили. Те имат четири деца.

През 1990 г. старейшина Гиуфра получава бакалавърска степен по маркетинг и писмен/устен превод от Университета Бригъм Йънг, а през 1994 г. – магистърска степен по бизнес администрация от Университета Бригъм Йънг.

Работи като мениджър покупки за Woodgrain Millwork (1994 – 1996), мениджър продажби и мениджър операции за Alvenius Chilena (1996 – 1998), главен мениджър в Carbotech Chile (1998 – 1999) и Arcotex SA (2000 г. до настоящия момент).

Старейшина Гиуфра е служил като пълновременен мисионер в мисия Чили Осорно, изпълнителен секретар на кол, президент на Младите мъже в кол, епископ и президент на кол. Преди да бъде призован за висш ръководител седемдесетник той служи като областен седемдесетник в Южна Америка. ■

Старейшина Алфред Киюнгу

Висш ръководител седемдесетник

През 1991 г. Алфред Киюнгу е 24-годишен студент в Университета на Лубумбаши в Демократична република Конго и живее с чичо си Полидор Нгой. Един ден неговият чичо му разказва за една среща с мисионери от Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

„Не пропускай тази добра възможност“ – съветва го чичо му.

Скоро и двамата започват да се срещат редовно с една възрастна мисионерска двойка от Юта. В началото Алфред се колебае да се присъедини към една нова, чужда религия. Обаче след шест месеца на беседи и отговори на много въпроси, Алфред и неговият чичо биват кръстени на 21 септември 1991 г.

В много отношения присъединяването към Църквата не е лесен преход. Мнозина в общността са подозрителни относно Църквата и се чудят дали светиите от последните дни са мистици или дори изобщо дали са християни. За щастие, членовете на техния малък клон са мили и ги приемат добре. Старейшина Киюнгу и неговият чичо получават сила от това да са „учени на принципите, преподавани от Исус Христос“.

Старейшина Киюнгу сключва брак през 1998 г. с Луси Кабуло Малале. Те са запечатани в храма Йоханесбург Южна Африка през 2004 г. Родители са на две дъщери и един син.

Алфред Киюнгу Кибамба е роден в Камина, Демократична република Конго на 31 октомври 1966 г., в семейството на Домитиен Киюнгу Нкимба и Селестин Нгой Мбую.

Старейшина Киюнгу получава бакалавърска и магистърска степен по социални науки и международни отношения от Университета на Лубумбаши. Той е работил на няколко държавни позиции в Демократична република Конго и в Църквата като координатор за Семинар и Институт, както и като мениджър по семейна история.

Когато получава призованието си, той е областен седемдесетник, но е служил и като учител в Института, учител в Неделното училище в район, съветник в президентство на кол и президент на мисия Демократична република Конго Мбуджи-Майи от 2016 г. до 2019 г. ■

Старейшина Алвин Ф. Мередит-трети

Висш ръководител седемдесетник

През последната година на Алвин Ф. Мередит в гимназията в Тенеси, САЩ, той е избран от група християнски ученици-атлети като атлет на годината в неговото училище.

Скоро след това неговият треньор го уведомява, че щатското ръководство на групата го е дисквалифицирало, защото същото не признава Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни за християнска вяра.

Неговият треньор, „един много добър християнин“, моли организацията да изпрати някой в училището, за да се срещне с младия атлет. Представителят на организацията отива в гимназията и обяснява 10 точки с учения, които той счита, че оправдават решението им да дисквалифицират атлета-светия от последните дни. Виждайки Библия в чантата му, старейшина Мередит пита дали двамата може да разгледат няколко стиха.

„Прегледахме всяка от тези 10 точки и отидохме на Летописи и Посланието на Яков, Откровението на Йоан и Коринтяните – казва старейшина Мередит. – Това бе изпитание за вярата ми, но посредством огъня на тази трудност, тя бе укрепена и оттогава е непокатима“.

Алвин Фрезиър „Трип“ Мередит-трети е роден в Чатануга, Тенеси, САЩ, на 22 юли 1970 г. в семейството на Алвин и Мери Мередит. През 1998 г. сключва брак с Дженифър Денис Едгин в храма Солт Лейк. Имат шест деца.

Старейшина Мередит е завършил бакалавърска степен по психология от университета „Бригъм Йънг“ и е получил магистърска степен по бизнес администрация от Университета на Чикаго през 2001 г. Работил е в GE Capital, Boston Consulting Group и Asurion.

Като млад мъж старейшина Мередит е служил в мисия Юта Солт Лейк Сити. Когато получава призованието да служи като висш ръководител седемдесетник, той служи като президент на мисия Юта Солт Лейк Сити Юг. Служил е и като областен седемдесетник, президент на кол, съветник в президентство на мисия, епископ и учител в Неделното училище. ■

Старейшина Карлос Г. Ревилио-мл.

Висш ръководител седемдесетник

От детските си години старейшина Карлос Г. Ревилио-мл. желае да отслужи пълновременна мисия. Обаче в колежа решава да отложи мисията си с година, за да завърши петгодишния си курс на обучение по химическо инженерство и да издържи националните сертификационни изпити. Той се оказва сред петимата, постигнали най-висок резултат на изпитите и получава няколко добри предложения за работа от мултинационални компании.

„През това време трябваше да се запитам: Наистина ли искам да отслужам мисия? Наистина ли знам, че Джоузеф Смит е пророк и че Книгата на Мормон е истинна? – казва старейшина Ревилио. – Трябваше да се моля и наистина да се вгледам в какво вярвам“.

По-късно научава, че майка му се е молила и посила за него. Старейшина Ревилио споделя, че Духът докосва сърцето му.

„Свидетелството ми стана непоклонимо, когато отслужих пълновременна мисия – казва той. – Всички благословии, които имам сега, приписвам на това важно решение“.

Карлос Гарсия Ревилио е роден в град Генерал Сантос, Филипини, на 8 ноември 1965 г. в семейството на Карлос Г. Ревилио-ст. и Ампаро Ревилио. Той израства в Генерал Сантос, отслужва пълновременна мисия в мисия Филипини Баколод и през 1989 г. сключва брак с Маритес Енрикес Фернандо Ревилио в храма Манила Филипини. Те имат четири деца.

Старейшина Ревилио получава бакалавърска степен по химическо инженерство от Университета на Санто Томас в Манила през 1986 г. Той работи в продължение на 22 години на различни мениджърски позиции за Procter & Gamble във Филипините, област Азия Тихи океан и в световния главен офис на компанията в Съединените щати. Работи и като началник качество, безопасност на храните и регулаторните дейности в Азия за Kellogg Company.

Старейшина Ревилио е мениджър по благосъстоянието и разчитането на собствени сили в Църквата във Филипините в момента, в който получава настоящото призвание. Служил е и като епископ, президент на кол, учител в Семинара, висш съветник и президент на мисия Филипини Кезон Сити от 2013 г. до 2016 г. ■

Старейшина Вайънгина Сикахема

Висш ръководител седемдесетник

Вайънгина (Вай) Сикахема придобива популярност, откакто като звезда по американски футбол в гимназия в Аризона, САЩ, започва да привлича вниманието на треньорите в колежанските отбори.

Той има изключителен успех в американския футбол в Университета Бригъм Йънг и се състезава в отбора Кутърс през националния шампионат от 1984 г. Играе професионално в няколко отбора от Националната лига по американски футбол и два пъти е избран в Pro Bowl преди да премине към успешна кариера като водещ на новини.

Обаче същността на гениалния 58-годишен мъж не е „играч на американски футбол“ или „телевизионен водещ“.

„Никога не съм разчитал на идентичността си като професионален атлет или телевизионен водещ – казва старейшина Сикахема, който е подкрепен на 3 април 2021 г. като висш ръководител седемдесетник. – Считам се първо за Божий син и за светия от последните дни“.

Той също така е съпруг, баща и носител на свещеничеството – все вечни роли.

Старейшина Сикахема е роден на 29 август 1962 г. в Нукуалофа, Тонга, в семейството на Шион и Руби Сикахема, които го отглеждат в дом, в който най-важни са семейството и вярата. Неговите предци са сред първите присъединили се към Църквата в Тонга.

Той израства в Меса, Аризона, като изоставя подготовката си да стане професионален боксьор, когато открива таланта си за американски футбол. Когато приема стипендия, за да играе в УБИ, той не планира да отслужи пълновременна мисия.

„Обаче се озовах сред млади мъже, които бяха дълбоко отдадени на това да живеят според Евангелието и исках да съм като тях“ – казва старейшина Сикахема.

През 1982 г. той оставя колежанския американски футбол, за да служи в мисия Южна Дакота Репид Сити. Когато се връща в УБИ след мисията си, той се запознава с родената в Хавай Кеалаа Хедер. Двамата сключват брак в храма Меса Аризона през 1984 г. Те са родители на четири деца.

Преди да стане висш ръководител, старейшина Сикахема е служил като президент на Младите мъже в район, епископ, регионален директор за връзки с обществеността, съветник в президентство на мисия, президент на кол и областен седемдесетник. ■

Камил Н. Джонсън

Обща президентка на Неделното училище за деца

По време на своята над 30-годишна кариера като адвокат, Камил Н. Джонсън изучава думи, моделира ги и ги използва, за да помага на хората да разрешават проблемите си. И винаги намира мир в словата в Писанията. Тя счита герои от Писанията за свои най-скъпи приятели.

Въпреки това, когато със съпруга си се премества в Южна Америка, за да ръководят мисия Перу Арекипа от 2016 г. до 2019 г., на нея ѝ липсват думи. Тъй като никога не е изучавала испански, тя се моли за способността да общува с мисионерите и с хората, за да може те да усещат любовта ѝ към тях и нейното свидетелство за Книгата на Мормон.

„Когато думите не ми достигаха, се уповавах на Господ и разчитах на Духа, за да изказвам моята обич и да споделям свидетелството си. Научих скъп и важен урок да „не се обляга(м) на своя разум“ (Притчи 3:5), а да разчитам изцяло на моя Спасител“.

Междувременно, тя научава една проста евангелска истина: „Важното е да обичаме Спасителя, да обичаме като Спасителя и да позволяваме на любовта и Единението на Исус Христос да действат в живота ни“.

Сестра Джонсън е благословена да обикне всички 552 мисионери в мисията и сега чувства как сърцето ѝ се разширява, за да обича всичките един милион деца, за които ще отговаря.

„Ценя тази възможност да се уча от децата, които са отражение на чистата любов на Исус Христос“ – казва тя.

Камил Недо Джонсън е родена на 12 септември 1963 г. в семейството на Хал и Дороти Недо в Покатело, Айдахо, САЩ. През 1987 г. сключва брак с Дъглас Р. Джонсън в храма Солт Лейк. Имат три деца. Завършва Университета на Юта през 1985 г. със специалност английски език и Правния факултет „С. Дж. Куини“ към Университета на Юта през 1989 г.

Сестра Джонсън е служила като президент на Младите жени в район, в президентствата на Обществото за взаимопомощ и Неделното училище за деца в район, както и като учителка по евангелско учение. ■

Сюзън Х. Портър

Първа съветничка в Общото президентство на Неделното училище за деца

След като през декември 2016 г. сестра Сюзън Портър загубва съпруга си, старейшина Брус Д. Портър, висш ръководител седемдесетник, поради пулмонарна инфекция, тя се оказва сама в дома им в Баунтифул, Юта, САЩ.

През близо двете години преди той да почине, тя пътува и служи заедно с него, докато той е президент на област Източна Европа.

След като овдовява, тя се моли за напътствие. Веднъж вижда картина на Спасителя, Който говори със самарянката до Якововия кладенец (вж. Йоан 4:6–26). Тя усеща подтик от Духа също да „седне при нозете на Спасителя и да се учи, а Той да (я) учи“.

Сестра Портър се стреми да се доближава до Спасителя, а Светият Дух я утешава и я води напред.

„Знаех, че получавам помощ – казва тя. – Имах сила и мир, които ми бяха дадени“.

Когато децата от Неделното училище за деца по света имат трудности, сестра Портър иска те да знаят, че Бог ги обича.

„Ако Исус беше с тях сега, Той щеше да ги вземе едно по едно, да ги благослови и да се моли за тях, също както е направил за нефитските деца преди много години (вж. 3 Нефи 17:21). Надявам се, че всяко дете ще се моли за Неговата помощ и ще се моли да вижда в своя живот Неговата любяща намеса“.

Сюзън Холанд Портър е родена на 31 юли 1955 г. в Понка Сити, Оклахома, САЩ, в семейството на Ханс и Чарлийн Холанд. Сестра Портър придобива бакалавърска степен по химия в университета Бригъм Йънг. Работила е като лабораторен асистент и учителка по математика.

Тя сключва брак със старейшина Портър през 1977 г. в храма Вашингтон, окръг Колумбия. Те имат четири деца.

Сестра Портър служи в общия консултативен съвет на Обществото за взаимопомощ от 2017 г. Преди това е служила като съветничка в президентството на Обществото за взаимопомощ в кол, президентка на Обществото за взаимопомощ и Младите жени в район, учител по евангелско учение и музикална ръководителка в Неделното училище за деца. ■

Ейми А. Райт

Втора съветничка в Общото президентство на Неделното училище за деца

Преди пет години сестра Ейми А. Райт получава диагноза рак на яйчниците в четвърти стадий. Тя казва, че семейството ѝ е могло да се справи с тежкото лечение единствено чрез съсредоточаване върх Спасителя Исус Христос.

„Когато мислех само за себе си, светът се превръща в наистина мрачно място – припомня си тя. – Но, когато насочвах погледа си навън, когато се стремях да служа на другите и да вървя по пътя на Христос, имаше светлина и радост, дори и при най-силните болки и страдания“.

Сестра Райт описва битката си с рака като „полиращо и пречистващо преживяване“, което е „специално създадено“, за да ѝ помогне да опознае Спасителя по изключително личен начин. То я учи и на това, че получаваме допълнителна сила, като се стремим да учим и да разбираме разнообразните трудности на другите хора.

Тя споделя: „Всички ние през различни етапи от живота си служим в различни части на Господното лозе. Но лозето е едно и също, и Господарят е един и същ.“

Надеждата ни също е една и съща – за вечен живот и възвисяване. Това желаем за всички тези скъпоценни малки деца – Спасителят да бъде част от тяхното пътуване и те да се завърнат у дома при Него“.

Ейми Айлийн Андерсън Райт е родена на 6 януари 1972 г. в Солт Лейк Сити, Юта, САЩ, в семейството на Робърт и Джой Андерсън. През 1994 г. тя сключва брак с Джеймс Макконки Райт в храма Солт Лейк. Имат три деца.

Сестра Райт има бакалавърска степен по човешко развитие и домашна икономика от Университета на Юта, получена през 1998 г. Работила е като учител по четене и офис мениджър, както и като доброволец в родителско-учителска асоциация. Неотдавна тя е помагала с маркетинга и рекламата за един зъболекарски кабинет.

Сестра Райт служи в общия консултативен съвет на Младите жени от 2018 г. Сред предишните ѝ призвания са: президентка на Неделното училище за деца в кол и район, съветничка в президентството на Неделното училище за деца в район, учител по евангелско учение и ръководител на къб скаутите. ■

Продължава напредъкът при храмовете

В заключителните си бележки на общата конференция президент Ръсел М. Нелсън обяви планове да бъдат построени 20 нови храма по целия свят (вж. страница 127). Предишният път, когато наведнъж бяха обявени голям брой нови храмове, бе на 7 октомври 2018 г., когато президент Нелсън обяви 12 храма.

Президент Гордън Б. Хинкли обяви на общата конференция през април 1998 г. плановете да бъдат построени 32 нови храма, но не изброи конкретни локации.

Откакто през 2018 г. президент Нелсън стана президент на Църквата, той е обявил построяването на 69 нови храма. Той обяви 19 храма през 2018 г., 16 през 2019 г. и 14 през 2020 г. В момента 43 храма са в строеж или в процес на реновация и въпреки пандемията, през 2020 г. бе направена първа копка за 21 нови храма. Църквата в момента има 251 храма, които са обявени, в строеж или действащи.

Освен обявяването на храмове, президент Нелсън описа четирите етапа на повторното отваряне на храмове, докато разпространението на пандемията намалява. ■

Както става видно от тази снимка, реновацията на храма Солт Лейк продължава. Тя обхваща промени с цел сеизмична защита, подобрения от механичен характер, подобрения в електрическата система и архитектурни промени, които да позволят провеждането на повече сесии. Друг храм от времето на пионерите, храма Манти Юта, също се реновира по подобен начин.

Подкрепени са нови областни седемдесетници

Новите областни седемдесетници бяха подкрепени поименно по време на събрание за обучение на ръководители, проведено като част от общата конференция, а като група бяха подкрепени по време на съботната следобедна сесия на общата конференция. Те включват:

Трети кворум

Областите Африка Център, Африка Юг и Африка Запад
Самюъл Анан-Симънс
Патрик Апианти-Сарпонг
Фредерик М. Камя
Гаetan Келoуну
Енефиок Нтем
Чарлз О. Ойде

Четвърти кворум

Областите Азия и Азия Север
Рос А. Чайлс
Джон Гъти
Юичи Имаи
Донг Хуан Жеонг

Пети кворум

Област Бразилия
Марчело Андресо
Морони Коста
Одаир Жозе Кастро де Лира
Александре Рет

Шести кворум

Областите Кариби, Централна Америка и Мексико
Грегорио Е. Касияс
Ренулфо Сервантес
Феликс Конде
Томаш Фамилia
Брус Х. Иксот
Пол Х. Жан Баптисте
Хулио Е. Лий
Р. Дарио Лорензана

Ектор Мендес
Ръсел А. Робинсън
Раул Тапия
Карлос Торес
Бруно Е. Васкес

Седми кворум

Областите Европа, Източна Европа и Среден Изток/ Африка Север
Ерик Бернсков
Олексий Х. Хакаленко
Франк А. Познански

Осми кворум

Областите Тихи океан и Филипини
Едуардо М. Аргана
Бенджамин Синко
Ернесто А. Дейро-мл.

Бартоломе Мадриага
Деймън Пейдж
Фредерик Т. Риймър
Робърт Х. Симпсън
Мартиниано С. Сокуила-мл.

Девети кворум

Областите Южна Америка Северозапад и Южна Америка Юг
Хуан П. Каско
Леандро Х. Кураба
Енрике М. Лоо
Ернан Д. Лусеро
Рикардо Х. Ниевес
Лоренцо Е. Норамбуена
Хуан Л. Оркуера
Роберто С. Пачеко
Леонардо С. Рохас
Виктор Х. Суазо

Десети кворум

*Областите Северна Америка
Център, Северна Америка Се-
вероизток и Северна Америка
Югоизток*

Дениъл П. Амато
Родни А. Еймс
Фернандо Р. Кастро
Корбин Е. Куумбс
Майкъл Д. Грол
Дейвид С. Кинард
Куин С. Милингтън
Т. Майкъл Прайс
Ричард Г. Йънгблъд

Единадесети кворум

*Областите Северна Америка
Югозапад и Северна Америка
Запад*

Джонатан Дж. Кенън
Дейвид Ч. Кларк
Хорхе А. Контрерас
Б. Кори Кювелие
Томи Д. Хоус
Ливай У. Хийт
Брайън Дж. Холмс
Хал Ч. Хънсейкър
Дъглас П. Максфийлд
Стивън К. Меръл
Зигфрийд А. Науман
Дъглас А. Розса
Лий М. Шъмуей
М. Травис Уолзи

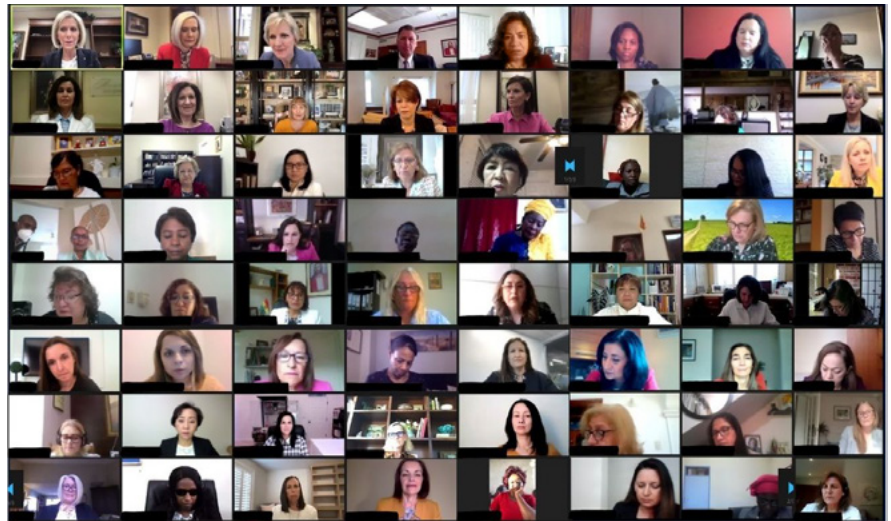
Дванадесети кворум

Област Юта
Стивън Ч. Барлоу
Марк И. Бонъм
К. Брус Баучър
Томас К. Чекетс
Дж. Кимо Есплин
Ванс К. Смит

Нова позиция: международна съветничка на организации в областта

Първото президентство наскоро одобри една нова позиция, наречена международна съветничка на организации в областта. Жените, които служат на тази позиция, ще бъдат призовани да подкрепят ръководителките на Обществото за взаимопомощ, Младите жени и Неделното училище за деца в областите, в които живеят по света. Те ще помагат да се предоставя обучение и наставления за местните ръководители извън Съединените щати и Канада.

Необходимостта от областни съветнички ще бъде преценявана от Кворума на дванадесетте апостоли, Президентството на седемдесетте и областните президентства. В областите, в които те са призовани, съветничките-доброволци ще участват и в съветите в областта, докато работят заедно с мъжете и жените на Църквата в съответните им области. Те ще служат под ръководството на областните президентства в продължение на три до пет години. ■

Общите президентства наскоро се срещнаха посредством видео връзка с 50 сестри, които са били призовани като съветнички на ниво област.

Списания удовлетворяват световните потребности

Църковните списания, които считано от януари 2021 г. бяха оформени като три световни издания, съдържат послания от ръководителите на Църквата, които според старейшина Куентин Л. Кук от Кворума на дванадесетте апостоли са „уместни и навременни“. Новите списания за деца, младежи и възрастни „имат духовна и доктринална сила“ – казва той. Темите подкрепят програмата на *Следвайте Ме, елате с Мен*, както и други важни теми.

„Църковните списания са ценен източник за изучаване на Евангелието на Исус Христос и придобиване на чувство на принадлежност към Неговата Църква – каза Първото президентство в писмо, обявяващо новите списания. – Нашето желание е членовете навсякъде да се абонират за тези списания и да имат това укрепващо вярата влияние в сърцата и домовете си“.

Списанията *Лиахона* за възрастни, *За укрепването на младежите* за тинейджъри и *Приятел* за деца сега правят възможно:

- Семействата в около 150 страни да имат възможността да се абонират за списания, които са конкретно за деца и младежи.
- Списанията да са налични по-често в някои области и на някои езици.
- Членовете да получават сходни сплотяващи послания посредством световните списания.
- Статиите в списанията да са все по-достъпни както в дигитален, така и в печатен формат.

Местните ръководители са насърчени да осигурят на новите членове едногодишен абонамент за списанието, подходящо за тяхната възраст и да осигурят абонаменти за *Приятел* или *За укрепването на младежите* за децата и младежите, които посещават Църквата без своите родители¹. ■

БЕЛЕЖКА

1. Вж. Общ наръчник: да служим в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, 38.8.8, ChurchOfJesusChrist.org.

Хуманитарни дейности оказват помощ

Църквата продължава да помага на нуждаещи се хора по света и да предоставя хуманитарна помощ в моменти на криза.

В най-мощните хуманитарни усилия в историята на Църквата, Latter-day Saint Charities (хуманитарната организация на Църквата) помогна на много хора по време на пандемията от COVID-19, като предостави средства и провизии, които да помогнат за предотвратяването и лечението на болестта. Също така в резултат на тази дейност бяха предоставени материали и обучение за здравни специалисти, включително указания как да се предоставя физическа, психическа и емоционална подкрепа.

В консервните предприятия на Църквата бяха направени промени с цел посрещане на нарасналите нужди, като по този начин се предоставят продукти и стоки, необходими на ръководителите на Църквата, публични агенции, програми за ученическо хранене, хранителни банки и други организации, които си сътрудничат с Църквата, в това число правителства, международни неправителствени организации и други хуманитарни групи. Към днешна дата Latter-day Saint Charities е подкрепила 1 050 проекта за помощ срещу COVID-19 в 152 държави.

От последната обща конференция Latter-day Saint Charities и регионалните и местни ръководители на Църквата са:

- Организирали доброволци, които да помагат, както и помощи, след като три урагана засегнаха крайбрежието на залива на САЩ от югоизточен Тексас до Флорида.
- Работили с партньори и координирали заедно с местни ръководители на Църквата, за да се окаже помощ, след като Филипините бяха

засегнати от тайфуни. Предоставили четиридесет сгради за събрания на Църквата като центрове за евакуация.

- Се притекли се на помощ на жертви на горски пожари в 23 кола в Калифорния, Айдахо, Орегон и Вашингтон, САЩ.
- Работили с партньор, за да предоставят 180 тона храна, за да помогнат на хора в нужда в Уайоминг, Мериленд, Мичиган, Небраска, Южна Каролина, Колорадо, Масачузетс и Северна Каролина, САЩ.
- Дарили 1 милион щатски долара на Армията на спасението, за да се подпомогне раздаването на храна на повече от 150 места в Съединените щати.
- Дарили храна на 200 местни хранителни банки в Ню Йорк, САЩ.
- Доставили 17 000 кг дрехи и 77 640 кг храна в Хондурас, съвместно с държавни и обществени ръководители, за да се предостави помощ на хората, оцелели след два урагана.
- Помогнали за финансирането на програми, които ще предоставят 30 милиона порции храна за училища в девет страни в Африка.
- Спонсорирали 200 кампании за кръводаряване на Църквата в 14 щата в област Северна Америка Център.
- Дарили над 200 000 щатски долара за лично предпазно облекло за медицински специалисти и маски за ученици в Ботсвана. Били са изработени съвместно 8 000 маски от единадесет конгрегации на Църквата, за да бъдат дарени.
- Предоставили са помощ в размер на 20 милиона щатски долара в подкрепа на световния отговор на УНИЦЕФ във връзка с COVID-19, благодарение на което ще се предоставят ваксини в 196 страни.
- Доставили са 358 519 кг храна, 17 000 стека с вода, матраци и други материали на нуждаещи се хора в Тексас и Оклахома след тежки зимни бури. ■

Бежанци в Рим, Италия, присъстват на курс по готварство, организиран чрез партньорство между LDS Charities (благотворителната организация на Църквата) и Католическата църква.

Промяна при изискванията за завършване на Семинар

Направена е промяна при изискванията за завършване на Семинар, с цел да се подкрепи изучаването на Евангелието у дома и да се насърчи ежедневното четене на Писанията. Сега по време на четиригодишния им курс на обучение учениците няма да се отчетат дали са приключили с четенето на Писания (Стария завет, Новия завет, Книгата на Мормон и Учение и завети и Скъпоценен бисер). Вместо това, те ще се отчетат за това дали са чели Писанията всеки ден поне 75% от времето.

Това променя фокуса от поставяне на отметка към създаване на праведен навик на ученичество, който ще благославя учениците през целия им живот. Това също така позволява на Семинара, който вече се промени така, че да е съгласуван с 12-месечния примерен график за четене за

Следвайте Ме, елате с Мен, да действа с всички организации на Църквата, за да подкрепя изучаване на Евангелието, което е съсредоточено върху дома и подкрепяно от Църквата¹.

Сред другите изисквания за завършване е посещението на 75 процента от часовете и получаването на оценка от 75 процента или повече на тест за знания. Удостоверенията за завършване на курс, които са по-приети в някои области, заменят досега използваните удостоверения за признание. ■

БЕЛЕЖКА

1. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, Лиахона, ноем. 2018 г., с. 7–8.

Виртуални събития създават единство

Виртуални събития създадоха множество възможности за членовете на Църквата да може да се чувстват сплотени в евангелските принципи и в тяхното разбиране.

Приятел на приятел

Това организирано от Общото президентство на Неделното училище за деца събитие за деца, родители и ръководители бе водено от момче и момиче, говорещи на своя език, а именно английски, испански или португалски. Участваха и други деца от целия свят, които се включваха от страните си. В презентацията бяха включени видео истории за Исус Христос, послание към децата от президент Ръсел М. Нелсън, интервю за кръщелните завети със старейшина Юлисис Соарес от Кворума на дванадесетте апостоли и обсъждания с Общото президентство на Неделното училище за деца. Имаше и уроци по рисуване, дейности, свързани с изкуство, както и пеене. Събитието е преведено и налично за гледане на допълнителни езици. Ще бъде налично и на кратки сегменти за използване при изучаването на Евангелието у дома.

Празненство на Младите жени

Общото президентство на Младите жени бе домакин на виртуално събитие, което отбеляза 150 години от създаването на организацията на Младите жени. То беше излъчено на 11 езика. Президент Нелсън предостави записано послание, а ръководителките на Младите жени отговаряха на въпроси на английски, испански и португалски. Младите жени в Норвегия и Тайланд казаха

Отгоре: Провелите се наскоро виртуални събития включват излъчването „Приятел на приятел“ за Неделното училище за деца, честването на 150-ата годишнина на организацията на Младите жени и обръщението на старейшина Джефри Р. Холанд и Патриша Холанд по време на RootsTech Connect.

молитвите. През 2020 г. младите жени по целия свят бяха насърчени да извършат 150 действия на служба.

RootsTech Connect

Над един милион ентузиаста по семейна история се присъединиха към виртуалното събитие RootsTech през февруари 2021 г. Това бе най-големият брой участници, който някога е имало на най-голямото отбелязване на семейната история по света. RootsTech спомогна за създаването на библиотека за виртуално изучаване, която ще бъде достъпна през цялата година. Старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли и съпругата му Партиша бяха специалните говорители в деня за семейни открития, който е ежегодна част от събирането.

Младежки музикален фестивал

В световния младежки музикален фестивал през март участваха музикални таланти и бяха споделени свидетелства. Младежи от Нова Зеландия, Бразилия, Доминиканската република, Германия, Южна Африка и Филипините бяха водещи

Отгоре: младежи споделиха музикалните си таланти по време на световен музикален фестивал и членове на Църквата изпратиха коледни музикални изпълнения за поредица от концертни видеоклипове.

на програмата, която бе основана на темата на младежите за 2021 г. – „Велико дело“ (вж. Учение и завети 64:33–34). Освен музика и послания за Христос от техни връстници, младежите чуха и президент Нелсън, президент Бони Х. Кордън, обща президентка на Младите жени и президент Стивън Дж. Лънд, общ президент на Младите мъже.

Възможности за жени

Президент Джийн Б. Бингам, обща президентка на Обществото за взаимопомощ, бе специалният говорител на петия ежегоден симпозиум Международен ден на жените в дипломатията. Виртуалното събитие бе организирано от почетния генерален консул на Република Сенегал и се

излъчи от Лос Анджелис, Калифорния, САЩ. Президент Бингам каза на участващите международни бизнес ръководители и дипломати, че образованието е ключът към успеха за жените и момичетата по целия свят. Тя сподели примери за жени, които са благословени от инициативата на Църквата за евангелска грамотност.

Коледни концерти

Членове на Църквата и приятели от други вероизповедания по целия свят изпратиха коледни видео изпълнения, които бяха редактирани, така че да станат част от концерти и излъчвания на ChurchofJesusChrist.org през коледните празници като част от ежегодната коледна кампания „Осветете света“. ■

Идеи за дейности

Има много начини да помагате на членовете да учат от посланията на общата конференция. Тук са дадени няколко примера, но вие може да имате други идеи, които ще са по-подходящи за вашия кворум или за вашето Общество за взаимопомощ.

Замбия

- **Обсъждайте по групи.**
Разделете членовете на малки групи и възложете на всяка група да чете и обсъжда различна част от посланието от общата конференция. След това помолете всяка група да сподели истина, която членовете ѝ са научили. Или бихте могли да групирате хора, които са изучавали различни части и да ги оставите да споделят един с друг това, което са научили.
- **Отговаряйте на въпроси.**
Поканете членовете да отговорят на въпроси, подобни на следните, относно посланието от конференцията: Какви евангелски истини откриваме в това послание? Как можем да прилагаме тези истини? Какви покани са отправени и какви благословии са обещани? Какво научаваме от това послание за делото, което Бог иска да вършим?
- **Споделяйте цитати.**
Поканете членовете да споделят цитати от посланието от конференцията, които ги вдъхновяват да изпълняват отговорностите си в делото по спасението. Насърчете ги да обмислят как биха могли да споделят тези цитати, за да благословят някого, в това число свои близки и хора, на които служат.
- **Споделяйте нагледни уроци.**
Поканете предварително няколко членове да донесат откъси предмети, които биха могли да използват за преподаване на посланието от конференцията. По време на събирането помолете членовете да обяснят каква е връзката между тези предмети и посланието.
- **Подготвяйте уроци, които да преподавате у дома.**
Помолете членовете да работят по двойки, за да подготвят урок за домашна вечер, основаващ се на посланието от конференцията. Как бихме могли да направим посланието по-подходящо за нашите семейства? Как можем да споделим това послание с хората, на които служим?
- **Споделяйте преживявания.**
Прочетете заедно няколко изказвания от посланието от конференцията. Помолете членовете да споделят примери от Писанията и от своя живот, които илюстрират или подкрепят ученията, които се преподават в тези изказвания.
- **Учете повече за стих от Писанията.**
Поканете членовете да прочетат стих от Писанията, чиято препратка е дадена в посланието от конференцията. Помолете ги да обсъдят как ученията в посланието им помагат да разбират по-добре стиха.
- **Търсете отговори.**
Предварително формулирайте няколко въпроса, на които да може да се отговори, като се използва посланието от конференцията. Съсредоточете вниманието си върху въпроси, които предизвикват дълбок размисъл или прилагане на евангелски принципи (вж. *Да преподаваме като Спасителя*, с. 31–32). След това дайте възможност на членовете да изберат въпрос и да открият отговорите в посланието. Поканете ги да обсъдят отговорите си на малки групи.
- **Търсете изрази и фрази.**
Поканете членовете внимателно да прегледат посланието от конференцията в търсене на изрази, които имат специално значение за тях. Помолете ги да споделят тези изрази и това, което научават от тях. По какъв начин тези учения ни помагат да изпълняваме Господното дело?
- **Използвайте творческите си умения.**
Поканете членовете да направят плакат или книгоразделител, който включва кратко вдъхновяващо изказване от посланието от конференцията. Дайте им възможност да споделят това, което са направили. ■

За повече идеи как да изучаваме посланията от общата конференция и как да преподаваме от тях, разгледайте „Идеи за изучаване на посланията от общата конференция и преподаване от тях“ в раздела Обща конференция в Gospel Library.

Снимки от Чили (вложка) и Германия

„Благословени сме изобилно на тази обща конференция да научаваме вечни принципи от упълномощени от Господ служители. И така, личната ни отговорност е да се ръководим сами според истините, за които е свидетелствано“ – старейшина Дейвид А. Беднар, „Принципите на Моето Евангелие“.

„Вярата наистина е силата, която прави възможно неспособните да постигат невъзможното“ – каза президент Ръсел М. Нелсън по време на 191-вата годишна обща конференция на Църквата. „Не омаловажавайте вярата, която вече имате. Нужна е вяра, за да се присъедините към Църквата и да останете верни. Нужна е вяра, за да следвате пророците, вместо коментаторите и популярните мнения. Нужна е вяра, за да отслужите мисия по време на пандемия. Нужна е вяра, за да живеете добродетелен живот, когато светът крещи, че Божият закон за целомъдрието вече е отживелица. Нужна е вяра да преподавате Евангелието на децата в един нерелигиозен свят. Нужна е вяра да се молите за живота на обичан човек и дори още повече вяра да приемете разочароващ отговор“.

